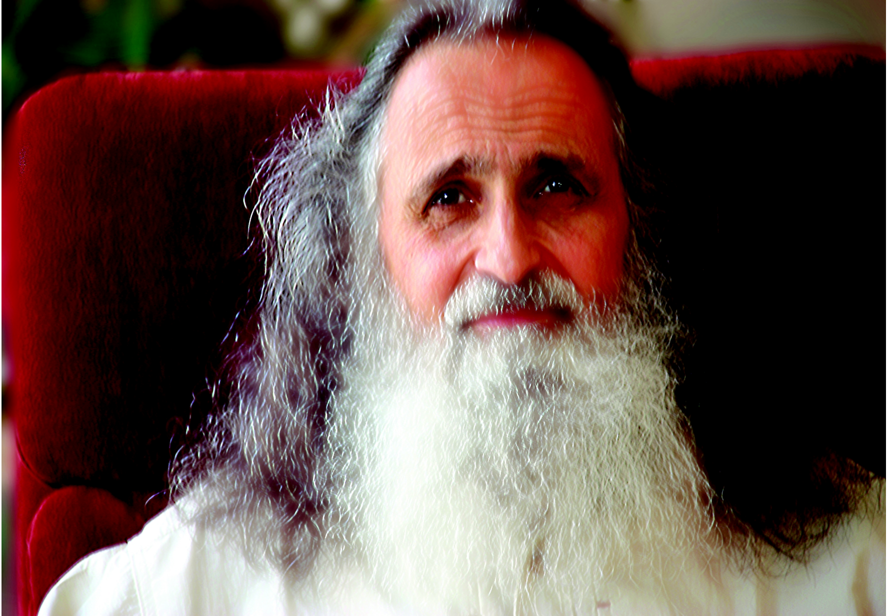
Kabala visaverčio gyvenimo organizavimui

Rabbi Michaelis ben Pesah Portnaaras , f.m.d

Leidykla Verkabbala Uitgevers

Vereniging tot Bevordering van Kennis van Kabbala
Kabbalos įsisavinimo pagalbos susivienijimas
Het Centrum voor Luriaanse Kabbala
Lurianinės Kabbalos Centras
Elektirnis paštas : verkabbala@planet.nl
Intreneto svetaine: www.kabbalah-arizal.nl
Norintiems toliau studijuoti knygą , bei aptarti ja , yra forumas rusų bei lietuvių kalbomis : http://whoiam.informe.com/index.php

Spuistraat 293
1012 VS Amsterdam
the Netherlands
Telefonas: +31 (0)20 620 26 31

Pirmasis leidinys

ISBN/EAN: 978-90-78125-10-5

"Nei grupės , nei susivienijimai , nei dvasiniai judėjimai , srovės , nei jokie kiti mokymo metodai , kaip taisyklė , kilę iš žmogaus grupinio (socialinio ir gyvūninio) prado , nenuves į galutinį žmogaus tikslą - jo asmenišką , tik jam skirtą galutinį išsivystymą . Ir tik išimtinai INDIVIDUALUS dvasinio vystymosi kelias , nuo amžių egzistuojantis , bet tik dabar žmonijai atsiskleidžiantis , Lurijaninės Kabalos kelias .
Tam duotos Ari , Zohar knygos , skirtos pilnutiniam ir greičiausiam asmenybės , o kartu su ja , ir visos žmonijos išsitaisymui , išsivadavimui iš egoistinių siekių vergijos ".
Rabi Michael ben Pesach Portnaar .

Apie autorių

Kabalos rabi Michaelis ben Pesach Portnaaras , filosofijos mokslų daktaras , Kabalos Žinių patinimo draugijos ir Lurijaninės Kabalos centro įkūrėjas . Lurijaninės Kabalos Universiteto - Lurian University & Research Institute Association (LURIA) rektorius ir profesorius .

Michaelis ben Pesach gimė Ukrainoje 1947 m. 70 -ais metais oficialiai mokėsi Maskvos Talmudinėje akademijoje , vienintelėje šios srities mokslo įstaigoje tuometinėje Tarybų Sąjungoje . Nuo 1975 metų gyvena Olandioje , Amsterdamo mieste .
1981 metais jis baigė mokslus Amsterdamo universiteto humanitariniame fakultete , kur jam suteiktas meistro vardas .
Devyniasdešimtais metais Tarptautinėje Informaciologijos Akademijoje jam suteiktas filosofijos mokslų daktaro laipsnis . Tuo pat metu jis mokosi hebraju , aramėjų kalbų ir judėjų mokslų universitete , Amsterdamo mieste . Vėliau jis mokosi judaizmo mokslų eilėje Izraelio Europos , JAV talmudo mokslo akademijų . Tačiau likimas neskyrė tapti tradicinio judėjų mokymo rabinu . Jis atrado sau Kabalos Mokymą , didžiausio visų laikų kabalisto Ari (rabi Lurija Aškenazi) mokymą , kuris žinomas , kaip Lurijaninė Kabala . Kabalos ravu (meistru) netampama , gavus diplomą (smicha) - gabalėlį popieriaus , kurį laikas sunaikins , raštišką patvirtinimą , kurį kažkas davė ... Juk Kabala ne religija , o pirmapradis individualaus dvasinio tobulėjimo metodas .
Vienintelis didysis kabalistas praneša "pašnibžda" išrinktajam pasekėjui ir palaimina jį slapta į rabi . To pilnai užtenka , kad tapti tikru Kabalos ravu . Tokiu būdu dvasiniame tai tarsi "užkrauna" mokiniui , nes didysis mokytojas toliau nurodo jam kelią : perduoti šventąjį metodą naujai kartai .
Michaelis išlieka ištikimas jam ir laiko gyvąjį Ari savo vieninteliu ir tiesioginiu Kabalos mokytoju . 2002 metų pradžioje Michaelis gavo savo užduotį visam gyvenimui .
Švelniai , bet ryžtingai paprašė jo atskleisti Lurijaninę Kabalą žmonijai KASDIENINIO GYVENIMO PRAKTIKOJE .
Į Michaelio klausimą : "Jie juk nepatikės manimi " , Lurija atsakė : "Tu mano tikrasis pasekėjas ir visai tavo kartai tu Rabi . Perprask Kabalą ! "
Todėl Michaelis daugiau to nebeslepia.

Savo mokymo metodą , visas savo žinias ir patirtį , ką perduoda savo mokiniams Olandijoj ir Belgijoj ir internetu savo mokiniams įvairiomis kalbomis pasaulyje , Michaelis gana išimtinai iš Lurijaninės Kabalos ir Zohar knygos ! Jis studijuoja slapčiausius Kabalos rankraščius ir šventąsias knygas "iš pirmų rankų " originale šventąja Toros kalba .
Pradedant 2005 - 2006 jis šio visiems prieinamo unikalaus mokslo moko rusu kalba .

Apie knygą

Jau ne vienerius metus brandinau mintį parašyti trumpą ir veiksmingą kabalistinę knygą , nuostabų įrankį kūrybingam , kryptingam žmogui pasiekti tikslą optimaliai ... be didžiulės įtampos , ne persitempiant !
Tačiau kaip tai įmanoma - atkakliai siekti tikslo , stengtis (didinti pastangas) ir tuo pat metu mažinanti įtampą ? Juk logiškai mastant abu šie aspektai vienas kitą paneigia , prieštarauja viens kitam .
Kuo daugiau įtampos , siekiant tikslo , tuo daugiau energijos išeikvota šeimos , sveikatos ir t.t sąskaita .
Mūsų kasdienybėje sutinkame daugybę situacijų , kurios , kaip taisyklė , valdo mus .
Jos pribloškia mus savo grubumu , neišvengiamybe ir tarsi nepalieka mums pasirinkimo .
Jos blokuoja mūsų savarankiškus , nepriklausomus veiksmus , iššaukdamos mumyse pyktį ir neviltį , o galiausiai - didžiulį chronišką nusivylimą .
Tai atrodo nebeįveikiama ir būtent taip ir yra .
Todėl , kad žmogus , besivadovaujantis vien tik šio pasaulio dėsningumais , įstatymais , JOKIOMIS priemonėmis , būdais nepasieks kokios tai išbaigtumo , tobulumo formos ; nes tai kančių kelias - ilgas ir neprasmingai , bereikalingai skausmingas kelias .
Esmė tame , kad žmogus viduje sudarytas iš dviejų jėgų :
1) "nuo galvos iki juosmens "
2) "nuo juosmens ir žemyn (įskaitant lyties organų sritį) ".
Viskas , ką žino žmogus , tai kaip panaudoti visai nežymią savo kuriančių jėgų potencialo dalį , tą , kuri "virš juosmens" . O kaip elgtis su ta dalimi , kuri "žemiau juosmens " , jis visiškai nenutuokia !!
O tuomet ir dar paties svarbiausio : kaip sujungti šias dviejų dalių jėgas žmoguje ?!
Nes , TIK jų sklandus (tarsi susiliejimas) susijungimas , yra teisinga ir optimali išeitis .
Kaip kuriamas santykis ir kaip apsieiti su tuo , sunkiai žodžiais nusakomu regionu " žemiau juosmens " ? Kaip gauti leidimą

patekti ten "teisėtai " , kad neliktų jausmo "tarsi pagiriotam " ? Pirmapradis metodas , kaip tai padaryti , aprašytas Kabalos paslapčių knygoje Zohar ir Gyvybės medis (didžiausio visų laikų kabalisto Isaako Lurijos) .

Problema tame , kad raktas nuo tų kabalistinių šaltinių , patikėtas tik keliems kabalistams pasaulyje .

Be aiškiai apibrėžtų nuorodų , kaip su tuo apsieiti , išorinis pasaulis visuomet mato TIK tikrosios realybės fragmentą , o ne visumą , visą paveikslą .

Einšteinas pastebėjo , kad žmogus naudoja tik apie 2 % savo kūrybinių galių potencialo .

Ir tai todėl , kad likusių jėgų buveinė yra "žemiau juosmens " . Komunikuojant tik galva ir viršutine stuomens dalimi , neįmanoma nei pagauti , nei pritraukti plonųjų , trumpųjų informatyvinių bangų . Todėl žmogus išlieka tik žemiškų jėgos laukų viduje (jaučia tik jų poveikį) , kur galioja žemiškos traukos ir materijos dėsniai . Kaip pasakyta : " Ko nežinau , to nėra - tas neegzistuoja " . Tai ir yra sprendimų priėmimo , tyrimų rezultatų ir pan. inertiškumo ir žemo rentabilumo bendroji priežastis .

Tai taip pat ir giluminė priežastis tokių reiškinių kaip pervargimas , stresas , ligos ir t.t., todėl kad priimama tik grubioji , dalinė informacijos dalis , pasiekianti žmogų vien tik per jo viršutinės kūno dalies sritį , neprijungiant srities "žemiau juosmens" .

Šioje kabalistinėje knygoje pirmą kart istorijoje pateikiamas unikalus metodas - autoriaus kruopščios slaptų rankraščių daugiametės studijos išdava .

Atėjo laikas pradėti taikyti šią metodiką praktikoje . Dalyviai išmoks spręsti prieštaravimus , problemas bet kurioje situacijoje , darys tai greitai ir lengvai . Rimtai dirbantis su savimi skaitytojas bet kurioje situacijoje išmoks taikyti šią praktinę sėkmės formulę - sujungdamas visus jėgos laukus savyje .

Tačiau kaip tai įmanoma , kad žmogus ,be gilaus šio Mokymo pažinimo , tiesiog priimtų šį metodą , skaitydamas šią knygą ? Geras klausimas . Įsivaizduok jog kažkas susirgo . ir štai prieš jį alternatyva :

1) jis sprendžia savyje : " iš pradžių išstudijuosiu bendrąją mediciną , po to praeisiu šios srities gydytojo specializaciją , išsiaiškinsiu konkrečios ligos eigą ir tuomet jau žinosiu , kaip save gydyti" .

2) jis sprendžia savyje :"Eisiu iš kart pas specialistą" .

Skaitant šią knygą galima gauti paruoštą metodiką...ir iš kart tapti specialistu, kaip taikyti ją sau ir aplinkai.
Ši knyga skirta bet kurios srities specialistui : menedžeriui, mokslininkui, technikui, dailininkui, verslininkui, tarnautojui...bet kam , kas to PANORĖS . Kitaip sakant bet kuriam, siekiančiam pilnai realizuoti save .
Knygos pavadinimas "Kabala visaverčio gyvenimo organizavimui" gali nuteikti , kad ji skirta tik išskirtinai dalykiniam verslo žmogui , arba kad tai populiarus kursas , kaip per trumpą laiką tapti pasakiškai turtingu ...tam tikra prasme muilo burbulas apsukriems vyrukams. Galbūt asocijuojasi su ofisais , įmonėmis - šaltai ir dalykiškai. Tai būtų labai siaura ir tikrai neapimanti šios knygos paskirties samprata.
Juk bet kuris ir bet koks žmogus , aistringai siekiantis savirealizacijos , nusipelno reikiamo dėmesio . Tarnautojas, mokslininkas, namų šeimininkė ir pan. Ir nepamirškim tų , kurie kalėjimuose, turi psichikos nukrypimų, linkę į savižudybę(ar tiesiog pamąstantys apie tai !), invalidai, seneliai, vargšai ir pabėgėliai...Bet neturim teisės pamiršti ir turtuolių, pasaulio valdovų, nes dažnai jiems reikalinga pagalba.
Rimtai studijuojantys šią knygą įgaus neregėtus, nepraeinančius, save generuojančius , save stumiančius į priekį įgūdžius ir žinias. Visa tai sąlygos suvokti ir išspręsti bet kurią konkrečią problemą ir pirmauti bet kurioje konkurencijos formoje ...džiaugsme ir nepersitempiant .

Priimk iš savo gyvenimo visą kas geriausio šiuo slaptuoju Lurijaninės Kabalos metodu!

Kabala visaverčio gyvenimo organizavimui

Knygos turinys

Įvadas

Jau ne vienerius metus brandinau mintį , kaip parengti trumpą ir veiksmingą vadovą - "Kabala visaverčio gyvenimo organizavimui" , nuostabų įrankį kūribingam , kryptingam žmogui pasiekti tikslą optimaliai ... be didžiulės įtampos , ne persitempiant !
Tačiau kaip tai įmanoma - atkakliai siekti tikslo , stengtis (didinti pastangas) ir tuo pat metu mažinanti įtampą ? Juk logiškai mastant abu šie aspektai vienas kitą paneigia , prieštarauja viens kitam .
Kuo daugiau įtampos , siekiant tikslo , tuo daugiau energijos išeikvota šeimos , sveikatos ir t.t sąskaita .
...Ir štai aš nusprendžiau , noriu nors truputį " išlįsti į aplinką " , po to , kai keletą metų to nedariau - nebendravau su JOKIA žiniasklaida . Palėpės kambarėlyje buvau paskendęs tikrame Mokyme , mano Lurijaninės Kabalos mokykloje . Tačiau dabar yra metas ir aš jaučiu labai stiprų poreikį kalbėti su besidominčiais žmonėmis .
Kažką papasakoti , arba kitu būdu DUOTI tikrojo , švaraus Kabalos Mokymo žinojimą .
Duoti mano ilgamečio mokymosi , dieną ir naktį , duoti tai , kas man buvo duota pajausti ir suvokti .
Nes kabalą galima tik taip mokytis : slapčiausius rankraščius ir ORIGINALE , dieną naktį .
Ši knyga tau turi tapti ypatinga knyga . Į tave , skaitytojau , aš kreipiuosi "tu" , nes visuomet kreipiuosi į vidinį žmogų , o jam absoliučiai nesvarbios bet kokios mandagumo formos ir jis nuoširdžiai leidžia kreiptis į jį - "tu" . Taip aš kreipiuosi ir į savo studentus visame pasaulyje . Mano kraujo broliai kreipiasi ir į Kūrėją "Tu" - Ata , ką jau bekalbėti apie mus , mirtinguosius . Tačiau su žmogumi dažnai yra kitaip ...
Šios knygos pagalba , gali atrasti savyje visą kas geriausia . Su teisinga nuostata panaudosi ją optimaliai , pats tvarkysi savo gyvenimą nepriklausomai nuo kitų .
Skaityk ją ne protu , bet mėgink skaitydamas viską atmesti ir pilnai koncentruotis į tai , KĄ JAUTI , skaitydamas tai . Ir štai tuomet gausi tai , kas tau skirta gauti . Nes už žodžių slepiasi vidus , ką aš tam tikru būdu pritraukiau į save tai rašydamas , ir kas turi atsiskleisti tau intensyviai ir teisingai skaitant . Ir tai tu gausi ! Kaip tai įmanoma ?

Gal būt mes apie tai vėliau pakalbėsim ir pamatysi , kaip tai veikia . Viskas priklauso nuo įgūdžių ,atsiverk , padaryk save vidujei imliu ir tuomet galėsi pritraukti ir perduoti .
Mėgink pastoviai taip save nuteikti , kad visas savo žinias , visą savo patirtį , visus savo skausmus , visas savo emocijas tu galėtum ... paleisti ,
bet jokiu būdu ne įvaryti į save (pasidėti į savo vidinius stalčius) . Skaitydamas , kiek tik gali , mėgink išlaikiti objektyvumą . Neskaityk per tikėjimo , įsitikinimų ar kažkada tai įsigytos ar išgirstos pasaulėžiūros prizmę . Tapk , pasidaryk kaip vaikas . Atverk save ir klausyk visais savo penkiais jutimo organais ir daugiau , kiek tik pajėgsi .
Atsiverk ir gausi į valias . Tame visa paslaptis : Kabala - tai gavimas . Aš gaunu ir duodu tau taip pat . Ir kuo žemiau ir mažesnis tu viduj savęs , tuo daugiau gausi . Ir aš šiuo metu turiu būti (nustatyti save) žemiau už jus visus , nes tik tuomet galėsiu duoti , bet ir tik tuomet galėsiu ir gauti .
Juk jeigu būsi savo įprastiniame "aš" , tai , ką skaitai , nepateks į tavo vidų , neprasiskverbs , o todėl ir nepadės . Taigi , mėgink palikti save , viską patrauk į šalį ir tuomet per jausmus gausi tai , kas įdėta šioje knygoje .
Mes jaučiame šį laikmetį kaip labai dinamišką , didelių permainų , veržlų , reikalaujantį milžiniškų jėgų , išsilaikyti jame - gyventi jo ritmu. Ir mes negalime leisti sau "gyventi ne šiame laikmetyje" . Niekas negali pasakyti : "Aš esu paprastas žmogelis ir liksiu tuo , kuo esu . Aš "nuo plūgo" , kam man mokslai !" Ne apie "valstietį" kalba , iš vis nekalbu apie išorinį žmogų . Kalbu apie tai : "Kodėl man turėtų rūpėti kažkokie dvasiniai reikalai ! Mano tėvas , senelis ir prosenelis buvo paprasti žmonės , jiems nereikėjo jokių dvasinių pakilimų . Kodėl staiga dabar aš turiu save vystyti dvasiškai ?"
Ar tai įmanoma mūsų laikmečiu ? Ar įmanoma , kad žmogus adekvačiai funkcionuotų ne tik darbo rinkoje , bet ir savo atžvilgiu ? Ar gali jis sukurti sau normalias egzistavimo sąlygas ? "Normalias " reiškia tai , kad jis žengia koja kojon su laikmečiu , neatsilikdamas .
Mes esame šio pasaulio produktas , norim to ar ne , negalime , gyvendami šiame laikmetyje, elgtis taip , tarsi gyventume kitu laikmečiu .

Niekas mums neduoda pasirinkimo laisvės : eiti su laikmečiu koja kojon ar ne . Neisi - reiškia " mirtį" , t.y. kad žmogus čia gyvena , kaip zombis , kaip padaras , kuris viduje negyvena realiame laike .
Esmė tame , kad niekaip neatskirsi savęs nuo realybės dėsnių . Tačiau kas yra ta realybė ? Kaip žmogus jaučiasi savo viduje ? Svarbu žinoti , kaip viskas vyksta ir kas ką lemia . Kas šeimininkas ? Realybė ar žmogus ? Ar reikia prisitaikyti prie realybės ? Jei taip , tai kaip tai padaryti ?
Anuliuoti save masėje , grupėje , ar savo viduje atlikti įvairius individualius veiksmus , pasireguliuoti , prisiderinti prie realybės ?
Prisiderinti , kad išsaugoti savo laimę ir gerbūvį , o gal net pagerinti savo gyvenimo kokybę ir tuo pat metu atitikti laikmečio reikalavimus ? Bet kaip suderinti šiuos du aspektus ?
Mes žinome , kad pinigus galima išleisti tik vieną kartą .Tas pats su energija . Nuo tada , kai žmogus atsirado pasaulyje , jo žinioje tam tikras vidinės energijos kiekis . Mes turime tas pačias vidinės energijos atsargas , kurias turėjo ir pirmykštis (urvinis) žmogus , nes šios atsargos visiškai nepasikeitė . Tiesa sakant per visą žmonijos istoriją , nuo seno nesikeitė niekas : nedingo ir neprisidėjo .
Kas diena tas pats , tie patys identiški reiškiniai : pateka saulė ir pan. , ir štai diena jau prabėgo . Ir tuo pačiu , kiekviena akimirka skiriasi , nuo praėjusių . NĖRA vienodų akimirkų .
Ir štai tuos du , atrodo tarsi vienas kitą neigiančius fenomenus , žmogus pastoviai turi suderinti , pasiekti pusiausvyrą tarp jų .
Viena vertus viskas absoliučiai nekintama , laikas neegzistuoja . Žmogaus viduje , visatos viduje , kur viskas buvo sukurta , nesikeičia niekas . Tai statiška būsena . Viskas kaip buvo , taip ir yra , taip ir bus .
Kita vertus akivaizdus absoliutus judėjimas , keitimasis . Kiekvieną akimirką vyksta pokyčiai .
Ir tai dėl to , kad kūrinijoje vienu metu veikia dvi jėgos .
Vieną žmogus jaučia , kaip malonę , meilę , pastovumą .Būtent šios , vienos iš tų dviejų jėgų , savybės suteikia pojūtį , kad mums absoliučiai nieko nereikia . Tiesa sakant nereikia mums nei vilos , nei mašinos , nieko . Kad tik liktume linksmi ir patenkinti savimi ir aplinkiniu pasauliu . Tai viena realybės pusė , kurią iššaukia visatos jėga , mūsų vadinama malone .
Kitą žmogus jaučia ,kaip griežtumą , susilaikymą , apribojimus , o

nugalėjus apribojimus atsiranda vis naujos kliūtys , taip sukuriami vis nauji ir nauji apribojimai . Tai dinamiška būsena .
Ir žmogus privalo žinoti , kaip jam judėti tarp šių dviejų jėgų , KAIP GYVENTI KŪRINIJOS STATIŠKOJE DINAMIKOJE .
Iš vienos pusės visiškas pasitenkinimas viskuo , savimi , paprastumas ir malonė visko ir visų atžvilgiu .
Iš kitos pusės amžinas judėjimas , kiekviena akimirka kitokia .Kiekviena akimirka suteikia vis kitą gyvenimo skonį.
Kartą , vienas stambus Olandijos verslininkas , kuris "turi viską , ko geidžia jo širdis " , pasakė man : " Man 45 metai , bet principe aš jau pakankamai pagyvenau " . Jis jaučiasi viską jau žinąs , viską išbandęs ir daugiau jau nieko "naujo" gyvenimas nebegali jam pasiūlyti , kad suteiktų jam "kuro ", troškimo gyventi toliau . Žmogus padaro tokias išvadas , nes nežino kūrinijos dėsningumų ir šių dviejų jėgų tarpusavio sąveikos .

Jis mato arba TIK meilę , maloningumą , arba TIK užimtumą , įtampą , griežtumą ir visas to pasekmes .

Pažvelk atidžiau - mūsų ištakose , begalybės šviesoje , nėra jokio judėjimo , ji tobula , jai nieko netrūksta .
Žmogus yra šitos šviesos produktas ir, dėl savybių panašumo su savo ištakomis , pažįsta šį dvasingą jausmą . Tačiau tai gali pasireikšti ir neigiama forma : kartais žmogus jaučiasi nusivylęs , be jėgų . Tai viena vertus dėl šviesos statinės jėgos . O štai kita pusė , kurią mes pavadinome dinamine , iš kurios ateina griežtumas ir santūrumas , žmogui gali suteikti ir teigiamą pojūtį . Tam tik reikia , kad jis sugebėtų įžvelgti būtinybę , suprasti , kad tai įrankis dinaminiams pokyčiams jame sukurti . Ši jėga priimama , kaip neigiama , kuomet žmogus trokšta bet kokia kaina pasiekti savo tikslo , vaizdingai išsireiškiant ,žengia per lavonus , kad tik pasiektų savo tikslą . Tai ir yra du energijos tipai iš to paties šaltinio .
Kaip tai veikia ... Tiesa sakant , norėčiau paklausti kitaip , o būtent iš tokio taško , ką paprastai praleidžiame , neatkreipiame dėmesio . Aš jau minėjau , kad įprastinis energijos kiekis žmoguje visada lieka tas pats , koks ir buvo pradžioje jo "senovės" būvyje. Ir kad tikrovė visiškai ta pati , kaip ir tuomet , kai sakykim medžiojo mamutus ir panašiai .

Ar pasikeitė kas nors nuo to laiko STRUKTŪRIŠKAI?
Kas gi tuomet pasikeitė ? Kas pakeitė realybę ? Pažiūrėk , kaip mes čia dabar gyvenam ? Kas pasikeitė realybėje , sakykim nuo okupacijos laikų per antrąjį pasaulinį karą ? Pačioje objektyvioje realybėje niekas nepasikeitė . ŽMOGAUS realybė pasikeitė . Žmogus PRITAIKĖ realybę savo poreikiams !
Mes pritaikom , priderinam realybę savo poreikiams .
Būtent TAI mums būtina visuomet suvokti . Ne materialus pasaulis ką tai turi , kas ir lemia , diktuoja mums sąlygas , o mes , PATS žmogus šio pasaulio menedžeris . Jam tik būtina saugotis , kad neprilipti , neprikabinti savo širdies prie materialumo . Juk jei žmogus , kuriam skirta būti laisvu , čia žemėje būti valdovu , susies save su kažkuo materialiniu , tai jo gyvenimas virs pragaru . Materija skirta tik tam , kad padėtų mūsų žemiškam egzistavimui , bet jokiu būdu negalima prie jos prilipti , sutapti su ja !
Kodėl ne ? Nes , jei mes savo laisvos širdies dalele , savo laisvu protu prilimpame prie "savyje "neturinčios jokios prasmės materijos , prie daikto , tai tampame vergais . Ir mes tai matome . Aš neturiu omeny vergo statuso , kaip mes mokėmės , kad buvo tikri vergai , o kiti jų šeimininkai . Žinoma , kad tie ir kiti viduje liko vergais . Tie , kurie turėjo vergus , viduje patys buvo taip pat engiami , kaip ir jų pavaldiniai , tik kitoje išraiškoje .
Tai ką aš turiu omeny - tai būti materijos vergu .
Žmogus privalo išsivaduoti VIDUJE nuo materijos valdžios .
Mums , žmogui , duotas ištisas vidinis mechanizmas , identiškas kūrinijos valdymo sistemai .
Žmogus nuo pradžių , vidujei , funkcionuoja lygiai taip , kaip ir visa kūrinija visumoje .
Kitaip tariant , žmogus sutvertas taip , kad jam nereikia jokių psichiatrų , psichologų , popų , rabinų , guru, socialinių darbuotojų ir t.t. Bet kurio žmogaus vidinis mechanizmas užtikrina jam visišką autonomiją . Jis gali (ir galu gale privalo !) tapti visiškai laisvas , kaip ir jį sukūrusi šviesa.
Tokiu būdu , kas gi pasikeitė nuo tų laikų , kai medžiojom mamutus arba fašistinės Vokietijos invazijos ? Kodėl kalbu apie karą , todėl , kad šis įvykis daro stiprų įspūdį žmogui , jis gali tai GILIAI pajausti .
Taigi : tarp mamutų laikmečio ,arba antro pasaulinio karo ir

šiandienos niekas viduje objektyvios realybės nesikeitė . Energijos atsargos žmoguje visais tais laikais buvo tos pačios . Kas gi tuomet visgi pasikeitė ? Kokiu būdu žmogus vystėsi ?
Kaip geriau tai paaiškinti ? Išorėje nesikeitė niekas .
Pas mus , aišku , vietoj arklių atsirado automobiliai , geri keliai (bent jau Olandijoje) ir t.t. Išoriškai tai maloniau , patogiau , gražiau . Namai šiltesni ir jaukesni , negu senovės didikų ! Kvepiantis muilas ir kiti mums reikalingi daiktai . Bet kas gi vis dėl to pasikeitė? Juk energijos ištekliai liko tie patys , kaip ir mamutų laikmečio žmogaus .
Tai , kas pasikeitė - tai subtilesnis , lankstesnis vidinės energijos panaudojimas .
Kultūringas subtilumas , kaip žinia taip pat vystymosi forma , tačiau tai tik "išorinis blizgesys". Reikia žinoma ir to , bet kultūra visiškai negarantuoja , kad žmogus elgsis , kaip ŽMOGUS .
Jei žmogus paklius į situaciją , kur galės ką nors nutverti , tai taip ir pasielgs . Tą matome bet kurioje kultūroje : ar tai būtų nacionalinė , ar religinė kultūra , nes kultūra negelbsti nuo prigimtinio blogio - noro gauti .
Sakydami kultūra (energijos "kultūrinis suplonėjimas ") , mes turime omeny visus mentalinius žemiško proto kūrinius - religijas , tradicijas , mokslą , filosofines pažiūras ir pasaulėžiūras .
Žmogus keičia pats save . Kaip ?
Jis keičia save pagal kūrinijos įstatymus . Net jei mes absoliučiai nieko nežinome apie tuos įstatymus , jie mumyse veikia intuityviai sutinkamai su kūrinijos tikslais .
Todėl labai svarbu žmogui , kas ryt vos prabudus , susimastyti apie egzistavimo tikslą .
Ir jei tu tą tikslą žinai , tai žinai ir kaip tau elgtis .
Kuomet prabundi ryte , tai jauti energetinius laukus . Tu pilnas energijos , tačiau ji be struktūros . Tik TU ir niekas daugiau negali nukreipti šitų energijų . Niekas negali žmogui padėti , kaip tik jis pats sau .
Jis pats privalo rasti vidinį ryšį su tobula begalybės šviesa , gyvybės šaltiniu . Žmogus ir visi likę gyviai bei gamtos formos egzistuoja vienu tikslu , kad pasiektų egzistavimo tobulybę .Nors mums ir atrodo , kad tai ne taip .
Taip ir ta diena , kuomet fašistinė Vokietija okupavo Olandiją , buvo

geriausia diena , geresnė nei ta , kuomet čia dar viskas buvo ramu . Žinoma tai atrodo neįtikėtina ir paradoksalu , tačiau yra taip .
Kiekvienas momentas - tai pasistūmėjimas link tikslo , nors mes toli gražu ne visuomet sutinkame su tuo . O nesutinkame todėl , kad kiekvienas turime savus visokius išankstinius nusistatymus , jausmus , skausmus ir pan. Ir tai slepia nuo mūsų tiesą , tarsi užtemdo . Tačiau kiekviena nauja akimirka - tai ėjimas link tikslo , asmeninio ir bendro . Ir dėlto tavo gyvenimo kelias yra toks svarbus tau ir lemtingas .
"Taip , bet aš senstu , o mano vaikai neskambina ; įvairios ligos , mano būsena siaubinga . Aš ...aš ".
Kas benutiktų , turi visuomet prisiderinti prie bendro progreso . Žinok , kad ir tu esi taip sutvertas , kad kasdien artėtum prie tikslo . "Taip , bet jei kas nors miršta , tai ką , sakysite kad ir tai pasistūmėjimas link tikslo ?" . Žmogui būti palaidotam - nuostabus pasistūmėjimas . "Tačiau kaip tai įmanoma?" To reikia mokytis , bet pirmiausia reikia išsiugdyti tikėjimą . Ne tik kultūrinį tikėjimą , siūlantį tik dogmas be mechanizmo , kaip tai padaryti , kaip judėti ir vystytis viduje . Reikalinga , žinoma , viskas , bet kalbu apie tikėjimą , kurio pagalba tu pamatai sutvėrimo tikslą , kaip visumoje , taip ir savo asmeninio gyvenimo tikslą . Kad susietum į vieną , priimtum viską , kaip savo asmenišką tikslą , nežiūrint į nieką , vienodai t.y . nesvarbu geri laikai ar blogi .
Tiesa sakant nėra gerų arba blogų laikų . Mūsų sąmonėje laikas egzistuoja arba ne .
Kuomet mes susiejame save su kūrinijos jėga mumyse , kuri vadinama malone , meile , tai jaučiame , kad "laikas neegzistuoja" . Laikas sustoja ir nėra judėjimo .
Kita vertus , mes jaučiame laiką , kai esame aktyvūs , dinamiški . Tai jaučiama bet kurioje situacijoje , įskaitant kambario tvarkymą . Tuomet viduje jauti jėgas , kad viskas keičiasi . Štai po pusvalandžio tavęs laukia svarbus susitikimas , egzaminas ir tu jauti energijos antplūdį - tu dinamiškas ir užimtas . Ir tuomet jauti laiką . Abi būsenos - visuomet vienodai geras laikas . Turi tuo patikėti . Ir turi šį tikėjimą PATS atrasti savyje .
Dar sykį sakau , nekalbu apie religijas ar panašius įsitikinimus , tikėjimą žemiau proto .
Žmogui reikalinga motyvacija . Siekis pažinti tikrąją realybę .

Jei jis nuolatos koncentruosis Į TAI , tai kasdien judės į priekį , nežiūrint į jokius"taip , bet ...".
Tiesa sakant , iš kart išmesk iš savo leksikono tuos išsireiškimus "taip , bet ..". Kodėl ?
Nes , kai taip sakai , sukeli abejones savo viduje .
Žmogus sukurtas tiesus ir paprastas , be abejonių . Abejonės liudija , kad žmoguje kažkas negerai , su juo pačiu ir realybe . Žinia , visi mes kelyje į tobulybę . Ir būtent taip ir reikia žvelgti , priimti viską . Aš kalbu apie tikrąją realybę , o ne įsivaizduojamą .
Tu įsitikinsi , kaip veikia kasdienės tavo pastangos laikytis teisingos nuostatos , žingsnelis po žingsnelio ir tu " pamilsi" savo skausmą . Su skausmu pradėsi elgtis taip pat kaip ir su malonumais (pasitenkinimu) . Tau bus vistiek .
Kodėl ? Toks tų dviejų jėgų poveikis .
Suprantama , mums kur kas labiau patinka jausti gerumą , malonę ir pan. , nes tai malonu .
Visuomet renkamės patinkančią aplinką . Kodėl ? Nes tai mums malonu . Ir vengiame tų , kurie mūsų nuomone , nepriimtini .
Vengti skausmo ir siekti malonumo - toks žmogaus kelias šioje žemėje . Tačiau , jei žmogus panorės gyventi tikrovišką gyvenimą (= pagal kūrinijos dėsnius) , tai jam jau bus vistiek , iš kurios pusės , kokia jėga veikia .
Įsivaizduok , kad tave pasiekė bloga žinia . Pavyzdžiui , esi nubaustas mokesčių inspekcijos , tau skirta didžiulė bauda , kai tuo tarpu buvai įsitikinęs , kad nesi skolingas , kad sumokėjai viską , kaip priklauso .
Suprantama , viskas užverda viduje ir tu įtūžęs .
Visur gali matyti vien nemalonumus . Jei tavo nuomone kažką reikia taisyti - taisyk , jei jau taip norisi , tačiau nelaikyk pykčio savyje , o ką jau bekalbėt , neparodyk išorėje . Tačiau kaipgi ? Juk mane nuskriaudė , įžeidė ? Priimk ir tai ir kitą .
Nėra gerų ir blogų laikų .
Kas gi tuomet keičiasi ?
Jau sakėme , realybė nesikeičia . Gerai , turime puikius automobilius , namus , infrastruktūrą ir bendraujame tarpusavyje mandagiai , bent jau išoriškai ...
Tai kas gi tuomet pasikeitė ? MŪSŲ VIDINĖS ENERGIJOS RESURSAI NAUDOJAMI SUBTILIAU .

Pavyzdžiui , mamutų laikais ta energija buvo naudojama pačiu grubiausiu būdu , prievarta bet kokia forma . Kad gautų maisto , odos apdarui , vyras - patinas eina medžioti mamutų . Jo partnerė - patelė sėdi oloje su jaunikliais . Ir štai jis grįžta , parsineša grobį , ji kepa mėsą ant iešmo . Pavalgius seka grubus , gyvuliškas santykiavimas ir neramus miegas . O ryte vėl tas pats ciklas .
Energijos panaudojimas buvo ypač grubus ir primityvus , tuo tarpu , kai energijos atsargos tuomet ir dabar tos pačios . Pakito tik energijos panaudojimo maniera , ji tapo subtilesnė . Nes vidinių jėgų skalėje yra pakopos , tarsi piramidės laiptai , pradedant grubiais apačioje ir vis subtilesniais (skaidresniais) viršuje . Kuo aukščiau , tuo ploniau , o pačiame viršuje - viršūnė , aukščiausias taškas - visų jėgų sankaupa ir šaltinis .
Visa kūrinija sutverta pagal tokią skalę , kad viskas sueitų į VIENĮ , kurio turime siekti pastoviai . Visuomet ir visur suvokti egzistavimą šių dviejų jėgų - malonė ir griežtumas , dešinė ir kairė.
Kiekvienoje situacijoje bandyk šias dvi dinamiškai išspręsti tokiu būdu, kad rezultatas būtų aukštesniame lygmenyje ir ten ateik į šių jėgų vienybę.
Ir tuomet visos abejonės ims nykti . Juk kada žmogų apninka abejonės ? TIK TUOMET , kai jis stengiasi visą situaciją apžioti iš karto . Nori ką nors išspręsti , spręsk , nagrinėk dalimis , mažais gabaliukais .
Jei kyla abejonės , mažink apžvalgos apimtis , išsaugodamas visus svarbiausius aspektus , kad išsaugotum esmę ...Problemą įsivaizduok tokia paprasta forma , kad galėtum vienareikšmiškai iš vidaus nuspręsti ir atsakyti "taip " arba "ne" . Dar syki kartoju : iškilusią probleminę situaciją ženkliai sumažink iki minimumo (su visomis jos charakteristikomis , o ne tiesiog supaprastink !) . Tai gali būti buitinis konfliktas , gamybinė problema , skirtumo nėra . Ir štai tuomet priimk elementarų sprendimą "taip " arba "ne" . Toks sprendimas veda prie situacijos , kuri įvardijama 50 /50 .
Tą kitą situaciją dabar vėl vertini pagal tą pačią schemą , mažindamas nagrinėjamas apimtis iki min. Ir kuomet išsidėstymas vėl 50/50 , kai jau gali priimti vienareikšmį atsakymą "taip " arba "ne" , tai priimi atsakymą persverdamas "svarstykles " į jau priimto sprendimo pusę : "taip" arba "ne" . Po to dar ir dar mažini apimtis ir išlygini padėtį . Ir taip ciklas pagal spiralę pasikartoja vis gilyn ir gilyn artėji prie

problemos išsprendimo .
Turėk omeny , kad mes kol kas tik knygos įvade . Šio metodo išaiškinimą rasi vėliau , knygoje .
Tačiau teiginys : "žmogus neturi dvejoti " , visiškai nereiškia , kad jis turi matyti viską rožinėmis spalvomis , pagražindamas pvz. 80 % už ir 20 % "prieš" . Toks išsidėstymas , žinoma , niekada negali būti realybė . Tai įsivaizdavimas , "norima" , bet ne realybė . Ir tai tik norėjimas , realybę griaunantis požiūris , o ne tikroji realybė .
Ir štai kokią taisyklę turi įsisavinti kaip įstatymą : tik tie momentai , kada matai (= pasieki "matymo" būseną !) realybę arba problemą iki santykio 50/50 - štai TIKROVĖS akimirka , arba tarpsnis .
Tai yra ne euforija , ne nepagrįstas , perdėtas optimizmas "žemiau žinojimo" , žemiau faktų , prielaidų , kuomet priimi norimą už realybę , o "sveikas" , pagrįstas optimizmas " aukščiau žinojimo " : žinojimas , numatantis tolesnę įvykių eigą .
Labiausiai apibendrintu atveju , tai būtų galutinio tikslo žinojimas ir tavo asmeninio išsitaisymo tikslo šioje inkarnacijoje suvokimas .
Tas pats ir kuomet negatyviai , apatiškai vertini situaciją ar problemą . Kuomet "viskas blogai" ir "nėra vilties " , "nėra pažangos " , "pasaulis tampa blogesnis " ir pan.
Kaip jau sakiau , mes negalime išvengti skausmingo tikrovės suvokimo , negalim pasakyti : "Aš visgi noriu matyti viską rožine spalva " , todėl , kad tai NE tikrovė .
Taip neišsispręs tavo problemos , bet priešingai , jų tik padaugės .
Froidas turėjo pacientę , kuri pastoviai buvo euforijoj , laukė "princo ant balto arklio" . Giminaičiai kreipėsi į psichiatrą , kad tasai išvestų mergaite iš tokios būsenos . Po kelių seansų jis pasakė : " Ne , geriau lai lieka liguistose svajonėse , nei kenčia begalinį nusivylimą realybėje .
Šiame pasaulyje viskas veikia šiuo principu , kad kaip nors užslopinti skausmą , neleisti panaudoti principo 50/50 , sprendžiant problemą .
Kabaloje gi NELEISTINA pakeisti tikrovę fantazijomis (įsivaizdavimu) , svajonėmis netgi iš pačių geriausių paskatų , kurias galima priskirti kategorijai " žemiau žinojimo" , kaip pvz . toks žaidimas " pereisim maksomą " visi kartu , "sukursim pasaulinį kli" , "Kabalos valstybę " ir t.t.
NE , maksomą galima pereiti TIK asmeniškai , tik individualiai .

Vienas priešais kitą su tiesiogine šviesa .
Sukurti galima TIK nuosavą pasaulinį kli ("pasaulinį kli " nuo žodžio "olam" , pasaulis , t.y. individualų kli pagal kūrinijos dėsnius . Pagal principą : žmogus - tai pasaulis miniatiūroje).
O "Kabalos valstybę " kuri TIKTAI pats , kiekvieną akimirką , kiekvieną dieną , kad valdytum savo nuosavą kūną , kad visi kūno "organai" (= tau patikėta valstybė) imtų veikti , dirbti "atidavimui " .
Niekaip neišvengsi realybės - darbo su savo individualiais kelim ,
nes tik tai veda žmogų į tikrąją realybę , dinaminę pusiausvyrą 50/50 .
Ir tai todėl , kad žmogus "patalpintas" čia žemėje aiškiai pozicionuotas taip , kad bet kurioje situacijoje turėtų pasirinkimo laisvę : tik individualiam žmogui suteikta laisvė rinktis .
Ką reiškia pasirinkimo laisvė ?
Kaip žmogus gali realizuoti tą laisvo pasirinkimo teisę ? - TIK būsenoje 50/50 . Kuomet aš šioje būsenoje sprendžiu "pasielgti taip " arba " ne pasielgti " ; "taip " arba "ne" , tik tuomet mano pasirinkimas yra laisvas ir tuomet neliks abejonių .
Gal būt tai pasirodys sudėtinga , nesuprantama , tačiau tai kaip tik paprasta .
Kabala genialiai paprasta , tik reikia išmokti , priimti tam tikras vidines nuostatas .
Grįžkime prie temos apie vidinių jėgų subtilesnį panaudojimą . Koks yra individo ir žmonijos kelias ?
Viskas priklauso , kaip vystosi individumas , nes visas progresas priklauso tik nuo individualios asmenybės kilimo , pasistūmėjimo į priekį , nors mums atrodo , kad vystosi žmonija , kaip po tokia .
Suprantama ir žmonija vystosi , bet TIK dėka asmenybės pasikeitimų .
Visa esmė tame , kad žmogus panorėtų tiesioginio ryšio su amžinybe , pajausti amžinybės ritmą tikrojoje realybėje . Ne su kokiu nors kultūriniu paveldu , o tiesioginio ryšio su amžinybe .
Suprantama reikia išlikti sociume ir pav. , karo atveju tarnauti savo tėvynei . Daryk viską , ką manai reikalinga , savo šaliai , rajonui ir t.t., tačiau pirmiausia žmogus privalo individualiai tobulinti save dvasiškai .
Tai ir yra visa žmogaus egzistavimo prasmė .
Turi pasiekti , kad savyje , savo didžiausioje vidinėje gelmėje

nepriklausytum NIEKAM .
Tai yra , jei kas nors pasakys , kad priklauso tam tikrai grupei ir jis identifikuoja save su ja , tai jis jau savo individualiame vystymesi priklauso grupinei sielai . Masių dvasia . Toks jo vystymosi lygmuo .
Ir negalima jo už tai peikti arba priekaištauti , arba žvelgti iš aukšto . Kiekvienam savas vystymosi ETAPAS , tačiau galutinis kiekvieno žmogaus tikslas - jo ASMENIŠKAS individualus vystymasis .
Nes tik tuomet įmanomas kontaktas su savo sielos šaknimi .
Kiekvieno siela absoliučiai unikali . Ji nieko bendro neturi su organizacijomis , religijomis ir kitomis kultūrinio paveldo įstaigomis , kurioms jis priklauso ir su kuo save tapatina . Visa tai tik antrinė identifikacija .
Pirminė priklauso TIK tau ir tavo dvasiniai šakniai .
Tu ir tavo šaknis , iš kur tau ateina visos kuriančios jėgos .
Sukurk , nustatyk tiesioginį ryšį su SAVO šaknimi , tik tai privalai padaryti .
Ir tokia yra visų laikmečių tendencija , tiek asmeniui , tiek ir visuomenei .
Tai yra , pradžioje žmogus naudojasi savo vidine energija pačiu grubiausiu būdu . Savęs nepažįsta ir rūpinasi tik išlikimu , kaip pavyzdyje apie mamutų medžioklės laikus ir pan . O vėliau jau ir kitais išlikimo būdais , grobikiški karai , "MES" tokie , o "MES " tokie ... Neturi jie dar individualaus ryšio su sielos šaknimi , todėl buriasi į grupes , kaip bet kuri masė ...
Visas vystymasis ir yra vis subtilesnis energijos panaudojimas . Vis laibiau ir laibiau , o tai reiškia , kad ir aukščiau savo sielos lygmenyje .
Viskas apie ką čia kalbu , žmogaus viduje .
Nieko apie tai , kas išorėje , nes išorėje - TIK begalybės šviesa . Viskas "įmontuota" žmogaus viduje . Visas progresas tik pačiame žmoguje . Reikia eiti gilyn , į savo vidų ir ten "derinti kontaktus " SU SAVO vidine energija - vis giliau ir giliau . Ir štai tuos energetinius sluoksnius reikia vis labiau (pa)ploninti .
Materialiame pasaulyje atsispindi mūsų vidinio pasaulio subtilumas , matome jį kaip vidinio projekciją išorėje .
Pažiūrėk , gatvėje pristatyta daugybė mašinų , ir niekas juk nemasto jų vogti . Jos stovi ne garažuose ir mes nepergyvenam , kad pavogs . Pasitaiko žinoma atvejų, bet retai .

Tai , kas anksčiau buvo neįmanoma , dabar tapo norma . Ir dabar yra tikimybė tapti apiplėšimo auka , bet jei prisimintume porą amžių atgal , tai užmušti žmogų Europoje buvo visiškai normalus reiškinys.
Koks buvo gyvenimas Vakaruose ? Plėšimai , prievarta , siaubas . O kodėl ? O todėl , kad ir tai buvo tiesioginė to laikmečio žmogaus išsivystymo projekcija .
Išorinė pusė visuomet yra projekcija to , kas yra žmogaus viduje . Kaip sakoma Olandijoje : "Kiekviena tauta turi lyderį , kurio nusipelno " . Tai yra , jei šalies piliečiai nori laisvai vystytis , tai politika visuomet prisiderins prie žmogaus , nors mums gal ir atrodo kitaip .
Šalių , kurios dar tik vystosi , kariauja ir naudoja kitas grubias prievartos formas , elgiasi necivilizuotai , lyderiai atitinka jų išsivystymo lygmenį . Kaip batų pora . Todėl , kad politika yra ne kas kitą , kaip prisitaikymas prie žmogaus , gyvenančio toje šalyje . Ir todėl , radikaliai svarbu , kad žmogus , pavyzdžiui čia Olandijoje , mokytųsi , kaip elgtis su savimi teisingai . Kad mokytųsi , kaip dirbti su savimi individualiai .
Olandija tam pasirengusi . Pažvelk į Amsterdamą . Kur dar rasi pasaulyje tai ? ! Kiekvienas statinys visiškai unikalus , individualus architektūriniu požiūriu . Tai liudija , kad žmogus čia jau ženkliai individualus .
Jam tik reikia pasimokyti susieti save su savo šaknimis . Ir tai jau vyksta dabar , mūsų laikmečiu . Kodėl ? Ne laikmetis lemia , bet žmogus jau tam pasirengęs , kad dirbtų su savimi individualiai . Ir tik tai suteikia žmogui pilnatvę . Štai tas laikas , kuriame mes dabar gyvename !
Visas tas energijos sluoksnių suplonėjimas (retėjimas) - mumyse - į tai turime kreiptį dėmesį . Niekas per amžius nepasikeitė žmoguje , kaip tik vidinės energijos sluoksnių grubumas . Vidinės energijos panaudojimas tapo subtilesnis , energijos sluoksniai retesni , plonesni . Dabar mes naudojame savo vidinę energiją santykinai aukštame lygmenyje .
Kokiu būdu ? Kaip pavyzdys gali būti palyginimas su nafta . Viena yra barelis ką tik išgautos naftos ir kita - barelis benzino , jo kainos lygmuo jau visiškai kitas . Be to ir benzino kvapas jau taip pat visiškai kitas , malonesnis , nei naftos . O dabar įsivaizduok , barelį kvepalų , Šanel Nr. 5 , gautų daugkartinio naftos perdirbimo procese

. O kartu palygink ir kainą , ir tą malonumo skirtumą , kai uostai naftą ir prancūziškus kvepalus .
Viena vertus niekas nesikeičia ir nedingsta . Senovės žmogus visuomet išlieka mūsų viduje . Grubios energijos tebetūno kiekviename iš mūsų , visada pasirengusios (pagal principą iš dainos rus. : "А наш бронепоезд стоит на запасном пути") . Tačiau visa tai žemi sluoksniai , kur mūsų jėgos gali būti palygintos su nafta . Prisimink , kaip būna keliuose , per kamščius , arba , jei prieš tave sustoja sunkvežimis , o vairuotojas su kažkuo kalbasi . Pajausk , kaip jaučiasi ir į ką pavirsta skubantis vairuotojas ! Staiga iš jo išlenda senovės laukinis mamutų medžiotojas . Juk šito tai jis nepakęs ! Jis pakovos už save !
Tarp kita ko , dėl aspekto " pakovoti už save" - ir šito reikia gerai pasimokyti !! Mūsų laikmečiu kiekvienas žmogus nori "pakovoti už save " , nepaleisdamas kumščių į darbą . "Pakovoti už save" - viduje jaučiama , kaip dinamitas . Neleisk pykčiui pasireikšti jokia forma . Kuomet pyksti , sudaužai save , tiesiog į šukes , sudaužai savo sielą !
Aš pastoviai mokau studentus nepykti ...ir ne tik išorėje .
Galima , pavyzdžiui , sėdėti mašinoje su šypsena veide , tarsi tau patiktų , kad sunkvežimio vairuotojas , sustojęs priešais tavo mašiną , plepa su kažkuo . O tu sau ramiai sakai : " Tęsk , drauguži , kiek tau reikia , o aš ramiai palauksiu" , nors vėluoju į pasitarimą . Suprantama , tu verdi , jautiesi ant ribos .
Taip ... , reikia kažko imtis , bet juk ne širsti ! Kas pyksta - sugriauna tai , ką jau pastatė !
Ar dar nepavargai ? Ne ? Ačiū D- ui !
Buvo toks tikras atsitikimas , kuomet lektorius taip įniko
į savo paskaitą , kad kalbėjo , kalbėjo ir kalbėjo , o klausytojai , tuo tarpu , po vieną tyliai traukėsi iš salės ... Ir štai pagaliau priėjo prie jo valytoja , patapšnojo per petį ir pasakė : "Štai , sūnau , imk salės raktus , baigęs užrakinsi ir atiduok budinčiam sargui" .
Egzistuoja vienintelė Instrukcija žmonijai . Bet kaip aš drįstu kalbėti apie kokią tai vieningą Instrukciją ?
Ir kokia toji Instrukcija?
Ir koks tos Instrukcijos , apie kurią kalbu , santykis su visomis kitomis , kurias žino , kuriomis vadovaujasi žmonija ?

Žinoma , kad niekas neturi teisės pretenduoti į teisuolį , t.y. , kad jam priimtina , jo suvokta instrukcija - tiesa .
Niekas neturi teisės pasakyti : " Mes žinom visiškai tikrai " . " MUMS davė Instrukciją , o ne kitiems " .
Aš noriu čia šiek tiek papasakoti kaip tai atrodo ir pamėgink priimti .

Aš nemėginu tavęs stumti į kitas mintis .
Tavo asmeninė nuomonė visuomet su tavimi , bet pamėgink nesipriešinti , vidujei nesipriešink tam , ką skaitai .
Aš galiu tai pasakyti ..., bet aš stengiuosi (= dedu pastangą , laikausi ketinimo) nesistengti keisti kieno nors įsitikinimų , nevesti kažkur tai .
Pasiimk savo šansą PATS , tikroji galimybė nesimėto ant kelio . Tuomet tik knyga stebuklingai atsiskleis tau , nepriklausomai nuo to , ar tu tik pradedi savo kelią ar jau daugelį metų studijuoji KABALĄ . Kokiu būdu ? Pamatysi ir išmėginsi pats , ant savęs …
Esmė tame , kad absoliučiai viskas , kas egzistuoja (tame tarpe ir žmogus) sudaryta iš dviejų aspektų - visumos ir dalies .
Taip sudaryta kūrinija ir taip pat sudarytas žmogus .
Visai žmonijai duota viena vieninga Instrukcija . Kokia ? Kaip ji veikia ? Kaip vyksta procesai kūrinijoje ir kaip vidujei dirba žmogus ?
Žmogus - tai mažytis pasaulis , kuriame yra visos tos pačios sudėtinės dalys , su visais tarpusavio ryšiais ir procesais , lygiai kaip ir visame pasaulyje bendrai .
Įsivaizduok įmonę , gaminančią skalbimo mašinas . Sakyk kiek naudojimo taisyklių pridedama prie jos ? Tik viena instrukcija . Ir ne dvi ir ne trys , ar dar daugiau . Greičiausiai yra daug programinių darbo režimų , bet instrukcija tik viena . Taip pat yra ir su žmogumi čia žemėje : jam duota tik viena instrukcija .
Ir tai toji , kurią aš mokausi dieną naktį . Juk tai yra pareiga nedidelės individumų saujelės , kuriai ir aš priklausau , kuriems patikėta ją gauti .
Ne todėl , kad jie buvo geresni ar kilnesni už kitus , bet juos ĮPAREIGOJO ją gauti .
Ir jie buvo ir tebėra įpareigoti užsiimti tuo (šia instrukcija) , dieną ir naktį .

Kodėl ? Kad pritrauktų iš šaknies visas tas jėgas : sau ir visam pasauliui . Tai tiesiog pareiga ir reikia ją vykdyti nepriekaištingai . Ir prie viso to , ji tapo jiems kažkuo panašiu , kaip vanduo žuvims . Nėra jiems gyvenimo be jos .
Daugelį metų , karštligiškai ieškodamas , studijuodamas ir atsirinkdamas , pagaliau aš tai atradau . O studijavau aš visą gyvenimą ... Ir štai toji Instrukcija duota visoms pasaulio tautoms , juk kiekviename žmoguje yra tas " išrinktasis" ...
Be šito , kiekvienai tautai iš aukščiau duota kai kas ypač vertingo , tai , ką mes dabar vadiname nacionaliniu paveldu .
Pažvelk , pavyzdžiui , į indėnus , papuasus - visi jie gavo , kiekvienas savo unikalų kultūrinį palikimą . Visai žmonijai , kiekvienam žmogui duota tai , kas būtent jai priklauso : krikščioniškas paveldas , tibetiečių kultūra ir pan .
Pažvelk į krikščionybę , kokią įvairovę ten rasi . Netgi pats Jezus , priklausomai nuo tautos , įsivaizduojamas ir priimamas skirtingai.
Visa tai duota kiekvienai tautai , tas tiesa , manau čia tau nekyla abejonių .
Bet ... PO šiuo nacionaliniu , kultūriniu arba religiniu sluoksniu , pačiose gelmėse slepiasi viena bendra Instrukcija , kurios nepamatysi "paprasta " akimi . Tai bendram plane , bendru aspektu . O kiekviename žmoguje atskirai taip pat "įdėta" ši vieninga Instrukcija . Ir ji giliai paslėpta PO visais kultūrinio paveldo sluoksniais , kuriems priklauso tasai žmogus ir iš kurių jis kilęs .
Kodėl ne visi krikščionys ? Kodėl ne visi judėjai ? Kodėl ne visi kiniečiai , nors jų gana daug ? Todėl , kad visa tai reikalinga . Visas kūrinioje egzistuojančias jėgas rasi visame pasaulio tautų kultūros , religijų kaleidoskope .
Bet už to slepiasi viena , visai žmonijai duota , INSTRUKCIJA .
Tik nepagalvok , prašau , kad aš turiu omeny judėjų religiją - ir ji taip pat yra kultūrinis , nacionalinis paveldas !
Tai , kas man pagaliau buvo atskleista - tai vieninga , bendra visai žmonijai Instrukcija . Ir štai ją aš ir studijuoju giluminėse , paslaptingiausiose knygose - Zohar ir Gyvybės Medis . Prie Zohar yra dar paslėpti (nesuvokiami) dokumentai , kaip pavyzdžiui , Tikenej aZohar , paaiškinimai prie Zohar ir Abraomo "Sefer Ecira " , su kuriomis kiekvienoje kartoje gali dirbti tik vienetai .

Mes matome ir žinome , kad yra tokie , kurie vadina save mokytojais - kabalistais , bet patys nemoko Zohar . Kodėl nemoko ? Tiesiog jiems neduota to daryti iš aukščiau . Gal būt jam , pagal jo protą ir logiką , labiau "prie širdies " paaiškinti TES , tačiau Zohar paslėptas . Kaip pasakyta : "Turi akis , bet nemato , ausis - bet negirdi ". Ir negalima suvokti šios instrukcijos,pastoviai nestudijuojant Zohar ir Gyvybės Medžio pačios knygos (vietoj kad tik ištraukas) . Neįmanoma pažinti Tiesos ir be tikėjimo aukščiau proto ... ir tame tikėjime studijuojant paslėptą Mokymą apie Dangaus Karalystę - malchut šamaim . O juk niekas kaip reikiant ir nežino , kas tai yra , Dangaus Karalystė , tuo tarpu , kai visas Toros mokymas vien apie tai - MALCHUT ŠAMAIM .

Imk Šlavej aSulam - ir ten vos ne kiekviename puslapyje rasi šį aiškinimą ! Ir visą tai apima vieninga Instrukcija - vieningas Mokymas apie asmenybės ir visos žmonijos išsivadavimą nuo egoistinio gavimo vergijos .

Įdomu tai , kad yra kas šiame pasaulyje nujaučia , esant tokią instrukciją . Prieš porą metų man paskambino nepažįstamasis , kuris prisistatė nuo vieno iš vedančiųjų Olandijos rabinų ir kad tasai nurodė jam kreiptis į mane . Šį žmogų įpareigojo vienos pasaulyje garsios Pietų Afrikos firmos , užsiimančios pagrinde tauriųjų metalų gavyba ir prekyba , savininkas . Jis važinėjo po pasaulį ieškodamas naujų galimybių jų firmos vystymui .

Ir štai jis girdėjo , ne " jis tvirtai žino" , kad knygoje " Sefer Ecira" , be kita ko , užšifruotos visos brangiųjų metalų sankaupos žemėje (sidabro , aukso , deimantų ir kt. brangakmenių) . Šiuo klausimu jis ir kreipėsi į Olandijos rabinatą , kurio spikeris ir nukreipė jį pas mane , pasakęs : " Jis vienintelis tūkstančių kilometrų spinduliu , rimtai užsiimantis Kabala ir kuriam tai sekasi . Į jį ir kreipkitės " .

Išgirdęs telefonu , kad aš ir esu "tas pats" , jis pasiūlė susitikti . Aš atsisakinėjau ir reikalavau , kad pirmiau jis nurodytų man susitikimo temą čia pat , telefonu .

Ir štai jis man papasakojo , kad jo firmos vyresnybė pasirengusi investuoti į kabalistinius tyrimus , kur yra susikaupę brangiųjų metalų ir brangakmenių telkiniai .

Aš jam išaiškinau , kad neleistina Kabalos paslaptis panaudoti pasipelnymo tikslais . Tuomet mano telefoninis pašnekovas tikriausiai

nusprendė , kad aš "keliu kainą" .
- " Ne , mes visa tai suprantam " - paprieštaravo jis - Mes šitiems tyrimams turime skirtus didelius fondus ir pasirengę sudaryti sutartį su jumis ".
- "Tačiau aš neturiu pakankamai žinių tokiems darbams " , dabar jau aš priešinausi , suprasdamas , kad kitaip neatsikratysiu jo . Juk nemesiu aš ragelio !
- " Mes aprūpinsime viskuo , ko jums prireiks , kad tik jūs užsiimtumėte tais tyrimais ", primygtinai spyrė mane vis labiau ir labiau skatindamas mano prigimtinį norą gauti . Ką daryt ? Kaip išsivaduoti nuo siurbėlės , besisiurbiančios man į odą ? ...Ir štai atėjo puiki idėja : pasiunčiau jį pas ...mokslininką - kabalistą !
Taigi dabar atėjo metas , kuomet sielos subrendo . Apie tai pasakyta knygoje Zohar , kad po 2000 metų (pagal priimtą kalendorių) , šią instrukciją bus galima naudoti kasdieniniame gyvenime . Tame tarpe ir žmogui , kuris nesusipažinęs su dvasiniu darbu , nežinančiu kūrinijos valdymo dėsnių .
Tai visiškai nereiškia , kad dabar reikia keisti savo tikybą . Nes jokie religiniai įsitikinimai nelemia didesnio ar mažesnio ryšio su vieninga Instrukcija .
Mes jau kalbėjome , kad kiekviename yra dalinis , individualus , o yra ir bendras , masinis .
Taigi , tegul kiekvienas žmogus išsaugo savo asmenišką išorinę kultūrinę priklausomybę , tačiau tegul ir priderina save prie kūrinijos įstatymų , t.y . prie to , kas gyvena kiekviename iš mūsų ir sujungia mus į vieną visos žmonijos kūną .
Kiekvienas kultūrinis palikimas yra kaip dalinis aspektas , tai būtent ir skiria dalį išoriškai nuo kitų (visumos) . Tai puiku .

Tačiau aukštame (= gilesniame) lygmenyje egzistuoja dar nepareikalauta , neatrasta , kol kas žmogaus nejaučiama dalis , VIDUJAI susieta su bet kuriuo kitu žmogumi .
Ir tai ta INSTRUKCIJA , kurią aš studijuoju .
Visą laiką skiriu tam . Sistemą , kaip kasdieniniame gyvenime taikyti Instrukciją mūsų laikmečio žmogui , man patikėjo mano didysis mokytojas , gyvenęs 16 -me amžiuje . Tik dabar galima jau ją taikyti , nes tam mes pasirengę .

Aš kalbu tik apie gryną Lurijaninę ARI , šventojo ARI Kabalą . Jis vienintelis iš Izraelio tautos , kuris vadinamas "kadoš" , šventas . Ir visa tauta tai priėmė ir priima , kad ARI absoliučiai šventas mokytojas . Jis gyveno vos 38 metus , bet pasakė viską . Kiekvienas žmogus , sulaukęs 9 metų , gali mokytis LK . Tai jis pasakė maždaug 1570 metais . Ir tai leistina kiekvienam vyrui ir kiekvienai moteriai . Tai yra ne taip , kaip neteisingai buvo interpretuojami Toros išminčių žodžiai , kad Kabalos studijos tik vyrams , sulaukusiems 40 metų , vedusiems ir turintiems vaikų . Ir kad iki tol būtina išsamiai išstudijuoti Torą , Talmudą ir pan. Dabar tai visiškai nebūtina.

Mūsų laikais bet kuris žmogus gali studijuoti Lurijaninę Kabalą .

Tegul kalba , ką nori , bet aš nežinau , tiesiog nėra (neegzistuoja) kitos Kabalos.

Aš netgi dar daugiau pasakyčiau : kiekvienoje vidurinėje mokykloje reikia mokytis " taikomąją " Kabalą " - tą metodą , kuris pristatomas šioje knygoje . Tai yra , judėjų , krikščioniškoje , indiškoje , tibetiečių ir visose kitose mokyklose . Juk nėra joje jokio sąryšio su kokia nors religiją , ji sukurta remiantis dėsningumais , kurie yra kur kas giliau už bet kokią religijos formą , už bet kokį kultūrinį sluoksnį . Ir todėl , bet kuris žmogus šalia savo kultūros gali mokytis ir šios Instrukcijos - juk visa tai randasi visiškai skirtinguose dažniuose ir viens kitam nepamaišys .

Bet tik už šitų šventos kalbos raidelių slepiasi begalybės šviesa , ŽMOGUI skirti grandioziniai dalykai . Ir todėl aš mokausi Kabalą su savo studentais tik iš šitų raidžių .

O dabar prašau iš tavęs visiškos koncentracijos , nes tai , ką noriu tau pasakyti , nerasi niekur .

Ir tai ne nuo manęs , tarsi aš galėčiau tai pasakyti iš savo išminties.

Tai ką aš noriu tau dabar papasakoti , tame paslėptas VISAS tavo sielos ir žmonijos išgelbėjimas - iš viso : kaip dalyje , taip ir bendrai .

Ir mūsų laikmetyje mes jau pasirengę tai išgirsti .

Net , jei pats ir nesimokai Kabalos ir taip pat visiškai nesvarbu tiki ar ne - vistiek TAI yra SVARBIAUSIA , svarbiau už viską .

Kiekviena tauta turi savo kultūrą . Be to , žmonijos istorijoje buvo įvairių metodų , filosofijų ir pan. , proto lavinimui , dvasiniams aspektams , žmogaus funkcionavimui . Viskas turi prasme , visi gamybiniai mokymai , menedžmentas darbo kokybei pagerinti , o taip pat ir pakelti žmogaus bendrą gerbūvį ir palengvinimai asmeniniam gyvenime . Turėk omeny , kad aš dabar noriu pridėti prie viso to kai ką ypatingo , kas netelpa egzistuojančių žinių rėmuose , bet su kuo kiekvienas žmogus , be išimties , privalo skaitytis :

Visas "paveldas" be išimties , įskaitant ir religinį , sukurtas taip , kad pritrauktų ir panaudotų žmogaus jėgas (galias , galimybes) "virš bambos " (arba paprasčiau " virš juosmens") . Bet NE ŽEMIAU tos vietos , nes kiekvienas kultūrinis paveldas perspėja : " Iki tos vietos ir ne žemiau , nes ten "velnias" , neracionalu !

Kai tuo tarpu , žmogaus kūrybinės jėgos (galimybės) yra abiejose dalyse : aukščiau ir žemiau juosmens . Dar daugiau , abi šios sudėtinės vidinių jėgų dalys yra struktūriškai būtinos ir tarpusavyje sujungtos .

Jei taip mums duota , tokia mūsų prigimtis , tai mes turime tą priimti su džiaugsmu , nes tame yra VISOS mūsų energijos atsargos .

Juolab , kad "žemiau juosmens" randasi 98% visų mūsų kūrybinių galių , jėgų ! O pažiūrėk , kaip mes jomis naudojamės ... trūksta žodžių !

Šios vietos epicentras yra tai , ką mes vadiname "fundamentu" , pagrindu , tai , ką mes jaučiame savyje , kaip seksualines jėgas . Suprantama , sąvoka "seksualinės" jėgos niekaip neatspindi tos vidinių kuriančių jėgų galybės , kuri ten randasi .

Ir būtent ten yra žmogaus pačios ploniausios (jautriausios) "membranos" , tarsi "lokatoriai" ir laidininkai tarnaujančios žmogui , per kur jis gauna aukščiausios dvasinės informacijos "ploniausias " šviesas .

Pati grubiausia energija slypi ten , grubiausia , kol kiekvienas pats nesuplonins jos iki reikiamo lygmens .

Ir štai tuomet ir pasimatys , kad kaip tik ji iš tiesų ir pati svarbiausia !

Niekam ... jokiai religijai , jokiam kokios nors tautos kultūriniam

paveldui neduota , neparodytas įėjimas į šią vietą , kad galėtų ten patekti ir dirbti su tuo , stengtųsi suderinti šią vietą su kūrinijos jėgomis , kad atitiktų kūrinjos jėgų lygmenį "žemiau juosens " .
Kas tai yra žmonijos ir individumo vystymasis ? - Eiti toliau , nei mamutų medžioklės periodas , tam , kad "suploninti" tas pačias (savo apimtimi nesikeičiančias) energijas ir vis rentabiliau jas panaudoti .
Pažvelk į mūsų laikų "valstietį" , tą , katras TIK dirba savo žemės plotelį , ūkis , gyvuliai ... - tai jo gyvenimas . Pradžioje jis prie savo karvių , o vėliau eina pas žmoną ir ... trach - tararach , lygiai kaip mamutų medžioklės laikų žmogus .
Kaip pasakyta : " Kioskelis tiesiog atidarytas ! " . Nereikia įsilaužti į "kioskelį" , kad ten patektum . Taip ir moters nereikia grubiai priversti , kad užkariauti jos širdį .
Ar supranti , apie ką aš kalbu ? ... jėgas .
Ir tai tuo metu , kai žmogui duota pastoviai ploninti visas tas jėgas žemiau juosmens , kur paslėpta liūto dalis , pati kokybiškiausia energija .
Žmogus privalo AKTYVUOTI visas tas jėgas , kurios randasi jame žemiau juosmens . Ir ypač mūsų laikais akivaizdi šita būtinybė .
Kodėl būtent dabar ? - Stebėk atidžiai : realybę gali vaizdžiai įsivaizduoti kaip ekspanderį . Kuo labiau įtemptas , tuo sunkiau jį tempti , tuo didesnės (= pagal mūsų naudojamą terminą "plonesnės ") jėgos reikia .
Praeities realybė , sakykim mamutų laikai - tai būsena , kuomet ekspanderis buvo praktiškai laisvas , jį lengva buvo tempti . Imkim kitą pavyzdį , kuris arčiau mūsų laikmečio - Tarybų Sąjungos sugriuvimą . Niekieno šalį ėmė dalinti stiprūs ir apsukrūs . Laikotarpyje tarp 80 ir 90 -tų metų , kaip išsireiškė vienas versllininkas " meška ir ta galėjo praturtėti " - t.y. daug proto ir pastangų tam nereikėjo . Juk ir pagrindinė gyventojų masė buvo "beraštė" komercijos srityje , tokiais padarė Tarybų valdžia. Šalies ekonomikos ir prekybos ekspanderis buvo praktiškai laisvas . Pačių verslininkų teigimu , tuo metu jie nesunkiai generuodavo 200-300 % pelną.
Veliau ekspanderį ištempė ir jau ėmė gauti pelną pvz. 50% , o

vėliau ir dar mažiau . O dabar , kai Rusijos rinka perpildyta , kaip taisyklė ne daugiau 10% . Dabar ekonomikos ekspanderis įtemptas pakankamai stipriai .

Žmogaus viduje vyksta toks pats ekspanderio įtempimo procesas - energijos "plonesnis " , subtilesnis panaudojimas.

O štai vakaruose ekspanderis praktiškai pilnai įtemptas : pastangos didžiulės , kad tik išlikti versle , bent su keliais pelningumo procentais .

Tas pats bet kurioje srityje , moksle , medicinoje , technikoje . Visų šitų procesų šaknys yra žmogaus VIDUJE . Kuo toliau mes vystomės , tuo sunkiau bus eiti koja kojon su laiku . Jau dabar mums niekaip neišvengt būtinybės ženkliai naudoti jėgas "žemiau juosmens" . Laikmetis " guliu ant pečiaus rankas sudėjęs " dingo visiems laikams .

Ką šiuo metu beveiktų žmogus , jis jau nebegali daugiau sau leisti grubiai naudotis savo energija . Pavyzdžiui , veltui leisti savaitgalius įvairiems kvailiems pasilinksminimams , pataikaudamas savo kūnui , viskuo , ko jis užsigeidžia . O pirmadienį eina į darbą , o dažniausiai bėga pas psichiatrą , psichologą , socialinį darbuotoją , kad tasai išvestų jį iš po sekmadieninio sindromo , " pagirių " savijautos . Ne tiek nuo alkoholio , kaip iš tuštumos , dėl nesulaikomai iššvaistytų savo kuriančių galių . Juk jis tiesiog atidavė savo jėgas " kiaulėms sutrypti " .

Ir štai taip gyvenimas tampa rutina . Suprantama , nereikia bėgti nuo kasdienybės , reikia juk nueiti ir į parduotuvę , pasiimti vaikus iš darželio ir t.t.

Tačiau viskas , ką beveiktum , turi būti daroma teisingoje vidinėje nuostatoje , ketinime . Taip sukurtas žmogus , kad viską darytų su ypatinga nuostata .

Ir tik per šią Instrukciją galima suprasti bet kurį reiškinio mechanizmą : socialinio , biologinio , ekonominio ir visų kitų , įskaitant pav. klimato žemėje pasikeitimo problematiką .

Čia ne mano žodžiai , tai ką aš kalbu , nėra mano išminties arba fantazijos vingrybės . Kalbu tai išvadoje visų tų tūkstančių naktų , praleistų trokštant atsakymo , studijuojant slapčiausius rankraščius ir knygas , kurie kada nors buvo duoti žmonijai . Štai ką aš perduodu pačia paprasčiausia kalba .

Ir TAI padeda !
Kaip pavyzdį panagrinėkime savižudybės arba polinkio į savižudybę temą , žmogaus viduje .
Neseni garsaus Trimbos tyrimo instituto statistiniai duomenys kelia siaubą , net plaukai stojasi , apie tai , kokia tai milžiniška problema Olandijoje , sparčiai auganti problema . Amsterdame , Hagoje , šiuo metu ruošiama didžiulė priemonių kovai su šiuo reiškiniu sistema . Tam jau išskirtos milžiniškos lėšos (kol kas jau keletą šimtų milijonų eurų) .
Tačiau visą tai NEPADĖS - priežastis labai paprasta : jie nežino vidinio šio reiškinio MECHANIZMO , iš kur ir kokiu būdu tai veikia ŽMOGAUS VIDUJE .
Aš nesiruošiu užsidėti specialisto " kepurės" tos (ar kitos) socialinės problemos srityje . Tačiau patį mechanizmą , tos problemos esmę , aš jiems perduočiau , žinoma , jei jie panorėtų tai perimti iš manęs . Aš jiems tai perduočiau visiškai be atlygio , bent jau vien tam , kad pademonstruoti , parodyti , jog kiekvieną problemą galima išspręsti , žinant Instrukciją . Tai nuostabiai padėtų ponams , sudarinėjantiems priemonių planus , šiai problemai , žmonijos civilizacijos vystymosi pasekmių problemai išspręsti . Juk mes matome , kad kuo turtingesnė šalis , tuo aukštesnis savižudžių procentas .
Šios problemos šaknų , šios "ligos " progresavimo priežasčių vidinio mechanizmo žinojimas , ženkliai padėtų ir šios srities mokslininkams , psichiatrams , psichologams ir pan.
O štai visai neseniai šioje šalyje buvo atskleisti faktai , tabu apie seksą su gyvūnais . Tai visuomet buvo tabu , kaip ir viskas , kas susiję su vidinių jėgų panaudojimu "žemiau juosmens " . Argi šis reiškinys anksčiau neegzistavo? Žinoma , kad egzistavo nuo senovės . Tačiau tik dabar tai atskleidžiama , iš slėptuvės "išėjo" į šviesą : žiaurus elgesys su gyvūnais , skausmas , suteikiamas jiems ir ...porno su gyvuliais (žmogaus su gyvuliais)
Per žiniasklaidą sužinome , kad viename Olandijos institutų , jauni studentai seksualiai išnaudojo vištas , skirtas jų moksliniams bandymas . O kiek pranešimų per spaudą apie ginekologus , aiškiaregius , paramedikus , apgaudinėjančius savo pacientes ir išnaudojančius seksualiai . O šventikų su parapijiečiais , o ką jau

bekalbėti apie su vaikais ar parapijiečių žmonomis ? Tiesa , jis "išperka save" ... tvirta valiuta . Juk kaip panašius dalykus kitaip išpirksi , koks dar tikresnis būdas ? Ir tai tik lašas jūroje .
Argi kas nors žino , kokia turi būti kova prieš seksą su gyvūnais ir pan. ? NIEKAS ! Juk tai jau įsisenėjęs reiškinys . Ką su tuo botagu daryt ? Koks tos problemos mechanizmas ir kur jo šaknys ?
Aš tą visai paprastai ir kukliai , "ant pirštų" išaiškinčiau ponams mokslininkams , profesoriams , valdininkams , medikams , politikams ... vien tik per šią Instrukciją . Ir tai būtinai padėtų , be visų tų milžiniškų išlaidų , kurios išskirtos KOVAI su tuo ar kitu reiškiniu . Juk ponai tiesiog pravalgys tas lėšas , ne - jie dar pablogins padėtį . Nes VISKAS , ką jie besugalvotų , tiesiog NEpalies šaknų , konkrečios problemos mechanizmo ir todėl procesas gilės , EIS TOLYN .
Tą mes pamatysime Olandijoje .
Naudojant tas žinias praktikoje , kuomet pasimatys , taps visiškai akivaizdus nežinojimas apie tą vidinių jėgų mechanizmą "žemiau juosmens " , tą patirtį ... galima būtų paplatinti ir į kitas šalis .
Ne aš , o laikas atėjo mėginti sukurti tokią visuomenę , kuri taptų GYVU organizmu . Taip , kaip ir žmogaus siela - gyvybinis organizmas .
Nėra kito būdo , kaip bendrauti vienas su kitu kitaip , nei per meilę vienas kitam . Atkreipk dėmesį , tai labai specialu - mes absoliučiai nežinome , kas tai yra "artimo meilė" . Reikia to išmokti , nieko tau nesigaus , jei nemylėsi kito (žmogaus , gyvūno , augalo , akmens) iš vidaus .
Nepakanka būti draugiškam vienas kitam , nors tolerancija ir pakantumas viens kitam yra svarbi tema , apie tai tik ir kalbama . Bet vien pakantumas mums nepadės .
Taip , tikrai nėra paprasta tapti iš tiesų sėkmingam gyvenime .
Nesipriešink , dirbdamas su šia knyga . Netgi fragmentuose , kurie tave ves beveik iki "ašarų" . Nes ta tavo sielos riekę , kuri dabar , tarsi esi savim patenkintas , jautiesi vientisas , aš sutrupinsiu ...DĖL tavęs . Iškęsk tai , jei gali .
Vėliau galėsi gauti ten šviesos , kurios dabar dar nejauti . Tiesa sakant tu pats imsi laužyti savo ego , savo meilę sau , niekas kitas

, kaip tu pats . Juk , kai tik atveri duris , tavo egoizmas seka iš paskos . Tačiau tu gausi kai ką ypatingo , nes šviesa įsiskverbs į tave ir ims tau padėti bet kurioje tavo būsenoje . Ji suteiks tau išsigelbėjimą bet kuriose situacijose .
Kaip tau žinoti , ar padės dabar tau ši knyga rasti kontaktą su tavo sielos šaknimi , tavo egzistavimo tikslu?
Tam , kad ji padėtų , reikia turėti vidinį poreikį , norą .
Visa esmė poreikyje !
Jei tavo bendra savijauta : "man viskas gerai " , vadinasi tau patinka tavo gyvenimas , esi patenkintas tuom , kaip yra , nejauti trūkumo . Nejauti troškimo mokytis . Štai tuomet tau ši knyga nepadės .
Tačiau jei gali ir nori būti atviras pats su savimi ir jauti trūkumus , tai padės . Nėra nieko gėdingo , matyti savo trūkumus . O jei pajėgsi pasakyti sau : "Aš suvokiu savo pilną nesugebėjimą duoti" , tai tuomet ši knyga tau ! Ne tas davimas , kaip tu įsitikinęs , kad tai davimas , o tikrasis (ati)davimas .Kai trokšti to iš visų jėgų .
Tu taip veržiesi , kad gali pasakyti sau : " Aš pasirengęs viskam , viską galiu atiduoti , kad tik išmokčiau jausti tą būseną , tikro (ati)davimo būseną " . Ir tai suvokti - tai jau išsitaisymas , kelias į sėkmę tavo gyvenime , kelias į išbaigtumą .
Mes visi kelyje . Jei jauti , kad NORI matyti akivaizdžiai savo trūkumus . Nepainiok su sąvoka - ydas , nes mes neužsiimame "blogomis " tavo charakterio savybėmis - tai visiškai kita sąvoka - "trūkumas " (tarsi išeikvota arba nesupranti , bet trūksta) .
Mūsų tikslas ne charakterį tobulinti .
Charakterį sąlygoja materialiniai faktoriai : pavyzdžiui padidintas arba sumažėjęs rūgštingumas , spaudimas , nervų ir imuninės sistemos stovis , kuri paveldime nuo gimimo ir pan. Su savo įgimtu charakteriu žmogus išlieka visą savo inkarnaciją , visą tą gyvenimo periodą , kurį praleidžia šiame kūne .
Trūkumas yra tai - kad jauti , jog tavyje nėra kažko , ko siaubingai tau reikia , trūksta .
Taigi , aš tavęs negundau pikantiškais pasakojimais , skatindamas tavo smalsumą ir pan . , kad perskaitytum šią knygą . Aš nieko netrokštu tau nei "parduoti" , nei įtraukti į kokią tai religiją , judėjimą , padaryti tave savo klientu , užsitikrinti paramą , pritarimą

ir pan.
Juk kai eini pas daktarą , psichologą , masažistą , kirpėją ir t.t. , tai moki jam ir jis tau pataikauja , daro paslaugą ...ir tai suprantama - juk tu klientas . Kaip priimta sakyti - klientas karalius , šeimininkas - ponas .
Tikrajame Lurijaninės Kabalos mokyme visa tai kitaip . Taip , kad mano studentai pirmaisiais mokymosi metais jautėsi siaubingai . Nes kasdien studentas matė vis didesnį trūkumą , savo viską sugeriančią į save meilę TIK sau ir niekam kitam . Pats mokymas jam atskleidžia jo asmeninį trūkumą . Primenu , trūkumas , tai nesugebėjimas niekam , nieko duoti ! Be savo trūkumo suvokimo , daug kartų tuo akivaizdžiai įsitikinant , neįmanoma gauti išsitaisymo šviesos , neįmanomas joks tikras pasistūmėjimas į priekį dvasiniame darbe .
Iš kur tu gali gauti šviesos , malonumą , pasimėgavimą ?
Kaip gali kokybiškai pagerinti savo gyvenimą , jeigu esi savimi patenkintas ? Tu neturi būti patenkintas tuo kas esi , tuo , ką turi , bet turi jausti troškulį , milžinišką trūkumą . Kokį trūkumą ? Nelygink savęs su kaimynu , sakydamas pavyzdžiui : "Mano mašina sena , aplamdyta , o kaimyno - didžiulis naujas Mersedesas ".
Būtina susidurti su šviesa , su tobulybe akis į akį .
Tai vienintelis , kuo tu turi būti savo viduje . Ir štai tuomet , žinoma , pajauti trūkumą , kad nesi tobulas .
Tai svarbiausia , o , ne tai , kad sėdėsi budos pozoje ir jausi , tarsi tu nuostabus , tarsi esi tiesioginiame ryšyje su Kūrėju . Jei kasdien jauti , kad tampi "savo akyse" vis blogesnis ir blogesnis - tai yra geras ženklas , reiškia darai pažangą ir užkariauji vis naujas ir naujas savo vidinio pasaulio teritorijas .
Aš apie tai kalbu jau iš karto , dar tik knygos Įvade .
Jei imsi DIRBTI su šia knyga , tai visiškai tikėtina , kad imsi jaustis siaubingai , nes imsi matyti savo tikrąjį "aš" .
Akivaizdžiai įsitikinsi , kad niekaip negalėsi ištaisyti savęs nepripažinęs tiesos , kad iš tiesų nori gauti TIK sau . Užėmęs tokią poziciją , tu pastatai užtvarą tarp savęs ir šviesos .
"Aš noriu , aš noriu , aš noriu " ... jei sieki likti tokioje nuostatoje , tai aš niekuo negalėsiu padėti tau . Nei knyga , niekas tuomet nepadės .

Pilnai tikėtina , kad tau sunku bus sutikti su tuo , kad tavyje yra trūkumas , t.y. kad kažkas tavo viduje netvarkoj . Tačiau , kaip anksčiau buvo paminėta žmoguje ir kūrinijoje veikia dvi jėgos . Nuo galvos iki vidurio stuomens , iki juosmens - ten randasi , tai , ką mes vadiname "gėrio pradu" . Tai VISAS žmonijos kultūrinis paveldas . O nuo juosmens žemyn - ten "blogio pradas" žmoguje . Privalome išmokti dirbti su abiem dalimis !
Kaip ? Šito niekas nežino . Tai duota tik Vieningoje Instrukcijoje . Kaip tu gali iš ten , žemiau juosmens pritraukti šviesos ? Tėvai , mokykla , kultūrinis , nacionalinis ir religinis paveldas (visi šie trys plius ĮVAIRIAUSI "kabalistiniai judėjimai" , mes bendrai pavadinsim "kultūriniu paveldu") - visi tau sako :
" Neik ten , ten velnias ! "
Iš ten , iš apačios , kur "blogio prado " buveinė , iš ten negalima taip paprastai pritraukti šviesos . Ten nuo pusiaujo ir žemyn randasi didžioji kūrybinių galių talpykla , duodanti tau gyvenimą .
Taigi , reikia išmokti iškelti , ištraukti iš ten tas jėgas į viršutinę kūno dalį YPATINGU būdu .
Viršutinėje stuomens dalyje yra "geruolio " vieta žmoguje . Ten ir ištaisymo VIETA .
Apart tų dviejų jėgų , dešinės ir kairės , egzistuoja dar ir tai , ką mes vadiname vidurio linija , panašu į "aukso vidurį " . Tai štai , per vidurio liniją atneši viršuje gautą ištaisymą atgal į apatinę stuomens dalį . Aišku , kalbame čia vien apie vidines jėgas , o ne materialų kūną . Tavo neištaisytų norų apatinėje stuomens dalyje atžvilgiu , viršutinieji yra tarsi šviesa , todėl , kad viršuje yra šviesa , o apačioje - tamsa.
Tačiau abi tarpusavyje susietos ir būtinos . Abi priklauso kūriniui (tvariniui) . Abi reikia vystyti tarpusavio sąryšyje .
Kas buvo sutverta? Šviesa ir tamsa . Gėris ir blogis buvo sutverti . Nors bet kuris kultūrinis paveldas tvirtina tau : "Ne , blogis jis ..." . Aišku , tenka taip kalbėti su žmogumi jo vaikiškam išsivystymo lygmenyje . Tačiau , kai žmogus subrendęs (arba net , jei dar tik ėmė siekti brandos) , jam reikia dirbti , kad apjungtų tuos du vienas su kitu .
Abu turi tarnauti vienam - gėriui .
Tai didelis menas , kame ir visa esmė .

Studentai mokosi mano LK mokykloje jau ketveri - šešeri metai . Nemanyk , kad jie mokosi "su entuziazmu ", nes entuziazmas kažkas visiškai kito , iš "kitos operos" ir neturi jokio ryšio su individualiu dvasiniu darbu . Kalba eina apie išsiaiškinimą savo gerų ir blogų pusių . Ir kad nebėgtum į "wishful thinking" , į norimą , įsivaizduojamą . Kad , pavyzdžiui , netvirtintum : " Kitam gyvenime aš gausiu , bet ne čia , žemėje " . Juk tuomet noras (norėjimas) priimamas , kaip realybė . Ir tai todėl , kad žmogus čia patalpintas , kad čia ŽEMĖJE dirbti , o ne aname pasaulyje . Čia , žemėje niekaip neatpirksi savęs amžinybei .
Nuo seksualinių skandalų ir kitų purvinų dalykų , žmogus negalės atsipirkti čia žemėje . Už savo poelgius negalima niekuo IŠORINIU atsipirkti . Supranti , apie ką aš kalbu?
Jokie kultūriniai palikimai nepajėgūs , o ką jau bekalbėti apie išpirkas pinigais .
Kiek religinių įstaigų atsipirkinėja šimtais milijonų dolerių nuo taip vadinamų tautos "tarnų" , laikančių save aukščiausios moralės skelbėjais , padarytos skriaudos ? !
O iš kur apskritai pas juos toks milžiniškas kapitalas ir tai tuomet , kai didysis jų mokytojas prisakė savo mokiniams :
kur jūs beeitumėt , "neimkite daugiau , nei kelionmaišio, nei dvejų marškinių, nei kurpių, nei lazdos"... Tai yra nesirūpinkite atsargomis juodai dienai , jei ką ...o pilnai pasitikėkite Kūrėju !
Ir atsiperka jie tuo pačiu , tų pačių aukų paaukotomis lėšomis (seksualinės prievartos ir savivalės pasekmėmis) .
Ir visa tai tik todėl , kad joks kultūrinis paveldas NEPADEDA , kuomet reikalas liečia jėgas "žemiau juosmens" . (Ar ne todėl bokse neleidžiama smogti "žemiau juostos" - juk prieš panašius smūgius mūsų pasaulyje tiesiog nežino jokių priemonių .
Viskas remiasi TIK individualiu darbu su savimi . Suvok šitą neginčytiną faktą !
O todėl darbas su šia knyga gali pasirodyti tau siaubingas .
Aš apie tai sakau jau iš anksto , kad vėliau nepyktum ant manęs .
Keletą metų , kartais , laikas nuo laiko , savo namie arba per internetą aš bendravau su įžymiais asmenimis , kažkas panašaus į asmeninį "palydovą " , teikiau pritarimą - kreipimą įvairiausiais gyvenimo aspektais . Kodėl aš tai dariau ? Todėl , kad kaip

nekeista , būtent šiems įžymiems , įtakingiems , turintiems didžiulį "pasisekimą gyvenime" žmonėms , nėra kur kreiptis patarimo ir pagalbos .
Jo ego milžiniškas ir neleidžia sėsti į vieną suolą su tuo , kurio ego dar nėra toks didelis , nėra tiek išvystytas ! Jie neateina , pavyzdžiui , todėl , kad juos pastoviai mato televizijoje . Yra įžymūs politikoje ir kituose viešuose visuomeniniuose sektoriuose . Ir suprantama , jie nenori rodytis akyse , beviso kito , kad neparodyti , kad ir juose ne viskas tvarkoje .
Juk visi žino jį viešumoje , pvz. mato per televiziją , kaip savimi pasitikintį , patenkintą savimi , sėkmingą , visažinį , nepramušamą . Ir kaip jis staiga kur tai nueis , viešai , kur visi mato , " taisyti save " . Olandijoje tai būtent taip . O Amerikoje atvirkščiai : ten tai statusas - mokytis Kabalos . O ypač parodyti visam pasauliui , kad visi žinotų , kad užsiimi dvasiniu darbu . Kaip pav. , Olandijoje žvaigždės ir daug turtingų , įtakingų žmonių užsiiminėja Kabala : vieni slapčiomis , kiti atvirai (garsiai) .
Bet ir ten , JAV , nerasi panašios knygos , kaip ši . Knygos apie Kabalą , tų , kurie parodo žmogui visam pasauliui , pataikauja (pamalonina) skaitytoją ("ar tau viskas gerai ?"). Jose yra tiesa , kažkas intelektualaus , bet argi ji padeda ?

Man neleista to daryti . Man neleista tiesiog šiaip pataikauti skaitytojui , arba netgi paslėptai mėginti jam pataikauti , vilioti . Kodėl ne ?
Jei imsiu taip elgtis , tai visos šventųjų knygų paslaptys nuo manęs bus "uždengtos" , paslėptos , apsaugok D-ve . . Galima duoti viską , ko nori , bet vaidinti komediją ...ne , aš negaliu , nes tai man kainuos gyvenimą - amžiną gyvenimą !

Jokios komedijos : nei už pinigus , nei už išgarsėjimą , nei už žinias (žinojimą) ir t.t. Duota tik Instrukcija apie Išsilaisvinimą (atpalaidavimą , išvadavimą , atleidimą) - tik jai visas mano dėmesys ir veržimasis .

Kiekvienas žmogus privalo daryti SAVO pasirinkimą .
Pradėjau kalbėti ta tema , nes kartą į mane kreipėsi vienas žmogus

, kuriam mano patarimas "sumažinti save" , nužeminti ...SAVO AKYSE , atrodė tarsi košmaras ! Jis žymus šou biznio žmogus Olandijoje , Europoje ir pasaulyje . Aš turėjau "sumažinti , nužeminti " jį , nes , neįvykdžius šitos sąlygos , jis negalėtų pajudėti į priekį dvasiniame darbe . Nes jis atėjo pas mane su problema . " Mano liežuvis sako vieną , tuo tarpu galva , masto kitą , o mano širdis , jaučia , turi omeny visiškai kitką , nei liežuvis ir galva . Tai sekina ir nedžiugina manęs . Kaipgi man sujungti visą tai į vieną , kad pasiekčiau harmoniją savyje ? "
...Pradžioje jis sėdėjo prieš mane , "pilnas savęs" . Niekaip jam nesisekė nužeminti savęs savo paties viduje , tačiau jis aistringai siekė pajausti vienystę savyje . Nes niekas iki tol jam nepadėjo šito pasiekti , nors jis jau ir kreipėsi į įvairius "specialistus" . Ar gali įsivaizduoti ? Išoriškai toks savimi pasitikintis vyras ...
Ir štai po penkių - šešių rimtų susitikimų , apytiksliai po 45 min. kiekvienas , jo veide pasirodė ašaros ...Jis pasakė : "Niekad prieš nieką ir dėl nieko aš neverkiau " . Tai buvo tikras kovotojas ir laimėtojas , tačiau žinoma , materialiniuose dalykuose . Tačiau kreipėsi į mane , nes be galo troško būtent tikrojo gyvenimo .
Niekas negalėjo jo "paimti" , įskaitant mane ... Bet štai mes sėdim vienas priešais kitą . Ir jis aišku , pajuto , kad plaukuotas , barzdotas žmogus priešais jį padarė save visiškai menku . Nužemino save ... NES TIK tuomet aš galėjau iš ties jam padėti , kažką duoti .
Ne "aš' pats , o tasai faktas , kad darau save , tarsi permatomu nuo savo "aš" .
Ir štai , kuomet aš su juo kalbėjau , tai iš vidaus (viduje) į save , intuityviai , nematomai iš išorės , priėmiau JO SKAUSMUS . O tuomet pakėliau juos į aukštyn . Išorėje aš nieko nedarau bet viduje aš tempiu juos į viršų .
Ir štai tuomet ateina į mane jėgos , kurios skirtos JAM , o ne man . Bet tuo pačiu ateina ir man , ir mano pagerėjimas (ištaisymas) . Staiga jis pratarė : "Dabar aš jaučiu , kad GYVENU ! ".
Kaip tai suveikė ? Aš darau save mažu , sumenkinu save vidujei , nes kitaip negalėsiu padėti . O jis tuomet negali su manimi kontaktuoti , dėl skirtumo , dėl skirtingo nusistatymo viduje .
Tačiau noras jo milžiniškas !

Ir štai , jis vidujei , intuityviai " trokšta" susiderinti , prisiderinti prie mano nusistatymo ...ir tada jame įvyksta lūžis .
Ir tai jaučiasi taip , tarsi iš po kaukės staiga pasimato ŽMOGUS , jo tikrasis individualumas išnyra į paviršių . Niekuomet dar jis tokio savęs nematė .
Jis atsistojo , priėjo prie veidrodžio spintoje ir ėmė švelniai tapšnoti pirštais veidą , klausdamas : "Negi tai aš ?"
Panašius dalykus patyriau , kai įžymybės pagaliau tapdavo vis dėlto ŽMONĖMIS , harmonijoje su savimi ir pasauliu .
Tačiau žinok , kad dėl šito tau teks padirbėti , vidujei paprakaituoti .
Taip pat žinok , kad tavo "pasitenkinimas savimi , visažinystė " ir pan. tau buvo būtini , kad suformuotų tave , diferencijuotų tavo asmenybės lygmenis iš išorės .
Pradžioje reikėjo sukurti tavo "gaunantį , egoistinį aš" !
Juk jeigu viso šito tu neturėtum , tai
ką galima būtų tada taisyti ?
O dabar mokykis visa tai laužyti , juk niekas nedingsta , o tik artėji vis arčiau ir arčiau prie savo tikrojo "aš" . Tu neimsi sekti manimi , o imsi mokytis "ant savęs " , savyje pažinti savo tikrąjį UNIKALŲ vidinį pasaulį .
Tai ypatingas , su niekuo nepalyginamas nuotykis tavo viduje .
O viduje , reiškia taip pat ir išorėje . Juk ištaisydamas save viduje , ištaisai nuosekliai save ir išorėje . Mes negalime šito išvengti . Nori sukurti produktyvų ir vaisingą gyvenimą - priimk šią didingą kelionę Į SAVO TIKRĄJĮ VIDINĮ PASAULĮ . Ir tik tuomet iš tiesų suvoksi , suprasi savo artimą , kitą žmogų .
Visa esmė tame , kad nugalėti savo prigimtį , savo žemišką prigimtį ir atrasti savo vidinį žmogų . Jausk tai , ką dabar išgirsi , didvyriškai priimk visą tai ir tuomet būtinai PADĖS !

O dabar prie darbo !!

PIRMA DALIS

1.1 Koks vaistas mums būtinas ?

Kuo sunkesnė liga , tuo veiksmingesnių reikia vaistų . Todėl mums reikia stiprių vaistų prieš mūsų išbujojusią meilę sau .
Koks yra skirtumas tarp proto ir kūno ? Juk abu trokšta gauti sau ? Žemiškas protas trokšta gauti sau minčių lygmenyje , atlikdamas begalę išskaičiavimų , kaip tą padaryti .
"Mintis" - pirmasis norėjimo etapas : išskaičiavimas
"Širdis" - jau sunkesnis etapas , nei mintis , jausmui suteikia formą ir ieško priemonių veiksmui atlikti : ketinimas ir pastanga .
"Veiksmas" - mintis ir jausmas vykdomas "rankomis - kojomis" , nes širdies ketinimas gali būti kitas .
" Trūkumas" - tai varomoji jėga . "Kančia" (kentėjimas , kamavimasis) yra nepatenkinto noro pasekmė . Kančia tai trūkumas , todėl tai varomoji jėga , kurios pagalba daroma viskas , kad tik gauti "pripildymą" , patenkinti norą .
Kuomet kankiniesi , eik į save , kuo giliau ir rask priežastį . Skaudantis pirštas , mylimojo praradimas ir t.t.- tai skausmas , bet tai REZULTATAS , o ne priežastis.
Savo vidiniu protu žvelk gilyn į save , kol pamatysi šio skausmo šaltinį , kuris yra to trūkumo pagrindas . Nebėk , bet ieškok , kame gi priežastis . Ir tik tuomet , kai rasi , galėsi imtis priemonių .
Kad pasiektų savo vidinį , žmogus ,vienaip ar kitaip , privalo praeiti savo žemiausius norus .
Visus šituos gyvuliškus norus galima patirti , praeiti , jie yra žmogaus egzistavimo dalis . Tačiau po to turi užsiimti dvasiniu .
Kodėl? Kam man tas dvasinis? Ne žmogus renkasi , nors iš šalies atrodo kitaip . Kiekvienas žmogus PRIVALO pasiekti pilną išsitaisymą , tobulybę , kuomet pilnai bus išvystytos visos tos kuriančios jėgos , duotos jam ateinant į šį pasaulį . Niekas to neišvengs . Jei kas ir vengia dvasinio tobulėjimo , tai elgiasi vaikiškai . Argi prisakysi vaikui : "Užsiimk kuo nors rimtu ! ". Ne , vaikas nori žaisti su žaislais ir negali ant jo pykti .
Taip pat ir suaugęs žmogus , kuris dar tebežaidžia įsivaizduojamą tikrovę , gyvena fantazijose .
Tačiau ...niekas to neišvengs . Ir kuo greičiau , tuo geriau . Lurijaninė Kabala moko , kaip greičiau pasiekti FINIŠĄ . Kaip ir maratone , vienas jau kirto finišo liniją , priėmė sveikinimus , ilsisi , gaivinasi gėrimais , užkandžiauja . O kitas ...tas vis dar bėga ...

Mokysies Kabalą , Instrukciją , žymiai greičiau pasieksi išbaigtumą . Tau neteks iškęsti visų tų kančių . Bėgsi tarsi priešakyje likimo smūgių .
Tačiau reikia laiko ir kantrybės , suformavimui teisingo KETINIMO , leisiančio priimti teisingą sprendimą - pasirinkimą . Kaip žmogui patikrinti nuosavus ketinimus, ar jie teisingi ? Kaip vertinti juos galutinio tikslo atžvilgiu (požiūriu)?
Panagrinėk pavyzdį : Du žmonės . Petrui reikia pinigų , o Jonas nori jam paskolinti . Bet Petras neturi užstato . Jonas gali duoti paskolą tik pasitikėdamas .
Tuomet jis gali sau pasakyti : "Petras - mano draugas . Aš juo pasitikiu ir mielai galiu jam paskolinti dešimtinę ". Jo pasitikėjimo matmuo - dešimtinė . Kitas santykis , kai Jonas pasirengęs skolinti šimtinę be užstato . Štai tiek jis pasitiki . O štai kitas santykis . Jonas sako : "Aš taip juo pasitikiu , kad pasirengęs atiduoti pusę savo turto" . Tai jau ženklus pasitikėjimo laipsnis. Bet egzistuoja dar vienas TOBULAS , pilnas pasitikėjimas . Jonas pasitiki draugu visu 100 % .Jis pasirengęs skolinti viską , ką turi , be jokio užstato , be jokios garantijos , kad gaus atgal .
Tai yra pilnas pasitikėjimas , tikėjimas AUKŠČIAU ŽINOJIMO .
Panašiai ir mes galime pasitikrinti save , savo norą dvasiškai tobulėti . Nes , dirbant su šia knyga , tik šis paskutinis , visiško pasitikėjimo lygmuo , duos tau optimalų rezultatą !
Ar esi pasirengęs ? Tai lygiai tas pats . Ar tavo pasitikėjimas lygus dešimtinei ? Ne pinigais , o tavo jėgomis , norais ir viskuo , kuo įsivaizduoji esąs , kad tai TU . Pasirengęs atiduoti nuo savo "AŠ" ir kiek ?
Tai reiškia , kad aš patalpinu save , kaip užuomazgą į motinos - šviesos įsčias ir visiškai pasitikiu vidujai . Kiek laiko savaitės bėgyje aš pasirengęs skirti savo asmeniškam tikslui ?
Nesižvalgyk į kitus . Nes , jei nukreipsi savo dėmesį į kitus , tai nieko negalėsi priimti iš to , kas čia kalbama .
Iš vidaus mes susieti nematomais saitais . Nuolat save tikrink . Jei sakai : "Dabar neturiu laiko " , arba "turiu užmokėti už butą , mokesčius " - nerimauji dėl to ir t.t. , tai leidi savo likimą tvarkyti kitiems .
Jei sakai , kad turi tik ketvirtį valandos laiko Kabalos studijoms , tai atiduodi savo likimą į svetimas rankas ir leidi kitiems nustatyti tavo kelio krypti . Visuomenei , viršininkui , žmonai , vaikams ir pan. Visada galima save pateisinti : "Neturiu dabar laiko , tačiau sekančią savaitę , turėsiu " . Neleisk savęs paveikti aplinkai , stenkis daugiau laiko skirti savo "vidinio " pasaulio vystymui . Tai tavo gyvenimas , tai liečia tik TAVE .
Ir štai tuomet priartėsi prie paties savęs . Taip , kad ne kiti spręstų tavo likimą , sakydami : "Daryk taip , arba daryk šitaip" .

Studijuojant ir panaudojant Kabalos Mokymą , optimaliam savęs vystymui , išskiriami du svarbūs aspektai . "Studijos" - reiškia vidinio , t.y tavo ketinimų studijavimą , tyrinėjimą . Mes skiriame kokybės ir kiekybės aspektus . Kiek laiko per dieną , savaitę , mėnesį užsiimi vidiniu ir kokiu intensyvumu tą darai .

Gali būti ir taip , kad kažkas visą dieną užsiėmęs vidiniu , o kitas neturi tam galimybių . Jam reikia uždirbti duonai , kad gauti pragyvenimo minimumą .

Gal būt jis šiame gyvenime ne itin žvitrus , apsukrus ir greitas , nesugeba stumdytis alkūnėmis . Jam reikia dirbti 12 val. per dieną , kad aprūpintų save ir šeimą . Toks , galbūt , turi tik ketvirtį valandos per dieną , ar net savaitę .Viskas priklauso nuo pastangos dydžio . Jo ketvirtis valandos gali prilygti kito 8 valandom. Taip kad , tai nematuojama absoliučiais dydžiais . Tą mažumą , kurią gavo iš gamtos , jis išnaudoja pilnumoje .

Aukščiausioji šviesa vertina visai kitaip , nei žmogų vertina kiti žmonės . Mes matome tai , kas mums daro įspūdį . Kiek knygų žmogus parašė , keliuose kongresuose , lekcijose sudalyvavo ir t.t. Tačiau tikrojoje realybėje , vidiniame svarbu tik ketinimo kryptis ir stiprumas , kiek įdėta pastangų . Tai santykiniai dydžiai .

Kad suprastum Kabalą , save patį ir kad teisingai naudotis šiuo Mokymu , tai yra , kad PADĖTŲ , reikia atjungti protą , iš vidaus padaryti save menku , kitaip tiesiog nepadės .

Nelygink to , ką skaitai šioje knygoje su tuo , ką jau žinai iš anksčiau . Kabala nekalba apie šį išorinį pasaulį , nors ir naudoja šio pasaulio sąvokas . Tai originalus metodas , Instrukcija , kaip naudotis nesikeičiančiais kūrinijos įstatymais . "Išorė" neturi nieko bendra su Kabala . Viską gali pamatyti , išgirsti , pačiupinėti it t.t.savo penkiais jutimo organais , tačiau Kabaloje kalbama TIK apie VIDINĮ žmogų .

Tai šviesos kibirkštys , ateinančios iš vidinio , aukštesniojo pasaulio .

Kabala mus moko tiktai to , kaip pasiekti savybių panašumą su "vidiniu", su kūrinijos įstatymais .

Tuomet tik suprasi savo vidinį pasaulį ir save visumoje , galėsi išvystyti save optimaliai . Viskas , ko reikia , kad pasiektum savo tobulumą , yra TIK tavyje , tavo paties viduje .

1.2 Vidinis ir išorinis .

Visų pirma būtina aiškiai suvokti žmogaus struktūrą .

Esmė tame , kad viskas sudaryta iš dviejų principinių dalių : vidinės ir išorinės . Išorinis žmogus žmoguje gyvena tik pagal žemesniuosius šio

materialaus pasaulio įstatymus . Viskas jam egzistuoja kaip malonu , arba nemalonu jam .
"Nemalonius" jam sprendimus ir būsenas jis iš karto atmeta , kaip BLOGĮ .
Tuo tarpu "malonius" jam dalykus jis mielai priima ir laiko juos GĖRIU .
Bet vidinis žmogus žmoguje elgiasi kitaip , o būtent pagal objektyvius , nesikeičiančius kūrinijos įstatymus . Jam viskas sudaryta iš MELO ir TIESOS .
Ši aspektų pora - tiesa ir melas - lemia visus vidinio žmogaus veiksmus žmoguje .
Todėl , tik vidinis žmogus pajėgus adekvačiai reaguoti į tikruosius signalus gyvenime ir nukreipti savo išorinį žmogų teisinga linkme . Ir visa tai pagal savybių panašumo dėsnį .

1.3 Nesipriešink ir išjunk protą .

Šventoje Zohar knygoje parašyta , kad 3-io tūkstantmečio pradžioje (pagal priimtą kalendorių) , Kabalos Mokymas taps prieinamas masėms . Kūrinijos įstatymai neturi nieko bendro su fiziniu žmogumi , o tik su vidiniu . Jauti vidinį žmogų , tai jauti ir kūrinijos įstatymus . Gali paklusti išorinėms tradicijos , jei taip jau norisi , bet savo vidinį kreipk tik į kūrinijos įstatymus . Būtent jie ir duoti vidiniam žmogui - kaip besiveržianti į tobulumą jėga .
Vidinis žmogus žmoguje - tai jam nepažįstama šalis ir teks išmokti gyventi joje . Dirbdamas su šia knyga , būk imlus , tarsi vaikas , kuris su džiaugsmu trokšta gauti papildomus matavimus , kad savo viduje atverti tikrąjį pasaulį ir gyventi jame . Tuo tavo gyvenimas įgaus prasmę ir visi tavo siekiai realizuosis .
Daryk save menku , Nesipriešink ir atjunk protą . Nebijok , ir nesusigūžk viduje . Savęs juk neprarasi . Atsiverk naujam pažinimui . Sutek sau galimybę . Ir leisk savyje įvykti reikiamiems pokyčiams .
Nei Lurijaninės Kabalos Mokymas , nei knygos autorius nei žodžio nekalba apie išorinio žmogaus santykius . Visa tai tu jau gavai kartu su motinos pienu . Ne tam atveri šią knygą . Išorinė pusė , tai tik regimybė , neturinti nieko bendro su TAVIMI .
Knyga kalba TIK apie vidinį . Žmogus iš pradžių išmėto , iššvaisto savo kuriančias jėgas (galias) kvailiems dalykams , o konstruktyvių šventųjų kibirkščių nepanaudoja .
Tačiau , galu gale , žmogus privalo surinkti visas savo gėrio kibirkštis -

visą , kas geriausią , iš pačių intymiausių vietų savyje ir pakelti , įnešti į savo nuosavą šventovę , amžiną egzistavimą .
Mokytis apie savo tikrąjį "aš" , sužinoti apie jį gali tik iš savo vidinio žmogaus . Reikia tik jį rasti ir įtraukti į savo ketinimus ir veiksmus .
Tikslas , kad įgytum savybių panašumą su nekintančiais kūrinijos įstatymais . Nori gauti visą , kas geriausia , iš gyvenimo , tai mokykis jausti savo vidinį , nes tavo vidinės savybės atitinka kūrinijos įstatymus .
Ir tuomet pamatysi gyvenimą , kuris ne toks jau ir blogas . Nėra jame jokių bausmių , o tik ... ATMOKESTIS (atlyginimas) !

ANTRA DALIS

2.1 Kas aš ?

Sakydamas "aš" , turiu omeny vidinį žmogų . Jei studijuoji kūrinijos įstatymus , tai atrandi vidinį žmogų savyje .
Vidinis žmogus - tai ta kiekvieno žmogaus dalis , kuri trokšta vienystės su kūrinijos įstatymais . Pasiekti tobulumą gali tik per savo vidinį žmogų . Kaip pasakyta : " Niekas nenueina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane " - surasdamas savyje vidinį žmogų .
Šioje kartoje mes matome pakankamą egoizmo lygį (=komplimentas !) , kad panorėti siekti optimalaus išsivystymo . Tai pirmoji karta , išskyrus atskiras asmenybes praeityje , kuriai suteikta galimybė pasiekti savo vidinį žmogų . Viską galima išreikšti santykiu tarp vidinio ir išorinio žmogaus . Aukščiau - reiškia arčiau šviesos , ploniau , subtiliau . Žemiau - reiškia toliau nuo šviesos , arčiau žemės .

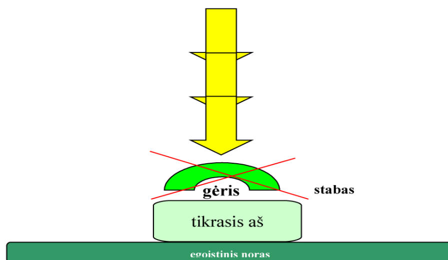
Antstatas, užstojantis šviesą

1 fazė : ‘Tarpininko’ sukūrimas , kurį skaitai ‘gėriu’, besirandantį tarp vidinio žmogaus pasaulio ir kūrinijos valdymo sistemos. Tai priežastis , dėl ko nejuntama šviesos pagalba žmogui ir tuo pat pritraukiamos bėdos žmogui, kurias tuo žmogus pats sau ir pritraukia.

2 fazė : Besimokant kūrinijos valdymo sistemos ir darbu su savimi , pasiekiamas ‘tarpininko’- menamo ‘gėrio’ nušalinimas. Tada pradedi matyti virš savęs šaltinį , tobulybę , tiesioginį šviesos sklidimą. O to fone pamatai savo nuosava egoizmą vis ryškiau ir ryskiau. Tai įgalina kreiptis pagalbos iš viršaus. Kai tik vidiniame žmoguje susirenka kritine pagalbos prašymo masė , kiek kiekybiškai tiek ir savo gilumoje ,tada bus gauti visi tinkami atsakymai. Pagal įstatyma , kad aukštesnis lygmuo visada ir visose aplinkybėse nori pagelbėti žemesniam lygmeniui, besąlygiškai gausi pagalbą iš viršaus. Tik žemesnis lygmuo turi budriai sergėti , kad nebūtų iš jo pusės padaryta skriauda (nuodėmė).

Šviesa

Čia perduodami tikrieji impulsai

Instrukcija:

1. Mokykis, kad nėra tavyje jokio gėrio.
2. Negrimzk i beviltiškuma dėl to.
3. Nustok galvoti apie save.
4. Patrauk ‘gėri’, kuris užstoja iš viršaus tavo Tikrajį aš ir tada pamatysi tikrają šviesa. Pajusi savo ‘blogį’ savyje ir pamatysi savo trūkumus.

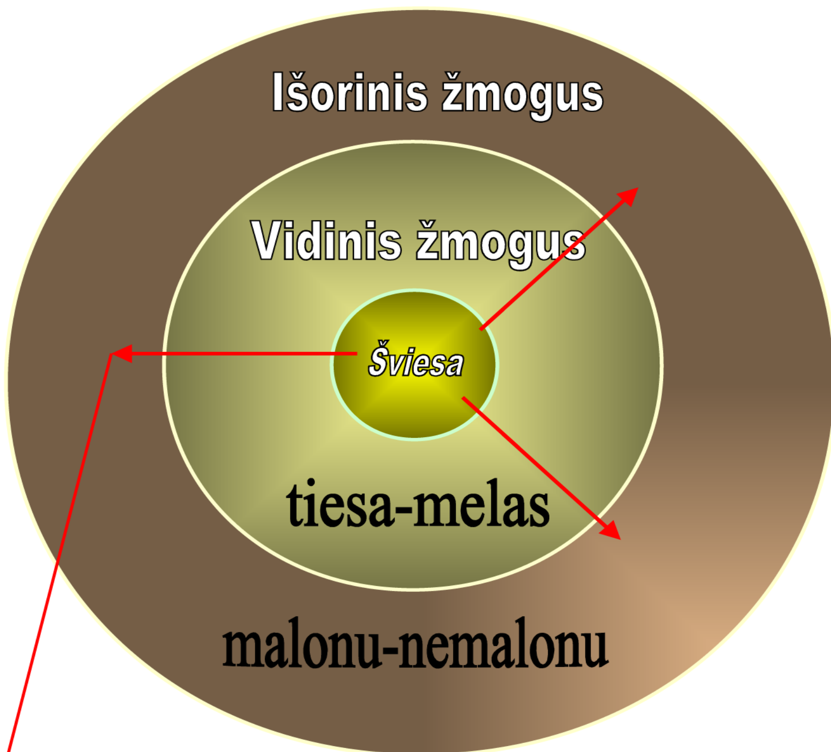
2.2 Žmogaus vidinė struktūra žemėje .

Struktūrą galima palyginti su svogūno lukštais :
1. Centre randasi be galo spindinti šviesa . Tai švytėjimas tavo giliausiose gelmėse . Šviesos savybė - absoliutus nesavanaudiškumas , išsilieja į kūriniją ir pagal jėgas sukurta kaip laiptai . Kuo giliau , tuo aukščiau , arčiau prie tavo šaltinio , tavo tobulumo .
Kuo labiau išorėje , tuo žemiau , grubiau , toliau nuo tavo tikrojo "aš" , aptraukto filtrais , padengto apvalkalais . Kiekvieno žmogaus viduje yra šviesa , bet ar pakankamai išsivystęs žmogus , kad pajaustų ją ? Kiekvienas žmogus kada nors tai pajaus . Kabalos mokymas paspartina kelią į vidinį žmogų .
2. Pirmasis aplink šviesą - tai vidinis žmogus . Gėrio zona žmoguje .
3. Gėrio ir blogio zona vidiniame žmoguje . Tai neutrali zona , kur žmogus jaučia šias dvi jėgas .
4. Išorinis žmogus prasideda už neutralios gėrio ir blogio zonos . Tai ne kūnas , o vidinio suvokimo sluoksnis . Vidinė išorinio žmogaus dalis - tai pasakojimai , folkloras , tradicijos , auklėjimas , kultūrinis sluoksnis , įvairios visuomeninės normos ir pan. Visa tai nesuteiks mums tobulumo ir išsigelbėjimo .
5. Už mūsų taip pat yra šviesa , kuri gamtoje . Tai sunki ir grubi šviesos forma , kurią mes jaučiame iš išorės . Viską , ką aš jaučiu , aš suvokiu savo viduje (po oda) , kaip mano jutimo organų reakciją į kažką .

Žmogaus struktūra
parodyta sluoksniais iš vidaus į išorę

Šviesa

Šviesa aplink išorinį žmogų, kuri turi apgaubiančią, apvaliąją forma

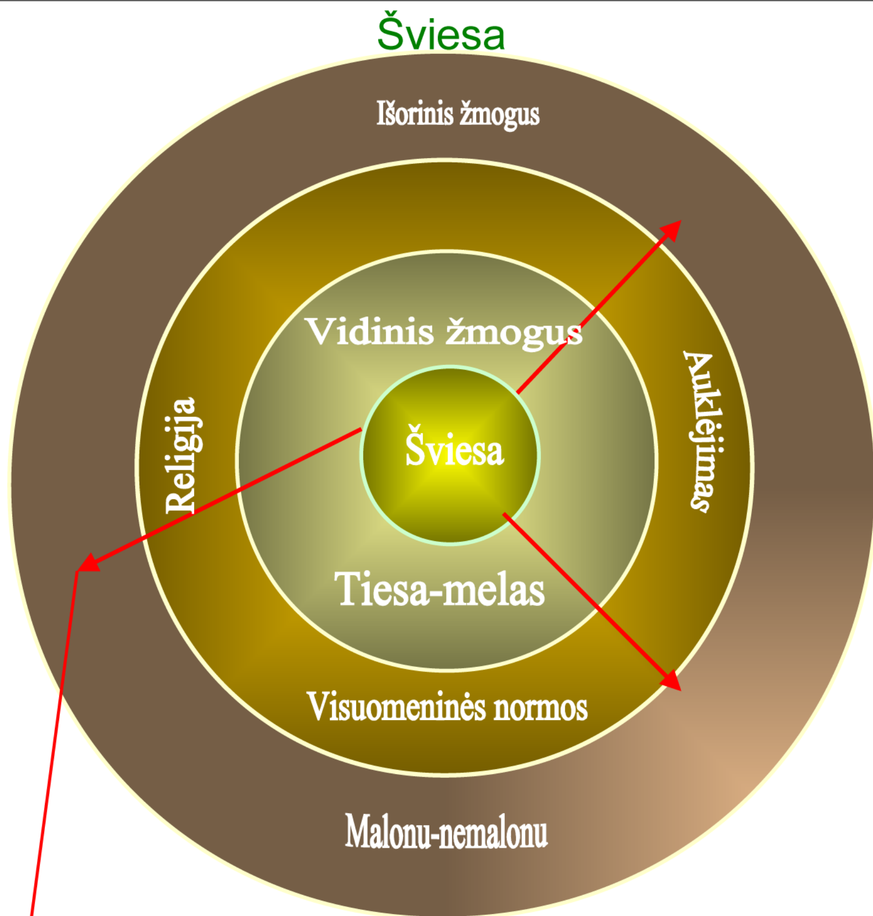

Šviesa šviečia per priėmimo kanalus vidiniame žmoguje ir per jį išoriniam žmogui.

2.3 Kur aš ?

Mano "pasakojimas" (tradicija , kultūra , grupės vidaus taisyklės) - tai vidinė išorinio žmogaus dalis . Kabalos mokymas nė žodžio neužsimena apie fizinį kūną , o tik apie vidinius išsitaisymus asmenybės , siekiančios savybių su kūrinios įstatymais panašumo . Visa kitą - "pasakojimo " forma . Be griežtų inkvizicijos laikų taisyklių , mes turbūt būtume išlikę laukiniais , tačiau visa tai priklauso išorinio žmogaus "pasakojimui ". Jis nieko bendro neturi su tikruoju vidiniu žmogumi . "Pasakojime " renkiesi tarp to , kas atrodo gėris ir blogis , bet tai ne tavo gėris ir blogis . Tai ne tavo nuosavi kelim , o tik tavo prisitaikymo prie išorinio pasaulio produktas , nesvarbu kokia tai forma bevyktų . O kur gi tu pats ? Mes nesuvokiame SAVO gėrio - blogio , nes priėmėme kitų "pasakojimą" . Ir štai dabar tas pasakojimas gyvena manyje savarankišką gyvenimą , mano išorinio žmogaus vidinėje dalyje . Vidinis žmogus jaučia vidujai . Reikia prasibrauti pro išorinį žmogų , per grupės pojūtį , kad pasiekti vidinį . Šioje knygoje autorius - kabalistas kreipiasi į skaitytoją tik (išimtinai tik !) iš SAVO vidinio žmogaus į TAVO vidinį žmogų . Kuomet iš tiesų imi pažinti save , tada tik imi jausti SAVO gėrį ir blogį . Iki tol esi tik gamtos vaikas ir liksi gal būt tokiu pat vaiku visus 70 metų .

‘Pasakojimas’, kultūrinės užsklandos anstatas
parodyta sluoksniais iš vidaus į išorę

Šviesa šviečia per priėmimo kanalus vidiniame žmoguje ir per jį išoriniam žmogui.

2.4 Kur mano tikrasis "aš" ? Kur mano tikroji pasirinkimo laisvė ?

Tai ne pati šviesa . Tai švytėjimas iš vidaus , kurį mes jaučiam . Vidinis žmogus prigludęs prie šviesos , kur viskas juntama , kaip absoliutus gėris . Išorinis žmogus - tai absoliutaus egoizmo sritis . Kūrinijos įstatymas - "nežudyk" . Jei žmogus fiziškai nužudo kitą , tai tas jį užtemdo , atitraukia nuo šviesos . Iš pradžių gerai tikėti "pasakojimu" . Tuo kažkas sukuriama , bet tai tik išoriniame žmoguje . Tai kultūrinis palikimas , kuris tavęs nepastūmės toliau . Anksčiau tau buvo tai reikalinga , bet dabar trokšti iš tiesų pažinti save , kad pajaustum gyvenimo pilnatvę . Prasibrauni pro "pasakojimą " į savo vidų ir štai ten imi jausti gabalėlį nediferencijuoto jausmo . Jokios struktūros (statinio) , tarsi šviesa ten niekad ir nebuvo patekusi . Ką tu jaustum be šios knygos ? Būtum panašus į žmogų , sėdintį prie karališko vaišių stalo ir štai jis valgo tik ...traškučius (čipsus) su majonezu . O aplink tokie delikatesai ! Tu tiesiog nejaustum tikrų patiekalų skonio .
ŽMOGUMI tampi tik tuomet , kai pasieki savo vidinį žmogų . O iki tol esi tik organizuotas gyvūnas . Pakol vykdai išorinį "pasakojimą" , su savo penkiais jutimo organais randiesi savo išorinėje dalyje , kaip ir gyvūnas . Su savo prigimtiniais troškimais valgyti , gerti ir sekso . O virš jų - turto , valdžios , garbės ir galiausiai mokslo , žinių siekiai . Tai daugiausia , ko gali pasiekti savo MATERIALINIŲ norų ribose .
Egoizmo struktūra tokia , kad trukdytų tau patekti į savo vidų ir išsitaisyti . Egoizmui taip pat priklauso ir tokios sampratos , kaip tolerancija , pakantumas kitam . Kokia nors grupė , geriausiu atveju , pajėgi išlaikyti pakantumą kitai grupei . Lurijaninėje Kabaloje kalba eina ne apie žmogišką pakantumą , o apie tikrą (vidinę !) meilę , kaip asmenybės , taip ir visuomenės atžvilgiu .
Kas yra prilipęs tik prie "pasakojimo" , gali įsivaizduoti , kad "myli draugą ", tačiau , iš vidinio žmogaus pozicijų , tai klaida . Išorinis žmogus žmoguje myli savo "pasakojimą" . Jis iki ausų pasinėręs į meilę sau ir neturi išvystytų jutimo organų , kad galėtų pajausti vidinį . Tačiau mūsų kartos žmogų visgi galima prikelti . Mumyse vyksta revalidacija , atstatomasis procesas .
Visokias "savęs žudymo " formas galime vadinti humaniškomis , bet tai šio laikmečio produktas . Komos būsenoje žmogus pilnai gyvena , nes jo vidinis žmogus visiškai gyvybingas . O tie , kurie žvelgia iš šono , mato TIK jo išorinį žmogų ! Išorinis niekada nepasieks tobulybės , bet jo apvalkalą reikia pastoviai "pragręžti" ir eiti vidun .
Tikėjimas , kad tauta klaidžiojo po dykumą 40 metų , tinka vaikui . Mus

reikia vidinio darbo , vidinės tiesos paieškų . O ji ne vien tai , kas protinga .
Išorinis žmogus priima viską tik egoistiškai . Laisvo pasirinkimo jis neturi , kaip neturi jo ir bet kuris grupės narys , įskaitant ir jų vadovą . Visi jie pavaldūs tam tikrai kultūrai , dienotvarkei , mokyklai , gimimo vietai , valgio ir gėrimų rūšiai . Taip neprasibrausi į save patį ir nepasieksi savo tobulumo . O jei ir pasieksi , tai po begalinių kančių ir daug vėliau . Lurijaninės Kabalos Mokymas be galo paspartina tavo kelionę į savo tikrąjį žmogų .
Vidinis žmogus geras . Išsitaisymu aš pasiekiu savo gėrio sritį , kur susilieju su kūrinijos šviesa . Kuriančios jėgos visuomet turi du kraštutinumus . Kas tai yra gėris mes mokomės iš blogio , iš priešingybių .
Gėris prasideda ten , kur aš pasirengęs kažką aukoti , kažką , kas man neturi reikšmės mano tikrajam gyvenimui , kažkuo išoriniu .
Tuomet iš vergijos prisiartiname prie ribos tarp egoistinio gavimo ir tikrojo atidavimo . Tai visai kas kitą , nei įsivaizduojamas išorinio žmogaus atidavimas ir gavimas - nes visą tai , tik dėl savęs .
"Atidavimo ir egoistinio gavimo " zona - tai pats žmogus šiame pasaulyje . Čia ir randasi visas pasipriešinimas ir visas darbas , kurį reikia atlikti .
Žmogus nuo gimimo labai priešinasi tikrajam egzistavimui , nes vidinė dalis žymiai silpnesnė už išorinę . "Atidavimo " savybė atrodo silpnesnė , nei egoistinis gavimas , bet "silpnas " galu gale turi nugalėti .
Verta dažnai pakartoti tai , kas atrodo jau gerai išmokta , nes kasdien mes kiti , atsinaujinę .
Kas rytą aš laužiu gabalėlį tos pačios duonos , o juk valgau ją jau tiek metų ... Tačiau ryt atsikelsiu būtinai kitoks , nei šiandieną . Ir todėl duonos skonis bus kitas , kurio anksčiau aš neragavau ir nepatyriau .

2.5 Kaip pasiekti savo norus ?

Tam , kad prasmingai atsakyti į šį klausimą , šį tą pasakysiu apie pasaulio sutvėrimą . Kaip atsirado kūrinija ? Iš pradžių visur buvo tik Šviesa . Nebuvo vietos kam nors kitam , nebuvo jokio trūkumo . Viską užpildė šviesa ir tobulybė . Ir tuomet šviesa panoro sukurti tai, kas sužinotų apie jos savybes ir kas taptų , galu gale , kaip pati Šviesa .
Tik tuomet , kai įgysi tas pačias savybes , kaip šviesa , galėsi pajausti ją ir visada gauti , kada panorėsi . Įgyti savybes reiškia kažką pažinti . Ir tuomet galėsi suderinti santykius su pažiniu . Šviesos savybės reiškia tam

tikras kūrinijos jėgas .
Viskas būtina ir visko esmė gėris . Pritrauki šviesos ir visas pasaulis laimi iš to . Taip pritrauki subtilias jėgas į šį pasaulį . Jos nematomos mums , bet sklinda po visą žemę .
Tačiau kaip aš kažką sukuriu naujo , jei viskas jau tobula?
Ir todėl pasitraukė Šviesa iš tos vietos , kuri taps kūrinija . Tame tarpe ir mūsų Žemė . Kūrinija primena žemės rutulį , ji taip pat rutulio formos . Rutulys , apskritimas yra tobula forma .
Rutulio centre atsirado tuščia vieta , vieta be šviesos . Ši tuštuma tamsi , taip atsirado trūkumas . Tada šviesa plonu spinduliu vėl įeina į šį rutulį . Bet jau ne taip , kaip anksčiau , kai savimi buvo užpildžiusi viską . Nes tuomet viskas būtų sugrįžę į savo vietas , kuomet egzistavo tiktai Šviesa .
Po to , kai šviesa , vėl įėjo į šią tuštumą , ji ėmė palaipsniui sklisti žemyn .Kiekvienas sekantis šviesos pasklidimas buvo stiprus šviesos sutankėjimas (grubesnė šviesa) . Ši grubesnė šviesa jau galėjo priimti į save plonesnę (skaidresnę) ankstesnės būsenos šviesą .
Aš šį principą vadinu "fontano principu" . Aukščiausia srovė yra fontano viduje . Vanduo aplink aukščiausią srovę suteka į pagrindą , dugną ir atšoka (atsispindi) taškydamasi , prarasdama dalį energijos , atgal į viršų . Atšokusi srovė nebepakyla aišku taip aukštai , iki pirmosios , centrinės srovės aukščio .
Sulygink dabar šviesos nusileidimą (kritimą) su fontano principu . Šviesa , susidurdama su žemesnės pakopos (sfiros) pagrindu , tarsi praranda energiją ir lieka žemiau šaltinio , iš kurio išėjo . Pavyzdžiui , krenta iš 10 metrų aukščio , o atsispindi atgal tik iki 7 metrų .
Šioje tuščioje rutulio formos būsimos kūrinijos erdvėje , nėra dar jėgų gauti visos tos šviesos , netgi to siauro spindulio , kuris dabar įėjo . Reikia adaptuotis prie šviesos , panašiai , kaip iš tamsaus kambario išėjus į šviesų . Tuomet primerki akis , kad priprastum prie šviesos .
materialus gyvenimas juokingai menkas lyginant su tuo , ką gali gauti iš paties mažiausio aukščiausios šviesos spindulio . Taip buvo sukurti visi pasaulio norai - šviesos trūkumai įvairiausiomis formomis .
Prie ko vedė tuštuma ?
- Prie apribojimo .
- Prie priežasčių - pasekmių ryšių
- Prie supratimo , kad kad yra du priešingybių aspektai : šviesa - tamsa , pilnatvė - trūkumas , diena - naktis , vyras - moteris , gėris - blogis ir t.t.
Vėliau , kai pasaulis ims vystytis , atsiras žmogus , kuris sieks savybių panašumo su šviesa . Atsiras ryšys tarp žmogaus ir šviesos . Tobulybė -

tai gėris šviesa . Trūkumas - tai blogis , tamsa . Bet viena negali egzistuoti be kito . Kartu jie sudaro pilną tikrovę .
- Prie norų atsiradimo , veržimosi į šviesą arba pripildymą , kurį kažkada jau pažino (išmėgino) .
Noras - tai VIETA (makom) , kur tik ir gali įeiti šviesa .

2.6 Pasaulio sutvėrimo tikslas numato savyje ir veržimąsi į tobulumą.

Kiekvienas žmogus gali tikėti žiniomis . Toks "tikėjimas" pilnai tenkina mūsų ego , meilę sau . Mes vystomės , kol pasiekiame visišką izoliaciją , kuo toliau nuo gyvybės šviesos , nuo mūsų tikrojo tikslo . Kuomet visiškai atitolstame , tuomet tik pamatome , kokie esame tušti ir kokie viduje bjaurūs .
Pajunti vienatvę ir struktūrinį nusivylimą , persisotinimo egoistiniais norais jausmą .
Ir štai tuomet imi viduje šaukti nežmonišku balsu ir veržiesi visa savo esybe , kad susijungti su šviesa ... tačiau iš savo varpinės . Vietoj to , kad leistum šviesai užlieti save , apakinti savo nuostabumu ir visiškai NIEKO nepasiliktumei savo (nuo savęs) .
Tradiciškai manoma , kad žmogus turi pats kažką gero . Įvairūs tikėjimai prasideda tuo , kad nusprendžia , kas yra gerai , o kas blogai . Niekada žmoguje nebuvo gėrio savyje . Niekas nėra geras pats savaime .
Ir vis tik naudinga yra viduje tikėti , kad kiti arčiau tikslo , nei tu . Tai apsaugos tave nuo puikybės . Žvelk į kitą , tarsi jo viduje yra daugiau gėrio ,nei tavyje , bet nevaidink komedijos !
Nieko nėra gero tavyje , o tik tai , kas atsitraukė iš centrinio taško - tai gėris pats iš savęs , esantis iš esamo . Pats kūrinys , visose savo apraiškose - tai egzistuojantis iš nieko , ir todėl negali savyje turėti nuosavo gėrio .
Įsivaizduok kažką , pilnai užpildytą šviesa , o po to , šviesa staiga išstumiama . Lieka tuščia erdvė . Įsižiūrėkim į šią šviesą , koks sekantis šviesos žingsnis .
Materialinės sferos sukuria sluoksnius nuo grubaus prie labiau išretinto : žemė - atmosfera - troposfera - stratosfera - jonosfera - magnetosfera .
Ir tik tuomet palaipsniui priartėjame prie to sluoksnio , kur prasideda mūsų vidinio žmogaus ištakos . Šį sluoksnį aš vadinu spiritosfera , nuo žodžio "spiritus" - dvasia , dvasingumas , siela .
Materialios sferos skaičiuojamos milijardais metų . Esant greičiui 300.000 km/sek . materija virsta tašku . Štai ten ir prasideda spiritosfera - tavo

vidinio žmogaus ištakos . Iš ten liejasi visas gėris , kuris skirtas tavo vidiniam žmogui tavo inkarnacioje .
Joks kosminis laivas ten niekada nepateks . Ir tik Lurijaninės Kabalos Mokymu , vidinis žmogus gali prieiti ir vis giliau prasiskverbti į spiritosferos lygmenis .
Tam nereikia jokios technologijos , kibernetikos , elektronikos , kvantinės mechanikos žinių . Tik vystydamas vidinio JAUSMĄ pakliūsi tenai , imsi jausti trumpiausio dažnio virpesius , kurių aptikti NIEKUOMET nepajėgs jokia unikaliausia žmogaus sukurta materiali aparatūra . Ir svarbiausia , būtent iš ten mes ir gaunam aukščiausią TIESIOGINĘ šviesą - mūsų IŠSIGELBĖJIMĄ . Todėl , tik vystydamas dvasinius pojūčius , artėji prie savo išsitaisymo .
6000metų išsitaisymas - tai visos išsitaisymo stadijos . 7 -as tūkstantmetis - tai "pertrauka" , šabato tūkstantmetis , kuriame įvyks būtinos transformacijos . 10- o tūkstantmečio pabaigoje blogis (S"a) išnyks čia žemėje . O todėl ir mirties daugiau nebeliks .
Tačiau mums , kaip kūriniams (sutvėrimams) , svarbu praeiti pirmuosius 6000 metų išsitaisymo . Nes pradedant nuo 8- to tūkstantmečio - "laikmečio" , kuomet dalyvaus visos kūrinijos Ga"R , viskas vystysis visai kitais matavimais , ypač veržliai ir greitai . Ir tai todėl , kad daugumą išsitaisymų jau bus praeityje , o Ga"R yra kaip viena pakopa ...
Tačiau žinok , kad gmar tikun (galutiniame išsitaisyme) išorėje niekas nepasikeis , tik žmogus , SAVO KELIM ištaisymu ištaisys ir visą SAVO REALYBĖS MATYMĄ , savo pojūčius , suvokimą . O tuo pačiu įgys ir amžiną egzistavimą .
Kokiu būdu ? Mokykis ir dirbk su savimi , tuomet ir suprasi ir pajausi . Viskas ateina su laiku , su pasiekimais ir atidavimu .
Taip kad viskas priklauso TIK nuo tavęs (tik tavo rankose !) , o ne kito pasaulio jėgų valioje !

2.7 Keturios žmogaus kategorijos .

Žmoguje yra keturios vidinio darbo kategorijos , kurios atitinka keturias prigimtines kūrinio formas .
1. vystymosi lygmuo : akmuo arba negyvoji gamta .
Tai savybė , kai kiekvienas šitos grupės narys neturi jokios individualybės ir savarankiškumo . Nėra jo viduje jokio nuosavo vidinio judėjimo , jis kaip akmuo . Juk sakoma : " Ko guli , kaip akmuo prie kelio !" - tai yra be judesio , nepriimdamas jokio sprendimo .
Šiame "akmeniniame išsivystyme " žmogus nesprendžia pats ir neturi

jokios valios ar galios sau . O yra visiškai ir besąlygiškai pavaldus ir nesąmoningai vykdo nuo gimimo grupės jam įdiegtą programą . Tokioje būsenoje jis yra pačioje žemiausioje savo išorinio žmogaus dalyje . Ten visiškai nejaučiamas joks vidinio žmogaus lygmuo . Žmogus pilnai pavaldus savo norams , kad kuo daugiau gautų sau .

2. vystymosi lygmuo : augalas arba augmenijos prigimtis .
Kiekvienas grupės narys turi savo asmeninių interesų užuomazgas . Jau šiek tiek atitolsta nuo savo prigimtinių norų . Savo išoriniame žmoguje ima jausti gėrio - blogio sritį , tačiau dar pakankamai neturi individualumo apraiškų . Ir todėl , tame pasaulio suvokime , jis vis dėlto renkasi blogį.
Žmogus mato , kad turi kokį tai pasirinkimą . Tačiau , kaip ir augalai , jie išlaiko bendrą visiems savybę . Nors gali keistis , augti į storį ir plotį , bet nei vienas iš jų negali atsiskirti nuo kolektyvo . Bet priešingai , jis instinktyviai paklūsta bendriems augalinės prigimties įstatymams .
Neturi dar jėgų pasipriešinti kitų augalų , kitų grupės narių diktatui ir taisyklėms . Savarankiškai jis neegzistuoja . Jo gyvenimas - tai dalis kitų augalų gyvenimo . Jo devizas : "O aš ką ..., aš kaip visi !"
Visų jų vienodas gyvenimo būdas : valgo tą patį maistą (augalai visi vienodai gauna saulę , vandenį , gruntą ir t.t.) . Rengiasi panašiai , baldai , vaikai - "viskas" , kaip pas visus !"
Jie sudaro tarsi vieną principinį augalą , iš kurio sudarytas kiekvienas šios grupės narys .
Šioje vystymosi stadijoje žmogus dar yra savo aplinkos vergas ir nepajėgus viduje tam pasipriešinti . Jis jau gali dirbti "atidavimui" , tačiau tai nėra tikrasis atidavimas . Tai tas pats egoistinis gavimas sau . Jo ketinimas : "Aš tau pakasysiu nugarą , kad tu už tai pakasytumei manąją ". Jau matosi pirmieji vidinio darbo daigeliai , tačiau jis vistiek išlieka priklausomas nuo aplinkos , kuri ir nurodo jam kryptį , duoda jam direktyvas . Jomis jis maitinasi , jomis ir gyvena .
Tokio išsivystymo lygmens žmogų galima sutikti ir įvairiose kabalistinėse grupėse , jų kongresuose ir pan. Ir štai jų vadovas skelbia , pavyzdžiui , direktyvą : " Visoms moterims likti savo vietose !". Arba : "Vyrai į vieną pusę , moterys į kitą ! " Ir visi jie , be išimties , paklūsta grupinei dvasiai .
Tai ne kritika - aš tik duodu pavyzdį apie žmogaus išsivystymo lygmenį panašiose grupėse . Į didesnį savistovumą jie tiesiog negali kol kas pretenduoti .

3. išsivystymo lygmuo : gyvūnas arba gyvūninė prigimtis .
Kiekvienas šios grupės narys jau turi savarankiškumo savybių užuomazgą savyje . Kiekvienas gyvūnas turi savo požymius ir charakterio savybes .
"Gyvūninėje" fazėje jis gali pasipriešinti gamtos šauksmui , todėl gali dirbti "atidavimui" . Jis jau nebėra besąlygiškai paklusnus aplinkai . Jis turi asmenišką gyvenimą , nepriklausantį nuo kitų .
Tačiau jis jaučia tik šį momentą ir savo asmenybę . Gali domėtis tik savimi ir nepajėgia rūpintis kitais . Negali savęs įsivaizduoti kito vietoje , nejaučia užuojautos artimui . Ir čia jau jis renkasi didesnę gėrio dalį .
Jis jaučia vidinius savo išorinio žmogaus sluoksnius , gėrio ir blogio sritį .
Jo pasirinkimo laisvė išauga , nors jis vis dar "krinta" dėl nesuprantamų jam priežasčių . Ir tuomet palinksta į blogio pusę .

4. vystymosi lygmuo : kalbantis , arba žmogiškoji prigimtis .
Jis turi visus privalumus : 1) veikia prieš savo prigimtį ; 2) nepriklauso nuo savo rūšies ir aplinkos ; 3) stebi , domisi , priima kitus , todėl pajėgia rūpintis jais , sugeba (ati)duoti . Jis kenčia , kai kenčia jo aplinka ir džiaugiasi , kai kiti džiaugiasi . Tačiau , prie viso to , viduje lieka visiškai NEPRIKLAUSOMAS .
Šiame vystymosi lygmenyje "kalbantis" gali gauti tiek iš praeities , tiek ir iš ateities , kai tuo tarpu "gyvūninio " lygmens žmogus jaučia tik dabartį ir tai , toje dabartyje , tik save patį .
"Kalbantis " jaučia savyje visus vidinio žmogaus sluoksnius . Tačiau jis dar neišrinko viso gėrio iš blogio - gėrio srities . Dabar jis tik ieško vien gėrio ir papildo juo savo vidinį žmogų .
Jo laisvas pasirinkimas nuolat auga . Nors laikas nuo laiko jis ir krenta , bet tuoj pakyla , pasipurto ir tęsia gėrio kelią . "Kalbantysis " kryptingai savo keliu eina AUKŠČIAU žinojimo į savo pilną išsitaisymą . Gale visų ištaisymų , surinkęs savyje visas šviesos kibirkštis (gėrį) , jis gaus visą jam skirtą , jį supančią šviesą .Panaudojęs visą savo potencialą , jis pasiekia savo asmeninį gmar tikun ir savo absoliučią didybę . Ir štai tuomet teisėtai vadinsis ŽMOGUMI .

2.8 Žmogus vystymosi stadijos .

1. stadija : "Naujagimis ". Kai žmogus gimsta , jis visas tik išorinis žmogus , turintis penkis jutimo organus . Taip ir žmogus šioje vystymosi stadijoje , kuri beje gali tęstis daugelį žmonijos kartų . Žmogus šioje stadijoje nejaučia tikrojo "aš" savo viduje.

Ką reiškia tikrasis "aš" ? - tai savęs pajautimas savo vidiniame žmoguje . O menamas , įsivaizduojamas , melagingas "aš" - tai savęs pajautimas išoriniame žmoguje .
2. stadija : Staiga žmogus ima jausti "tašką širdy". Kas per taškas? - viso sielos suvokimo epicentras . Pajutus šį tašką , atsiranda tikrumos nuojauta . Nuo šio momento žmogus pradeda ieškoti savęs .
Išorinis žmogus - tai "gyvūninė" siela , kuri gyvena tik savo prigimtiniais jausmais . Jis siekia gauti (naudos) sau visu 100 % .
Kituose nemato tikrojo žmogaus , nes nemato jo ir savyje .
Darbas su šia knyga - tai atspirties taškas .
Mes neužsiimam reklama - todėl , kad pašaliniams Kabalos mokslas neegzistuoja .
Šviesos požiūriu - visi žmonės "teisingi" . Šviesa mato nuo a iki z . Žmogus jai tobulas , tačiau sau - neišsivystęs , nejaučia savyje šviesos .
Sutinkamai su žemiškais įstatymais , žmogus gali jaustis kaltas , bet viduje nereiškia , kad tam yra svari priežastis. Jei nori iš tiesų taisytis , lik su savo VIENU partneriu ir tuščiai netempk išsitaisymo laiko : vieno partnerio pilnai pakanka .
Kuo su daugiau žmonių mėgini , tuo labiau demonstruoji , kad ieškai išorinio ar vaikiško prieraišumo . ATIDAVIMAS neįmanomas per išorinį žmogų. Duoti gali TIK iš savo vidinio .
"Pamilk savo artimą kaip save patį " visiškai nereiškia meilės kito IŠORINIAM žmogui , o turima omeny tavo vidinis žmogus .
Mes pasirengę viską atiduoti kitam išoriniam žmogui , bet jei nedarome to iš savo vidinio , tai visiškai neveiksminga . Iš to jokios naudos nei kitam , nei tau pačiam .
Išmok duoti savo VIDINIAM žmogui , tuomet palaipsniui galėsi duoti ir kitam .
Kad tai suvoktum , turi gerai įsigilinti į šią priesaką šventąja kalba . Yra labai gilus šio priesako išaiškinimas , visiškai nežinomas tradiciniam skaitytojui .
Nepaliaujamai kartosiu , kad tik per šventąją kalbą priartėsi prie gyvenimo ŠALTINIO ! Bet tu sakai : "Žiūrėk , aš pats stebiuosi : hebrajų kalbos nemoku , bet man atsiveria tokie dalykai ! O aš juk ne žydas !
Žydas tu ar ne žydas JOKIOS reikšmės neturi ! Šventoji kalba duota visai žmonijai , o ne kuriai nors tautai . Tai ne tautos kalba .
Tai štai , kaip nuostabu , kad ir nežinant šventosios kalbos , tau atsiskleidžia kūrinija ! O jei taip , tai įsivaizduok kokie gilūs atradimai tavęs lauktų , jei tu galėtum skaityti ne vertimus , o studijuotum Kabalą šventąja originalo kalba !

Tai štai , šventąja kalba šis priesakas " pamilk savo artimą kaip save patį " skamba taip :“Вэ-аhавта эт реэха ка-моха”(rus.). "Paviršinė" vertimo pusė tarsi teisinga . Bet Toroje užslėpti suvokimų sluoksniai . Yra 70 Toros suvokimų sluoksnių , vis gilyn ir gilyn .
Taigi žodis ‘реэха’(rus.) , apart reikšmės "savo(tavo) artimą" , turi dar kitą , paslėptą , bet labai svarbią reikšmę .
Žodžio šaknis kilus iš raidžių junginio "рэш-аин "(rus.) , kas reiškia "blogis" . O galūnė -"ха" (rus.) - reiškia savybinį aspektą "tavo".
Kas gi gaunasi ? Toroje paslėpta nuoroda į giluminį , tikrą šio priesako vertimą : "Pamilk savo BLOGĮ kaip save patį " .
Tora , kaip ir kitos tikros šventos knygos , visada kreipiasi tik į vidinį žmogų . Nes TIK VIDINIS ir gali adekvačiai ją priimti (suprasti) . Abejonės dėl dvasinių dalykų kyla TIK dėl to , kad mėginama dvasinius dalykus suvokti savo IŠORINIU . O tai visiškai neįmanoma , nes Kūrėjas tuomet slepiasi nuo skaitytojo . Juk akivaizdus visiškas savybių skirtumas .
Todėl visi priesakai skirti tik vidiniam žmogui . O jei taip , tai priesakas "pamilk savo artimą kaip save patį " yra nurodymas vidiniam žmogui , kad pamiltų savo "artimą" .
O kas tasai "artimas" ? Nėra artimesnio vidiniam žmogui , kaip jo IŠORINIS žmogus .
Išorinis žmogus - tai savybė gauti tik sau (egoistinis noras) , tai yra visas "blogis" , kuris yra žmoguje . Tame ir paslėpta nuoroda į paralelę tarp sąvokų "artimas" ir "blogis". Toks yra giluminis priesako vertimas : "pamilk savo blogį kaip save patį ".
Pasak Toros , žmogus privalo dirbti su savo dviguba prigimtimi :
su savo gėrio pradu - savo vidiniu žmogumi ir
su blogio pradu - savo išoriniu žmogumi .
O vėliau , kai sakau tau , "mokykis duoti savo vidiniam žmogui " - tai reiškia : nuolat stenkis pasiekti vis gilesnes ir gilesnes vidinio žmogaus gelmes . Tuom aktyvuoji jį (vidinį) ir "duodi" jam šviesos .
Ir tik tuomet tavo vidinis galės atsiliepti į Toros raginimą : "pamilk savo artimą kaip save patį " .
Jis ims "mylėti" savo blogį , savo išorinį žmogų . Tai reiškia ims "apšviesti" ir transformuoti jį į gėrį .
Kaip sako Toros išminčiai : "Jei pasitaikys tavo kelyje piktadarys , tempk jį į mokymo namus". Tik jokiu būdu nebandyk jo "užmušti" (sunaikinti) savyje , arba "užkišti" , patraukti kuo toliau nuo akių .
Todėl , iš savo išorinio žmogaus ką nors "duoti" kitam žmogui (už savęs) , yra paklydimas (klaidinga nuostata) . Nes tavo išorinis , visada ir

bet kuriomis aplinkybėmis , sieks ir pats gauti sau naudos iš šito "davimo" . Kaip pasakė Toros išminčiai : "Maloningumas tautų (skaityk : neištaisytų gavimo kelim) - tai nusižengimas (nuodėmė) . Visą , ką jie duoda - DĖL SAVĘS jie doda !"
Kai duodi , visada stebėk , KAS nori duoti : tavo išorinis ar vidinis ? Jei "duoda" tavo išorinis , tai jis korumpuoja , tvirkina , gadina aplinką ir pasaulį , nes žmogus su savimi turi dirbti savarankiškai .
DUOTI leidžiama tik , jei tai išplaukia iš vidinio žmogaus . Išorinio žmogaus dovanų (davimo) Šviesa nemato , nes nėra tame dovanojimo akte jokio dvasinio veiksmo . Tai žaidimas . Tai paklydimas .
Jei tavo norai šiam pasaulyje , pvz. gyvūniniai - maisto , gėrimų , šeimos, kartu su žmogiškais materialiniais norais - šlovės , valdžios , mokslų , puoselėjami išorinio žmogaus , reiškia gyveni vien tik meile sau , "pasakojime" , įsivaizdavimuose . Žiūrint iš tavo tikrojo "aš" pozicijų , tai paklydimas .
Egoistiniais norais ir dovanomis taško širdyje nepasieksi . Tam reikalingas vidinis darbas .
Imi ieškoti . Iš pradžių nusivylimas , o vėliau ir visiška desperacija , neviltis .
Nevilties būsena - geras ženklas , bylojantis , kad artėji į šviesą .
Būtina totaliai nusivilti ! Nes tik tuomet atsiras POREIKIS išsitaisymui . Todėl galėsi veržtis į šviesą . Šito neišvengsi .
Kai pradėjau mokyti Kabalos , tai taikiau (ir tebetaikau) tik vieną mokinio priėmimo kriterijų : akivaizdus poreikis siekti dvasingumo . Aš klausdavau jo : "Kam tau tai ?" Jei jis atsakydavo kažką panašaus į : "Aš noriu pagilinti žinias ...Man įdomu ..." ir panašiai , tai aš jį labai atsargiai pastumdavau kartą , kitą . Jei jis atsitraukdavo visam laikui , dingdavo iš akiračio - vadinasi tai kol kas buvo viso labo tik pagunda . Girdėjo skambant , bet nežino iš kur . Neturi jis dar tikro potraukio dvasingumui . Jis dar ieško žinių , o ne IŠSIGELBĖJIMO .
Ir štai tuomet aš palieku kandidatą (o eilėje atvejų ir savo jau pažengusį studentą !) ramybėje ir nepatariu jam mokytis Lurijaninės Kabalos . Dar daugiau , aš kartais netgi pasiunčiu žmogų į žinomą Kabalos akademiją Izraelyje , nes aiškiai matau , kad ten jo vieta , nes labai trokšta žinių !
Išorinis žmogus gyvena žemomis savo seksualinės auros jėgomis , bet nei vienas išorinis neprisiartina prie šviesos . O tai , kad sako , jog mato šviesą , tai paklydimas . Reikia ruošti savyje kuriančią tuštumą . O kas ta "kurianti tuštuma " ?
Kas tai , sėdėjimas budos pozoje , parietus kojas prie Gango upės , gilioje "meditacijoje" ? Ir štai savo jėgomis , savo įgūdžiais , atveriama

apatinė kiaurymė ir iškrenta žarnos . Jis panardina jas į "šventos upės" vandenis išskalauti. O po to tomis pačiomis savo jėgomis , savo įgūdžiais jis priverčia savo vidurius grįžti atgal . Grandioziška ar ne tiesa ?
Arba daugybę dienų ir naktų išbūti stiklinėje cisternoje tarp tūkstančio skorpionų . Ir po daugybės mirtinų įkandimų išlikti vis dėlto gyvam . O tie , kas 40 dienų išbūna užkasti po žeme ir vis dėto išlieka gyvi , kaip akmenys , kaip žemė . Kokie ypatingi pasiekimai !
Bet kuriančios tuštumos , pritraukiančios išsigelbėjimo šviesą , nei vienas iš jų panašiomis meditacinėmis technikomis nepasieks . Kad "gauti" dvasingumą , reikia savyje išsiugdyti savybių panašumą su šviesa , o ne susitapatinti su akmeniu ar kitomis gamtos formomis .
Ar tai suprantama ?
Iš pradžių reikia mokytis duoti , nesiekiant visiškai nieko gauti už tai . Aukok savo išorinio žmogaus niekingus norus vardan savo vidinio . Viską , ką darai iš savo išorinio žmogaus , nebus įskaityta į tavo tikruosius , amžinai liekančius nuopelnus . Po mirties šioje žemėje , žmogaus siela pereina į kitą pasaulį . Vienintelio dalyko ten paklaus :
"Ką darei ten žemėje dėl savo vidinio žmogaus ? " .
Ar gyvenai pagal "pasakojimą " ar iš savo tikrojo "aš" perspektyvos ?
Pajutęs tašką širdyje , imi keistis . Pradėk mastyti konstruktyviai : "nėra manyje jokio gėrio ". Taip tampi imlus šviesai . Šviesa - tai viskas , ką mes gaunam įvairiomis formomis (išraiška) . Egzistuoja dvi jėgos : atidavimas ir egoistinis gavimas . Žmogus gimsta turėdamas tik vieną norą - gauti sau . Jei egoistinis gavimas yra mano prigimtis , kas tame blogo ? Ir ką man su tuo padaryti ?
Nugalėti savo prigimtį . Kaip Šviesos pasakyta : " Mano sūnūs Mane nugalėjo !" . Tai yra , Jis sukūrė juos " gaunančiais" , o jie panoro tapti kaip Jis , "duodančiais ". Bet kaip "nugalėti" ?
Savo pastangomis , veržlumu į vidinį žmogų .
Pati šviesa yra idėjos ir jėgų nešėja tau , kad galėtumei nugalėt savo prigimtį atidavimu . Keisdamas savo prigimtines egoistines savybes į atidavimo savybes atveri sau kelią į išbaigtumą . Taip palaipsniui sieki tobulumo , kuomet su lyg kiekviena maža pergale prieš savo prigimtį , į tave įsilieja iki šiol tavyje nesuvokta tavosios auros dalis - tau skirtos šviesos dalis .
Įsisavinęs Kabalos mokymą , žmogus nesusirgs ta baisia liga vėžiu . Vėžiniai augliai formuojasi tik iš ląstelių , kurios neatitinka savo vidinio ; kuomet nesistengi priimti savo vidinio žmogaus .
Šviesa sklinda be perstojo , tik nepriimi jos . Į vidinį žmogų per šviesą patenka visas gydymas . O žmogus naiviai tiki , kad kūnas gydomas tik

žemiškomis piliulėmis . Kai mokysiesi ir taikysi kūrinijos įstatymus savo kasdieniniame gyvenime , šviesa iš kart prasiskverbs vis gilyn į tavo vidinį žmogų .
Vėžys reiškia , kad neleidi šviesai šviesti savo vidiniam žmogui . Tuomet išorinė "mėsa" ima gyventi savarankiškai , dėl savęs , be šviesos , gyvybės šaltinio. Kuo labiau mokaisi duoti , tuo daugiau gauni šviesos . To pasieki mokydamasis ir praktiškai taikydamas Lurijaninės Kabalos mokymą .
Iš masinio - grupinio Kabalos mokymosi , kurį mūsų laikais sumanė apsukrūs "kabalistiniai" verslininkai , neįmanoma gauti jokio gydymo .
Juk šviesa ateina tik į individualius kelim , o ne grupinius .
Tikrovėje nėra jokių "grupinių kelim".
Ir tik žmogaus nežinojimas , sąlygojamas individualaus kelim neišsivystymo , verčia jį ieškoti grupės . Jis save asocijuoja su grupe todėl , kad jo pasaulėjauta tai "mes" .
3.stadija : Taškas širdyje plečiasi . Vis dažniau žmogus savo viduje pirmiau dėkoja ir tik tada pradeda valgyti .Taip jis išvengia teismo savo viduje . Sustyguodamas savo vidinį , pergalėsi išorinį . Tampi savo likimo šeimininku . Astrologų pranašystės išskirtinai tik išoriniam žmogui . Taškas širdį atsiranda iš vidinio ir jis atitinka kūrinijos įstatymus . Tai pasiekiama vidine jėga . Ir štai tuomet jokia išorinė jėga tavęs neįveiks . Ir niekas neatrodys visiškai neteisinga , beprasmška .
Kaip sakė Toros išminčiai : " Kiekvienam daiktui sava vieta ir laikas " . Kiekvienas veiksmas (bet kuri veika) turi savo tikslą . Išorinis žmogus bet kokioje veikoje įžiūri kažką blogo . Tik išorinis žmogus gali liūdėti . Vidinis žmogus gyvena absoliučiam džiaugsme . Iš to ir pažinsi , kame randiesi kiekvieną gyvenimo akimirką .Jauti neramybę , negerumą , reiškia jauti realybę iš savo išorinio žmogus pozicijų .
Viduje kiekvienam duotas norų rinkinys . 23,5 val. paroje reikia užsiimti savo vidiniu žmogumi ir tik pusvalandį skirk pokalbiams su savo žmona . "Žmona" - tai tavo kairė pusė . Viskas VIENAME žmoguje . "Žmona " tai tavo išorinis žmogus . Dešinė - tai tavo vyriškoji pusė , kaip + ir - , nepriklausomai nuo lyties , vyras tu ar moteris .
Viskas , kas ne tavyje (išorėje) - yra šviesa , trokštanti tau duoti visą , kas geriausia . Ar galima tada ko nors nekęsti ? Vidinis žmogus negali nekęsti , nes tuomet ta neapykanta būtų priešinga šviesai . Todėl , kas benutiktų , privalu džiaugtis visada . Tikrovė tokia , kad išorėje nesikeičia niekas . Pasikeitimai vyksta tik besivystančio žmogaus pojūčiuose .
Visi kūrinijos įstatymai , kuriuos mėginsi taikyti savo išoriniame žmoguje , bet jau ketindamas pereiti į vidinį - tai pasiruošimas kažkam

didingam , kas su tavimi nutiks , kai įgausi savybių panašumą su šviesa . Jau darbo su savimi pradžioje pajausi tą skonį : tai jėga tavyje , tam kad miniatiūroje sukurtum visą pasaulį savyje . Nes žmogus - tai mažas pasaulis , savaime pats savyje .
4.stadija : Vidinio žmogaus išaugimas iki 10 jėgos laukų . Niekas nepasieks tobulumo , jei pakankamai neišvystys savyje dešinės ir kairės linijų . Reikia savyje išvystyti tiek vyriškąją , tiek ir moteriškąją puses .
Jei žmoguje išvystyta TIK vyriškoji pusė , išorėn lenda tik nusikalstami aspektai . Tas pats , kai vystoma TIK moteriškoji pusė . Vystydamas iki tobulumo abi puses , išlaisvini save nuo gyvūniškų norų .
Žiūri į savo žmoną ir matai , jauti savo moteriškąją pusę , pagal savybių panašumą . Visiškai priešingai , nei nesuprasdama naiviai masto grupinio išsivystymo lygmenyje tebesanti masė .
Kiekvienas žmogus privalo laisvai vystyti savo fizinę dalį ir emocijas . Visa tai išorinis žmogus ir tai nėra mūsų nagrinėjimo ir tyrinėjimo objektas . Jis mūsų nedomina .
Organus galima pakeisti , sielos nepakeisi . Viduje visiškai neįmanoma pakeisti lyties savo nuožiūra . Jei vidinis žmogus nesivysto , tai lieka tik projekcija į išorinį žmogų . Seksualumas priklauso išoriniam žmogui . Įvairiausios patrauklumo jėgos - iš išorinio žmogaus . O jis mūsų nedomina , nes neveda į galutinį išbaigtumą .
Lieka klausimas : "Kam , kuriam tikslui mums studijuoti šią knygą ?".
Žinoma ne tam , kad įgytume žinių , bet tam , kad išmoktume rasti ryšį su savo vidiniu žmogumi , o per jį su šviesa . Kūrinijos aukščiausiųjų įstatymų pėdsakus galime surasti daugelyje tradicijų , tačiau tikroji jų reikšmė seniai pamiršta. Jie tapo kultūra . Ir tik kelionė į tavo vidinį žmogų išlaisvins nuo "chaltūros" .
Išorinis žmogus gali elgtis kaip jam patinka .
VIDINIS žmogus žmoguje - tai VYRIŠKASIS , duodantysis pradas , nepriklausomai nuo lyties , vyras tai , ar moteris .
IŠORINIS žmogus - MOTERIŠKASIS , imantysis pradas žmoguje .
Neleisk savo "vidiniam" tapti išorinių norų auka .
Yra tokių , kurie trokšta valdžios bet kokia kaina , kad tik galėtų valdyti kitus . Ir čia išsitaisymas tame , kad vidinis pasipriešintų tiems nenumaldomiems išorinio norams .
Vidiniame žmoguje vystai pusiausvyrą ir rimtį . Tai tavo šventovė .
Tai balansas tarp vyro ir moters , nes vyras ir moteris sukurti VIENAME žmoguje . Tik po to , kai pasieksi (išugdysi) tą pusiausvyrą savyje , pajėgsi turėti brandžius , gražius tarpusavio santykius su kitu žmogumi .

2.9 Keturios komunikacijos formos .

Visus norus, kurie buvo , yra ar bus šiame pasaulyje , galime suskirstyti į keturias formas . Jos kokybiškai išsidėsčiusios "iš apačios į viršų" - nuo mažiau išvystytų iki daugiau išvystytų .

1. Gavimas su tikslu gauti .

Viska , kas daroma - išskirtinai egoistiniais tikslais . Išprievartavimas , vagystė, plėšikavimas , žmogžudystė - tai tiesioginis agresyvus gavimas , be pagrąžinimų , be kultūrinės , tikruosius ketinimus pridengiančios , išorinės maskuotės . Tai išorinis žmogus . Tai gyvūninis egoizmas , pirminė(pradinė) žmogaus medžiaga .

2.Davimas su tikslu gauti .

Tai taip pat išorinis žmogus , tik dabar jau vykdantis sandėrį . Tai kultūringas egoizmas . Aš pakenčiu tave , tu pakęsk mane . Aš pakasysiu tau nugarą , kad tu pakasytum manąją . Tai dar vaikiška atidavimo samprata , kuomet dar visai neatsiveri kitam . Šis principas įsitvirtino ir eilėje "kabalistinių" grupių ir judėjimų . Ten kelia viens kitą į padanges , gieda ditirambus , pavyzdžiui už nuopelnus platinant Kabalos idėjas .

3.Davimas su tikslu duoti .

Čia prasideda žmogaus išsitaisymas . Iš pradžių reikia savo norams suteikti šią "davimo" formą .

4.Gavimas su tikslu duoti .

Tai žmogaus tikslas 6000 metų periode . Tai tobulumas , savybėmis su šviesa sutapimas . Kas yra šviesa , kokia ji "savyje" mes nežinom ir nesužinosim .Mes kalbame tik apie jos savybes , kurios mums atsiskleidžia , kuriomis pripildyta visa kūrinija . Ir jos (šviesos) aukščiausia savybė - absoliutus nesavanaudiškumas .

Tai nereiškia , kad negalima siekti naudos . Priešingai , labai gerai , privalu vystyti savo ego . Pinigų , garbės , mokslų troškimas - visa tai labai svarbūs žmogaus vystymosi momentai , juk visas šias savybes galima rasti ir pačioje Šviesoje . Šviesa visagalė , švyti turtu , sėkme , garbe , pergale ir žiniomis , žinojimu .

Kas gi tada yra gavimas su tikslu duoti ? Kalbame apie ypač SUBTILŲ , vidinį santykį bet kuriuose savo siekimuose . Savo asmeniniuose interesuose turi atlikti pakeitimą - pakeisti savo ketinimą į "ketinu atiduoti" .

Kaip ?Pavyzdžiui iš pozicijos " aš praturtėju", matyti savo vidinę užduotį - kruopščiai valdyti savo augančias lėšas . Pasiekimų karjeros srityje nepriskirti savo talentams , asmeniniams pasiekimams , nevertinti rezultato , kaip pasiekto savo jėgomis .

Vidinė nuostata turi būti : "Ką dar galėčiau papildomai nuveikti savo naujoje būsenoje ?!" Duoti - reiškia nuo SAVĘS DUOTI , nesvarbu ką ir kam duoti , daryti tai su meile .
Palaipsniui pereisi nuo meilės sau (įskaitant šeimą , įmonę ir t.t.) prie meilės visiškai nepažįstamiems žmonėms . Nes tokia savybė šviesos , kuri užpildo visą kūriniją . Priimdamas šią savybę kaip savo , išsivaduoji nuo absoliutinės meilės sau .
Žmogus sukurtas gauti . Šviesos nedomina , KAIP mes gaunam . JI trokšta TIK duoti . Kaip mes gaunam - štai čia mūsų reikalas .
Pirma mūsų komunikacijos su šviesa forma - tai nėra gyvenimas , nėra tame jokio atidavimo . Antra forma - tai melas , komedija , o ne davimas .
Taip duodi "širdies fondui" - kovos su širdies - kraujagyslių susirgimais draugijos fondui , vien todėl , kad manai , jog ir pats gali kada nors susirgti . Tegu ne artimiausiu laiku , bet didelė tikimybė , kad ateityje...
Kai kada žmogus duoda dėl to , kad "pasakojime " , kuriame buvo augintas , tai laikoma priesaku (įsakymu) . Trečia komunikacijos su šviesa forma - tai davimas vardan davimo , kai nieko nenori gauti mainais už tai , kad duodi . Kad tavo kairioji kišenė nežinotų , ką duoda dešinioji . Tai yra , kad gaunantysis neturėtų galimybės grąžinti atgal . Tai tikras atidavimas , bet tik tiek . Tai atidavimas dėl išsitaisymo .
Ketvirta komunikacijos forma - gavimas dėl atidavimo - tai tobula komunikacija su šviesa . Bet , kad šviesa galėtų duoti , kažkas turi gauti . Ir štai gauni šviesą , bet tik ketindamas jai atiduoti .
Tame ir yra visa tavo vidinio darbo esmė .

2.10 Žmogaus struktūra .

Žmogaus viduje , kaip ir kituose gyvuose objektuose šviečia šviesa . TAI nepriklauso mums . Tai kiaurymė mumyse , pro ją sklinda šviesa . Reikia stengtis ją pajausti , bet ne galva . Dvasingumo pajautimui reikia pakilti aukščiau proto ir anuliuoti savo pasipriešinimą .
Nenoras anuliuoti savo proto dėl aukščiausiojo proto ir yra tas blokas , kurį reikia įveikti . Visa tai yra tavyje . Kai man reikia vandens , bet nėra kibiro , tai nėra prasmės nukreipti į mane srovę .
Kai įsigysiu indus , galėsiu gauti . Indas tai tuštuma , trūkumas manyje , kad galėčiau priimti vidun . Kaip įgauti (išvystyti) savyje tą indą ? Jį vystai , studijuodamas savo vidinį žmogų . Tada matai , kad neturi jokių šansų pasikeisti , palikti meilės sau būseną .
Tai absoliutaus , visiško nusivylimo būsena ir ji tau gera , nes tik tuomet

pagaliau suvoki savo blogį , visą blogį savyje . Tuomet gali tapti kuriančiai tuščias , imlus esminiams dalykams .
O iki tol esi "pripildytas" tik savimi .
Žmogaus struktūra iš vidaus į išorę :
1. Šviesa
2. Vidinis žmogus . Tai tikrasis žmogus , gyvenantis pagal kūrinijos įstatymus .
3. Neutrali zona . Tai atidavimo ir egoistinio gavimo sritis . Tai žmogus išsitaisymo procese . TIK ši sritis ir yra vidinio darbo su savimi objektas mūsų išsitaisymo kelyje .
4. Išorinis žmogus . Tai ne kūniškasis žmogus , o egoistinis NORAS gauti tik sau . Šis noras apjungia visus įmanomus žemiškus norus : valgymą , gėrimą , seksą (=šeimą) , turtą , garbę , valdžią ir mokslą (žinias) .Ir todėl Kabalos studijos iš mokslo pozicijų yra ne kas kita , kaip egoistinis noras gauti sau .
Išorinio žmogaus vidinėje pusėje randame jo auklėjimo pasekmes , tradicijas , bendravimo normas ir pasakojimus (=religijas) . Pasakojimai negelbsti , nes tuomet elgiesi , kaip esi išmokęs - rankom ir kojom. Tikėjimas pasakojimu , paremtu liaudies papročiais , kultūros paveldu ir t.t., tavęs į SAVE neatves. Dirbantis su savimi žmogus patenka į 3-čią zoną , kur jis jaučia tiek atidavimą , tiek egoistinį gavimą .
Kodėl mes taip susiorientavę į išorinį žmogų ? Žmogus žymiai lengviau su pasididžiavimu aukosis pavyzdžiui už tėvynę , dėl visuomenės, šeimos , negu dėl savo vidinio žmogaus . Pasiryžęs viskam , kad tik nedirbti su savimi . Atrasti save galima tik einant aukščiau žinojimo (proto) .
Mokykis duoti savo vidiniam žmogui . Sutik , kad nepajėgus duoti kam nors kitam . Visa kita yra davimas tavo išoriniam žmogui . Didžiulė pergalė , jei pripažinai tą faktą , kad absoliučiai nieko nepajėgi duoti .
Jei vis dar manai , kad kažką gali duoti , tai reiškia , kad tavyje yra kažkokia gėrio dalelė . Tame didelė problema . Todėl neklaidink savęs , kad gali ką nors duoti . Iš pradžių mokykis duoti savo vidiniam žmogui ir tik vėliau , po truputį galėsi duoti savo aplinkai .
Bet kokios bendravimo su aplinka formos , jei tai vyksta ne per vidinį žmogų , yra nekonstruktyvios . Gaila veltui sugaišto laiko ir išnaudotų jėgų . Ieškok vidinio ryšio . Vidiniame gali ir privalai palaikyti "draugą" - laiduoti už kitą .
O tai reiškia - tegul visi tavo norai palaiko vienas kitą !
Jei koks tavo noras neištaisytas , tai kiti strukūriškai jam artimi , privalo ateiti jam į pagalbą . Tai ir reiškia "ARAVUT"- laiduoti už kitą ! Tik tuomet , kai viduje išmoksi šitokio santykio , galėsi tai pritaikyti ir savo

aplinkoje . Kitaip tavo sentimentai draugo atžvilgiu - tai tik korupcija , melas , negalintis padėt nei tau , nei jam , nežiūrint atrodo geriausių ketinimų kitų atžvilgiu . Viskas yra tik tavyje . Pirmiausia tapk savo vidinio žmogaus prezidentu . Gyvenimo užduotis tame , kad vidinis žmogus visada valdytų išorinį .
Organizacijose , judėjimuose , grupėse ir t.t. vystosi tik tavo išorinis žmogus . Tikrasis Lurijaninės Kabalos Mokymas veda prie individualaus vystymosi ir tobulėjimo . Prasideda nuo gilaus nusivylimo , suvokimo , kad meilė artimui neįmanoma . Arba , kas yra tas pats - neįmanomas atidavimas . Tai teisingas pradinis taškas , nuo kurio prasideda kelionę į išsitaisymą .Šito fakto pripažinimas - tavo pergalės pradžia !
TIK BŪK LABAI ATIDUS , kad netaptum apatiškas , kad tas stovis (=suvokimas "negaliu") nepastūmėtų tavęs į neveiklumą , į "juodą" , griaunantį nusivylimą .
Turi kuriančiai suvokti "negaliu" priežastį , kuri yra SAVYBIŲ su kūrinijos įstatymais SKIRTUMAS .
Noras mylėti draugą , o ne savo vidinį žmogų - yra žaidimas su lėlėmis . Kaip gali mylėti draugą , kai palieki savo vidinį žmogų be priežiūros , neskiri jam jokio dėmesio ?
"Meilė draugui" - tai nėra meilė žmonai , vaikams , savo tautai , nes visa tai tik dėl savęs darai . Visa tai tik tavo meilės sau varijantai . Gyvūnas elgiasi taip pat . Jis rūpinasi savo lizdu , guoliu , kur ir apgyvendina savo patelę ir vaikučius . Ir štai jis juos "myli" . Tikras atidavimas , tikra meilė - tai , kai sukuri tikrą ketinimą atiduoti . O jis prasideda tavo vidiniame žmoguje . Ir tik vėliau gali jį išreikšti išorėje . Visos kitos (ati)davio formos - vaikų žaidimai .
Todėl ir patys "grupiniai" (=grupes sudarantys) kabalistai tai vadina žaidimu . Sako , jie veda savo kongresus su lozungais : mylėkim draugą . O į klausimą : o kaip ? Jų vadas atsako : žaisime , tarsi jau mylime .Tai ne tik vaikiška , bet ir iškreipta , sugadinta atidavimo forma , kuri niekada neperdarys gyvūno į ŽMOGŲ .

Todėl : iš kart mokykis brandaus , trijų etapų atidavimo : 1) mokykis mylėti savo vidinį žmogų ; 2) tada galėsi iš ties mylėti ir savo išorinį žmogų savo viduje ; 3) o tada , kai atidavimu , meile apjungsi abu , vidinį ir išorinį žmones , savo gėrio ir blogio pradą ir ABU jau pajėgs "(ati)duoti" , štai tada tik galėsi duoti ir kitiems , aplinkiniams .

2.11 Ką reiškia "išsivalyti save " ?

Ką mes turime išsivalyti ir kaip vyksta vidinis išsivalymas ? Kuom turi priimti , žiūrėti , klausytis ir reaguoti , jei nori pajausti šios knygos turinį , "priimti į save"? Kame turi būti tavo pojūčiai , jei nori kalbėti iš savo vidinio žmogaus . Kokia turi būti vidinė nuostata ?
Dirbdamas su knyga , privalai teisingai nusiteikti per vidinį žmogų , įgauti savybių panašumą su šviesa .
Čia NEkalbama apie šį pasaulį . Jei informaciją priimsi vien per savo galvą , tave pasieks tik 2% to , kas norima tau perduoti . Labai menka čia bus pagalba . Priimti turi "ta vieta" , kur jauti didžiausią vidinio skausmo koncentraciją .
Jei turi teisingą ketinimą ir trokšti gauti maksimumą , tuomet galėsi kalnus nuversti . Palik visas savo problemas ir nenorėk būti protingas . Nebūk ir nenorėk būti "žiniukas" , o priešingai , tapk atviras , imlus ir rodyk smalsumą . Tu susipažįsti su šalimi , kurios visiškai nežinai . Rodyk veržlumą ! Tai konstruktyvus , kuriantis požiūris . Didžiausia PASLAPTIS : siekimas tikrosios aukščiausios dvasinės išminties vyksta per mokymąsi apie kvailybę . Tiktai per "kvailystę" antrame plane pažinsi ir tikrąją išmintį . Pasaulyje yra tik vienetai sielų , kurios žino šitą didžiausiąjį Mokslą apie kvailybę . Tai leidžiama atskleisti tik žmogui , pasiekusiam aukščiausią tikrosios išminties lygmenį .

2.12 Viskas sudaryta iš 10 skonių .

Tie 10 skonių vadinami šviesos spinduliavimais , skleidimu (излучениями) . Viskas sudaryta iš 10 -ies skonių , norų (pojūčiuose), kvapų , spalvų , šviesų ir t.t. Ir nieko nėra "visumoje", ko nebūtų "dalyje" . Nes žmogus , tai mažas pasaulis savyje , t.y. jo struktūra ta pati , kaip ir visos kūrinijos . Pati šviesa yra paprasta , vienalytė ir neturi jokių skonių . Bet žmogus jaučia (išskiria) joje 10 skonių .
Tuos jaučiamus skonius pavadinkime jėgos laukais žmoguje . 10 jėgos laukų žmoguje organizuoti sekančiai . Galvoje trys : kaukolė , kurioje yra du jėgos laukai - akims ir ausims . Toliau dvi rankos , kūnas , dvejos šlaunys (klubai) , lyties organas ir egopunktas .
Tokia yra žmogaus jėgos laukų vidinė konstrukcija . 10 jėgos laukų struktūrizuoti trijose linijose . Kaukolėje potencialiai randasi šviesa . Dešinėje linijoje iš viršaus į apačią randasi : akys (dešinė ir kairė akis) , dešinė ranka iš dešinė šlaunis (rietas) . Kairėje linijoje iš viršaus į apačią randasi : ausys (dešinė ir kairė ausis) , kairė ranka ir kairė šlaunis (rietas) . Centrinėje (vidurio) linijoje iš viršaus į apačią randasi : kaukolė , kūnas , lyties organas (arba pagrindas , fundamentas) ir egopunktas .

10-ies jėgos laukų statinys vadinamas " Gyvybės medžiu" . Kaip iš natų ir jų kombinacijų (akordų) galima sukomponuoti bet kokį muzikinį kūrinį , taip , žinant visus jėgos laukus ir jų tarpusavio ryšius , žmogus pažįsta įvairias savo vidinio pasaulio apraiškas ir gali pats tą pasaulį valdyti .
Jis tuomet tampa savo vidinio orkestro dirigentu .
Duok partitūrą simfoninio orkestro dirigentui ir jis vienu žvilgsniu perskaitys "pragros , pradainuos" visą muzikinį kūrinį . Nes orkestras su visais instrumentais tarsi randasi jo viduje . Taip pat ir žmonės su savo vidiniais dvasiniais "orkestrais" gali suprast ir pajaust vienas kito būsenas . Kiekviena būsena susideda iš 10 jėgos laukų kombinacijų . Ir todėl gali komunikuoti vienas su kitu .
Trijų dešiniųjų jėgos laukų pagalba žmogus pakyla aukščiau proto . Paprasčiausiai pasitikima , atsiduodama šviesai , bekraštybės , nematerialumo pojūtis . Tai vyriškoji sudėtinė dalis . Vyras savyje turi tiek vyriškąją , tik moteriškąją energijas . Taip pat ir moteris , joje abi energijos rūšys .
Vidinio nusileidimas į žemę , žmogaus gimimas , tai vidinio apsirengimas kūnu , kuomet ir įvyksta pasidalinimas į vyriškos arba moteriškos lyties asmenį . Trys kairieji jėgos laukai - moteriški , juos taip pat turi ir vyras .
Moteriškas vidinis gauna moters kūną , vyriškas vidinis gauna vyro kūną .
Šiame pasaulyje viskas priklauso nuo žmogaus KETINIMŲ. Žemame vidinio individualaus išsivystymo lygmenyje aukščiausias valdymas jaučiamas kaip apdovanojimas(paskata) ir bausmė . Bet toliau , dirbamas su savimi , žmogus gali pakilti virš tokios savo egzistavimo formos .
Jei žmogus daro kažką "neleistino" , prieštaraujančio kūrinijos įstatymams , jis privalo save ištaisyti , nes kitaip jį ims taisyti "rimbo kirčiais " , jo paties naudai .
Tai , ko žmogus neištaisys šiame gyvenime , taisys sekančioje inkarnacijoje . Dvasiniame niekas nedingsta ir viskas veržiasi tik link išsitaisymo .Žmogus savo vidiniame vystymesi neišvengs "paklydimų" , o ir išsitaisyti jis gali tik didelių pastangų dėka .Visos žmogaus pastangos vienoje inkarnacijoje yra įvertinamos , kad sekančioje inkarnacijoje pasiekti pusiausvyrą tarp vyriškos ir moteriškos sudėtinių dalių . Privalai atsakyti už visą , ką čia žemėje darai . "Pragaras " - tai ta pojūčių vieta , kur išsivalai jausmu .
Išsilaisvini iš kūno , bet darbo su savimi čia žemėje pėdsakai ir jausminiai atsiminimai lieka .Priešmirtinėje agonijoje staiga ateina

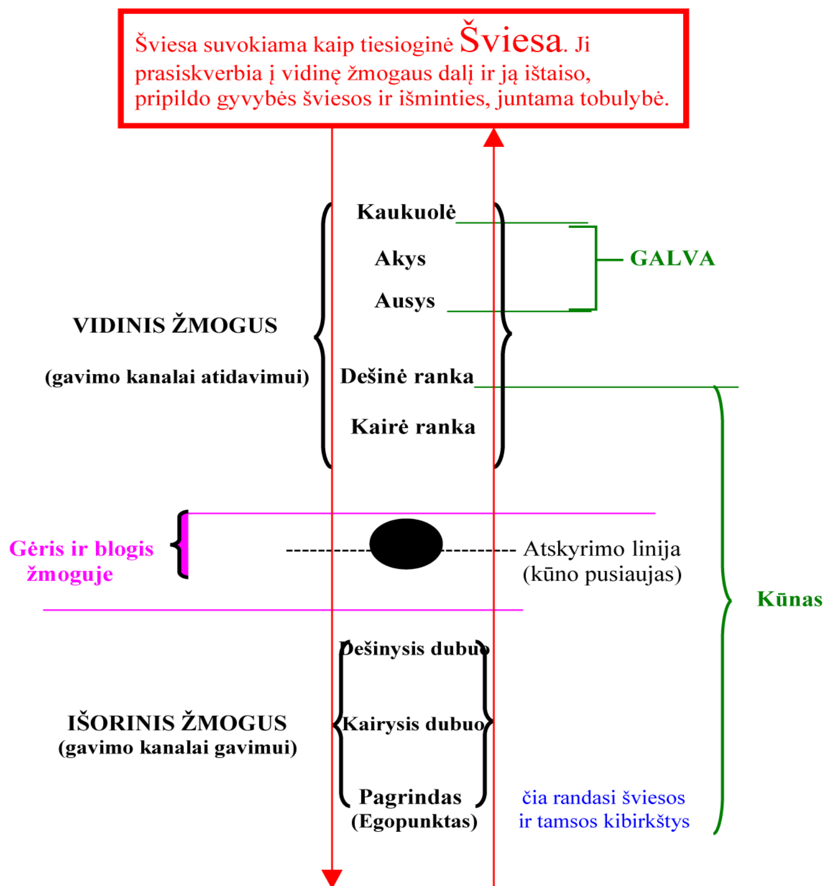
palengvėjimas , nes kūnas nustoja jausti žemės trauką ir skausmą . Ir štai tada visas gyvenimas , kaip ant delno . Jis prabėga mirštančiojo akyse tarsi filmo kadrai . Dabar kūnas jau nebepajėgus apgaudinėti . Niekas neišvengs savo išsitaisymo . Tai ne bausmė . Tai siaubinga , bet išvalo .
O todėl nuo šiol daryk gerą .Negalvok apie praeitį , palik kaltės jausmą ir nekreipk į tai jokio dėmesio . Šios knygos studijavimu privalai taisytis . Lenk save kiek galėdamas į gėrio pusę . Kiekvienoje būsenoje stenkis išlaikyti proporciją 51/49 arba 52/48 tarp atidavimo ir gavimo . Tuomet išliksi realybėje , o ne norėjime (įsivaizdavime) .
Įsivaizduok , kad futbolistas stengiasi paaiškinti tinklininkui , kaip tam žaisti . Tinklininkas "masto " rankomis , tu tarpu , kai futbolistas "aiškina" kojomis , iš kojų pozicijos . Jie negalės išsiaiškinti , suprasti vienas kito. Todėl reikia palaipsniui , atsargiai augti link papildomos , naujai atsiradusios , tavo jėgos laukams bendros jiems realybės .

3 vyriški jėgos laukai iš dešinės :
- Akys : gyvybės šviesa
- Dešinė ranka : vien(švarus) atidavimas
- Dešinė šlaunis (rietas) : pergalė , pasiekiama atidavimu .

3 moteriški jėgos laukai iš kairės :
- Ausys : apribojimų šaknis
- Kairė ranka : galingas apribojimas
- Kairė šlaunis : garbė , pasiekiama rimtumu ir griežtumu .

4 jėgos laukai viduryje :
- Kaukolė : visų jėgos laukų šaltinis . Atidavimo šviesa .
- Kūnas : palaima , malonė
- Lyties organas : fundamentas
- Egopunktas : "aš" epicentras .

ŽMOGAUS STRUKTŪRA
iš viršaus žemyn

Individualiu dvasiniu darbu reikia pakelti šviesos kibirkštis į vidinį žmogų (aukščiau pusiaujo)

Šviesos pojūtis iš išorės , kaip aplinkos šviesa, kuri įvilkta į grubią gamtos dėsnių materiją. Ši šviesa patenka į žmogaus išorinę dalį. Ji duoda tik patį minimalų, būtiną egzistavimui švytėjimą; čia juntamas apribojimas.

Be apribojimų (kliūčių) neįmanoma pažinti šviesos . Moteriškoji sudedamoji žmogaus dalis , sukuria ekraną , kad pirmiau atspindėti ateinančią šviesą , o vėliau priimti į save . (Ati)davimas - vyriškoji , priėmimas - moteriškoji dalys . Abi struktūriškai būtinos . Šviesos gavimas ir prašymo į šviesą "pakėlimas" vyksta per vidurio liniją , atitinkančią tikrąją realybę . Viskas gali būti priimta tik iki tam tikros ribos , priklausomai nuo ekrano stiprumo . Mes galime gauti tik , kai esame atviri tam . Mūsų darbas yra apjungti vidines jėgas į vieną . Visą žmogaus struktūrą , jo 10 jėgos laukų galime padalinti į dvi dalis : 1) nuo kaukolės iki 1/3 kūno iš viršaus - tai viršutinė dalis , sudaryta iš galvos ir viršutinės stuomens dalies .
O žemiau - apatinė dalis , sudaryta iš apatinės stuomens dalies ir kojų .Palyginus nesunku ištaisyti viršutinę žmogaus vidinių jėgos laukų dalį .Tai negilūs , lengvi ir vidutiniai pagal jėgas norai .
Probleminė yra apatinė vidinių jėgų konstrukcijos dalis : nuo 1/3 kūno ir žemiau . Šios dalies neįmanoma ištaisyti jokiais kitais metodais , kaip tik tais , kurie aprašyti knygose Zohar ir "Gyvybės medis ". Joks kitas mokymas , žinios , išmintis , dvasinis tikėjimas , buvęs , esamas ar būsimas , neduos atsakymo , kaip išspręsti šią problemą .
Šioje knygoje mes pirmą kart atskleisime skaitytojui praktinį darbo su apatinės dalies jėgų laukais metodą . Reikia aiškintis ir naudoti kasdieninėje praktikoje šią savo jėgos laukų dalį , sujungiant ją su viršutine dalimi . Be leistino šių dviejų vidinių jėgų dalių apjungimo , neįmanoma pasiekti pilnos lygsvaros , tobulumo būsenos .
Didžioji šios knygos dalis skirta įgūdžių , "technikos" įgijimui , kad atskleisti skaitytojui kelio į jo individualų tobulumą paslaptis .
Ir tai vykdoma perdavimu - iš lūpų į lūpas . Tik reikia pastoviai nusiteikti , kad IŠGIRSTI .

2.13 Kame mano tikrasis suvokimas (įsisavinimas) ?

Kaukolėje nėra trūkumo , ten nereikia nieko ištaisyti . Išsitaisymo proceso metu per kairiąją liniją nuo egopunkto ateina vis daugiau egoizmo . Ten pastoviai analizuojami jėgų tarpusavio ryšiai . Tai sunkios būsenos , problemos , skausmai , kuriuos reikia "pasaldinti" per dešinę duodančią liniją .
Egoistiniai norai , kurie tau sukelia netobulumo , tuštumos jausmą , išsidėstę viršutinėje stuomens dalyje , kairės rankos srityje ir kaire linija

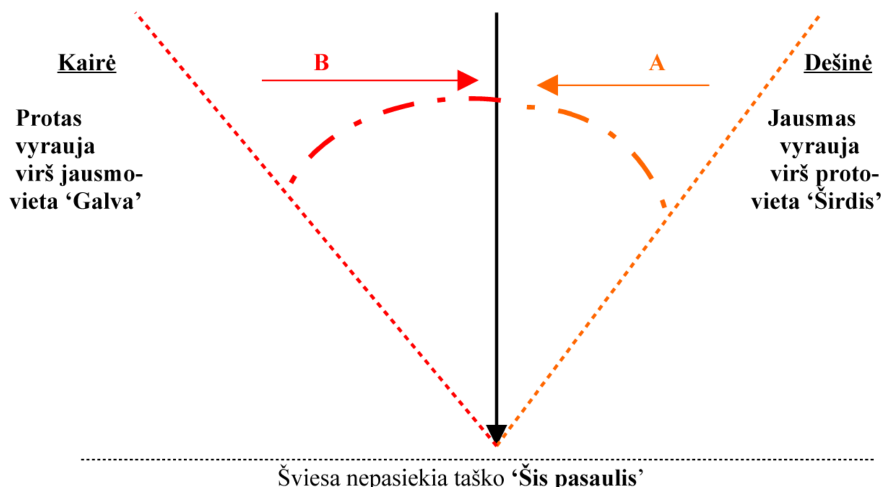
žemyn . Kairės šlaunies srityje išsidėstę dar grubesnių egoistinių poreikių duženos , ištaisymui ateinančios iš egopunkto .
Visos duženos ištaisymui ateina iš egopunkto , iš tavo noro gauti tik sau . Tai tavo prigimtinis "aš" . Kasdien gauni užduotį - ištaisyti meilės sau gabalėlį .
Egopunktą sudaro 4-ios dalys , o šviesa gali patekti tik į tris pirmąsias . Šviesa , gaunama į tris viršutines egopunkto dalis , vadinama išsitaisymo šviesa . Ketvirtoji , žemiausioji egopunkto dalis , šviesos negali gauti . Šviesa , kurią savo laiku gaus ketvirtoji egopunkto dalis , vadinama (kūrinijos) sutvėrimo tikslo šviesa .
Rytų žmogus pripažįsta širdies pirmenybę - tai jausmų forma , žmogaus jėgų laukų projekcija iš dešinės pusės . Vakarų žmogus pirmenybę teikia proto panaudojimui , pasitiki žiniomis - tai reflektyvinė forma (projekcija) žmogaus jėgų laukų iš kairės pusės .
Vakarietiškas mąstymas eina per apribojimus , o toliau einama gilyn ir vėl apribojimai . Principas "skaldyk ir valdyk" taikomas visose gyvenimo srityse . Vakarietis padalina tikrąją realybę , vientisą paveikslą , o po to apžiūrinėja , dirba su atskirais reiškinio , proceso fragmentais , analizuoja ir t.t.
Kaip televizijos žaidime - atspėk , kas pavaizduota paveiksle . Iš pradžių atidengia vieną raidę , parodo nedidelį fragmentą , o dviem žaidimo dalyviams reikia atspėt , kas pavaizduota paveiksle . Pavyzdžiui , paveiksle vaizduojamas liūtas . O štai atidengtame plotelyje , matosi tik viena liūto letena .Jei nežino , tai atidengiamas didesnis plotelis ir t.t., kol vienas iš dalyvių atsako teisingai .
Vienas , matydamas liūto leteną , manys , kad tai "šepetys" , o kitas , kad "kilimas" . Bet tikrovė vis dėlto kita . O dabar įsivaizduok , kad abu dalyviai iš anksto žino , kas iš tiesų pavaizduota paveiksle , kad už raidžių , slepiasi "liūtas", tuomet , atidengus vieną raidę , jie galėtų tiksliau imtis darbo , nagrinėti "liūto leteną" . Jų nuomonės tuomet skirtųsi tik detalėse vietoj , kad bet kaip spėlioti , kas ten tame paveiksle .
Vakarų žmogus neturi sugebėjimo persimesti į dešinę pusę ir savo protą palikti ramybėje . O rytų žmogus niekaip negali palenkti savęs į kairę pusę , kad dirbti smegenimis , apribojant savo širdies pojūčius .
Vakarų žmogus nepajėgia atsiduoti širdies polinkiams , reikalauja apribojimų , būdingų kairei linijai . Pastoviai svarstydamas ir pasikliaudamas žemiška logika , jis kenčia didžiulius nuotaikų svyravimus ir vidinę depresiją . Niekur depresija nėra toks išplitęs reiškinys , kaip tarp "vakarų" žmonių . Jo širdis , jo vidinis pasaulis , tai vienas nediferencijuotų ,neapibrėžtų , miglotų jausmų netašytas blokas .

Tai ribotas žmogus , turintis polinkį "apriboti" save . Vakarų žmogaus pasaulio priėmimo struktūra panaši į važiavimą perjunginėjant pavarą rankiniu būdu . Nėra lankstumo , pereinant nuo vieno jausmo prie kito . Tai bandymas suvokti pasaulį protu (galva) .
Rytų žmogaus priėmimas , kaip važiavimas su automatine greičio perdavimo sistema , tarsi plauktų . Akivaizdus subtilumas , artumas gamtai . Paspaudei pedalą - pagreitėjo . Atleidai - sulėtėjo . Tačiau , netikrinant protu (neanalizuojant) savo minčių ir norų , irgi nieko gero nesigaus . Tasai rytų žmogaus sklandumas ,atrodantis paprastumas , spontaniškumas dažnai traukia vakarų žmogų . Jį stebina rytų žmogaus dešinės linijos savybės ir jis naiviai mano , kad rytų išmintis ir gyvenimo būdas padės jam .
Tačiau realybėje - jis renkasi svetimo bėdą .
Šviesą gali atspindėti tik iš vidurio linijos - tai yra tikrosios realybės suvokimas .
Tiesa yra tarp dviejų kraštutinių linijų . Vidurio linijoje yra kūrinijos įstatymai , kuriuos studijuoja Lurijaninė Kabala .
Rytų pasaulėžiūra - tai tikėjimas žemiau proto , tai yra netikrinant . Vakarų pasaulėžiūra - tai tikėjimas žiniomis , tikėjimas protu . Iš vienos pusės, akivaizdus pranašumas prieš rytų . Tačiau rytų žmogus disponuoja tokiais dalykais , apie kuriuos vakarietis neturi jokio supratimo ir nejaučia .
Atkreipk dėmesį , kad mokslas - taip pat tikėjimas . Netikėti kūrinijos įstatymų egzistavimu - taip pat tikėjimas . Žmogus sako : "Aš trokštu perprasti kūrinijos valdymo sistemą , o jei negaliu suprasti , tai ir netikiu ".
Vartodamas sąvokas "rytų" ar "vakarų" žmogus , pasaulėžiūra , aš aišku neturiu omeny priklausomybės vienai ar kitai tautai , šaliai , grupėms pagal tam tikrus religinius įsitikinimus , o tik vidinę nuostatą , kaip pats žmogus tai priima .
Juk , tiesą sakant , visa ši vidinių santykių įvairovė randasi viename žmoguje . Ir kiekvieno iš mūsų viduje yra visi pasaulyje įmanomi santykių tipai . Tik viename labiau reiškiasi toks , kitame kitoks.
Vidurio linija - tai santykis su aukščiausiuoju valdymu tikėjimu aukščiau proto . Tik tai ir yra tikrojo , pilno realybės vaizdo suvokimas . Ir tai todėl , kad čia apjungiamos abi - viršutinė ir apatinė , žmogaus struktūros (statinio) dalys .
Nei vakarų , nei rytų žmogus neturi "leistino" priėjimo prie jėgų laukų apatinės dalies .
Kairys santykis - padalinimas , be padalinimo(skaldymo) principo , vakarų žmogus nesupranta jokios kalbos . Dešinys santykis - nesugeba visumos padalinti ir nagrinėti elementais , o tik priima viską be patikrinimo ir analizės.

Būtina abiejų santykių simbiozė . Mūsų vidinis individualus darbas vyksta abiejuose santykiuose ir 24 valandas reikalauja kreipimo į centrą .
Ir nors matai , kad pralaimi , jauti trūkumus , problemas ir kaip vėl ir vėl tavo ego laimi mūšį, vistiek kas kart turi veržtis link vidurio linijos . Tai gali ir privalai daryti tik savarankiškai , tik , jei žinosi , kaip .
Santykis 51/49 reiškia , kad renkiesi daugiau gėrio , nei blogio - ir tai jau gera pradžia .

Ištaisymai kurie reikalingi tikrajai realybei pajusti.

Šviesa leidžiasi lyg ir į tikrąją realybę,tiesiai žemyn prie šio pasaulio.

Ženklinimas:
B: Ištaisymas tame, kad judama iš kairės į dešinę iki vidurio taško – tikrosios realybės. Protas nusiledžia, kad su jausmu pasiektų taiką ir harmoniją.

A: Ištaisymas tame, kad judama iš dešinės į kairę iki vidurio taško – tikrosios realybės. Jausmas nusiledžia, kad su protu ir mintimi pasiektų taiką ir harmoinija.

2.14 Norų struktūra .

Anksčiau aprašytos pasaulėžiūros - vakarų ir rytų - apima visus pasaulyje egzistuojančius norus . Pasaulėžiūros (įskaitant visas religijas)nuo Lurijaninės Kabalos be visa ko dar skiriasi ir požiūriu į norus .
Absoliučiai visi kiti mokymai ir religijos remiasi norų panaikinimo arba bent jau radikalaus sumažinimo idėja . Ir visa tai dėl vienpolarinio santykio su visuma dešimties jėgų laukų žmoguje . Vienu atveju akcentas kairėje pusėje , kitu - tik dešinėje , su visokiais kairės ir dešinės nukrypimais ir variacijomis . Visi žmogiški norai priklauso mūsų prigimčiai ir būtent norų lygmuo skiria žmogų nuo gyvūnų , augalų ir akmenų . Kiekvienas noras atitinka tam tikrą šviesos stiprumą (atspalvį) , svyravimų dažnį ir skonį .
Žmogui būdingi aukščiausi norai ir jie tarnauja jo vystymuisi ir augimui . Jei žmogus ims riboti savo norus , tai nusileis tarkim iki gyvūninio lygmens . O jei dar labiau ribos savo norus tiek kiekybine , tiek kokybine prasme , tai nusiris iki augalinio ar net akmens lygmens .
Aišku , kuo mažiau norų , tuo ramiau , tačiau , virsti akmeniu , ne žmogaus užduotis . Nors jie ir giriasi savo sugebėjimais pasiekti negyvos gamtos lygmenį , pavyzdžiui , kad gali sulaikyti kvėpavimą ilgam laikui .Koks pasiekimas !
Tokiu atveju , akmeniu būti geriausia , juk jam nieko nereikia ! O gal būt geriausia neegzistuoti iš viso . Visi žmogiškieji metodai remiasi būtent tuo , kad kuo mažiau naudoti maisto , atsiskirti į kuo nuošalesnes vietas , kad atsiriboti nuo visko ir visų pasaulyje . Mažiau kvėpuoti , pavirsti augalu ar akmeniu .
Užkask tokį į žemę 40-čiai dienų ir jis išgyvens . Koks pasiekimas !
Ar gali įsivaizduoti kiek pradinės žmogaus medžiagos - jo norų gauti - numarini tokiu būdu !
Tuose mokymuose viskas nukreipta žmogaus apribojimui . Bet argi tai žmogaus galutinis tikslas ?
Kai žmogus riboja savo norus , jis atsiskiria nuo aplinkinių .
Jis savo psichologiniu , gyvūniniu stebėjimu galvoja esąs vidiniame ryšyje su aukštesniaisiais pasauliais . Kabala mus moko , kad tik toliau (ir pilniau) vystantis žmogaus egoizmui , o vėliau jį PAČIAM žmogui ištaisant , įmanoma pajungti visą egoistinių norų rinkinį , teisingam jo panaudojimui . Prigimtinio , žemiškojo egoizmo transformacija į atidavimą leidžia žmogui nugalėti ir valdyti gamtos jėgas . Jis privalo pasiekti būsena , kad pakiltų virš visos kūrinijos , o ne gyventi slegiančios noro gauti

valdžios priklausomybėje .
Tačiau , kas ne karys , kas nepasirengęs ištaisyti savo prigimties tobulumui pasiekti , tas greit pasitenkina visokiais rytietiškais , savęs ribojimo metodais , žadančiais jam primityvų komfortą ir pasitenkinimą , liekant negyvos , augalinės ar gyvūninės gamtos dalimi .
Kabalos požiūriu visos panašios savęs ribojimo formos , tai tik mėginimas pabėgti nuo realybės , tarsi narkotikai. Visų šių mokymų žinovai , pripažįsta Kabalą , kaip ypatingą metodą , kaip aukščiausią mokymą ,apie individualų vystymąsi , siekiant išbaigtumo (tobulumo) .
Tačiau Kabalos principas visiškai priešingas visiems kitiems metodams . Savo egoizmą , savo norus būtina kuo labiau VYSTYTI . Tai atrodo paradoksalu , tačiau būtent egoizmas veda prie žmogaus prigimties ištaisymo , tikrojo tobulumo ir užbaigtumo .
Todėl patariu : dėk pastangas savo asmeniniam vystymuisi pagal kūrinijos dėsnius , NENORĖDAMAS būti ar likti dalimi kokios tai grupės , sektos , judėjimo ir t.t. - netgi kabalistinio !
Bet būk tik PATS asmeniu , kuris SAVE išmėgina šiuo praktiniu metodu .Patikrink šį metodą , išmėgink su savimi , ar artėji kasdien prie tikrosios realybės pajautimo ? Įsitikink , kad šis metodas VEIKIA !

TREČIA DALIS

3.1 Tikrasis Kabalos Mokymas , kas tai ?

Šiuo metu knygynuose galima rasti galybę literatūros apie Kabalą .
Pratarmėse autoriai skaitytojui žada atskleisti Kabalos paslaptis , vedančias į sėkmę visose gyvenimo srityse , įskaitant pinigus , garbę , seksą , išmintį ir mokslą . Kabalos mokymuisi ir "platinimui" pasaulyje yra daugybė centrų , akademijų , judėjimų , junginių ir net įstaigų .
Aišku , tai byloja , kad atėjo laikas - tikro dvasingumo paieškų metas , savęs ieškojimo metas . Iš pradžių toks žmogus ieško grupės , judėjimo , kurie pakeistų jo religinę ar kitokią socialinę - kultūrinę bendruomenę . Jam atrodo , kad mokslinis problemos sprendimas jam padės . Arba jis mato aiškią naudą iš dalyvavimo kabalistinėje grupėje : kartu lengviau išgyventi ir materialiai .
Sekančiame etape žmogus atskleis tikrojo dvasingumo lobyną : individualaus darbo su savimi metodą . Visa tai , kas netikra , visos grupinio mokymo ir dvasinių pergyvenimų formos nugrims į praeitį ir niekad nebegrįš , nes nėra jose tiesos .
O kas dar nepasiruošęs tam , individualiai nesubrendo , tas ateina ir išeina .
Ir todėl , kai kas nors iš mano studentų nutraukia užsiėmimus Lurijaninės Kabalos Centre , aš džiaugiuosi dėl jo , nes "kiekvienam daiktui savas laikas ir vieta ".Neatėjo dar jo laikas .
(Į jį laikas kol kas neatėjo)

3.2 Apie inkarnaciją.

Kiekviena nauja karta yra prieš tai buvusioji karta tik kituose kūnuose . Toks kūrinijos valdymo mechanizmas reikalingas tam , kad žmogus galėtų toliau pastoviai vystytis . Juk karta iš kartos kaupiamos žinios , įgūdžiai ir patirtis . Ir tai , kas šioje kartoje naujovė , atradimai , sekančioje jau įprasta ir randasi žmogaus viduje . Jis tarsi instinktyviai naudojasi praeitos kartos pasiekimais . Gimusių 1985 metais ir vėliau , jau nereikia pratinti prie kompiuterių , tai juose jau nuo gimimo , įrašyta jų "genuose" .
Todėl vaikai visuomet gudresni už tėvus .
Egzistuoja sielų inkarnacija , bet nėra kūnų inkarnacijos !
Kaip vyksta sielų inkarnacija , galima suprasti žinant kūrinijos valdymo sistemą . Ir tą nagrinėja Lurijaninė Kabala .
Prieš keletą metų buvau pakviestas skaityti paskaitą į didžiausią Amsterdamo katalikų cerkvę ‘Vrijdeskerk’ - pasaulio cerkvė . Paskaita

buvo numatyta prieš pat Kalėdas . Katalikų cerkvės galva kreipėsi į mane , kaip kabalistą maždaug taip : " Mes (=katalikybė) , kaip ir jūs(= judaizmas) , nepripažįstam "inkarnacijos" reiškinio . Tačiau , ką man daryti , jei mūsų parapijiečiai kamuoja mane šiais klausimais ir prašo pravesti paskaitą šia tema ".
Jis teisus : juk ir tradicinis judaizmas nepripažįsta šio iš ties dvasinio inkarnacijos reiškinio .Vietoj dvasinio pas juos liko vien elgesio taisyklės , žmogaus proto pramanas .
Taigi aš skaičiau paskaitą apie inkarnaciją . Matomai , parapijiečiai apsiramino .
Vidiniame buvime sielai nėra kliūčių tuo pat metu egzistuoti šiame pasaulyje ir amžinybėje . Todėl Kabaloje mokoma sielos perėjimo ir vystymosi iš kartos į kartą dėsnių .

3.3. Kabaloje nėra ritualų .

Kabalos mokyme ir jos taikyme nėra jokių ritualų. Nes tai tik grynai mechaniniai veiksmai , neturintys jokio dvasinio poveikio nei čia žemėje , nei aukštesniuose kūrinijos sluoksniuose .Todėl ,jei matai kokius nors ritualinius veiksmus ar taisykles , žinok , kad tai gali būti bet kas , tik ne dvasinis ir ne amžinas . Tai yra ne Vieninga Instrukcija .
Visi tie apsikabinimai , šokiai rateliu , išgertuvės , lygtai priartinantys žmogų prie dvasingumo - gryna apgaulė , tiesiog brangaus laiko švaistymas .
Bet koks vidinių procesų žmoguje arba bendrai kūrinijoje vaizdavimas , leistinas TIK kaip iliustracija kažko dvasiniame .
Rekia labai saugotis grafinio vaizdavimo , nes išorinė akis , išorinis žmogus labai imlus asociacijoms , vaizdiniams . Ir galiausiai gali paaiškėti , kad geriau iš viso nereikėjo vaizduoti (grafiškai) . Žala nuo iliustracijų dažnai gali būti didesnė nei nauda . Čia baisus dalykas: vietoj to , kad išgyventų , pajaustų dvasinį fenomeną , žmogus įsimena brėžinį !
Įsimink taisyklę : niekas , joks daiktas negali padėti dvasiniame , kaip tik tavo asmeninis darbas su savimi , darbas AUKŠČIAU žinojimo.
Ir niekas nuo pasaulio sukūrimo laikų dar nepaliko brėžinio , piešinio , gebančio pakelti žmogų į lygmenį AUKŠČIAU proto ! Tai TIK paties žmogaus rankose !
Todėl nepadės joks amuletas , jokia raudona virvelė ant rankos ar kišeninis Zohar.Sakydamas "kišeninis Zohar " , aš turiu omeny knygelę su kokia tai ištrauka iš Zohar , kuria atseit reikia laikyti vidinėje kišenėje . Ir tai tarsi turi žmogui padėti uždirbti , atnešti sėkmę ir t.t.

Eiti pirmyn gali tik taisydamas norus , o ne kokių tai mechaninių veiksmų ar daiktų pagalba . Visos tavo jėgos turi būti nukreiptos siekti savybių panašumo su šviesa , susilieti su ja . Tik čia tiesus kelias į tobulumą .

3.4 Kabalos Mokymas prasideda ten , kur baigiasi visos - logijos .

Ten , kur baigiasi bet koks pozityvus žinojimas ir mūsų turimas supratimo , suvokimo aparatas , teorija ir praktika daugiau nepajėgia judėti į priekį , skverbtis gilyn - ten prasideda Lurijaninės Kabalos Mokymas . Nėra , pavyzdžiui , jokio ryšio tarp Lurijaninės Kabalos ir (para)psichologijos.
Jokiomis teorijomis ir eksperimentais su psichika , žmogus nepajėgia peržengti įprastos psichologijos jautrumo rėmų . Žmogaus fiziniame ir mentaliniame kūne egzistuoja daugybė dar neatskleistų aspektų . Galima pavadinti tai paslaptimis , nes mokslui , tai kol kas neprieinama . Ir tai liečia bet kurį mokslą ir techniką . Ateityje bus atskleista dar daug paslapčių ir tada jos jau nebebus paslaptys .
Įprastam mokslui prieinama daug kas , IŠSKYRUS , dvasinių kūrinijos dėsnių pažinimą , nes tam jis jau neturi tinkamų instrumentų . Lurijaninės Kabalos Mokymas slaptu pavadintas tik todėl , kad jis visada išlieka paslėptas nuo išorinio pasaulio .
Esmė tame , kad moksliniais metodais ir priemonėmis niekaip neįmanoma atskleisti kūrinijos "paslapčių " , nes to neįmanoma padaryti , prieš tai neįgijus savybių panašumo su jomis .
Žmogus pasaulį suvokia per savo savybes . Jei jo savybės būtų kitokios , tai ir pasaulį suvoktų kitaip . Tas pats yra ir su tikrosios realybės suvokimu .
Todėl JOKS mokslas ar žinojimas (=žinojimas , paremtas tikėjimu žiniomis) nesuteiks galimybės PAŽVELGTI į visų jėgos laukų tikrąją realybę . Nei bendru visos kūrinijos aspektu , nei daliniu - atskirame žmoguje .
Kaip sako Zohar : " Kuo greičiau žmonija pergyvens visus paklydimus , tuo greičiau prieis tikrąjį Mokymą , kuris tik ir gali atvesti jį į tobulybę , išsigelbėjimą .

3.5 Kabalos Mokymas ir pranašystės .

Žmonės klysta manydami , kad Kabala užsiima pranašystėmis , spėlionėmis apie praeitį ir ateitį . Taip vadinamų Kabalos "platintojų" vieši išstojimai spaudoje , per radiją ir televiziją pritaria tam ir skatina tokį

minios supratimą .
Lurijaninės Kabalos Mokymas - tai individualus šviesos atskleidimas žmogui ŠIAME pasaulyje , o ne po mirties . Aš nesivaržysiu pasakyti , jog po fizinės mirties neįvyks nieko , ką įsivaizduoja šio pasaulio žmogus , religijos , dvasiniai judėjimai .
Žinoma , žmogus , atskleidęs kūrinijos įstatymus , geriau supras save ir visą kūriniją . Tačiau jokia pranašysčių forma Kabala neužsiima. Ir tai , ką Kabalos mokytojai praneša mums apie "ateitį" - tai tik "ateities" būsena , galutinė tiek individumo , tiek visos žmonijos išsitaisymo būsena .
Kitaip tariant , iš anksto žinomas TIK galutinis sukūrimo (sutvėrimo) tikslas ir kartu kūrinio būsena . O visą , kas tarp žmogaus ir žmonijos dabarties būsenos ir šio tikslo - tai tik darbas , siekimas išsitaisyti ir taip PAJAUSTI tobulą išbaigtumą , kuris jau iš karto numatytas sutvėrimo metu.
Todėl uždrausta pranašauti . Juk žmogui duota laisvė pareikšti savo valią . Kiekvienoje būsenoje jis turi tokią teisę rinktis ir tai vadinama būsenomis 50/50 .

3.6 Kiekvienas turi savo isgelbetoja savyje .

Isgelbetojas - tai sviesa , kuria zmogus pritraukia i savo centrini taska , i kuri jis turi sugrizti . I kiekvieno zmogaus pojucius ateina savas isgelbetojas . Tuo budu kiekvienai asmenybei yra sava ypatinga sviesa , kartu su bendra sviesa , keliancia visa zmonija kitam , aukstesniam egzistavimui .
Kai si sviesa "ateis ", musu pasalis is isores niekuo nepasikeis .
Viskas liks kaip iprasta , bet VIDUJE visa zmonija ateis i aukstesne lemti (предназначение). Tai bus visiskas vidinis atgimimas , kai zmogus pajus , kur jo tikroji vieta ir ims gyventi joje . Tuomet jis ims ir tikroveje jausti , kad gyvena visoje kurinijoje , kur daugiau nejaus nei laiko , nei mirties . Fizinis kunas nebebus jam kliutimi tikrajam jo gyvavimui . Zmogus identifikuos save su savo vidiniu . Kas tiesa sakant yra tai , kame yra kabalistai . Tam , kas priima kurinijos istatymus , visos zemesnes strukturos praranda prasme . Sviesa , vidujai kelianti zmonija , vadinama islaisvintoju . Savoka " islaisvintojas " nereiskia zmogaus is kuno ir kraujo . Aisku ateis ir aukletojai , kurie pades masems stoti i vidini issitaisymo kelia , vietoj neisvystytos , masiu grupinio mokymo formos . Bet tai kol kas tik vienetai . Taigi sie tikrieji individualaus issitaisymo mokytojai , jie islaisvintojo pasiuntiniai . Kaip juos atskirti nuo netikru - mokytoju ?

...Jie tarnauja mokiniams , o ne valdo !

3.7 Kabala ne mokslas ir ne religija .

Daugelis mato Kabalos Mokyma kaip religija arba kaip sudetine religines tradicijos dali . Tai visiskai neteisinga . Kiekviena religija isaugusi is to , kad kazkada buvo koks tai pranasas - zmogus , turejes rysi su auksciausiomis jegomis . Tas pranasas paskleide gautas zinias , poziuri , tikejima tarp savo pasekeju , kurie savo ruoztu perdave visa tai masems . Si fakta rasi visose religijose . Bet , Lurijanines Kabalos Mokymas - tai metodas , kuris moko tave , kaip PATS zmogus INDIVIDUALIAI gali rasti sviesa ir issigelbejima . Tai metodas , kurio deka , zmogus gali ateiti i sviesa ir mokytis kurinijos istatymu BE tarpininku !
Tie , kurie to pasieke , pateike mums savo pazinimo kelia metodikos forma . Naudodamas si metoda unikaliam vidiniam zmogui zmoguje , musu laikmeciu kiekvienas zemes gyventojas gali tapti sau pranasu , bendraujanciu per savo vidini zmogu su sviesa . Suprantama , kad toks zmogus daugiau nebelinksta i religija , nes jo rysys su sviesa salygojamas INDIVIDUALIU pazinimu (раскрытием) , o ne dogmomis ir per simtus tukstancius metu kruvon surinktomis mirusiomis tradicijomis . Kabalos Mokymas vadinamas ismintimi , chochmat a- kabala , nes atskleidzia kurianciu jegu atsiradima zmoguje ir kurinijoje . Tik tam , kuris TROKSTA sito , leidziama mokytis .
Ir todel visiskai neteiseta reklamuoti Kabala , o ka jau besakyti apie " sielu gaudyma" .

3.8 Kabalos mokymas ir kūrinijos įstatymai .

Pagrindinis kūrinijos įstatymas yra tas , kad šviesa visada nori "duoti " , visada nori suteikti žmogui didžiausią malonumą . Iš čia ir visi kiti įstatymai .Ir viskas, kas vyksta pasaulyje - yra aiškus atsakymas į šį įstatymą.
Kas kart jėgos išsidėsto taip , kad leistų žmogui pasiekti optimalų malonumą . Kūrinijos centras - tai begalybės šviesa , kurią apsupa sistema filtrų , vis labiau ir labiau apsunkinančių šviesos suvokimą .
Tai absoliučiai būtina ir skatina mus stengtis keisti savo egoistinę prigimtį į altruistinę (atiduoti) . Galu gale , juk mūsų šaltinis - tai absoliutus nesavanaudiškumas . Atitolti ar priartėti prie šviesos - vidinėje erdvėje tai reiškia savybių pasikeitimą .
Kuo labiau atitinki šviesos savybes , tuo labiau artėji prie savo galutinio tikslo , išsitaisymo . Jei liksi užsispyręs ir puoselėsi meilę sau , nutolsi nuo šviesos ir nuo savo galutinio tikslo .

Jei pats stengsiesi priartėti savybėmis prie šviesos , tai išvengsi "likimo smūgių" , nejausi "rimbo kirčių" , prievartos ir išvengsi nereikalingų kančių .
Jei ,nepaisant perspėjimų , vis dėl to liksi atkaklus , užsispyręs (="noriu tik žinoti , žinoti , žinoti"!) ir nepanorėsi keisti savo savybių (į panašumą su šviesos savybėmis) , tai atitinkamai , tokiu laipsniu ir pajusi visus nemalonumus , ligas , problemas ir pan.
Ir tai pasekmė to , kad atsukai šviesai nugarą .
Lurijaninė Kabala tave moko bet kurioje situacijoje SĄMONINGAI artėti prie šviesos , aplenkiant prievartos jėgas .
Pravartu žinoti , kad viskas , ką jaučiame , kaip "negatyvą" mūsų pasaulyje - tai koregavimo , prievartinės jėgos , priešingos šviesos pusės pojūtis .
Kabalos Mokymas palaipsniui padeda tau išsivaduoti . Pritraukdamas šviesą , padedi ir likusiam pasauliui . Juk dvasiniame niekas nedingsta . Tuomet aukščiausias valdymas tavo suvokime bus "pamalonintas". Įstatymo griežtumą palenksi į malonės , laiminimo pusę . Todėl Kabala - absoliučiai praktinis vadovas , kiekvienam iš mūsų labiausiai paprasta ir suprantama kalba aiškinantis , kaip gyventi GERAI .
Mūsų laikmetis - radikalių permainų metas . Galima teigti , kad iki šiol kūrinijos valdymas vyko pagal planą iš viršaus . Tačiau , nuo tam tikro momento , pats aukščiausias valdymas kreipia mus sąmoningai ir aktyviai dalyvauti visose tolimesnėse permainose iki galutinio visos kūrinijos išsitaisymo .
Tai yra , jei ankščiau mes buvome , kaip marionetės , kurios automatiškai dalyvauja vystymosi procese , tai dabar kiekvienas žmogus PATS turi sąmoningai ir aktyviai dalyvauti sėkmingame šio vystymosi proceso užbaigime .
Anksčiau mes buvome kaip gamtos vaikai ir todėl negalėjome jaustis aktyviais šviesos PARTNERIAIS kelyje į tikslą .
Jei patys nepanorėsime vidinio pakilimo , tai būsim priversti paklusti kūrinijos planui . Nes nerasime ramios vietos žemėje .
Kaip tame anekdote , kurį man papasakojo pagyvenęs rusų žydas - taksistas Niujorke : "Kur žydas labiausiai jaučiasi namie ? - Lėktuve !"
Persekiojamas kančių ir skausmo , jis pradeda ieškoti savo problemų priežasties . Tai gerai , nes žino , kad blogai , kai muša , bet nežino , kodėl muša .
Nereikalaujama jokių išankstinių žinių , prieš imantis studijuoti Lurianinę Kabalą , nes ji kalba apie tave patį , apie tavo asmeninį santykį su šviesa .

Taip , kaip naujagimis gimsta plikas ir šlapias , taip ir žmogus norintis užsiimti dvasiniu .
"Bet kam man viso to reikia ? Kad išmokti ko nors šiame pasaulyje ? " .
Ne , ne tam , o būtent tam , kad paimtum likimą į savo rankas , kad išmoktum pažinti savo vidinį pasaulį . Ir tuomet kad padarytumei kažką nuostabiai vertingo savo gyvenime , o geriausi tai : pačią "grietinėlę" ir ne mažiau !!

3.9 Kabalos Mokymas ir šis pasaulis .

Kabala pabrėžia , kad žmogus šiame pasaulyje privalo gyventi aktyviai : jei gali , tegu dirba , sukuria šeimą , jei gali tegul gimdo vaikus , tarnauja šaliai , mokosi ir moko kitus . Ir , be viso to , kiekviename savo veiksme jis privalo realizuoti egzistavimo tikslą - ryšį su šviesa , duodančia gyvenimą .
Galutinį išsitaisymą galima pasiekti tik naudojantis šiuo gyvenimu , tokiu , "koks jis yra" , be skirstymo savo wishful thinking , svaičiojimu (manau taip , nes man taip atrodo) .
Ir todėl , nėra Lurijaninės Kabalos mokyme ir jos (pri)taikyme jokių pasninkų , saviplakos , atsiskyrimo nuo pasaulio , įskaitant įvairias įžadų formas , baimių būti nubaustam , pasmerktam šiame ar kitame pasaulyje .
Visa tai tik žmonių išgalvojimai , kurie tik atitolina žmogų nuo šviesos , suteikia jam nereikalingų kančių , vietoj kuriančio kelio į IŠSIVADAVIMĄ .

KETVIRTA DALIS

4.1 Šeštas jutimo organas - "vidinio" pajautimas .

Visi pojūčiai , penkių jutimo organų pagalba patekę į musų smegenis , apdorojami ten pagal mumyse esančią programą . Gautas rezultatas yra tai , ką žmogus jaučia . Smegenys taip pat perduoda signalus , remiantis anksčiau gauta informacija , prisiminimais .
Jei smegenys fiksuoja įsivaizdavimus arba haliucinacijas , tuomet , kai žmogus šito nepripažįsta , tai jau kliūtis arba liga , sistemos funkcijų sutrikimas .
Kabalos studijų pagalba priimi aplinką ir tuo pat metu jauti ją per atstumą , nes jauti pats save ir kartu šviesą , tavo pojūčių šaltinį . Tai tavo individualūs pojūčiai ir niekas negali patvirtinti arba paneigti jų tikroviškumo .
Todėl Lurijaninė Kabala - labiau praktinis mokymas , apie tai , kaip , dirbant su savimi , įsitikinti faktų tikrumu .
Žmogus vis labiau ir labiau įgauną savybių panašumą su šviesa , o savo vidinio pasaulio suvokimui palaipsniui įgyja kažką panašaus į šeštą jutimo organą .
Ateina laikas atskleisti sau tikrąjį gyvenimą ir jo valdymą , kad pasiekti savo šaknį gyvenimo šviesoje . Tenka įsitikinti , kad , neįgijus savybių panašumo su aukščiausiuoju valdymu , to padaryti neįmanoma .
Jei žmogus pats nepanorės augti dvasiškai , tai bus priverstas , bendri kūrinijos įstatymai jį privers tai padaryti jėga . Išorinis žmogus iš prigimties tingus , egoistinė būtybė ir jo nepriversi .
Kai žmogus pradeda studijuoti Lurijaninę Kabalą , taikyti jos metodus sau , tai turi galimybę išvengti nereikalingų kančių ir skausmo šiam pasaulyje .
Jo vidinio žmogaus "šeštasis jausmas" nuosekliai išlaisvina jame jėgas ir žinias , įgalinančias teisingai veikti ir reaguoti šiame pasaulyje . Ir todėl jis išvengs likimo smūgių , "blogos lemties" , nelaimių ir t.t.

4.2 Gyvenimo prasmė .

Kiekvienam žmogui kyla klausimas : "Dėl ko aš gyvenu ? Visi tie metai sunkaus darbo , kančių ir vargo , už kuriuos taip brangiai moku , kol pagaliau , visiškai išsekęs , sulaukiu gyvenimo pabaigos ? "
Šis klausimas nepalieka ramybėje žmogaus , siekiančio asmeninės laimės , kad galėtų pasakyti , gyvenimas nusisekė .

Žinok , kad visi metai prabėgo neveltui , o buvo stuktūriškai būtini . Reikėjo pakankamai atkentėti , kad pasiektum lygmenį , būtiną grįžimui prie savo vidinio žmogaus .
Tačiau dabar , kai tau atsiskleidė visų tavo nelaimių priežastis , privalai suvokti , kad dabartis ir ateitis priklauso TIK nuo tavęs . Dabar atėjo tavo veržlaus išsitaisymo metas .
Iš šios knygos išmoksi per trumpiausią laiką susieti save su savo vidiniu žmogumi . Suvoksi , kaip giliai tavo vidinės šaknys , subręs tavo požiūris į gyvenimo prasmę ir tikrovės vystymąsi . Praeis vaikiškas realybės suvokimas , tarsi vaikiškas ligas išaugsi tikrovės suvokimo nukrypimus .

4.3 Keturi priesakai .

Tapk niekingai menku (mažu) savo vidinio žmogaus atžvilgiu . Paruošk savyje vietos . Klausyk ne tik "galva" , bet ir "širdimi".
" Galva " gali tapti specialistu , profesionalu kokioje tai žinių srityje .
Bet , studijuodamas šią knygą , vis nuodugniau pažinsi ir valdysi savo kūną , JAUSI visus savo jėgos laukus , kaip "penkis pirštus" .
Vien "galva " arba vien "širdimi" , gali priimti tik atskirus realybės aspektus . Visa esybe panorėk pajausti savo vidinį žmogų . Pradžiai to pakaks , bet veliau reikia augti .
"Gerai , aš sutinku ! Bet kaip ?" Kad galėtum susieti save su vidiniu žmogumi , o per jį su šviesa , turi laikytis KETURIŲ priesakų .
Jei bet kurioje būsenoje stengsiesi įvykdyt visus keturis priesakus , tai vis labiau artėsi prie savo tobulybės , prie ryšio su gyvybės šviesa . Tuomet matysi vis akivaizdesnę ir aiškesnę realybę . Šie priesakai iš pradžių buvo atskleisti keletui didžių kabalistų , kad patys juos galėtų įvykdyt , o vėliau perduot kitiems . Šioje knygoje pirmą kart jie atskleidžiami "pašaliniams" ir taikytini dabar ir jiems . Kabala nekalba apie priesaką kūne (mėsoje) , o tik išskirtinai apie žmogaus pojūčius nuo kaukolės iki (bet ne imtinai !) egopunkto (jutimo taško , per ką juntama).
Jei laikysiesi keturių priesakų savo mintyse , tai realybė tau atsiskleis aukštam lygmeny. "Aukštas lygmuo " - aišku tavo asmeninei būsenai konkrečioje situacijoje . Tuomet daugiau nebedarysi struktūrinių klaidų .
Imsi atitikti aukštesniąsias jėgas taip , kaip jos veikia kūrinijos valdymo sistemoje .
Tarp Šviesos ir žmogaus yra keturi priesakai . Šviesa - tai noras duoti . Mūsų prigimtyje yra tik noras gauti .
Jei mes vykdysime keturis priesakus , tai visada orientuosimės į

nepajudinamus kūrinijos įstatymus , vietoj žmonijos "pasakojimo" . Kiek įtikinamas bebūtų tasai "pasakojimas" - tai prasimanymas , žmonijos išmonė .
Kai jauti keturis priesakus , gyvenimas tampa brangakmeniu tavo pojūčiuose .
Viskas priklauso tik nuo tavo ketinimo .

1.Priesakas "akims". Tai vidinio žmogaus jėgos laukuose esanti vieta , kuri vadinasi IŠMINTIS . Pačių subtiliausių norų formą atitinkanti minčių sritis . Šio priesako prasmė tame , kad elgiantis su savimi ir su aplinka būti ypač akylam , sekti KAIP tu žiūri , nes išorinis žmogus gali turėti "piktą akį " . Mintys ir vidinis žvilgsnis turi būti skaistūs .

2.Priesakas "liežuviui" . Tai vidinio žmogaus jėgos laukuose esanti vieta , kuri vadinasi INTUICIJA . Žodžių priesakas. Minčių perdavimo kūnui vieta , kur norų forma šiek tiek storėja ir tampa grubesnė . Pro šią vietą maistas patenka vidun . Šia vieta galima šlovinti ir (pra) keikti . Neliežuvauk . Kalbėk adekvačiai . Nereikšk nepasitenkinimo , nesibodėk . Susilaikyk nuo išorinio žmogaus negatyvių pastabų .

3. Priesakas "širdžiai" . Vidine širdis - tai jėgos laukas " KŪNAS" . Vieta jausminės formos norų , kurių kiekvienas jau patalpintas į atskirą skyrių . Visi širdies norai , santykiai su aplinka , meilė , neapykanta - visa tai yra čia .Ir taip pat čia : vieni norai kuriantys , o kiti griaunantys . Kai suvoksi jų turinį , tavo nuostata pasikeis . Liausiesi vergaut situacijai . Nebepriklausysi nei nuo visuomenės , nei nuo šeimos , nei nuo draugų . Mylėk savo artimą ir nejausk neapykantos kitiems . Praktikuojiesi savo vidiniuose noruose . Juk visų pirma nekenti savo vidinio žmogaus .

4.Priesakas " giminės pratęsimo organui ". Tai vidinio žmogaus jėgos laukuose esanti vieta , vadinama giminės pratęsimo organu .Nepainiok su kūnu (mėsa) , Kabala nagrinėja išskirtinai tik vidines jėgas . Ten ypač sunkių , sunkiai ištaisomų norų talpykla . Norai šie ir troškimai nekontroliuojami . Jie ten pakankamai įsitvirtinę , todėl iškart lengvai pereina į veiksmą .
Visos vidinės energijos visų jėgos laukų , esančių virš(aukščiau) šios vietos , sueina galiausiai į PAGRINDĄ , į giminės pratęsimo organą . Ir štai ten - milžiniška sankaupa energijų , kurios nepasiekiamos (nesuvokiamos) jokiam mokslui , religijai ar mokymui čia žemėje . Tai buvo ir yra tabu ,

uždrausta vieta , nes negautas raktas nuo jų teisingo panaudojimo . Ir tik Lurijaninė Kabala žino , kaip teisingai naudotis šia ypač vidine ir intymia vieta žmoguje . Ši vieta - radikaliai svarbiausia tavo gyvenimo tikslui pasiekti , o todėl mokykis apsieiti su ja , vietoj tuščių žodžių apie dvasingumą !
Kas nesergėja šios vietos savyje , nėra tam išsigelbėjimo ! Niekas jam tada nepadės !
Keturių priesakų reikia laikytis ir materijoje . Juk žmoguje viskas tarpusavyje rišasi . Gyvybės šviesa - tobula ir mūsų vidinis žmogus turi savo savybėmis atitikti , sutapti su ja . Keturių priesakų sergėjimas - tai gyvybės ir mirties klausimas , viskas arba nieko , todėl išmok juos taikyti praktikoje.
...Nesigaus (neišeis) būti truputi blogu - truputi geru . O kodėl ? Todėl , kad mūsų ištakos , šviesa , kūrinijos įstatymai - tobuli . Ir todėl nėra pusinių sprendimų mūsų vidiniame žmoguje , kuris ribojasi su šviesa . Tiesa sakant , neduota mus kito pasirinkimo , kaip veržtis link individualaus tobulumo , kol kiekvienas neįvykdysime savo paskirties . Kuo tiksliau vykdai 4 - is priesakus , tuo aiškiau jauti tikrąją realybę . Tik stenkis sekančia tvarka : 1<2<3<4 . Kuo labiau , dažniau , intensyviau laikaisi 4-ių priesakų , tuo galingesnę valios jėgą išsiugdai savyje . Ir tuomet negali atsistebėti , kaip nuo NIEKO nebepriklausai (niekas nebevedžios tavęs už nosies). Nebebusi vergu , o tapsi savo likimo ir gyvenimo kelio šeimininku .

4.4 Savo pikčiausią priešą padaryk draugu .

Didžiausias žmogaus priešas - tai jo neištaisytas žmogus . Nėra didesnio priešiškumo , kaip prieštaravimas savęs ištaisymui , tobulinimui .
Tai didžiausia kliūtis , tarsi akmuo po kaklu .
Išsitaisyti , reiškia priimti pasaulį jo tobulybėje . "Žiūrėk ir ragauk . Pajausk , kokia puiki šviesa " , sako kabalistas . Todėl reikia tikėti " aukščiau žinojimo". Fundamentalistas tiki "žemiau žinojimo " . Tai masių požiūris , tikėti netikrinant . Neišsitaisiusieji pilni abejonių , kaip antai : "Kaip gi gali geras pasaulio valdovas leisti , kad mirtų nekuo nekalti vaikai ?" Teisingas tavo atsakymas turi būti : " Aš to nesuprantu , protu tai nepaaiškinama . Tačiau tikiu , kad jis geras ir teisingas , kaip ir jo valdymas . O faktas , kad to dar nejaučiu savo viduje - tai tik dėl to , kad dar nesu ištaisytas , kad galėčiau AKIVAIZDŽIAI tuo įsitikinti ".
Negalima kaltinti žmogaus , kad dar tebėra masinio suvokimo dvasioje . Kiekvieną būtybę reikia vertinti iš vidaus . Grupinė dvasia yra dar kelyje . Reikalauja įrodymų , grupių , judėjimų . Kuo daugiau žmonių laikosi kokios tai nuomonės , tuo ta nuomonė jam teisingesnė .
Bendroji instrukcija - tai individualus kelias į savęs ištaisymą , tikrosios

asmenybės suformavimą . Visi norai , kurie tik reiškiasi pasaulyje , yra ir tavyje . Kai tik žmogus išsitaisys , jis pajaus tai , kas žodžiais nenusakoma . Esmė tame , kad vidujai susijungti vienas su kitu . "Stipriai pabučiuok" , paspausk ranką iš vidaus , o ne iš savo išorinio žmogaus . Juk išorinis pasirodymas - tik žaidimas . Gali žaisti , bet tai nenuves tavęs į širdžiai brangų tikslą .

Elkis taip , kaip kviečia tavo "vidinis" . Nesiek dirbtinio įkvėpimo , jausmingumo . Iš vidaus nekelk savęs aukščiau draugo , nes tada tapsi jam nepasiekiamu . Kuo žemiau viduje nuleidi save jo atžvilgiu , tuo daugiau gali pasimokyti , gauti iš jo . TIK tavo vidinis žmogus gali ir privalo būti žemesnis . Tai ne dirbtinis žaidimas kuklumu ir paprastumu , "koks aš geras" , tai ypatingas santykis , tavo gyvenimą paverčiantis deimantu .

4.5 Vienintelis laisvas pasirinkimas - pasirinkti aplinką .

Kiekvienas žmogus gyvenime turi teisę laisvai pasirinkti . Ir štai ta laisvė pasireiškia TIKTAI tuo , kad gali rinktis sau aplinką . Palik senus draugus , jeigu jie šaiposi iš tavo pasirinkimo tobulėti . Anksčiau ar vėliau jie pagaus tave į savo pinkles . Jie tave atkalbės tiesiogiai arba netiesiogiai , kad sutelktų tavo dėmesį į kitus dalykus .

Jei nepajėgi dar rinktis pats , tapsi jų auka . Anksčiau tu buvai didelis plepalas , galėjai apkalbinėti . O dabar staiga nebegali ir nebenori šito . Tavo aplinka šito tau nedovanos .

Tik tame tavo asmeniškas pasirinkimas : palik grupinę dvasią !! Jei tau reikia draugų , ieškok tokių , kurie taip pat dirba su savimi individualiai .

Tačiau NESIREKLAMUOK savo individualiu darbu . Neišnuomok kitam savo širdies . Žmogus turi teisę siekti tobulumo , bet tai te pareiga , nes kiekvienas turi savo vystymosi stadijas . Kas dar nesubrendo , ateis ir jo laikas . Gal po metų , dviejų , arba sekančioje inkarnacijoje , o gal ir žymiai vėliau .

Tačiau tas , kuris jau šiandiena mato savo gyvenimą , kaip ypač brangų , tas tegul pradeda DABAR . Naujokui prireiks daug kantrybės , nes jis turi priimti tai be sąmoningo pasirinkimo . Jis ateina iš penkių pojūčių pasaulio .

Veteranai turi išsiugdyti dar didesnę kantrybę , nes visažinio jausmas gali apsvaiginti . Tu esi tas , kas yra tavo ketinimai . Pasakyk , kas tavo aplinka ir aš pasakysiu , kas tu . Nebūk savo aplinkos vergas . Pradėjęs dirbti vidinį darbą , gali atsisveikinti su 90% savo senos aplinkos . Turi su tuo sutikti ir būti tam pasirengęs !

4.6 Keturių rūšių žmonės tavo aplinkoje .

1. rūšis - tai tie , kuriuos turi pritraukti į savo aplinką . Tai tavo bendraminčiai , kurie , kaip ir tu , siekia dvasinio tobulumo . Jie trokšta gyventi pagal kūrinijos įstatymus . Sukurk apie save tokią aplinką , kad galėtum bendrauti . Tai ne vienmečiai , t.y renkiesi ne pagal amžių , o vidinį bendrumą .
2 . rūšis - tai tie , kurie pritaria tavo pasirinkimui bet patys nedalyvauja tame , o tik stebi iš šalies : " Kuo gi baigsis šitas jo užsiėmimas ?". Jie gerbia tavo pasirinkimą . Svarbu , kad jie neišmuštų tavęs iš vėžių . Jiems patiems dar reikia postūmio , bet tu jų nestumk , neagituok eiti tuo pačiu keliu , palik juos ramybėje . Ir tai pagal kūrinijos įstatymus : vidiniame nėra prievartos !
3. rūšis - tai tie , kurie abejingi tavo ambicijoms , bet nestoja skersai kelio , kurį pasirinkai . Su jais GALI atsisveikinti .
4.rūšis - tai pašaipūnai . Jie nesiekia pergalėti materijos ir kūno .Savo dienas leidžia veltui ir kitus stengiasi įtraukti į miesčionišką liūną . Labai svarbu šalintis tokios aplinkos . Su jais PRIVALAI atsisveikinti .
Bet juk pasakyta : "Mylėk savo artimą , kaip pats save " . Ar galiu aš pašaipūną pavadinti "artimu" ? Ar turiu mylėti pašaipūną ?
Atsakymas : TAIP !
Visi męs iš vieno šaltinio . Jei susižeidei pirštą , tai ne pats pirštas skauda , o jauti skausmą širdyje ir galvoje . Tas pats su visais žemės gyventojais . Visi mes (o ne tik kabalistai !) tarpusavyje susieti vienas su kitu ...
Tačiau iš pradžių dirbk su savimi . O vėliau galėsi padėti ir kitiems . Bet kodėl ne iš karto?
Esmė tame , kad mes dar labai nedaug vidinių jėgų surinkome į vieną , todėl geriau pradėti nuo vienminčių , tai yra tų , kurie turi savybių panašumą . Palaipsniui , kai sukaupsi daugiau jėgų , vis daugiau vienio pritrauksi į save . Ir tuomet pajėgsi mylėti ir kitus : ir artimą ir tolimą ...

4.7 Aplink mane viskas tobula .

Svarbu tai , kaip elgiesi su savo norais . Aplink tave viskas tobula , bet tu to nematai . Neištaisyti kenčia ir liūdi , bet tai neturi reikšmės . Savo aukščiausiam lygmeny imsi mylėti ir pašaipūnus . O kol kas , net savęs tu nepajėgi mylėti . Net nežinai , kas tavo vidinis žmogus ...
Pirmiausia rūpinkis savo vidiniu žmogumi , nes jis nekenčiamas ir paliktas . Kas tai padare ? - Tavo meilė išoriniam . Todėl dėk pastangas . Ar sekasi tau ? Gerai ! Ne ? Taip pat gerai . Viskas juda žingsnis po žingsnio . Jauti

abejingumą? Ir tai gerai. O gal šiandien nežinai iš tiesų , ką daryti ? Štai tuomet ypač gerai būti kantriam ir vidumi nesipriešinti . Slegiantį , žlugdantį jausmą turi priimti su džiaugsmu . Nebėk nuo šito jausmo, juk bėgi nuo savo išsigelbėjimo , nuo paties savęs . Tvirtai žinok , kad ten , kur skauda , už tos vietos , už to skausmo , slypi išsigelbėjimas . Nereikia pačiam ieškoti pavojų ir kvailysčių , tačiau be nemalonių momentų ir net periodų , niekaip nepajudėsi link tikslo . Pradžioje mokykis išsitaisymo metodo pagal principą , daryk taip , o dabar šitaip . Veliau tai darysi "spontaniškai", automatiškai. Tavo sistema automatiškai ims pati parinkinėti reikiamą režimą , optimalų sprendimą .

Vidinis žmogus neklysta .

4. 8 Keturi vidinio lygmenys .

1. lygmuo : Veiksmas . Tai pats žemiausias lygmuo , su kuriuo susiduria žmogus savo išsitaisymo procese , savo atidavimo ir gavimo , gėrio ir blogio srityje . Tai jo sąmonės lygmuo , kur jėgos struktūrizuotos taip , kad jauti 90 % kaip blogį ir tik 10% kaip gėrį .

Šito sluoksnio savyje neišvengsi . Reikia parodyti valią , pakilti , PRAEITI pro šį lygmenį .

Nesistengti peršokti per jį , nes tai nepadės , o stengtis praeiti pro jį . Didžiausios jėgos prireiks starto metu , kaip paleidžiant motorą . Sunku išjudinti mašiną , bet , kai pajudėjo , tai jau lengviau ir galima didinti greitį .

2.lygmuo : Formavimas . Čia tavo viduje sritis , kurios struktūra 50% blogio ir 50% gėrio . Čia lengviau judėti . Akivaizdus sutikimas su valdymu ir todėl atitikimas kūrinijos įstatymams .

3. lygmuo : Kūrimas . Čia 90% jauti kaip gėrį ir tik 10% kaip blogį .

4. lygmuo : Švytėjimas . Praktiškai 100% jaučiasi kaip gėris . O tai , ką dar jauti netobulą savyje , kaip pelenai , kurie "atgis" po galutinio visos žmonijos išsitaisymo . Tai galutinis tavo išsitaisymo lygmuo . Čia pasieki tobulumą ir be perstojo švyti šviesa be pakilimų ir nusileidimų .

4.9 Rodyk savo silpnąsias vietas .

Daugelis žmonių labai vėlai pradeda vidinį darbą . Tai tas pats , kaip nueiti pas daktarą , kai visas kūnas jau pažeistas . Ypatingais atvejais kreipiesi aišku į gydytojus , bet stenkis savo vidiniu darbu užkirsti kelią ligoms .

Kiekvienas save turi taisyti pagal silpnos grandies principą :

išdrįsk matyti savo silpnąsias vietas .
Neužsiimk taisymu , to , ką tau malonu taisyti , kame norėtum matyti tobulybę , bet priešingai:
susikoncentruok ties silpniausiais taškais .
Apnuogink problemą prieš save ir imkis darbo . Visada pateisink kūrinijos valdymą . Būk sąžiningas su savimi . Jei nieko nejauti , tai gali ir privalai tai pripažinti . Tavo ego tau prieštarauja , bet tavo vidinis trokšta nugalėt egoistinę prigimtį .

4.10 Nėra kito kelio į tobulybę , kaip tik per vidinį žmogų .

Laikui bėgant , žmonės keičiasi . Tai matosi ir dirbant su šia knyga. Iš pradžių prigimtis priešinasi , vėliau vis labiau tampa tarsi kempinė . Reikia eiti gilyn į savo vidų , o ne į plotį , ar makaluotis paviršiuje . Naudodamas neribotą išmintį , kaip instrumentą , prasibrauni į giluminius slėpinius savyje. Dirbdamas su šia knyga , atidarysi tam tikras užsklandas , o kitas uždarysi. Jos pagalba išvystysi savyje gėrio priėmimo savybes , kurios tau priklauso . Kabalos mokslas kalba tik apie tai . Kabala nuo žodžio "kibel" - gavai.
Kaip priimti visą gėrį ir nesijausti kaip "pagiriotam" ?
Iš vidaus tapk niekingai mažu ir visiškoje sielos ramybėje , bet tuo pačiu aukščiausiam vidiniam aktyvume. Visada būk pasiruošęs priimti savo vidinį žmogų. Viskas , ką darai , geri darbai ir mokslai - tai priedas . Kiekviename iš mūsų yra absoliučiai viskas ir niekur nereikia ieškoti pavyzdžių . Pajausk širdimi ir protu , tarsi praeidamas per kūną . Tuo , kai kurias užsklandas savyje atidarysi , o kitas uždarysi. Užleisk ir nesipriešink.
Yra tik VIENA , visą apimanti jėga , VIENAS labai siauras , bet milžiniškai svarbus plyšys . Kaip kūrinijoje virš mūsų , taip viduje kiekvieno iš mūsų ...su visiško nesavanaudiškumo savybėmis . Kai tik sutapatinsi save su šia jėga , ji atsakys, "apšvies" tavyje žemąsias jėgas žemiau juosmens ir jos ... atsilieps !
Vietoj egoistinio gavimo , atveri save valdančiajai jėgai . Ir tada AUTOMATIŠKAI gausi visa tai , ko tau reikia. Nėra jokios jėgos , kuri galėtų ką nors padaryti prieš tavo išvystytą vidinį žmogų .

4.11 Kairė ranka atstumia , o dešinė pritraukia .

Šis metodas apie tai , kad ištaisymui reikalingos abi rankos -" kairė" ir "dešinė" . Negali būti to , kad abi rankos būtų pritraukiančios prie savęs . Nes vienas priešais kitą yra . Pradžioje tavyje yra

priešybių kova , o vėliau pasieki vienystę .
"Dešinė ranka " nurodo į duodančią jėgą - meilė ir maloningumas - pritraukianti jėga . Duoti galima neribotai .
"Kairė ranka " - įstatymo griežtumas - nurodo į atstumiančias jėgas , apribojimus . Tai todėl , kad neištaisytas žmogus nepajėgia gauti dėl (ati)davimo . Jis trokšta gauti tik egoistiškai . Kartu veikdamos abi jėgos veda prie išsitaisymo būsenos - vidurio linijos , kuri atitinka tikrąją realybę , dinamišką šių dviejų jėgų pusiausvyrą .
Todėl ABI jėgos yra kuriančios .
Gėris ir blogis reikalingi vienas kitam .
Neįmanoma pasiekti išsitaisymo , nesuvedus šių dviejų jėgų iki aukščiausio taško savyje .
Nuolat kartok sau , kad tau nereikalingos kitos jėgos , nei tos , kurios egzistuoja tavo vidiniame žmoguje !!
Tai nėra paprasta , privalai tikėti , nes dar negali matyti to savo protu , tol , kol dar savyje jauti tiek prieštaringų jėgų .
Taip , tai nėra paprasta , tačiau būtent , tai kas "ne paprasta" - vertinga .
Kai kurios jėgos , tarnauja , kaip blogis , nes dar neišvystei savyje reikiamų jutimo (priėmimo) organų , kad už "blogio" įžvelgtum gėrį . Dar nesugebi prasiskverbti savo vidiniu žvilgsniu . Tas pats galioja ir gerosioms jėgoms !!
Mes galime tik prisitaikyti prie šviesos . Neturime dar pakankamai jėgų , kad pakiltume į savo vidinį žmogų . Kiekvienas turi savo troškimus ir jis nori kažko tokio , kas duotų jam nenutrūkstamą išbaigtumą .
Gavimo užsklandos atsidaro arba užsidaro priklausomai nuo tavo tikėjimo tuom ar kitu . Bet laikui bėgant atrandi , kad ir vėl apsigavai. Ir visa tai dėl to , kad turi galu gale rasti savyje išsigelbėjimo vartus , pro kuriuos į tave plūsta gyvybę kurianti jėga .
Visos likusios užsklandos po to visuomet persistruktūrizuoja . Tam iš pradžių reikia dirbti su savimi ir gauti pasitikėjimą vidiniu žmogumi .
Orientacija į visas kitas užsklandas - tai masinio žmogaus supratimo galimybių riba .
Žmogus bet kurioje situacijoje turi mokytis spręsti savo prieštaravimus , nuotaikas ir jausmus . Kaip? - Tikėjimu aukščiau žinojimo, kad

išspręstų prieštaravimus aukštesniam lygmeny . Ir tu prieštaravimų išsprendimo vardas - apjungimas .
To paties lygmens gėris ir blogis aukštesniame lygmenyje tampa geriu !
Bet ne šiaip gėriu , nes dabar tame naujame lygmenyje atsiranda ir nauji prieštaravimai . Taip sutverta , mes galime eiti tik dviem kojom.
TIKSLAS IR REZULTATAS : pasiekei vienybę tarp dviejų kraštutinumų savo neištaisytame suvokime . Gavai jėgos aukštesniame lygmenyje . Negana to , nusipelnei naujos priešingybių poros . Vėl tau rodo porą iš gėrio ir blogio , bet aukštesniame lygmenyje ir dabar tau reikia stengtis iš naujo suvesti tai į vienį ir t.t.
Vėl ir vėl tu gauni naują sunkesnę savo egoizmo porciją ištaisymui . Kur tavo išsitaisymo pabaiga , tavęs neturi jaudinti . Kasdien reikia pasiekti rezultato . Jei jauti šiandien du polius , žinok , kad tai dėl tavo nepakankamo priėmimo, nepakankamo išsitaisymo . Priežastis ne išorėje už tavęs , bet tai ir ne tavo kaltė . Tiesa sakant , tu šiuo metu tobulas . Tik dar nejauti to . Atidžiai stebėk , į ką koncentruoji savo dėmesį . Tuo pačiu atidarai dar kažkurią užsklandą, pro kurią tiki , kad ateis srautas gyvybinės jėgos .
Tavo mintys , norai ir darbai gali iššaukti tavyje energijos nutekėjimą . Gyvybinėmis jėgomis gali pasipildyti , bet gali ir prarasti jas , dėl energijos nutekėjimo .
Aukštai , reiškia aukštesnė realybė , pilnesni pergyvenimai .
Nepaversk savo profesijos gyvenimo tikslu , nes tuomet visada liksi apgautas .
Gali visas jėgas skirti savo specialybei , gali pasiekti profesinių aukštumų ..., bet jei nesusiesi to su savo vidiniu žmogumi , tai išorinė tavo pasiekimų viršūnė pasirodys be esanti tuščia . Iš nusivylimo ir nuobodulio imsi daryti kvailystes . O jeigu ir nepasieksi viršūnės , tai vis tiek kūną nualinsi ir jausi tuštumą .
Atverdamas tikrąją užsklandą į savo vidinį žmogų , įgysi gyvenimą .
Nesikišk į kitų išsitaisymus . Gali atsargiai nurodyti teisingą kelią , tačiau patį darbą jis turi atlikti PATS .
Lurijaninės Kabalos Mokymas , tai nuostabi priemonė , bet ne stebuklinga .
Visuomet ieškok sąryšių ir laikykis KETURIŲ PRIESAKŲ .

Nepuoselėk neteisingų , palaidų minčių arba norų akimis , liežuviu , širdimi arba giminės pratęsimo organu . Viską lemia tavo KETINIMAS . Sakai , kad nieko nekaltini , neteisi , bet galvoji apie tai - tai jau ištvirkimas . Tai iššaukia energijos praradimą (nutekėjimą) tavyje . Prarandi tikrosios realybės jausmą , tolsti nuo savo išsitaisymo tikslo .

Tokiu savo santykiu tolsti savo savybėmis nuo šviesos . Pasileidusios mintys ir norai tavo širdyje - reiškia , kad egoistiškai nori ar sieki kažko savo išoriniam žmogui . Kol tavo troškimai yra išorinio žmogaus , tol tu neartėji prie gyvybės šaltinio , nes gyvybės šaltinis trokšta vien duoti .

Gavimas (ati)davimui priklauso kategorijai "duoti" .

Kaip mažas , taip ir didelis . Žinios apie atomą , duoda žinias ir apie visą medžiagą . Tas pats galioja ir vidiniam . Gyvendami "čia" ir "dabar" galime augti ir jausti tobulumą . Reinkarnacija - grįžimas į šį pasaulį , nes praeitam gyvenime neatlikai savo užduoties .

Kabala kviečia tave į tavo nuosavą vidinį žmogų .

Kūrinija ir "aš" - tai vienas ir tas pats , tik "aš" - mažas . Atsiverk tiesai . Negali suvokti , kad kūrinija ir "aš" turi lygiai tas pačias savybes ?

Pripažink , tai aukščiau savo žinojimo ir nesipriešink . Ir tuomet pamatysi ...

PENKTA DALIS

5.1 Meilės sau pozicija .

Ką tik pradėjęs mokytis Kabalos , žmogus iki ausų dar paskendęs šio pasaulio reikaluose . Egoizmas sugalvoja šimtus priežasčių , kad tik nedirbti vidinio darbo . "Juk negalėjau paklausyti pamokos dėl migrenos priepuolio ! " . Tai reiškia , kad leidaisi aplinkai per daug žemai "nuleisti " save .

Taip žmogus elgiasi todėl , kad mėgaujasi išoriniais žaidimais , o ne vidiniu . Nesistenk kas kart ieškoti progos , kaip atsipalaiduoti . Tai egoistinė apgaulė . Egoizmas labiausiai bijo tavo santykio : " Nieko man netrūksta . Aš patenkintas viskuo. Aš viską jau turiu " .

Jeigu nugalėsi jį , tai nebereikės tau daugiau , raminančių vaistų , alkoholio , rūkymo , narkotikų . Tačiau tai visiškai nereiškia , kad neturi mėgautis . Tik pakeisk savo požiūrį į mėgavimąsi . Pakeisk mėgavimosi objektą . Tuomet iš spiritosferos nusileis į tave jėga ir nuves į galutinį tikslą . Nuolat galvok apie savo galutinį tikslą .

Svarbiausia - tai KETINIMAS .

5.2 Norų rinkliava .

Kiekvienas žmogus turi savo šaknį . Lik prie savo šaknies , tačiau panaudok ir kitų . Reikia stengtis priimti į save gilumines vidinio žmogaus norų šaknis . Taip artėji prie ištakų . Noras priimti į save kitų norus , sukuria papildomą erdvę mumyse - tai poreikis , o poreikis reikalauja pripildymo . T.y. kuo daugiau norų ir kuo jie intensyvesni , tuo daugiau šviesos priėmėjų (imtuvų). Kuo skirtingesni , įvairesni norai , tuo geriau .

Kuo daugiau "svetimų norų" sugebi priimti - tuo labiau praturtini savo individualumą . Šitų norų prijungimas tave taip "pasunkina" , kad savo lygmenyje nebeišgali jų patenkinti . Ir todėl gauni daugiau darbo.

Savo individualaus išsitaisymo kelio pabaigoje , visi mes apsijungsime VIDUJAI (ВНУТРЕННЕ rus.).

PAJAUSK ! Vidiniai ieškojimai veda link meilės kitiems , palaipsniui ir meilės "priešams" ir piktadariams . Tai turi rastis iš vidaus , dirbant su savimi vidinį darbą .

5.3 Gyvenimas " čia" ir "dabar" .

Yra trejopas požiūris į savo norus "laike" :
1. "Buvo tada" , arba gyvenimas praeitimi - puoselėjimas , mėgavimasis praeityje patirtais malonumais - tai tarsi kairioji ranka , kuri (at)stumia .
2. "Bus vėliau " , arba gyvenimas ateitimi , ateities lūkesčiais - tai dešinė ranka , kuri (pri)traukia .
3. "Čia ir dabar " , arba gyvenimas dabartyje - tai aukso vidurio kelias , kūrinijos įstatymų produktas . Tai išsitaisymo kelias .

1. "Buvo tada" . Netapatink ir nekonfrontuok daugiau su praeitimi . Dvasinime darbe tai esminga . Malonūs praeities prisiminimai teikia malonumą , bet jais nieko nesukursi ! Kuomet ką nors veiki , mėgaukis "čia ir dabar" . Nemastyk apie praeitį . Su geriausiais ketinimais gyvenk "čia ir dabar", nes gyvenimas vyksta TIK DABAR ir TIK ČIA !!
Kuomet mastai apie ką nors , apie tai , ką tau padarė , tai esi " Buvo tada" , tai yra NESI realybėje . Yra žmonių , kurie visą gyvenimą gyvena "Buvo tada" .
Kol jaudiniesi dėl šeimos , partnerio , kaimynų , kolegų ir visų tavyje arba tavo aplinkoje , pasaulyje pasireiškiančių kentėjimų , tol nieko nesimokai savo tikrajame "aš" ir negali absoliučiai niekuo padėti kitam : nei šeimai , nei partneriui , nei vaikui nei visiems kitiems .
Visa tai priklausys arba "Buvo tada " arba " Bus vėliau" . Susibūrimuose arba dalindamasis prisiminimais su draugais , dažnai galvoji apie dalykus , kuriuos esi padaręs arba tau padarė kiti , apie įžeistą savigarbą ir pan. - visa tai kvailystės ir paklydimai .
Viskas turėjo įvykti būtent taip .
Požiūris į gyvenimą " Naudokis akimirka , mėgaukis gyvenimu bet kokia kaina " , taip pat nepadės . Tai tik išorinio žmogaus gyvenimas , penkiais jutimo organais .
"Buvo tada " pažadina tavyje užuojautos jausmus . Atiduodi savo jėgas praeičiai . Ir tai virsta negatyviomis jėgomis , atitraukiančiomis tave nuo gyvenimo "čia ir dabar" , nes vien tik tai(toks požiūris) ir yra gyvenimas .
Kvailystė ir klaida yra gyventi savo fantazijose , o ką jau bekalbėti apie gyvenimą kitų fantazijomis .
Nefiksuok savo dėmesio ties "Buvo tada" arba "Bus vėliau " jau vien dėl to , kad būtent tik šito ir trokšta tavo "blogio pradas" , vien tuo tu jį maitini .

2. "Bus vėliau " - tai laukimas kažko ateityje . Šiuo atveju skiri jėgas ne tavo tikrajai būsenai "dabar" , o ateičiai . Pavyzdžiui svajoji : "Penktadienį , po savaitės mes išvykstame atostogauti " arba " Po trijų metų vyks Olimpinės žaidynės " . Vietoj gyvenimo "čia ir dabar" , lūkesčiai tampa tavo realybe . Iš savęs atimi gyvenimą . Tai panašu į savižudybę . Taip , tai ir yra palaipsninės savižudybės forma .
Gyvendamas išskirtinai tik "dabar" , nepajausi baimės arba neapykantos .
Taip gali pasitikrinti : jauti šiuo momentu baimę ir neapykantą , nesvarbu kam , reiškia negyveni "čia ir dabar" .

3. "Čia ir dabar" . Šviesos jėgą gali gauti tik "dabar" . Įsivaizduok , kad važiuoji į darbą ir mintimis klajoji po praeitį arba ateitį . Visi tie vaiduokliai iš "Buvo tada " ir Bus vėliau" suryja 70% tavo energijos ir tuo metu tu atviras nelaimingiems atsitikimams kelyje ir pan. Taip realybės "dabar" nepastebintis žmogus suserga , jį ištinka įvairios nelaimės .
Nesutelkęs dėmesio į "dabar" , beturi tik 30% savo kuriančių jėgų realybei pajausti , įvertinti . Adekvačiam realybės suvokimui , žmogui būtina joje dalyvauti visu 100% . O kaipgi kitaip !
Neužjausk savęs ir nesigailėk . Iš kart po susirinkimo grįžk į "čia ir dabar" . Neklausinėk savęs "Ar viską aš gerai padariau ?" arba "Ar patiko jiems mano pasiūlymas ?" . Kuomet susikoncentravęs į "čia ir dabar" , tavo rankose viskas yra visu 100% .Tuomet bet kokią įtampą gali ištverti visu 100% .
Būsenose "Buvo tada" arba "Bus vėliau " situaciją vertini savo išoriniu protu .Gyvenime "čia ir dabar" situacijos vertinimui prisijungia tavo vidinis žmogus . Tuomet negatyvios jėgos negali tavęs valdyti , negali siurbti tavo energijos .
Vidurio linija , vidurio kelias - tai šviesos poveikio rezultatas . Vien protu , tai neįvyksta . Savo protu nedarai pasirinkimo , o tai ką renkiesi - nelemia momento realumo .
Savęs nelygink su niekuom , dirbk širdimi . Kaip tai įmanoma praktiškai ? Rodyk sau savo geriausius akstinus (paraginimus).
Kiekvienoje situacijoje yra trys linijos . Jų taikymas - tai individualaus augimo proceso mechanizmas .

5.4 Gėrio ir blogio sritis mumyse vadinasi "žmogus" .

1. Žmoguje yra anga (vartai) į šviesą . Tai ne žmogaus šviesa , ji patenka per angą . Reikia jausti tą angą , kad pritraukti šviesą .

2. Vidinis žmogus - realybę jaučia kaip gėrį .
3. Gėrio ir blogio sritis - jaučiama kaip gėris ir blogis . Tai ir yra darbo su savimi sritis .
4. Išorinis žmogus . Tai tas , kuris gyvena tik srityje , kurioje pasireiškia norai : valgyti , gerti , šeima (=seksas) ir kiti šio pasaulio norai . Išorinis žmogus nejaučia savo vidinių sluoksnių . Išorinio žmogaus vidiniame sluoksnyje randasi jo auklėjimo pasekmės , įsitikinimai (tame tarpe doroviniai - religiniai) , pasaulėžiūra , socialiniai įgūdžiai ir kitos per gyvenimą įgytos normos ir taisyklės . Visa tai išorinio žmogaus pasireiškimo variacijos .

Išorinio sritis randasi greta vidinio žmogaus , bet kokybiškai labai toli nuo jo . Kaip toje dainoje : " Tu šalia , šalia manęs brangioji ir kartu toli tarsi žvaigždė ". Nes tikrumoje artumas - tai savybių panašumas .
Vienu sluoksniu giliau yra gėrio ir blogio sritis žmoguje . Dar giliau yra tikrojo gėrio sritis . "Būti geru" reiškia rastis ir veikti iš tikrojo gėrio srities žmoguje . Gėrio ir blogio sritis mumyse vadinama "žmogumi". Tai , tiesa sakant , mūsų tyrinėjimų (studijų) sritis . Iš pradžių reikia mokytis pajausti visą sritį , visumoje . Vėliau blogio gradaciją palaipsniui transformuoji į gėrį ir tuom , ką ištaisei , papildai savo vidinį žmogų . Dėlto gėrio sritis didėja , o blogio sritis mažėja .
Kuomet pasirenkam blogį , šviesa mus palieka ir tada jaučiame tamsą , vienatvę ir liūdesį .
Ką tik gimęs kūdikis jaučia TIK savo išorinį žmogų . Jis tuomet visas tik "išorinis" . Visas pasaulis jam priklauso .Sąmoningumas ateina su patirtimi ir likimo smūgiais . Šviesa duoda žmogui impulsą , atsiranda "taškas širdy" ir tuomet vidinis ima suvokti , kad kažkas ne tvarkoj .
Jei dirbi su savimi , tai tas taškas didėja ,įgauna apimtį .Taip žmoguje kuriama struktūra . Reikia mokytis pajausti visus savo pasaulėjautos sluoksnius . Kaip tai pasireiškia žmoguje ? Tame , kuris reiškiasi nevidonu (злодеем) , funkcionuoja tik jo išorinis žmogus .
Jisai visų pirma savyje nemato vidinio , nejaučia gailestingumo . O jei jį smerkia , tai nesijaučia kaltas .
ir dažnai nesuprantama , kodėl nusikaltėlis negali pripažinti kaltės , "neatgailauja" .Kodėl gi jis toks "užsispyręs" ?
Aplinka kalba apie vidinį žmogaus aspektą (tegu net jausminiame ir moraliniame lygmenyje) , bet jei jis savyje to nejaučia , tai tas jam visiškai ir neegzistuoja . Išoriškai tai atrodo paradoksalu , tačiau jis nemeluoja .
Su laiku tavo kontaktas su pačiu savimi taps vis glaudesnis .

"Kovos laukas" - tai gėrio ir blogio sritis .
Vidinis sluoksnis pats subtiliausias , pakylėtas . Žemais norais gėrį pakeiti blogiu . Išorinis žmogus kaipo toks , tai absoliutus blogis , ten karaliauja mirtis . Tai dar "negimęs " žmogus , labiausiai nutolęs nuo tikrojo gyvenimo . Jis tik egoistinis .
Kiekvienas žemės gyventojas trokšta gauti sau , tiesa ? Vienintelė išeitis - tai mokytis pažinti ir vystyti savo vidinį žmogų .
Tik per jį gauni šviesą !

ŠEŠTA DALIS

6.1 Kabalistinė terapija - teisingo gavimo terapija .

Kūrinijos jėgas , kaip visumoje , taip ir žmoguje - visumos dalyje , galime įsivaizduoti tarsi radijo bangas (jų ilgius) . Yra silpnos ilgosios bangos - FM , kuriomis galime pagauti vietines radijo programas . Vidutinėmis radijo bangomis - europines radijo stotis , o trumposiomis bangomis - Amerikos kontinentą ir Australiją .
Be to dar egzistuoja radarai , dar jautresni bangų gaudytojai . Juos naudoja laivininkystėj ir oro susisiekimo transporte .
Bet aukščiau visko dar egzistuoja bangos , kurių neužfiksuos joks žemiškas prietaisas - kūrinijos vidinės dalies bangos visumoje , kurios taipogi atitinka bangas kiekvieno žmogaus "vidiniame žmoguje" .
Savo vidiniu žmogumi gali patekti į tokias sritis , kur joks kosminis laivas niekada negalės nuskristi . Kosminiai laivai gali pasiekti tik tas vietas , kur dar egzistuoja nors kokia materijos forma . Tegul labai ir labai išretėjusi , bet vis tik tebėra ten bent vienas atomas už kažkiek tai milijonų kilometrų , bent vienas elektronas , ar dar mažesnė dalelytė . Teoriškai ten galima "nuskristi".
Vidinis kūrinijoje prasideda ten , kur bet kokia materijos forma (masė) virsta nuliu .
Išorinis žmogus ir visi jo instrumentai , įskaitant aukščiausias kompiuterines technologijas , to padaryti negali .
VISAS kosmosas ir visi dangaus kūnai tame tarpe yra ne kas kita , kaip subtilesnė materijos forma . Rentgeno ir lazerio spinduliai - tai tik subtilesnė materializuoto spinduliavimo forma .
Vidinis gi žmogus gali gauti ir atspindėti galingiausias ir subtiliausias kūrinijoje žinomas bangas .
Piktybinių auglių gydymui taikoma radijoterapija . Kai mes išmoksime naudoti vidinio žmogaus bangų diapazoną , gydymo ir profilaktikos metodai taps žymiai galingesni ir efektyvesni . Šita "terapija" suteiks aukščiausią išsivystymą ir gėrį visam pasauliui .
Šia kabalistine terapija bus galima išspręsti absoliučiai visas problemas . Viskas įtraukta jau pačiame terapijos pavadinime , jei teisingai jį išgirsi .
"Kabalistinė terapija" - tai yra TEISINGO gavimo terapija !
Ir jai , be kita ko , nereikia jokių technologijų , užtenka žinoti neginčytinus kūrinijos įstatymus ir metodą , kaip juos pritaikyti sau . Tai yra , tik

mokantis ir praktikuojantis teisingai gauti - atidavimui .

6.2 Liga žmoguje .

Ligos randasi ties išorinio žmogaus vidinės dalies riba . Gėrio ir blogio srityje randasi visų ligų šaknys . Kuomet mūsų gyvenimo būdas prieštarauja kūrinijos įstatymams , prisišaukiame ligas .Tai visų ligų maitinimo terpė . Kūrinijos valdymo sistemoje iš vis nėra vietos ligoms . Bet jei gyveni ne pagal Instrukciją ir kūrinijos įstatymus , tai jos pasireiškia fiziniais ir psichiniais simptomais .
Liga - tai pirmas perspėjimas , kad pritrauktum gėrį . Iš pradžių liga pasireiškia išorinėje išorinio žmogaus dalyje . Jei nekreipi dėmesio į pirmuosius signalus , tuomet ji tampa chroniška . Visa tai žmogaus paklydimų rezultatas , "piktybiško gavimo " produktas . Pavadinkim šią egoistinio gavimo formą sutrumpintai "egopol" ('эгопол'rus.)
Tai štai , pirmą kartą , kai darai kažką neleistino , tai žinoma nepagirtina , bet dar ne piktybinis egopol(as) . Vienas kartas - tai klaida , kuri gali būti augimo proceso dalimi .
Jei ir antrą kartą darai tą patį prasižengimą , tai ir tai dar nėra tikrasis egopol(as) . Aišku jau lengviau šiame kelyje daryti kvailystes nei pirmą kart . Kartą mano žmonos draugė pasakė jai atviraudama : "Pirmą kartą skirtis su vyru buvo nežmoniškai sunku . Antrą - jau lengviau . O vėliau jau , tarsi pirštines pasikeisti !" Tik trečią kart tas pats prasižengimas tampa LIGA , tuomet tai jau įprotis ... norma . Kartoti veliau tą patį vėl ir vėl jau labai paprasta .Ištvirkavimas (= kuomet daugiau nei keli partneriai) , blogiau nei narkotikai , juk narkotikai naikina tik išorinį žmogų . Tuo tarpu , kai ištvirkavimas siaubingai užtamsina kelią į šviesą . Demencija (vyresnių žmonių atminties praradimas) - tik išorinio žmogaus problema .Vidinis , tuo tarpu , visada išlieka aktyvus ir atsimena "viską".

Nėra skirtumo tarp narkotikų , alkoholio vartojimo , rūkymo , per daug sekso , ar amžinai neišjungto teliko . Visa tai vienodai pavergia išorinį žmogų .
Kiekvieno be išimties žmogaus vidinėje dalyje visada "šviečia saulė" . Silpnapročio žmogaus vidinis žmogus išlieka visiškai nepažeistas ! To , kuris guli komos būsenoje , vidinis žmogus visiškai sveikas ir pilnas gyvenimo ! Tik jo išorinis taip atrodo . Tikrosios realybės akyse jam nieko netrūksta , jis tvarkoje . Šviesos požiūriu jis ir tokioje būklėje yra tobulas , nes vienoje iš būsimų inkarnacijų vistiek pasieks išsitaisymą !
Šito žmogaus būsena šioje inkarnacijoje tokiame kūne - tai jo asmeniškas išsitaisymas galutiniam tobulumui pasiekti . Kiekvienas turi savo

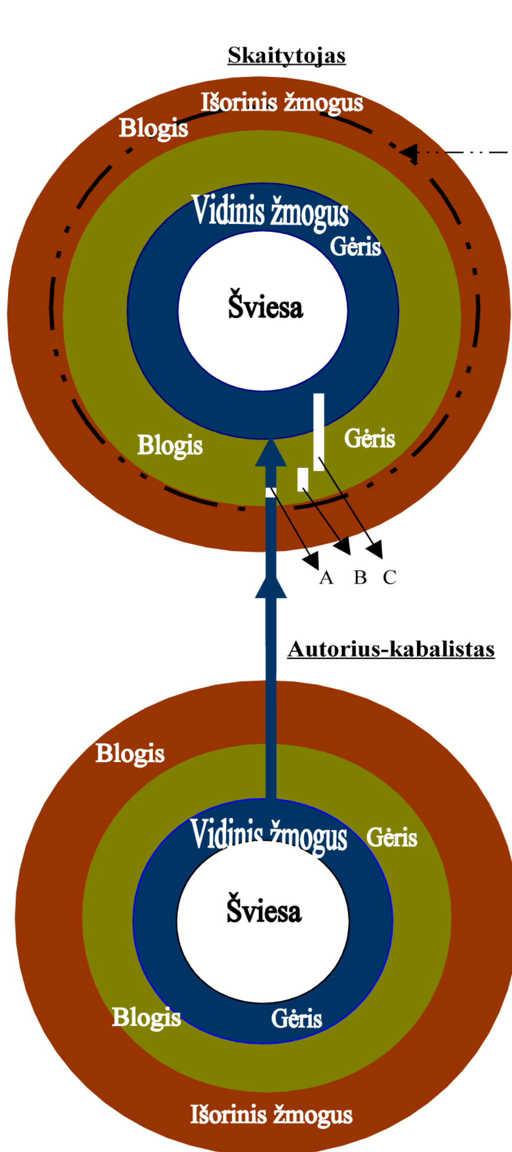
individualų kelią ir kiekvienas savaip geras .
Tik savo išoriniu žvilgsniu (akimis) mes matome išorinę pusę , išorinį apvalkalą . Silpnaprotis mums atrodo likimo nuskriaustas nelaimėlis . Nuolat jausk skirtumą tarp vidinio - tikrojo ir išorinio - žemiškojo , kuriame tiesa paslėpta ir nematoma .

6.3 Santykis su Kabalos mokytoju .

Nepakanka save (su)mažinti (nusinulinti). Jei skaitysi šią knygą labai atidžiai , atsiduodamas , tai imsi jausti kontaktą su vis trumpesnėmis bangomis . Žodžiai - tai tik išorinė forma vidinių jėgų perdavimui .Su kūrinijos įstatymais nesusigyvensi , juos privalu pažinti ir leisti jiems atitinkamai save keisti . Tai tavo vidinio žmogaus sritis . Nėra reikalo studijuoti savo išorinio žmogaus . Jis nėra Lurijaninės Kabalos studijų objektas . Individualiame dvasiniame darbe mes tyrinėjame gėrio - blogio sritį žmoguje , nes tik ten visas mūsų darbas . Dirbdamas su savimi , tu apjungi save savo paties viduje ir tuo pačiu susijungi su visais žmonėmis . Visi tikėjimai - įžanga ir pasiruošimas tikram vidiniam darbui . Kabalos mokymas prasideda už bet kokios žemiškos veiklos ir žinių. Ir būtent todėl privalai save (susi)mažinti : padaryk savo išorinį žmogų mažu , menkučiu tavo akyse , lyginant su tavo vidiniu žmogumi . Tada tavo vidinis žmogus galės lengviau " bombarduoti" tavo gėrio - blogio sritį , versdamas ją augti .
Tai yra tai , ką Kabalos meistras daro šioje knygoje . Juk ir meistras turi savyje savo gėrio - blogio sritį , su kuria jis privalo dirbti . Kaip gi tada jis elgiasi su tavo išoriniu žmogumi ? Knygos autorius iš tiesų "bombarduoja" , atakuoja skaitytoją iš savo VIDINIO žmogaus . Bet jokiu būdu ne iš savo išorinio žmogaus , nes išorinis nėra išsitaisymo objektas . Visame pasaulyje nėra ir nebus žmogaus , kuris privedė , priveda arba prives savo išorinį žmogų iki tobulumo !!!
Bet meistras tyrinėja pačius slapčiausius šviesos šaltinius ir žino , kaip padaryti save imliu šioms ypatingoms bangoms iš už kosmoso , kurios tik ir pajėgios " bombarduoti" išorinį žmogų ir daryti kiaurymes link vidinio . Juk ten slepiasi aukščiausia šviesa . Meistro užduotis vėliau yra tame , kad toliau jėgomis ir žodžiais taip pat " bombarduoti" skaitytojo gėrio - blogio sritį , kad padėtų pašalinti ten prilipusius , prikepusius sluoksnius ...
Ir štai skaitytojo vidinio žmogaus poros palaipsniui atsiveria . Bet ir pats skaitytojas privalo DIRBTI KARTU su meistru , PADĖTI jam jo pastangose , BENDRADARBIAUTI su juo be jokių nuogąstavimų , juk meistras neprašo iš tavęs jokio atlygio , ar ne taip? Nėra tikslo užsiimti vidiniu , o veliau bambėti . Ir vėl išvargintas visokiausių išorinio žmogaus išsidirbinėjimų ,

trokšti antplūdžio energijos , kurią pats numetei kiaulėm sutrypti.

Tarpusavio santykiai tarp knygos autoriaus ir skaitytojo

Jeigu skaitytojas sumažina save viduje , tai tampa imlus priimti tai, ką sako ir bando pažadinti jo viduje autorius-kabalistas.

Autorius-kabalistas sumažina save viduje ir tampa dar žemesniu nei skaitytojas, nes tik tokiu budu kabalistas gali DUOTI.

Pamokos metu ar rašydamas knygą, jis ignoruoja savo "išorinį žmogų“ ir savąją blogio ir gėrio bendrąją terpę. Tokiu būdu, šios dvejos vidinį žmogų supančios dalys pasidaro skaidrios. Jos leidžia šviesti autoriaus „vidinio žmogaus“ šviesai, kuri priima žodžių , brėžinių ir t.t. pavidalą. Dabar ši šviesa nekliudomai liejasi į skaitytoją per jo „išorinį žmogų“ prie blogio bei gėrio ribos jame. Autorius-kabalistas ‘atakuoja’ skaitytoją ir stimuluoja gėrį, kuris jame randasi.

Dėka šito, skaitytojui vystosi dvasinės poros (žiūr. brėžinyje A,B ir C) , kurios pritraukia daugiau gėrio iš „gėrio ir blogio“ terpės.

Šis surinktas kiekis gėrio prijungiamas prie skaitytojo „vidinio žmogaus“ ir tas gėris lieka ten amžinai. Ir tai todėl , kad „išorinio žmogaus“ veikla siekia tik gėrio ir blogio bedrosios terpės , o „vidinio žmogaus“ sritis visada išlieka nepažeidžiama.

Tokie pat santykiai kaip tarp kabalisto ir skaitytojo panaudojami visose kitose bendravimo formose, kai yra noras tikrai duoti ir gauti pagal kūrinijos įstatymus.

6.4 Grožis ir menas negali išgelbėt pasaulio .

Helenistinis (graikų) pasaulis , vėliau Romos imperija , orientavosi tik į išorę : menas , filosofija , pozityvūs mokslai , fiziniai pratimai , dailė , skulptūra , teatras , puikios manieros , tiltų , kelių statyba ir pan. Mes dėkingi jiems už estetiką , kuria iki šiol naudojamės . Tačiau grožis negali išsilaikyti be tvirto vidinio pagrindo , kurį numato kūrinijos įstatymai .
Skulptūrų iškėlimas aukščiau visko , sukuria kliūtį , tarsi pertvarą tarp išorinio ir vidinio , ir tuo pačiu atskiria nuo šviesos . Ir štai tuomet vidinis žmogus prarastas .
Jeigu , atvirkščiai , vysto savo vidinį žmogų , tuomet neabejotinai praverčia ir gražūs daiktai gyvenime . Tačiau grožis neišgelbės pasaulio , nes visa tai vien TIK meilės sau išraiška . Tuo tarpu , kai reikalingas išsitaisymas - apsijungimas su vidiniu žmogumi .

6.5 Pasipriešinti pagundai .

Kabalos Mokymo užsiėmimų rezultatas - tai pojūčiai , vidinis suvokimas . Dirbant vidinį darbą , per suvokimų patirtį pažinsi ir save .
Pradžioje jauti tik savo išorinį žmogų . Ką su tuo darai - tai tavo asmeninis reikalas , priešingai nei tavo vidiniam žmogui skirti apribojimai .
Duoti valią pagundoms reiškia , kad neišugdei dar savyje jėgų pasipriešinti , neturi dar "priešpagundinio" skydo . Tokią jėgą privalai išsiugdyti , remdamasis asmenine patirtimi .
Pavyzdžiui didžiulės sumos laimėjimas loterijoje gali turėti skaudžias pasekmes žmogui , neturinčiam pakankamai vidinių jėgų . Prie turto reikia priprasti palaipsniui . Laimėjimas loterijoje baigsis tuo , kad pastoviai imsi galvoti ir dirbti savo išoriniam žmogui , kad kas kart tenkinti jį vis labiau , kad JAM būtų maloniau .
Tuo pačiu prarandi save , griauni vidinio žmogaus jėgas , kurias jau sukūrei savyje . Mirdamas žmogus pajunta palengvėjimą . Kodėl? Nes išorinis liaujasi jį dirginti ir kurstyti . Tuomet staiga AKIVAIZDŽIAI regi savo vidinį , bet jau vėlu : iš karto ištinka fizinė mirtis . Kaip sakoma : "šaukštai po pietų" .
Gyvenimo momentas "dabar " - tai tikri , tikroviški jausmai . Šviesa sklinda TIK "dabar" , po kankinančio kliedėjimo , staiga pajuntamas jėgų antplūdis , esi pasirengęs kovoti ir eiti toliau . Žmogus iškart ima planuoti savo tolimesnį gyvenimą po įsivaizduojamo pasveikimo . Juk jam atrodo , kad jis tuoj tuoj pasveiks ir jau tada ...Bet taip pat netikėtai gyvybė apleidžia jį .

Tarsi gęstanti žvakė jis staiga užsiliepsnoja , tarsi nenorėdama mirti , bet čia pat užgęsta . O žmogaus siela randasi jo viduje ir primena žvakę , o ne pačią šviesą .
Nelauk mirties valandos . Stenkis gyventi bet kurioje savo gyvenimo situacijoje , tarsi tai tavo paskutinis gyvenimo momentas . Taip pastoviai būsi visai arti būsenos "dabar" . O visa kita , tai tik nedidelės korekcijos reikalas , pareguliavimo iki "dabar" .
Kuomet žvelgsi į savo gyvenimą "dabar" , tarsi paskutinę gyvenimo akimirką , jau nebegalėsi savo mintyse , pojūčiuose būti vienu metu praeityje arba ateityje . O todėl nebūsi susirūpinęs . Negalėsi tada ir jaustis vienišas , tiesiog nejausi vienatvės . Neturėsi potraukio kvailiems užsiėmimams . Šią akimirką , "dabar" , gyveni absoliučiai ir tikrai .

6.6 Teisėtas gavimas .

Kelias į gyvenimą yra tame , kad kiekvienoje situacijoje siektumei sutapimo (susiderintum) su kūrinijos įstatymais . Savyje sukuri jėgas ,kurios atitinka šviesos jėgas . Kūrinijos jėga randasi tavo viduje , "siauroje kiaurymėje " tavyje .
Ten viduje - didžiulių jėgų sankaupa . Reikia vidinius sluoksnius padaryti imliais , leisti šviesai patekti į save . Žmogus yra "grubus" šviesos atžvilgiu , tačiau savo savybėmis sutapdamas su šviesa , tu "paretini" (suplonini) savo imtuvus (приёмники , rus.) ir leidi jiems pajausti šviesą . Šviesoje yra viskas , todėl žmogus , per siaurą kiaurymę savyje , kuria (строит, rus.) sutankintą , grubesnę šviesos kopiją - savąjį "aš" .
Šviesos savybės - nekintanti , tobula . Kuomet stengiesi pasiekti savybių panašumo , tuomet vis daugiau jauti vidinės ramybės , nenoro blaškytis , tikrumo savyje . Tai išgyvenimų pasaulis !
Tavyje kibirkščiuojanti šviesa , savyje sukaupusi milžinišką jėgą . Kuo giliau skverbiesi į save , tuo trumpesnius ir galingesnius šviesos bangų ilgius gali jauti . Galima kalnus nuversti , tačiau visa problema - tai dvejonės , abejonės .

Nepajėgi savęs pilnai atiduoti , anuliuoti ir todėl pasilieki kokią tai dalį "sau" ir tuom neleidi šviesai prasiskverbti į save VISĄ .

Šviesa tavyje palieka žymes (išgraviruoja) , nes ji stipresnė už tave . Kuo labiau priartėji prie savo vidinio žmogaus , tuo įvairesnė ir galingesnė šviesos poveikių įvairovė į tavo unikalią individualybę .
Tačiau kūnas , mėsa (įskaitant kaulus ,gyslas , organus , odą) visiškai

neišsitaiso . Visa tai po truputį atsitraukia , užleidžia vietą tavo santykiui " aukščiau proto" . "Sunkiai materijai" išjudinti , reikia jėgos , kaip , pavyzdžiui , paleidžiant raketą . Skrydyje jau nebesijaučia sunkumo .
Savybių panašumas - tai sąlyga , šviesos tobulumui tavyje išgraviruoti. Šviesa manyje , kurią aš pritraukiu ir kurios gavimui aš darausi atviras , imlus , manyje tampa tarsi MATRICA .
Tuo pačiu aš leidžiu jai daryti savyje "įrašus" . Tai vadinama "teisėtu" gavimu . Pavadinkim šią gavimo rūšį sutrumpintai " altropol" ('альтропол' , rus.) - altruistinis gavimas (gaunu , kad duočiau) .
Tuo pačiu įsivesime ir dar du santykio su šviesa terminus . Atidavimą , ketinant (at)iduoti (t.y. , kai nėra dar jėgos altropolui) , pavadinsim - altrodat (альтродат , rus.) - altruistinis atidavimas .
Atidavimą , ketinant gauti , egoistinį atidavimą (pameni , kaip zoologijos sode : " aš pakasysiu tavo nugarą , kad tu pakasytum manąją ") , mes pavadinsime egodat (эгодат , rus) - egoistinis atidavimas .
O gavimą , ketinant gauti , mes jau anksčiau pavadinome egopol (эгопол. rus.)
Kuomet tampi atviras priimti , visus ir viską mylėti iš tiesų , tuomet ir pasieki panašumo savybių su gyvybės (gyvenimo) šaltiniu .

Kabalos mokymas nieko nekalba apie fizines vietas tavyje . Savyje reikia pažadinti ir vystyti "jėgų" VIETĄ . Suprasti , priimti ne galva ir ne širdimi . "Širdis " kupina žemiškų norų . Protas dirba tik egopolui . Mokykis eiti "aukščiau proto" .
Kiekvieno žmogaus galvą supa aura , TIK jam skirta šviesa ..Mokykis priimti ją į save , tuomet realybė taps aiškesnė ir paprastesnė . Tačiau meilė sau , egopolas ir egodatas trukdo pajausti savo tikrąjį "aš" .
Kol tu nejauti SAVO auros , ji vis dar lieka už tavo pojūčių , tu jauti , kad kažkur yra ateitis .
Jauti pagundą ir pasiduodi jai , juk buvimas praeityje arba ateityje reiškia , kad nuolaidžiauji pagundoms , vietoj kad gyventum "dabar" ." Ateities " vaizdiniai tau kuria įsivaizduojamus lūkesčius , juk aura ne tavyje vis tiek tau šviečia , nori tu šito , ar ne .
Jei , vidinio darbo su savimi dėka , imi keistis , tai visos praeities būsenos išlieka , bet kas kart gauni PAPILDOMAS būsenas . Ir todėl "pasikeitimai" vidiniame reiškia ne tą patį , ką materialiame .
Pasirenk naujiems potyriams . Tam tikri įvykiai , tai signalai iš viršaus , juk tavo aura visada trokšta įeiti , todėl ir poveikis tau daromas būtent per ją .
Priimk tai , mokykis iš šito . Neslėpk signalų (perspėjimo ženklų) giliau ,

toliau , o reaguok į juos adekvačiai ir atitinkamai atsiliepk .
Į viską žvelk savo galutinio tikslo rakurse . Neliūdėk , negedėk ilgai , nejausk nuoskaudos , pavydo , o gyvenk TIK "dabar" !!

6.7 Trys žmonių tipai , kurių savybes galime taikyti dvasiniame darbe.

Tai :
1. Fantazioras
2. Kulturistas
3. Šarlatanas

1. Fantazioras - tai tas , kurio netenkina paprastas miesčioniškas gyvenimas . Priešingai , jis trokšta kažko ypatingo , kūrybiško . Ir tuo pačiu tai žmogus , dirbantis su savimi , matantis savo ištaisytos būsenos ateitį . Jis trokšta priimti (pritraukti) į save virš galvos esančią šviesą .
2. Kulturistas - atkakliai siekiantis tikslo , turintis geležinę valią . Jis nevalgo ir negeria visko , ką akys pamato , juk jis turi tikslą gyvenime . Kulturistas treniruoja kūną ir raumenis , kas yra aukštesnė substancija nei riebalai . Jis daug gali pasiekti gyvenime , juk investavo į ištvermę , siekiant tikslo : raumenys auga , riebalų tik mažas procentas . Juk materialiam kūne raumenys - tai kaip gėris , o riebalai - tai kaip blogis .
Ir mes dirbame su savimi , siekiame tikslo , tik mūsų darbas - su vidiniu žmogumi . Ir mūsų darbas reikalauja ypatingo atkaklumo ir disciplinos .
Tiesa sakant , mes "vidiniai Švarcnegeriai " . Savyje vystome milžiniškus vidinius raumenis !
3. Šarlatanas - gudrus , meistriškas požiūris į savo darbą . Ir mes turime kaip reikiant pagudrauti , kad pasiektume tikslo . Juk vidiniame darbe turi reikalų su savo ego , kuris žymiai stipresnis už tave .
Turi jį nugalėti , bet nesistenk sunaikinti jo ! Jis (ego) mus reikalingas dabar ir ateityje pravers . Ta dalis likutinio ego , kurio mes patys negalim ištaisyti savo vidiniu darbu , visų mūsų ištaisymų pabaigoje , bus apšviesta pačia stipriausia šviesa . Todėl , kad netrukdytų dirbti su savimi , reikia būtinai šiek tiek skirti ir savo ego . Kiek ? Sakykim , numesk jam "kaulą nuo karališko stalo" .
Reikia išlaikyti jį ramų ir patenkintą , kitaip jis per daug ims priešintis . Pavyzdžiui , jei kas nori mesti rūkyti , turi sugudrauti . Tegul išdėlioja cigaretes visur : ant rašomojo stalo , virtuvėje , prie lovos , tualete ir t.t. , kad kur be pažvelgtų , galėtų jas pamatyti . Ir štai , kas kart , kai jas mato , sako : " Vėliau ! ". Jo ego , išorinis žmogus , girdi tai ir apsiramina - jam lieka viltis .

Pasibaigus kokiam tai vidinio darbo ciklui : padirbėjus pamokoje , su knyga ir pan. , mes jaučiame vidinį raumenų skausmą , panašiai , kaip kulturistas , pakilnojęs svarmenis ar štangą . Žinok , kad ir šis vidinis darbas tau būtinas . Kuo daugiau pajėgsi ištverti , tuo daugiau džiaugsmo vėliau patirsi .

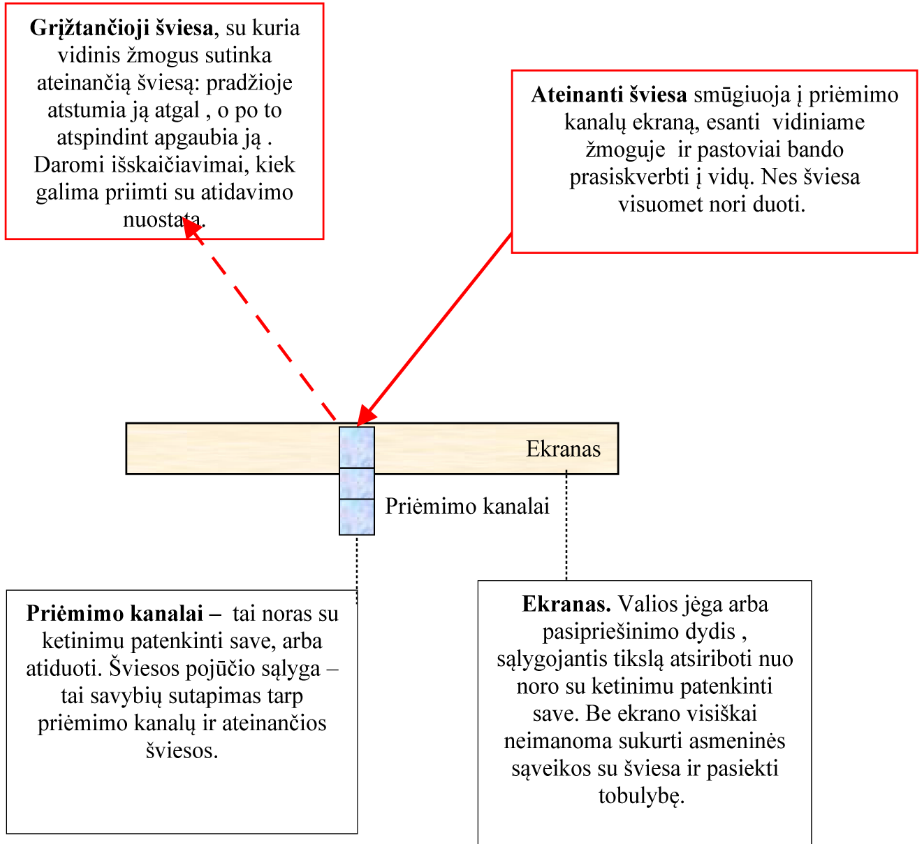
6.8 Kas yra "džiaugsmas" ?

Ribodamas save sparčiau judėsi į priekį . Jei nenori savęs apriboti 'kuriančiai" , vadinasi menkai pasitiki . Kas tai per savęs ribojimas ? Vidinį knietulį , deginantį norą - turi apriboti . Išorinį knietulį (perštėjimą) - gali "patepti tepalu" .
Savikontrolė , savęs apribojimas privalo būti , bet tai turi vykti DŽIAUGSME ,
kitaip - tai beprasmiška !!!
Paradoksalu , tiesa ?
Vidiniame , aukštutiniame lygmenyje , yra vienybė ten , kur žemiškume , materialume dažniausiai įžvelgiame prieštaravimus .

6.9 Šviesos gavimas per ekraną .

Visos keturios gamtos formos gauna šviesą ir malonumą . Jei žmogus nori gauti kuriančią šviesą , tegul sukuria savyje ekraną . Ekranas - tai įvairaus pralaidumo filtrų sistema , pastatoma prieš vidinius suvokimo organus . Su ateinančia šviesa žmogus sąveikauja per ekraną .
Ekranas - tai papildomai įdėtos valios pastangos , kad nugalėti meilę sau ir taip artėji prie savo vidinio žmogaus . Ekranas žmogų daro imliu šviesai .
Kūrinijoje egzistuoja šviesos "sutankinimo laiptelių" sistema , vadinama kūrinijos Valdymo sistema . Tokia ekranų ir filtrų tvarka buvo sukurta tam , kad palaipsniui vis labiau ir labiau paslėpti šviesą . Juk neįmanoma žiūrėti į skaisčią saulės šviesą be saulės akinių .
Toks šviesos paslėpimas leido žmogui , sukūrusiam savyje atitinkamus ekranus , gauti atitinkamą šviesos kiekį ir kokybę . Kaip šauksi , taip ir atsilieps .
Šviesa pasaulį užpildo sutinkamai su kūrinijos Valdymo sistema . Atitinkamai šviesai priimti ir praleisti visur išdėstyti ekranai . Net patys didžiausi mokslininkai naudoja tik nežymų srautą tos šviesos , kurią žmogus pajėgus priimti iš kūrinijos Valdymo sistemos .
Tai yra mes galime gauti žymiai daugiau šviesos , jei sukursime savyje vis naujus ir naujus ekranus .

Santykis ir poveikis tarp ateinančios šviesos ir priėmimo kanalų.

SEPTINTA DALIS

7.1 Penki klausimai ir penki atsakymai visose situacijose .

Meditacija - gilus " apmąstymas" pojūčiais - tai svarbi priemonė nukreipti vidinį žmogų į savo tikrąjį tikslą .
Tai visai kas kita , nei tikėtis sandėrio su kūrinijos įstatymais . Bet kurioje situacijoje reikia medituoti viduje , aš sąmoningai nevartoju žodžio "apmąstyti" , nes tai gali klaidinti , neva meditacija susieta su "mintimis" . O tai visai kas kita , meditacija - tai visu pirma , vidiniai pojūčiai . Tai štai , kiekvienoje situacijoje privalai save priderinti , atreguliuoti taip , kad surištum su šviesa ir pasiliktum tame ryšyje : darbe , ilsėdamasis , namie ... Kas kart , kai jautiesi plėšomas , atakuojamas , kas tai bebūtų , jauti , kad šviesa paliko tave , medituok tada , kol dar turi jėgų . Stenkis , kad vėl pasiektum vienį . Ir tada gyvenimas taps nuostabiu nuotykiu išsitaisymui (к завершённости) !
Bet kurioje situacijoje arba bet kuriame įvykyje , kas visiškai išveda mus iš pusiausvyros , apart to , kad galėtume išlikti ryšyje su šviesa , mums kyla penki klausimai :

KAS TAI ? KADA ? KODĖL ? KUR ? KAS ?

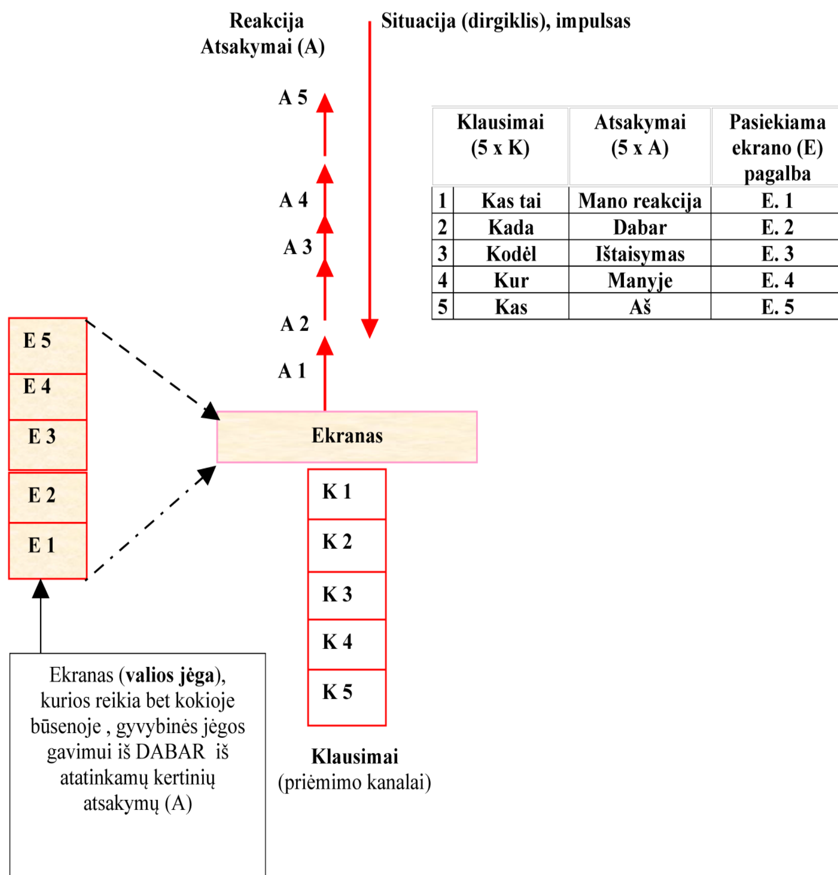
Šie penki klausimai turi penkis paruoštus atsakymus .
1. Klausimas : KAS TAI ? Kas be nutiktų , visada sau atsakyk : tai MANO REAKCIJA . Audra , cunamis - tai siaubinga , bet tai tik mano reakcija į tai ką aš priimu . Šis atsakymas visada sugrąžins tave į tavo vidų , į tavo nuosavas ribas .
Juk aukščiausią šviesą gali pajausti tik viduje savo ribų , viduje savo nuosavo vidinio žmogaus . Leisti save ištraukti išorėn - tai pasileidimas , tavo asmeninio išsitaisymo , tavo aukščiausio tikslo išdavystė.
2. Klausimas : KADA ? Kas be nutiktų , visada sau atsakyk : DABAR . Manai apie vakar - tai pasileidimas , savo tikrosios situacijos išdavystė . Pasiunti save į praeitį ir atimi iš savęs gyvenimą , savo gyvybines jėgas tikrojo buvimo " dabartyje" . Tiesa sakant , vykdai savižudybę . Nesielvartauk ilgai . Neliūdėk . visada žiūrėk į situaciją per savo vidini žmogų ir " dabartyje " . " Dabartyje " tu praktiškai aprūpintas 100% savo jėgomis , kad galėtum atlaikyti grubią realybę . Ir todėl nemastyk apie ateitį ilgiau nei akimirką .
3. Klausimas : KODĖL? Atsakymas į tai visada turi būti : MANO IŠSITAISYMUI .Niekada situacijos nevertink savo žemišku protu , nes

visada suklysi . Su " kodėl " , tai kas atrodo bėdos , visiškai neįmanoma nustatyti arba suprasti " apgraibomis" . Pastoviai veržkis link savo užbaigtumo (к завершённости) ir savo širdyje neleisk niekam savęs įtraukti į tai kas prieštarauja tavo individualiam vystymuisi ir aukščiausiam tikslui . Neturi įsileisti į savo širdį jokių dramų , nes jokių " dramų " tikrojoje realybėje neegzistuoja ir neegzistuos !!! " Dramos " pojūtis - tai nedasivysčiusio grupinio žmogaus supratimo produktas . O tu turi išsivaduoti nuo šito .

4. Klausimas : KUR ? Į šį klausimą visada atsakyk : MANYJE .

5. Klausimas : KAS ? Atsakyk savyje į šį klausimą visada : AŠ . Tai visada mano išsitaisymo būsena (stovis) . Ir nepakanka man apie tai tik žinoti , aš privalau būti įsitikinęs tuom viduje .

MEDITACIJA, 1 dalis

	Klausimai (5 x K)	Atsakymai (5 x A)	Pasiekiama ekrano (E) pagalba
1	Kas tai	Mano reakcija	E. 1
2	Kada	Dabar	E. 2
3	Kodėl	Ištaisymas	E. 3
4	Kur	Manyje	E. 4
5	Kas	Aš	E. 5

Kiekvieną pasireiškiančią situaciją (dirgiklį) galima konstatuoti kaip ateinančią šviesą, pasitenkinimą, pagundą, iššūkį (teigiamą arba neigiamą). Kaip reiktų spresti šį uždavinį? Kaip bet kokioje situacijoje BE IŠLYGŲ- laimint artintis prie galutinio tikslo ir tobulybės ? Kiekvienoje situacijoje iškeli 5 kertinius klausimus, kurie tinka absoliučiai visoms galimoms situacijoms ir būsenoms. Pavadinsime juos ‘5 kertiniai K’, atstovaujantys trūkumą. Ir todėl jiems reikia užpildymo , sprendimo - 5-iuose kertiniuose atsakymuose A). Į kiekvieną iš šių kertinių klausimų visada yra tik VIENAS atsakymas , kuris atves tave i tinkamą tobulą sprendimą. Vienok, neužtenka tik ‘žinoti’ šiuos atsakymus. Kadangi tada jie virs tik tuščiais žodžiais . Taip nesudarysi jėgų atitikmens , taip nebus sukurtas poveikis vidiniam žmogui. Kiekvieno kertinio atsakymo jėga , pasireiškianti kiekvienoje situacijoje – tai ‘gyvenimas DABAR’ (tai reiškia: ‘šiuo laiku’ – šiuo momentu). Kad būtų pasiektas toks sprendimas, reikalinga tavo individuali ‘pakrauta’ būsena, išbandoma esamoje situacijoje , kad galėtų atvesti į atitikmenį su 5-iais kertiniais atsakymais . Tai yra, iš pradžių atlikti vietoje vidinį darbą, kad panaikintų skirtumą (= deltą) tarp tavo subjektyvaus jausmo ir tikrovės ‘gyvenimo DABAR’. Ir štai šį skirtumą panaikini vidiniu darbu . Tada situacija, daranti tau spaudimą , sutinkama tavo išstatytais ekranais ‘gyvenimo DABAR’, tuo užkertant kelią nekliudomai , nekontroliuojamai situacijai patekti į save . O poto daromas išskaičiavimas: kiek šviesos, pasitenkinimo, potyrio, informacijos iš šios situacijos sugebėsi tikslingai gauti .

Sapnas - tai praeitis , svajonė - tai ateitis , tuo tarpu , kai privalai gyventi "dabar". Todėl neeikvok veltui savo dėmesio . Tai tavo reakcija . Tai tavo išsitaisymas . Kas kart , kai jautiesi blogai , žinok , kad ir tai greičiausiai tavo labui . Visada iškelk tuos kertinius 5 klausimus ir atsakyk 5 kertiniais atsakymais , o tada dėk pastangą atsilaikyti prieš tą .Nelauk , kol sugriūsi . Viskas mūsų rankose , užkirsti kelią depresijoms , prislėgtumui . Pašalink "deltą" . "Klausimas " byloja apie trūkumą . "Atsakymas" - toks jausmas , kad gauni šviesos , pasitenkinimą , optimalų sprendimą . Jei negali įveikti situacijos , pakildamas virš jos , tai jauti trūkumą , tamsą . Tie penki klausimai užpildo trūkumą , bet tu privalai dėti pastangų , kad gauti tuos penkis kertinius atsakymus VISA ŠIRDIMI IR PROTU .

Ekranas - tai altruistinė tavo valios jėga . Čia potencialiai randasi tie penki atsakymai . Galutinis tikslas yra gauti tam , kad (ati)duoti (альтропол - rus.)
Mes mokomės taikyti kūrinijos įstatymus . Žinok , jei tu užimtas vidiniu darbu ir tavo išorinis žmogus su tuo sutinka , reiškia čia kažkas NEGERAI . Vidinis darbas , jungiantis mus su šviesos šaltiniu , prieštarauja išorinio žmogaus interesams ir prieštarauja tam , ką mes manome.
Kai nori ir gali dar tik duoti , bet nepajėgi gauti dėl (ati)davimo , tai reiškia kad dar nepakankamai sukūrei savyje jėgų gauti tuos penkis kertinius atsakymus .

Tais penkiais atsakymais savo vidiniu darbu sukuri jėgą , apsijungi , susilieji , sudarai sąjungą su duota situacija . Juk visa tai , kas už manęs - tai šviesa . Kiekviena situacija - tai impulsas darbui su savimi , kad pradėčiau suvokti , priimti tikrąją realybę . Gėris ar blogis , tai tik tavo reakcijos . Į abi būsenas privalai adekvačiai reaguoti.
Jei trokšti tik malonaus , skanaus - esi panašus į vaiką , kuris renkasi gabalėlį vaisiaus , bet suvalgo tik saldainį . Nes tuomet pasiduodi tik prigimtiniams polinkiams . Nesistenk laikyti savęs šiltnamio sąlygomis , nebūk davatka ir nevaidink geruoliuko .
Nesvarbu , koks tavo charakteris . Nereaguok kitaip , nei koks esi iš tikrųjų . Neleisk savęs išvesti iš kantrybės ar įtraukti svetimon įtakon . Vienystės (vientisumo) pojūtis - tai vidinė apsauga , situacijos pateisinimas (priėmimas) . Tai 5 skirtumų (deltos) pašalinimas . Kasdienis miesčioniškas požiūris į gyvenimą , tipo "pastovėsiu už save " - tai "noriu noriu , noriu " . Tikrasis pasirengimas pakovoti , "boksininko stovėsena" - kuomet penkiais kertiniais atsakymais pašalini skirtumus (delta) . Tai visai nereiškia

"gavai per vieną žandą , atsuk kitą " . Į viską žvelk savo galutinio tikslo kontekste . Viso yra 5 kertiniai klausiai ir 5 kertiniai atsakymai . Įsidėmėk , kuomet kalbi apie save , tai turi savo "aš" įvesti į vidinį žmogų (apie save kalbėti per vidinį) . Neleisk jam reikštis išorėje . Religijos , pasaulėžiūros , judėjimai - neveikia , nepadės . Jie neduos išsigelbėjimo , nes viskas ten iš proto pozicijų : "Ko nesuprantu , tai neegzistuoja " . Tai vien tik kalbos apie "vidinį" , bet paties "vidinio" pajautimo , supratimo tenai nėra . Įvesk į savo kontekstą - tai ir bus susijungimas su šviesa .

Kas be nutiktų - visa tai tavyje . Tarkim , kažkas nori "patekti" į tave . Sukurk savyje jėgas , kad galėtum tai ištirti ir matyti savo kontekste , viduje . Laikui bėgant visi klausimai taps vieniu , vientisu . Niekada neleisk emocijoms užgožti savęs.

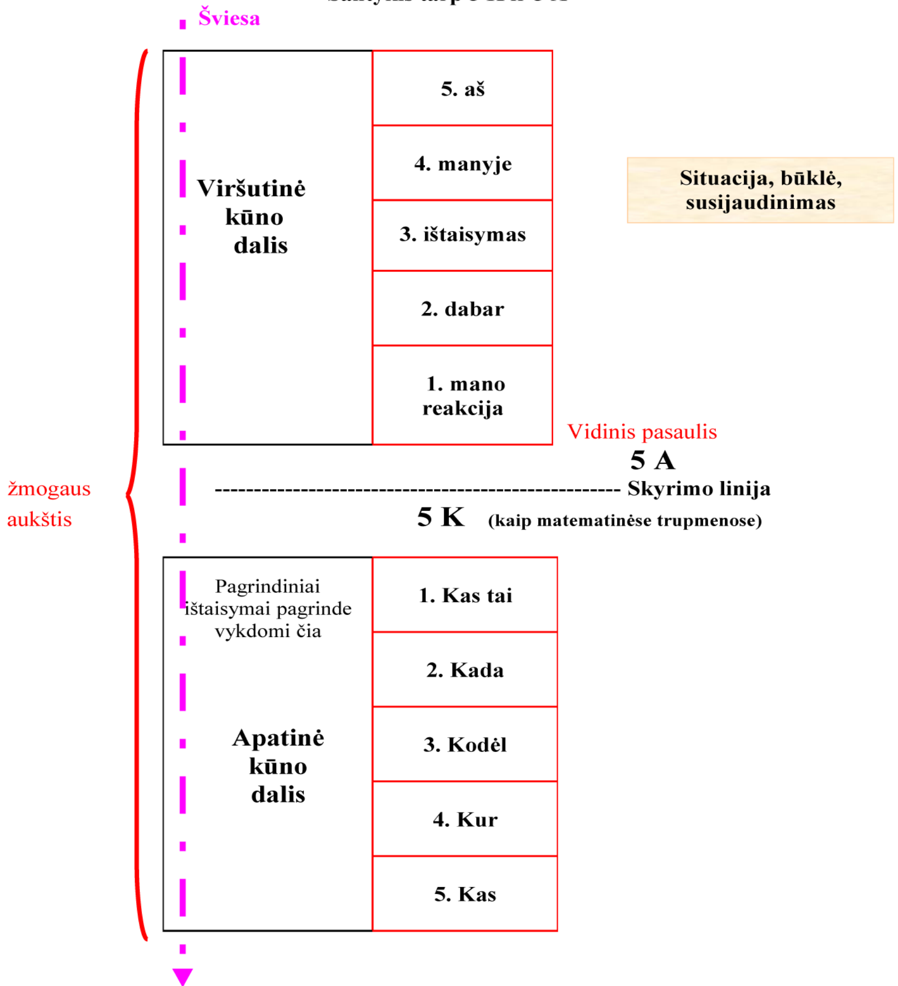
Paverkšlenti - tai žinoma žmogiška , tačiau žinok , kad tai viso labo komedija , kaip teatre , ne tikrovė , ašaros niekaip negali rastis iš tavo vidinio žmogaus .

Suvok tą neginčytiną faktą , kad visoje kūrinijoje nėra , nebuvo ir nebus jokios dramos !

Kas išorėje be nutiktų , žvelk į tai per savo vidų , savo brangiausio tikslo kontekste . Kasdien sujunk save su savo "vidiniu".

"Bet tai mano viso gyvenimo svajonė ! "- Dabar jau gali ją realizuoti , nes tavo širdyje jau nebėra vietos kitiems dalykams .

Tavo veiksmai , bet kurioje situacijoje , suteiks tau kas kart vis didesnį džiaugsmą .

Kaip trupmenose: kuo mažesnis daliklis, tuo didesnė trupmenos reikšmė: kada suveda savo 5 K į atitikimą su 5 A, tai situacija išsissprendžia. Tuo pačiu įvyksta ištaisymas ir žmogus junta tobulybę duotoje situacijoje.

$$\frac{5\ A\ (\text{dalmuo})}{5\ K\ (\text{daliklis artėjantis į nulį})} = \infty\ (\text{maksimalus pasiekimas})$$

7.2 didžiausias džiaugsmas seka po giliausio nusivylimo .

Nėra nieko gėdingo kelti klausimus , priešingai , dėka klausimų gauni šviesą .Tai trūkumas , kuris tavyje ir vis sukasi aplinkui . Pats rask atsakymą , tada tai bus kaip sprogimas . Mokykis gyvent su klausimais . Likti su klausimais be atsakymų - nepalyginamai didesnė nauda , nei gauti iš aplinkos "sukramtytus" atsakymus . Kai iš tiesų dirbi su savimi , o ne vaidini komediją , tai turi , tiesiog privalai praeiti visiško nusivylimo tašką , žemiau kurio , jau nebėra kur . Visas menas , aš pasakyčiau sėkmė , o šventąja kalba "mazal" ("мазаль", rus.), yra tame , kaip žmogus pasielgia tuo momentu , kai priėjo liepto galą (дошёл до ручки , rus.) - iki tos durų rankenos , kurią pasukęs gali arba grįžti į šį materialų pasaulį ir paskęsti jame , kaip anksčiau , bet tada jausis dar blogiau , nei iki to , kol pradėjo dirbti su savimi , arba leisti save atsukti pilnai į gėrį ir tuo būdu palaipsniui išbristi iš purvo į šviesą . Nes tas , kas taip elgiasi , su tos rankenos pasukimu sujungia savo perėjimą iš absoliutaus nusivylimo taško į visiško tobulumo tašką .

Juk neištaisytas žmogus , tai kaip "purvas" , o šviesa , kaip "kunigaikštis "(pagal rusišką posakį - "вылезти из грязи в князи"). O todėl , kitą traukti iš nusivylimo būsenos - tai tiesiog nusikaltimas prieš jo individualią pasirinkimo laisvę . Juk kiekvienas randasi savo vystymosi stadijoje . Todėl nesikišk į kitų problemas . Galbūt kaip tik labai gerai , kad kažkas giliai nusivylė . Nesakyk jam : " Tu ką , tau galvoj negerai ! " , bet ir nesakyk : " Nagi , nagi ! " . Juk jeigu pasakysi jam : "Tai gerai , nusižudyk , jei nori " , tai jis greičiausiai persigalvos ! Nuolat klausk savęs : " Kodėl aš dabar gyvenu ? " . Jei kitas nenori dirbti vidinio darbo , nenori kelti sau tų kertinių 5 klausimų - atsakymų , tai jo pasirinkimas . Tuomet jis mažiau pasieks savo tikrajame gyvenime ,o jo kankynę, varganą kelią šiame pasaulyje lydės prislėgtumas , neviltis .
O dabar žiūrėk : jeigu žmogus praranda 50 % savo norų , tai automatiškai jam kyla mintis apie savižudybę . Atsiranda mentalinis nestabilumas ir mirtis dominuoja prieš gyvenimą . " Šiame gyvenime nebematymas nieko gero " gali atvesti žmogų prie nulinio taško , kuriame įvyks radikalus posūkis , kuomet bus perkirstas šis absoliutaus nusivylimo taškas . Ir tuomet neišvengiamai greitai gęsta gyvybė .
Atsakymai turi ateiti iš vidaus ir tuomet jie leis nugalėti kliūtis . Taip žmogus pajunta tikrą gyvenimo skonį , gali iš tiesų džiaugtis gyvenimu . Jei padedi žmogui nusivylime , tai prailgini jo augimo procesą , atitolini išsitaisymo momentą .
Kaip gi mes neištaisytieji galime padėti kitam ?

Apsivalyk ir sukurk save . Taisyk SAVE - tuo padėsi ir kitiems .

AŠTUNTA DALIS

8.1 Šviesa mumyse sužadina norą gauti .

Pati šviesa - paprasta , vienalytė , joje nėra pasikeitimų .Jėgos laukai neegzistuoja pačioje šviesoje . Tai savybės . Tik mes keičiamės , kai stengiamės atitikti kūrinijos įstatymus .
Nieko nėra visumoje , ko nebūtų dalyje . Jauti vidines pakopas (laiptus). Kodėl mes tada kalbame apie ekranus , sutankinančius šviesą ?
Šviesa pasireiškia taip , kad galime jausti vis didesnę jos įvairovę .
Užduotis - dėti pastangas , kad pasiekti žemiausią pakopą , tankiausią (grubiausią) šviesą . Kai tik ten pakliuvai , iš kart dingsta vietinis šviesos tankio lygmuo . Su kiekvienu pakilimu pradingsta šviesą dengianti pakopa . Būtent to reikia siekti ir veikti . Šviesa mumyse sužadina norą gauti . Kaip gi man gauti abu šviesos aspektus - kaip pačią šviesą taip ir norą gauti iš šviesos šaltinio ? - Šviesoje yra mano vidinio žmogaus šaknis . Mes taip užtamsinti , kad privalome apsivalyti ir eiti , kilti link šaltinio . Mūsų tikrasis egzistavimas - vidinis . Kūnas - tai kaip kosmonauto kostiumas , o vidinis žmogus , kaip pats kosmonautas .
Mes - ne mūsų apvalkalas , tačiau jis būtinas pakilti į aukštesnius pasaulius . Mūsų kostiumo reikia , kad atlaikyti svorį , lėtumą , inertiškumą gyvenant žemėje . Ne kostiumas , o vidinis žmogus gauna gyvenimą . Kai mes kalbame apie kosmonautą , mes turime omeny ne jo kostiumą , o žmogų jame . Taip pat ir žemėje . Žmoguje ir jo kūne yra vidinis žmogus ir gėrio - blogio sritis . Kad pasiekti tobulumą , žmogus turi ištaisyti savo norus , o ne "mėsą". Ištaisyti (išvalyti) norus reiškia suderinti juos (savybėmis) su šviesa .
Kas per medžiaga gimė mumyse ? - Suvokimo laukai . Visos jėgos buvo apjungtos . Tuomet mes , mūsų vidinis žmogus nukrito žemyn . Visi mūsų troškimai suskaidyti . O iš čia visos mūsų abejonės .
Žmogus turi pirmiausia išsiugdyti savyje norą gauti (gavimo savybes) . Taip mes sutverti . Kodėl pirmiau norą gauti , o ne iš kart norą atiduoti ?
Kuomet žmogus trokšta gauti , tai priima šviesą visomis įmanomomis malonumų išraiškomis .Tai jam malonu .
Bet kartu su šviesa jis pajaučia ir pačios šviesos savybių skonį .
Mama visada turi duoti savo vaikui. Niekas nepajėgia iš tiesų ką nors duoti , prieš tai neįsitikinęs , kad visiškai nepajėgus to atlikti nesavanaudiškai .
Šviesoje yra atidavimo ir gavimo savybė viename . Kuomet žmogus ima jausti šitą atidavimo savybę , tai jame atsiranda gėdos jausmas . "Kaip gi taip

, aš tik gaunu , kai tuo tarpu yra dar ir (ati)davimas ". Matai , kad atidavimas aukščiau ir linksti į atidavimą .

Pastebi , kad (ati)davimas geriau , tikriau , kilniau tobuliau , aukščiau . Pradžioje duodi tam , kad duotum (альтродат) , nes neturi dar jėgų duodamas gauti . Tačiau tikslas ne tame , kad gautum , kaip vaikas , o tame , kad atrastum atidavimo jėgas . Kam gi reikia čia įdėti kažkokių jėgų ?
Todėl , kad , neįdėdamas jėgų , gali gauti tik tam , kad gauti(эгопол). O tai vaikiškas gavimas . Ne malonę (išmaldą) turi gauti , o tai ką užsidirbai , atmesdamas vaikišką išorinio žmogaus gavimo formą : duok , duok ! Iš kur toks skirtumas tarp vaikiško išorinio žmogaus gavimo ir vidinio žmogaus gavimo? - Abi gavimo formos pasiekia mūsų priėmimo ląsteles , kurias išsitaisymo proceso metu formuojame taip , kad dirbtų atidavimui . Keičiasi tavo KETINIMAI . Keiti gavimo prigimtį . Egoistinis gavimas , tai nepakankamai išvystyta gavimo forma , ji neskatina tavo vidinio vystymosi . Nėra tame gavime ir nieko gėdingo , nes tai mūsų pradinė medžiaga . Bet dabar , tavo evoliucijos aukštesnėje fazėje , tai įmanoma žymiai sąmoningiau ir greičiau .
Nėra prievartos atidavimui . O tas faktas , kad vis dar tebegauni egoistiškai - tai tik tavo kol kas išsivystymo stadija . Negi priekaištausi vaikui , kad trokšta tik gauti ir tik sau , o jo gavimo objektas - patys nereikšmingiausi ir kvaili dalykai .Ir todėl nėra bendrų taisyklių, reglamentų . Kiekvienas asmuo turi savo raidos etapą. Todėl negali būti jokios prievartos . Tavo vystymasis žengia koja kojon kartu su tavo pasirengimu atsisakyti savo žemiško proto (suvokimo) vardan tavo vidinio žmogaus aukščiausiojo proto .
Nieko neprarandi , priešingai , gali tik atrasti . Tyrinėk , taikyk , abejok , bet dėk pastangas , kad nugalėtum abejones ir tvirtai priliptum prie "vidinio" įstatymų . Iš ten gauni savo vidinę jėgą , teisingą požiūrį galutiniam tikslui pasiekti . Anuliuok save , nekalbėk vien tik apie save .
Kovok su savimi , bet NIEKAD nespausk , nes viskas turi vykti nevalingai . Dėk pastangas , bet NEPERSISTENK .
Neverk ir nejausk pykčio , rūstybės .
Visas bėdas pasaulyje galima ištaisyti , išskyrus pyktį , įniršį !
Gali apgailestauti , dėl to , ką padarei , suvokti ..., bet įniršis , pyktis griauna VISKĄ , visą vidinį darbą į šipulius ir tuomet turi viską pradėti iš naujo . Pašalink pyktį iš savo širdies .

Turėk omeny : pyktis - tai NE savybė , tai nekontroliuojama tavo išorinio žmogaus savivalė .

Atmink , kad pyktis labai sunkiai pasiduoda ištaisymui . Nežiūrint visų savo pasiekimų ir didžiulio stažo Kabaloje , vienas iš vedančiųjų šio laikmečio mokslininkų - kabalistų taip lig šiol ir nesugebėjo ištaisyti savo rūstingumo (свою гневливость).
Todėl būk budrus , stebėk : pyktis , piktinimasis , kurį parodai išorėje ir tas , kurį jauti viduje , bet neparodai , tai vistiek "pyktis" !

8.2 Viskas turi prasmę .

Viskas turi prasmę ir paskirtį . Neturi teisės net utėlės užmušti . Utėlė - tavo kūno prakaito irimo produktas . Su žmonėmis ir gyvūnais šiandien reikia elgtis atsargiai . Tai suteikia milžiniškus ištaisymus (pasikeitimus). Pasakyk "ačiū" , kai uodas įkas . Juk žmogus savo statusu aukščiau . Uodas nori gauti tik sau . Gerbk ir gėles , ir augalus . Te viskas gyvena . Toks santykis ištaiso . Nemesk maisto atliekų , net jei tu multimilijonierius , nes kūrinijos valdymo sistema nežiūri į banko sąskaitą , o būtent į tokius mažus dalykus . Vakaronėje vaišinkis tik kiek būtina . Maistas suteikia gyvybinių jėgų .Nemėtyk jo veltui . Suvalgyk viską , ką įsidėjai į savo lėkštę , juk priešingu atveju , tai virs atliekomis , bet ne gyvūnui . Nori tapti turtingu (=patenkintu gyvenimu) , tuomet elkis su tuo ypač atsargiai . Jei švaistysi tai , išlaidausi , visada tau trūks ! Taupiai elkis su daiktais , kuriuos turi , kitam , tai dar ne atliekos . Atiduok likutį kitiems . Tai pagal kūrinijos įstatymus . Žemesnysis gauna iš aukštesniojo . Aukštesnysis - tai perduodančioji grandis žemesniajam .
Viskas funkcionuoja gėryje - blogyje , atidavime - egoistiniame gavime . Abu absoliučiai reikalingi . Nepajausi gėrio , prieš tai nesupratęs , kas yra blogis . Tam tikru momentu šviesa viską sumaišė į vieną , kad gaut reikiamą masę , kurios dėka kiekvienas kūrinijos elementas galėtų į save priimti visus kitus : aukštesniuosius ir žemesniuosius .
Ši substancija tapo terpe , į kurią ir buvo patalpintas žmogus .Ir todėl kiekviename žmoguje yra visi norai ir jėgos , kaip ir bendrai , visame pasaulyje . Kiekvienas išsaugo ir savo pirminę , apibrėžtą komponentę .
Jei matai bėdą , turi priimti ją , kaip savo . Negali uždengti akių prieš kito nelaimę . Žmogus kasdien turi vykdyti naujus ištaisymus , nes kasdien jis yra kitas . "Vakar" , kas buvo išorėje , jau ištaisyta ir gauta . Tai reiškia , kad veiki pagal kūrinijos įstatymus , o ne dėl savo tam tikrų prigimtinių polinkių ar laukdamas atlygio .

8.3 Paskutinė karta gauna daugiausiai šviesos .

Kokio gėrio galima iš mūsų tikėtis , jei mes , mūsų karta esame ultra-egoistai ? Mes , galima sakyti , esame atliekų atliekos iš kada nors čia žemėje buvusių žmonių . Juk pirmieji buvo patys subtiliausi ir švariausi . Jie gavo viską ir nebėra jiems reikalo išsitaisyti . Jie įvykdė savo užduotį . Mes esame vėliausia karta . Kūrinijoje nėra atliekų . Pats menkiausias išsitaisymas yra svarbu.

Vėliausia karta gauna pačią aukščiausią šviesą , juk vidiniame niekas nedingsta . Nors nesuprantame to , bet visi mes dirbame visumos išsitaisymo labui .

Nes jei dirbi individualiai su savimi , tavo darbo vaisiai reiškiasi ir visumoje . Taisydamas save , taisai visumą . Šviesą pritrauki visai gamtai ir žmonijai . Augalai , akmenys - viskas turi savo šaknis šviesoje . Ir visų jų struktūrą būtinai sudaro 10 jėgos laukų .Tik tiek , kad akmenys , augalai ir gyvūnai negauna egoistiškai .Liūtas , sugavęs zebrą , suėda 15 kg , likusi mėsa atitenka kitiems gyvūnams . Liūtas nepavydus , neegoistiškas . Žmoguje yra visos keturios formos . Pavyzdžiui nagai ir plaukai savyje turi akmens , mineralų formos , nors ir auga .Kai gyvūnas ėda augalus , tai perdirba juos savyje ir tai pereina į gyvūninę formą .Tai augalo pakėlimas į aukštesnį lygmenį . Žmoguje vyksta tas pats , tačiau pakėlimas į aukštesnę formą įvyksta tik , kuomet žmogus valgo kiek būtina . Viskas tarpusavyje surišta .

Geri darbai turi platų atgarsį (rezonansą) . Gerbk ir akmenis ir kalnus . Geologai gali daug ką paaiškinti apie kraterius ir t.t. , tačiau viskas turi savo priežastį ir egzistuoja dėl kūrinijos ir žmogaus . Galutinis išsitaisymas priklauso tik nuo mūsų , o ne nuo kažkokių likimo išdaigų . Jis priklauso nuo mūsų sąmoningo veržimosi ir pastangų atitikti mūsų vidinio žmogaus įstatymus .

DEVINTA DALIS

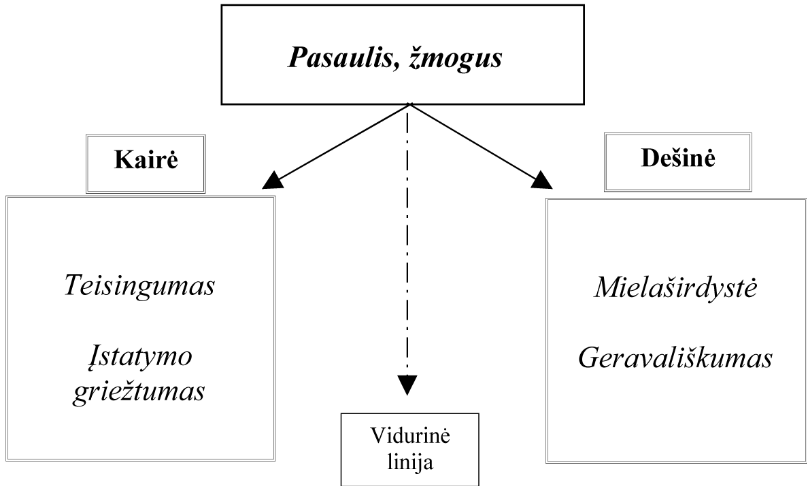
9.1 Tobula vieta - tavo širdyje .

Žmogus ieško tobulų , šventų vietų arba kažko panašaus . Ir štai tokia vieta egzistuoja . Ji tavo širdyje . Šventovė , tobula vieta - yra tavo širdyje . Bet "masinis " žmogus ieško jos išorėje . Jis naiviai tiki , kad aukščiausioji jėga pamils jį Romoje , Tibete , Jeruzalėje prie raudu sienos ir t.t. Bet tai tas pats , kaip suvalgyti pyragėlį , po valandėlės vėl alkanas . Tapk brandus vidumi . Nemanyk , kad fizinė vieta duos tau ką nors gero . Priešingai : žmogus nušviečia vietą ! Išorinę šventovę sunaikino pati aukščiausioji jėga . Iš pradžių babiloniečių , o vėliau romėnų - kurie tiktai įvykdė ir baigė griovimą . Vieta , kur stovi šventykla - šventa , bet būdami neištaisyti mes nieko ten negalim pajausti daugiau , nei paprasčiausias žmogiškas emocijas , išreiškiančias mūsų įsivaizdavimą ir lūkesčius tai vietai . Viskas pagal principą : " niekas neateina iš viršaus , kol tai nepareikalauta iš apačios ". Nelauk . Šventose vietose mes aišku esam pakylėti , nes ten nutyla mūsų ego . Ten toks stiprus gėrio laukas , kad blogis tampa nematomu . Ir tada tuos vidinius pojūčius projektuoji į save ir gėris akimirkai ten gali iškilti į paviršių . Tokioje vietoje žmogaus neišsitaisymas slepiasi , bet ne dėl jo vidinių pastangų . Šventose vietose reikia būti ypač atsargiam . Esme tame , kad skaista ir nešvara stovi greta , petys į petį . Palaiminimas ir griežtumas - dvi kūrinijos struktūrinės jėgos . Vien tik palaima neegzistuoja , bet šventose vietose taip jauti Dievo malone savo vidiniame žmoguje . Jauti "pasakojimą"(расказ , rus.). Vienam tai istorinis - religinis judaizmo , davusio žmonijai Torą , kelias . Kitam krikščionybės istorinis - religinis kelias ir t.t. Tavyje ten gimsta tas "pasakojimas " , kuriame tu išauklėtas . Ir todėl aukščiausioji jėga leido du kart sunaikinti šventyklą , kad padarytų šventą vietą mūsų vidiniame žmoguje , " šventovę širdyje ".

Buvo iš viso keturi šventyklos " užgrobėjai " :
- babiloniečiai
- persai
- graikai
- romėnai

Graikai atnešė į šventyklą statulas . Visa tai yra perkeltinė savybių prasmė (apibūdinimas) . Tik labai didelis noras ir veržlumas išsilaisvinti suteiks mums galimybę pajausti amžinybę . Šie "4 užgrobėjai " - atitikmuo "4 priesakams " žmoguje . Prieš "akių priesaką" , kuris laimina , yra " piktoji akis ". Prieš liežuvio priesaką , kuris aukština ir reiškia dėkingumą , yra "

piktas liežuvis" ir t.t. Individualiai dirbdamas su savimi , privalai bet kurioje situacijoje nugalėti šiuos keturis punktus , nes tai - apgaule , tavęs užgrobimas išoriniu žmogumi .
Šventyklos atkūrimas - tai išsitaisymas . Asmeninė šventykla - tai mano širdis - švenčiausia vieta mano vidiniame žmoguje . Su lyg kiekvienu nauju išsitaisymu statai šventyklą savo širdyje . Juk kūrinijos šviesą gali rasti kiekvienoje jos menkiausioje dalelytėje . Šventykla reiškia "vientisumą tavo širdyje" - pojūtį 10 - ies jėgų laukų visose jų išraiškose . Pastoviai skirk visas savo jėgas šiam vieninteliam tikslui . Tarnauk savo asmeniniam išsitaisymui ir tada automatiškai pasitarnausi visos kūrinijos labui . Dešinė , tai (pa)laiminimas ir meilė . Kairė , tai teisybė ir įstatymo griežtumas . Grįžęs iš šventų vietų kaip taisyklė gauni smūgius . Bet juk norėjai būti geras ? - Teigiamos jėgos , kurias ten gavai , veikia kaip milžiniška injekcijos dozė , įšvirkštimas . Bet tai ne tai , kas tu esi iš tikrųjų , tai ne tavo nuopelnas ne tavo individualus darbas su savimi . Kai tik grižai iš šventos vietos , ta šventovėje įšvirkšta gėrio dozė praktiškai iškart dingsta , išsisklaido ir štai akivaizdu , kokia apgailėtina tavo meilė pačiam sau . Ir todėl būk atsargus su tais šventų vietų lankymais . Nes ten rodai ir gauni tik meile , kai tuo tarpu tavo ego auga proporcingai ten jaučiamai meilei ! Juk laikinai suteikei sau šiltnamio sąlygas . Bet kai tik grįžai į savo aplinką , iškart " atkirtai" , šviesa paliko tave . Tavo ego , tavo meilė sau , prisijungia tada prie tos meilės , kurią ten akimirkai jautei ir trokšta tavo tikrąjį "aš" sudraskyti į gabalus , suklaidinti tave . O šviesa daro vidurinę liniją.
Gyvenimas per trumpas , kad vaidintum komediją . Arba eini visu 100% , arba vaidini komediją . Tavo ego gali gyventi (maitintis) tik tavo paklydimais . Jis tik naudoja tavo aukštutines jėgas sau , savo tikslams . Kita vertus , jei visai nekreipsi dėmesio į meilės sau poreikį , tai kaip galėsi ištraukti iš jos šviesos kibirkštis ?

Tobulos šventovės formulės:

1) Individuali tobula šventovė vidiniame žmoguje:

$$\mathbf{\check{S}v}_{\mathbf{as}} = f\,(\mathrm{I}_{\mathbf{as}})$$

Ženklinimas:

$\mathbf{\check{S}v}_{as}$ – tobula šventovė žmogaus širdyje.
f– funkcija…
$\mathbf{I}_{as}$ – asmeniniai (individualūs) vieno žmogaus ištaisymai.

2) Tobula šventovė visoje žmonijoje:

$$\mathbf{\check{S}v}_{\mathbf{\check{z}}} = f\,(\mathrm{I}_{\sum \check{z}})$$

Ženklinimas:

$\mathbf{\check{S}v}_{as}$ – visos žmonijos tobula šventovė.
f – funkcija…
$\mathbf{I}_{\sum \check{z}}$ – visų žmonių asmeninių ištaisymų bendratis (∑) visose reinkarnacijose.

9.2 Kas manyje kalba : meilė sau ar mano tikrasis "aš" ?

Ant medžio gali buti daug neprinokusių vaisių , bet sodininkas skins tik prinokusius . I kitus jis nekreips dėmesio . Tas pats yra ir su mumis . Masinio , grupinio zmogaus kaip ir neima domėn . Juk neprinokęs vaisius rūgštus , jo nepanaudosi . Kiekvienas nori , kad su juo skaitytusi , kad suteiktų individualų numerį . Ir visi mes būsime kada nors suskaičiuoti . Yra tokia taisyklė : jei kas nors tave pakvies i kokį nors užsiėmimą , kad vidujai (savyje) pasiekti ką nors svarbaus , pvz . kad nors truputi nugaleti meilę pačiam sau , nepridedant vidinių pastangų , žinok , kad tai tikrai apgaulė . Turėk omeny , kėlimasis naktimis , važiavimai i kokius tai užsiėmimus , visiškai nereiškia , kad įdedi vidines pastangas . Gal but jam tiesiog kaip žmogui geda , kad draugas nuvažiavo , o jis ne . O ką pasakys draugai ! Tai išorinis žmogus jam kužda , kažkas panašaus į sąžinės graužatį . Nebegrįzk atgal prie savo įpročių . Tavyje gimsta jausmas vienam ar kitkam . Būk atsargus , atidžiai stebek , kas sąlygoja . Tavo pastangos tavo vidiniame žmoguje palieka žymes (išgraviruoja) , leidžiančias išsitaisymo šviesai lengviau patekti į tave ir pažadinti ten pasislėpusias kibirkštis . Blogis mumyse gyvena tik dėka mūsų paklydimų . Jei tapsi atsargus , atidus , tai palaipsniui įgysi apsaugą . Visa tai , kas gimsta tavo mintyse , noruose , veiksmuose - tai žaliavine medziaga , kurią turi istaisyti . Gyvenk dabartyje . Pastoviai klausk savęs , o kas gi kalba dabar manyje ? Mano meilė sau ar mano tikrasis "aš" ? Stenkis tapti kilnesniu , tauresniu . Visa tai kas geriausia , tempk į paviršių . Ištaisymai remiasi kūrinijos įstatymais , o ne norimu (norėjimais). Klausimai turi kilti iš poreikio , nusivylimo , o ne intelekto patenkinimui . Atsakymai randami per skausmą , todėl nebėk nuo nemalonių pojūčių . Ką tuomet daryti ? Reikia įgauti jegų , kad atsirastų noras kovoti prieš meilę sau . Is pradzių reikia mokytis neklysti . Vėliau reikia mokytis daryti gera taip , kad kuo trumpesnio darbo ciklo pabaigoje jaustumeis nugalėjęs .Tokią galimybę turi bet kuris žmogus . Meilė sau yra kiekviename žmoguje ir jai reikia iš kažkur gauti jegų . Blogumas , "blogis" semiasi sau jegos iš gerio . Gyvenk geriu .Kai teiki (pa)laiminimą , blogis atsitraukia . Blogis - tai gavimas (nauda) sau .

9.3 Kas sumenkina save iš vidaus , pamatys šviesą .

Kaip apsijungti su šviesa , kuomet žmogus trokšta tik gauti , o šviesa tik duoti ? Jei žmogus transformuos savo egoistinę prigimtį , tai nebeliks priežasties būti atskirtam nuo šviesos . Tuomet jis nusipelnys šviesos su ketinimu (ati)duoti . Tačiau , pripažįstantis tik egoistinę meilę sau , atima

iš savęs bet kokią galimybę pasiekti tobulumą (išsitaisyti) .
Priartėsi ar nutolsi nuo šviesos , priklauso nuo tavo išdidumo (pasipūtimo) . Jei sugebėsi pergalėti jį , tai imsi greitai artėti prie savo tikslo .

Išaukštink kūrinijos įstatymus , o save sumenkink (sumažink) . Kuo labiau sumenkinsi save tikrosios realybės atžvilgiu , tuo labiau priartėsi prie savo galutinio tikslo .
Tai visiškai nereiškia , kad turi sumenkinti (nužeminti) save kitų akyse . Tačiau , kai tavo aplinka norės "pajuokauti" , pasišaipyti , pasityčioti , tai būk savyje (priimk savyje tokią būseną) kaip pats menkiausias .
Žmogui tik aplinka diktuoja (primeta) savo vertės pojūtį arba menkystės , nevykėlio pojūtį . Tai nesvarbu , neturi reikšmės . Būk budrus , ką daro , kaip elgiasi su tavimi šviesa .Šviesa mus įstumia į tokias žemas būsenas , kad mums darosi gėda . Tai ji daro tyčia , kad apsaugotų mus nuo per didelės arogancijos ir kad išvaduotų mus nuo puikybės . Su visais kalbėk ramiai . Tai apsaugos tave nuo pykčio , įsiūčio , pačios baisiausios būsenos , kuri neišvengiamai veda žmogų į egopolą (gavimą dėl gavimo).
Kuomet atsikratysi pykčio , tavo širdyje atsiras troškimas paklusti šviesai . Tai pati subtiliausia iš visų esamų savybių . Nuo paklusnumo pereisi prie atsargumo . Ši savybė pasirūpins , kad visada prieš tai pagalvotum : iš kur ir į kur eini ? Juk gyvenime aš tik kirminas , kaip ir po mirties . Kai nuolat prisiminsi , galvosi apie visus tuos dalykus , tai būsi patenkintas viskuo , kas su tavimi benutiktų . Kuomet su visais elgsiesi , viduje viskam ir kiekvienam išsaugodamas kuklumą , tuomet švytėjimas gaubs tave (šviesa ilsėsis ant tavęs) .
Tai juntama kaip gyvenimo realizacija , iš tiesų taip ir yra .
Ir kuo tau didžiuotis ? Gal turtais ? - Žmogų padaro turtingu arba vargšu . Iš kur žinai , kad staiga pats savo veiksmais , arba kiti nepadarys tavęs elgeta ? O gal didžiuojiesi garbe , pripažinimu ? Tai ne tavo , tu tik juos gavai . Ir mūsų pasaulyje šlovė labai trapi . Kiek pavyzdžių staiga dingusios šlovės ir pagarbos kasdien mes regim pasaulyje ? Todėl , kaip žmogus gali didžiuotis šlove , garbe , kurios , tiesa sakant, ne jo ? O kas didžiuojasi savo išmintimi , tegul pasižiūri į pagyvenusius žmones . Kiek išmintingų vyrų ir moterų praranda atmintį arba išmintis iš jų atimama kitais būdais ? Ir kas gi lieka iš tos išminties ?
Todėl visada "nuleisk" , nužemink save ir tuomet šviesa tave išaukštins .
Neturėk tuščių minčių , nuolat kontroliuok , švarink jas ir pirmiau nusiteik teisingai prieš ką nors pasakydamas ar padarydamas .

9.4 Nesileisk apakinamas .

Šiame laikmetyje mes tampame vidiniai sąmoningesni . Jei kas viešai pareikš , kad matė šviesą , iškart klausk savęs : koks jo asmeniškas nuopelnas tame ?
Esmė tame , kad privalu imti likimo vadžias į savo rankas . O to nedarai , jeigu spontaniškai priimi šviesos blyksnį (pasitenkinimą) į save ir leidi save apakinti , tai yra valdyti tave .
Reikia siekti , kad priimtum į save kuo daigiau , o jei nėra jėgų , tai nors truputį . Šviesa visada stengiasi patekti į mus iš vidaus ir iš išorės . Ta šviesa , kurią jau priėmei į save yra beribė . Toli gražu nepaprasta išlikti rėmuose(apribojimuose) , jei jau priėmei bent truputį šviesos (malonumo , pasitenkinimo) . Tuomet iš vidaus pajunti tokį spaudimą , kad jėgos "liejasi" per kraštus . Ir tuomet visa tai išmetama į išorę . Šviesa patenka į galvą ir iš ten į jėgos lauką "burną" . Kaip ir mūsų fiziniame kūne , burna - tai vieta , per kurią maistas ir gėrimai patenka vidun . Juk ir fizinis maistas - tai šviesa . Jis virškinamas ir aukštesnieji jo komponentai priimami . Likusieji pašalinami .
Taip pat vyksta ir vidiniai procesai . Šviesa palaipsniui nuo "burnos" keliauja į jėgos lauką " bambą" .Ten spaudžia iš vidaus ir išorės . Tam tikru momentu , jos jau nebeįmanoma išlaikyti ir ji išstumiama . Tačiau šviesos , kuri jau pabuvojo tavyje , pėdsakai , neišdildomi . Ir tai suteikia mums galimybę ateityje priimti šviesos daugiau ir intensyviau .

9.5 Didelis žemoje pakopoje , mažas aukštoje .

Pradžioje žmogus neskiria , kas yra žema , kas aukšta pakopa jo vidiniame žmoguje . Judi pirmyn ir staiga atsiduri aukštesnėje pakopoje , bet nejauti jos , kaip aukštesnės , ji labiau primena prieš tai buvusią , žemesnę . Aukštesnėje pakopoje jautiesi menkesnis , o žemesnėje - didesnis , taip ir turi būti . Naudinga tai žinoti .
Tuomet aplinka nesąmoningai jaučia tavo pakilimą ir pati dėl to yra nesąmoningai veikiama ,
kadangi tu pakilai kokybiškai , savo vidinėmis pastangomis .

9.6 Kas yra kaltės jausmas ?

Niekada dėl nieko nesijausk kaltas ! Kaltės jausmas , tai istoriškai primesta žmogui samprata . Net jei rimtai paklydai ir pridarei kvailysčių , žinok , kad nėra Instrukcijoje nuorodos , kad turėtum jaustis kaltas dėl to , ką padarei .

Kalba žinoma ne apie kriminalinius nusikaltimus , nusižengimus valstybės įstatymams ir t.t. , bet tik apie tavo apgailestavimus dėl nusižengimų praeityje kūrinijos įstatymams - mintimis , norais ar darbais .
Žinok , kad tai tik tavo "meilė sau'" kužda tau mintį , kad privalai atsiprašyti , nes tokiu būdu ji tave gundo , kad pajaustum palengvėjimą . Gali žinoma konstruktyviai gailėtis , juk praradai šansą kažką ištaisyti savo gyvenime . Bet įsigilink į tai tik trumpam (akimirką), kad galėtum savyje palikti "įrašą", kad jau nebenorėtum pakartoti . Kaltės jausmas - tai prarastas brangus laikas . Atsiprašymai , tai dažniausiai jausmingumo apraiška tavyje . Jei vakar padarei ką nors blogo , tai buvo tavo vakarykštis žmogus , ir todėl šiandien nereikia atsiprašinėti , nes šiandien tu jau iš tiesų esi kitas žmogus . Vidumi kitas žmogus nei vakar . Tam tikru religinių pažiūrų suformuota "kaltės jausmo" samprata neturėtų tavęs jaudinti . Nes tai nėra individualių dvasinių ieškojimų Vieninga Instrukcija , kuri duota visai besivystančiai žmonijai .

DEŠIMTA DALIS

10.1 Kaip reaguoti į cinizmo apraiškas aplinkoje ?

Aplinkoje yra žmonių , kurie elgiasi ciniškai , tyčiojasi iš manęs . Jaučiu , kad man trūksta kantrybės , neturiu pakankamai jėgų atlaikyti šitą negatyvų poveikį . Jaučiu , kaip manyje kyla priešiškumas .
Šie pojūčiai manyje žemiau juosmens (po bamba) . Pyktis iš kart muša į galvą . Prarandu amą . Ir tuomet pametu gyvenimo tikslą . Man jau nebesiseka įsigilinti į savo vidinį pasaulį .
Tai jaučiama , kaip laiko praradimas . Ką su tuo daryti ? Keista , kad aš nebegaliu atsitraukti nuo tų asmenų , kurie taip elgiasi su manimi . Ką tokiu atveju pataria Kabala , kad nežiūrint į cinizmo apraiškas , kurios manyje išprovokuoja pyktį , nenukrypčiau nuo savo gyvenimo tikslo ? Kaip man išsivaduoti iš šitų piktų jėgų ? - Pažiūrėkim , kaip keliu šiuos klausimus . Visų pirma , kas kelia tuos klausimus :
žmogus , iš tiesų dirbantis vidinį darbą ,
ar tai tik paprastas niurzgėjimas , verkšlenimas ?
O jei vis tik klausimai ateina iš gilumos , iš didžiulio poreikio išsitaisyti , tai kaip tada reaguoti ?
Taip, tai gali būti surišta su vidiniu darbu , bet tą patį taikome ir visose kitose gyvenimiškose situacijose . Pavyzdžiui , situacija , kai gauni sąskaita už komunalinius patarnavimus . "Žinai , kai aš gaunu sąskaitą už butą , tai jaučiu , kad namo savininkas labai kietaširdis žmogus , sakyčiau nežmoniškas ". Tada neturiu jėgų nepasiduoti tokiam "poveikiui" mano atžvilgiu . Mano požiūriu tai neigiamos , piktybiškos jėgos . Pyktis užvaldo ir nebegaliu išlikti ramus ir kuriantis viduje . Tuomet "tai " tampa gyvenimu ir aš jį taip priimu .
Mano išorinis pasaulis kas kart (pastoviai) stengiasi paveikti mano vidinį pasaulį ! - Tavo namo valdytojas , žmona , vaikai , kelių inspektorius , kuris tave nubaudė , kaimynas , kuris nesisveikina jau antrą savaitę - visa tai viena ir ta pati problema . Visos situacijos suprantamos , nėra čia nieko gėdingo , bet visa tai - to paties miško tie patys medžiai . Kuo labiau dirbsi su savimi , tuo daugiau šviesos jausi savyje , o tai suteiks jėgų dar daugiau dirbti su savimi . Tai tavo darbas ir atlygis už jį milžiniškas .
Klausimai , tai simptomai įrodantys tą faktą , kad dar nesi ištaisytas .
Argi ne nuostabu , kad tai jau gali priimti , suvokti ?
Juk tai ženklas , kad jau suvoki du tos pačios situacijos aspektus : kažką nuo (iš) gėrio prieš blogį .Džiaukis , juk dauguma žmonių tame mato tik

blogį . Tik savo klausimus privalai kitaip kelti iš vidaus ir pirmiausia pats ieškoti atsakymų , iš to , ką jau mokeisi .
Žinok , jei kas tavo atžvilgiu ciniškas , šaiposi , tyčiojasi , tai būtinai reiškia , kad pats to nusipelnei , pats iššaukei tokį elgesį su tavimi . Kuomet spinduliuoji pozityvią vidinę jėgą , niekas negali paliesti tavęs ! Kaip alkani liūtai duobėje nepalietė pranašo Danielio . Jis nespinduliavo priešiškumo , o tik prielankumą ir meilę . Tokiu požiūriu ir elgesiu su kitais , tu būsi apsaugotas , blogos jėgos nepalies tavęs . Juk neduodi joms preteksto . Kuo daugiau dirbi su savimi , tuo mažiau maitini blogį . Tuomet jam teks tenkintis pačiu minimumu , ir tu jį (minimumą) sąmoningai jam suteiksi .
Pameni dar 5 kertinius klausimus ir 5 kertinius atsakymus kiekvienoje situacijoje ?
Viskas , kas ne manyje (už manęs) - tai nekintanti , tobula šviesa .
Tai , ką aš jaučiu - tai mano reakcija : tame tarpe ir pyktis ant cinikų .
Tokia tavo reakcija ir maitina "blogio " jėgas , nors iš tiesų yra visiškai kitaip . Kaip nuteiksi save iš vidaus , tokią reakciją ir gausi atgal . Kaip šauksi , taip ir atsilieps . Žinoma yra ir "blogiukų" su savo išdaigomis , bet kas gi tave prie jų pririša ? Rinkis savo nuosavą aplinką . Rinkis kitą aplinką , jei šita ciniška , bet nebėk nuo savo vidinio darbo .
" Ir vis dėlto tai prieštaringa . Aš jaučiu pyktį , bet neprojektuoju , jo į kitus " . Atsakymas : projektuok į save ! Tuomet padidės tavo darbo apimtis ir galėsi augti ! Džiaukis . Gerai , jei kitas nepajaus tavo pykčio , tegul ir teisėto tavo požiūriu . Pateisink bet kurią situaciją . Piktumu neturi spręsti jokios situacijos ar būsenos .
Ko gali pasiekti plačiai paplitusiu tarpusavio santykiu sprendimo metodu "išeikim , pakalbėsim akis į akį " ? Juk tai priskiriama kategorijai "teisti" . Ne tau spręsti (teisti) apie ką nors , ciniškas jis ar ne . Juk pats dar neištaisytas , ar ne taip ? Tai vaikiškas požiūris , bėgimas nuo realybės . Taip neaugsi . Kiekvienas gali būti tuo , kuo yra . Niekaip neperprasi kito žmogaus esmės . Tai , ką matai - tai to kito žmogaus išorinė išraiška . Jei priimi tai , kaip cinizmą , reiškia pats cinikas . Nes projektuoji tai į kitą . Visa tai psichologiniai žaidimai , o psichologija su tavo vidiniu darbu neturi nieko bendro . Tai dar kūniški reikalai . Savo vidinį darbą padaryk nepriklausomu nuo situacijų ir objektų : tavo vyras , kaimynas , banko sąskaitos , tavo šefas ... juk viskas , kas ne tavyje - tobula ir visa tai yra nesikeičianti gyvenimo realybė " dabar " (dabartyje). Apibark kitą , tarsi vaiką , tik išoriškai pikta veido išraiška arba tonu . Tačiau širdyje mylėk jį absoliučia meile , kas bebūtų . Kuomet supyksti , visuomet prarandi . Prarandi savo tikslą .
"Kaip galiu sėkmingai naudoti kabalistinę terapiją , gydantį gavimo

metodą , jei dar susinervinu ir nukrypstu dėl tokių smulkmenų , kaip blogas oras , ne taip pažiūrėjo , pralošė mano futbolo komanda ? Kaip gi veikia išsitaisymo programa ryšium su kiekviena situacija ? - Šiame pasaulyje uodo įgėlimas niekuo nesiskiria nuo gyvybiškai svarbios problemos .

Kol jauti skirtumą , išlieki menkai išvystyto savo vidinio žmogaus būsenoje . Jei renkiesi uodo įkandimą , sakai , kad neturi dar jėgų matyti viską , kaip meilę visame kame , tai bėgi nuo problemų .

Kol nepajėgi visko priimti , sutikti , pateisinti , tave galima įžeisti , kas faktiškai reiškia , kad dar nesi pakankamai rimtai užimtas vidiniu darbu . Kai tave įžeidinėja , tai pirmiausia turi neįsižeisti . Sunku? Tai beveik nepasiekiama ir visai nelogiška . Tačiau sutik su tuo !! Nėra kito kelio . Jausk absoliutų džiaugsmą , jei tave įžeidžia , nes tuomet teiki pirmenybę savo vidiniam darbui . O tai veda tave į tobulumą , išsitaisymą .

Kas kart įžiūrėk dvi medalio puses ir kurk vidurio liniją , kad mylėtum visus žmones . Turi mylėti visus žmones , nenorėdamas nieko gauti mainais . Tau turi būti vistiek , cinikas jis ar ne . Nebegalima daugiau priklausyti nuo išorės santykio su tavimi , tavo atžvilgiu . Tuomet tavo meilė taps nepriklausoma meile visam pasauliui , žmonijai ir visiems gamtos lygmenims .

Tai , kad meilė turi būti abipusė - taip masto išorinis žmogus , kuris dar nežino , kad jam pačiam reikia pagalbos !

" Taip bet aš intravertas ir ne lengvai reiškiu savo jausmus !" - Kokia tavo išorinio žmogaus prigimtis : intravertas ar ekstravertas , visiškai neturi jokios reikšmės . Įgyk tamprų ryšį su savo vidiniu žmogumi ir viskas stosis į savo vietas : imsi mylėti visą kūriniją ir ji tau atsakys ... tuo pačiu.

VIENUOLIKTA DALIS

11.1 Kad uždirbtum pinigų , "paleisk" juos .

...Mokytis apie "kvailystę" labai ir labai svarbu ! Juk išmintis pasiekiama tik per kvailystę , kvailystė - "antras planas" išminties ! Gėrio mes mokomės per blogį . Turto per skurdą . Tai ir yra "žmogus" . Mokykis pažinti save ir pasaulį per dvi priešingybes ir tuomet valdysi save ir pasaulį . Galėsi užtikrintai pasakyti : " Aš laimėjau pasaulį !" .
Blogis yra sudėtinė gyvenimo dalis . Tai kodėl tada mes pirmiau pridarom kvailysčių , po to gailimės , grįžtame ir renkamės gėrį ? Pasakyta : " ten kur yra nusidėjėlis , joks teisuolis negali pakliūti ". Grįžimas prie gėrio , nuoširdžiai atgailaujant , nusipelno didesnio atlygio . Su keturiasdešimties metų "teisuolio" stažu pasieksi mažiau , nei tas , kuris nuoširdžiai gailėdamasis grįžta į gėrio kelią . Grįžtantis "nusidėjėlis" ("NUSIDĖJĖLIU VADINAMAS TAS , KURIS GAUNA EGOISTIŠKAI ") , viską totaliai griauna ir pasiekia giliausią , kritinį gyvenimo - mirties tašką savo viduje . Jei jis savarankiškai išsikapstys iš duobės , tai ji po to pilnai užsipildys ir jis pasieks karūną , šviesos sostą . Mumyse yra jėga ,įgalinanti pranokti pačius didžiausius teisuolius . Šventąja kalba "atleisti"(‘простить’) skamba kaip "nešti nuodėmę" (‘нести грех’). "Nešti nuodėmę " - stenkis prisiimti į save kuo daugiau norų . Būk godus . Prisiimk norus savo draugo , priešo , kiek tik jėgos leidžia , kol neprisiimsi sau viso pasaulio norų . Juk kuo daugiau norų prisiimsi , tuo daugiau darbo . O kuo daugiau darbo atliksi tuo giliau imsi jausti savo vidinį žmogų …

11.2 Pasitikėjimas aukščiau proto .

Verslo žmogui kyla klausimas , kaip "sumenkinti" save klientų atžvilgiu . Juk jie tai gali palaikyti silpnumu , arba tam tikru "triuku" ir pan. Jei keli klausimus iš savo žemiško supratimo (proto) , tai gali be galo klausinėti , kaip vaikas : O kas tai , o kodėl , o kam , kam to reikia? - Tikras klausimas vidiniame darbe - tai tavo vidinis poreikis pateisinti ir suprasti kūrinijos Valdymo sistemą . Tu tarsi sakai : " Neturiu dar jėgų tai suprasti , pateisinti ". Pavyzdžiui , negali dar suprasti , kaip Valdymo sistema viską leidžia kažkokiam netikėliui . Yra tik vienas sprendimas - eiti aukščiau proto . "Pasitikėjimu aukščiau proto". Jei negali sutikti su kažkokio tavo manymu netikėlio paaukštinimu tarnyboje , reiškia nepateisini kūrinijos Valdymo sistemos .

Neturi trokšti suprasti to "viduje žinojimo" !
"Atleisti " kitam žmogui - tai tavo proto moraliniai arba psichiniai išvedžiojimai , kad , nuraminęs savo žemišką sąmonę , pasijaustum geriau. Su tavo vidiniu darbu tai visai nesusiję , tik atbukini save . Tas "atleidimas" veikia tarsi narkotikų dozė , alkoholis ir pan. Vietoj to , pasitikėk Valdymo sistema , kad viskas veikia tobulai ir be išimties vienodai tobulai kiekvienam žemės gyventojui .
Jei būsi tam pasirengęs , tai Kabalos mokymas tave pakels (paaukštins) ir duos viską , kas tau priklauso . Juk niekas nenusileidžia tau , ko prieš tai pats nepabudinai ir neiššaukei !
Karas - tai mūsų vidinio stovio atspindys . Jis negali manęs klaidinti , nes tai "mano reakcija" . Visos mano , man atrodančios bėdos - tai mano reakcija , mano problema . Žiūrėk į tai su absoliučiu džiaugsmu , nes kitaip švaistai brangų laiką paklydimams . Visa tai , tavo darbas , tavo kovos laukas , kol nepajėgsi pilnai pateisinti kūrinijos Valdymo sistemos .
Priimk ! Ji teisinga ir nešanti gėrį . Todėl turi pasitikėti ja aukščiau proto .
Intelektualumas - tai iš ties problema tavo vidiniame kelyje . Gali naudotis jo pagalba , bet tavo vidiniame darbe jis visada stovės tau skersai gerklės . Viskas , ką suteikia žmogui intelektualumas , tai ego , šaunumo jausmas . Nugalėk savo norą tapti arba būti intelektualu . Juk viską gali išmokti , tapti eruditu , visažiniu , vaikščiojančia enciklopedija , netgi didžiuliu mokslininku - kabalistu , bet tikrosios realybės esmės taip ir nesuvokti . Ir tai todėl , kad intelektualumas - tai tik menkas ir nuo viso realybės paveikslo atskirtas fragmentas ir kaip po toks - slepia tiesą . O pati tiesa - labai paprasta ir geniali . Ir štai pats nereikšmingiausias , pasitikėjimu aukščiau proto individualiai dirbantis , yra arčiau tiesos , nei pats didžiausias protingas genijus . Žiūrėk , visi mano , kad Kabalos Mokymas praktiškai nepasiekiamas , nesuprantamas žmogaus protu - ir tai teisinga . Nes Kabalą lengva suvokti , bet tik tuomet , jei atsiveri tam , tampi imlus tam : eini aukščiau proto (žinojimo) .

11.3 Visos bėdos turi prasmę .

Kiekvienais metais mes prisimename tam tikrus įvykius , ceremonijas ir t.t. Žemišku protu galime apjungti praeities ir dabarties įvykius . Žmogiškai tai nuostabu . Mes juk mėgaujamės daiktais , bet vis tik ...
Žemiškas protas , moralė - yra mūsų ego išradimas .
Jie puoselėja meilę sau , tarsi šauktų visiems : "kokie mes , vis dėlto , geri !". Tai pridengta "gėrio " forma , pasirinktinis jausmingumas . Ir todėl neraudok

dėl numirėlio , net viduje , nes pražudai savo "dabarties" momentą . Tik įsivaizduok , kad tai paskutinė diena tavo gyvenime . Ir tada visos tavo jėgos ir mintys - dabartyje ir kaip pakilti aukščiau proto . Pasitikėk tuo , kad visos bėdos ir nelaimės yra gerai , prasmingos ir kuriančios . Pasitikėjimas peraugs į pojūčius ir patirtį , o tuomet imsi "matyti". Protas neturi eiti greta pasitikėjimo .

"Virš proto " reiškia , kad pasitikėjimo turi būti daugiau nei proto .

Vakarų žmogus slopina savo širdį protu . Rytų žmogus patiki protą savo širdžiai . Abu neteisingai priima tikrąją realybę , kurią pajausti galima tik tuomet , kai širdis ir protas harmoningai sutaria , "šalom" būsenoje . Kuomet nei protas , nei širdis nesiekia pirmenybės vienas prieš kitą . Suprantama , skaudu , kai trūksta vieno iš parametrų , bet ir mechaninis trūkstamos grandies priėmimas problemos neišspręs. Abu parametrus reikia harmonizuoti savyje . Bet kuri mintis , neatitinkanti kūrinijos įstatymų , yra paklydimas .

Žmogaus suformuotos idėjos , neturinčios šaknų kūrinijos įstatymuose , vėliau įgauna (apsirengia) jo kūną ir įgyja "rankas - kojas " . Jos (idėjos) tampa jėgomis - monstrais , kurios slapčia minta žmogaus kuriančiomis galiomis . Esmė tame , kad idėja , kaip tas oras balione , negali išlaikyti savo formos be "korpuso " (galvos) . Todėl ji ieško "kūno" , kad ten apsigyventų . Klaidingos mintys , įsivaizdavimai įgauna apvalkalą tuomet , kai žmogus atkreipia , fiksuoja dėmesį , tuom pritraukdamas tas mintis į kūną , norą . Neišvalytos mintys ieško tinkamų apvalkalų savo apgaulingoms idėjoms ir įsivaizdavimams , kurie ištraukia žmogaus kuriančias galias ir įtraukia(patalpina) jas į tuos apvalkalus . Ir todėl būk labai atsargus su tau kylančiomis idėjomis .

Žinok , kad aplink tave ištįsi jėgų legionai tam , kad atkreiptų tavo dėmesį ir prasiskverbtų į tave !! Todėl būk ypatingai budrus ir apdairus su įvairiausiomis idėjomis !! Jei kokia ir papuolė į akiratį , neįsileisk iškart , gerai patikrink , ar turi ji atitinkamą šaknį kūrinijos įstatymuose . O jei neturi , bet tave vis dėlto domina , tai pats prašaisi bėdos , nes tos , apsigaubusios apvalkalu , idėjos ims gyventi tavyje savo savarankišką gyvenimą . Jos tai jau tikrai pasirūpins įvairiais struktūriniais nukrypimais kiekvienoje situacijoje , kiekviename tavo sprendime .

Juk jos maitinasi tavo paklydimais !!!

11.4 Kaip teisingai užduoti klausimą sau ir kitiems .

Prieš paklausdamas , turi suformuoti vidinę nuostatą savo būsimo klausimo atžvilgiu , kad pilnai pateisini Valdymo sistemą .

Klausimas turi kilti iš gilaus , tikro noro , poreikio !
Orientuok save "virš žinojimo " . Tai reiškia , kad tavo pasitikėjimas - aukščiau proto (viršija proto sampratą) . Įsitikink , kad tavo klausimo nesuformavo tavo žemiškas protas ar materialinis poreikis. Tavo klausimas neturi būti tik intelektualus : tik tam , kad žinoti , o vien tam , kad priartintų tave prie galutinio tikslo . Tu trokšti ir viliesi , kad šis klausimas padės tau labiau atitikti neginčijamus kūrinijos įstatymus . Turėk omeny , kad tavo klausimas neturi labai keistai skambėti kitiems . Tai yra jie jau turi būti iš dalies susipažinę su klausimo tema . Klausimas turi liesti šios knygos temas . O ne tai , kas buvo anksčiau arba bus vėliau .
Tavo klausimas turi būti užduotas vien tik iš meilės pozicijos ! Jis turi būti kuriantis ir šiukštu , be ketinimo ką nors įžeisti , net užuomina . Nugalėk save , kad nekeltum klausimų , kylančių iš noro pasirodyti uždaram , santūriam arba priešingai , koks tu gudruolis .Kad nemėgintum tiesiog į save atkreipti kitų dėmesį , arba dar dėl kokių netyrų ketinimų . Nekelk skeptiškų klausimų . Tai blogiausia ! Tokiu atveju pamąstyk , apsvarstyk ar ne geriau patylėti ir susitelkti klausymuisi . Kas tavo išsitaisymui dabar naudingiau : atverti burną , ar užsičiaupti ?
Vienas iš didžiausių visų laikų išminčių kartą pasakė : " Visas savo gyvenimo dienas aš praleidau didžiųjų išminčių tarpe , bet nieko neradau kūnui geresnio , kaip ... tylėjimas" .
Tik , jei viduje esi įsitikinęs visu 100 % , kad tenkini visas šitas rekomendacijas ,tuomet gali ramiai užduoti klausimą . Kabalos Meistras kaip taisyklė atsakys ne paprastais atsakymais "taip " arba "ne" . Jo atsakymas turi nukreipti atitinkamam darbui . O tas , kuris paklausė , pats privalo dėti pastangas , ieškoti . Konkrečius atsakymus jis turi rasti pats . Meistras tik nurodo kryptį , bet skaitytojas privalo pats , savarankiškai dirbdamas , gauti atsakymus iš savo nuosavos šaknies . Skaitytojas neturi automatiškai perimti Meistro nuomonės , o tegul pirmiau patikrina (suvirškina) savo vidinėje , vidinio žmogaus struktūroje .

DVYLIKTA DALIS

12.1 Žmogaus vidiniai siekiai ir tikslai .

Žmogaus skiriamieji bruožai :
- žmogaus žinioje visas egoizmo paketas , kurį jis turi transformuoti į gėrį , į (ati)davimą
- žmogus - tai būtybė , galinti gauti šviesą
- žmogus gali jausti trūkumą (nepriteklių)
- žmogus gali būti patenkintas ne tik , kaip gyvūnas po to , kai paėda , bet taip pat ir esant materialių daiktų , maisto , gėrio ir pan. trūkumui
- esant trūkumui , žmogus pastebi , kad jam kažko trūksta jo vidiniame vystymesi , nes jaučia šviesą
- žmogus siekia gėrio savyje ir aplinkoje
- žmogus gali rūpintis kitais .

Labai specifinė žmogaus savybė - sugebėjimas jausti kito skausmą stipriau , nei savąjį . Kuomet jam kito skausmas svarbesnis , nei savasis , tai ženklas , kad čia prasideda Žmogus .
Labai svarbu praktikuotis tame , nes to nėra mūsų prigimtyje .
Tik naiviai negalvok , kad mumyse yra kažkas gero , nes tik šviesa gera , su savo pagrindine savybe - absoliučiu nesavanaudiškumu .
Kito skausmą projektuoji į savo vidinį žmogų . Tame didelė paslaptis . Gali jausti tik savo skausmą , reiškia esi tik meilės sau būsenoje , savo "belangėje". Jauti kito skausmą , reiškia daraisi atviras , imlus , toks , koks turi būti šviesos atžvilgiu . Tuo kuri rezervuarą , specialių priėmimo (pojūčių) organų centrą . O kadangi tai ateina iš kitų , tai gali priimti vis daugiau ir daugiau , ko dėka didini ir savo vidines apimtis . Kuomet galėsi priimti viso pasaulio skausmus ir trūkumus , savo poreikį padidinsi iki tiek , kad galėsi gauti tobulą pripildymą .

12.2 Istorija apie bomžą ir narkomaną .

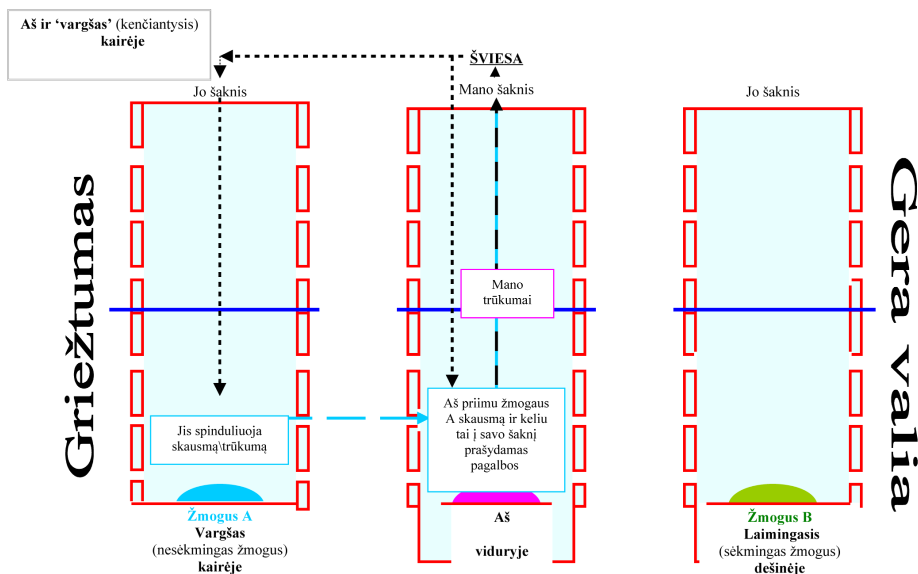
Su žmona vaikščiojom po Amsterdamą . Maždaug už dvidešimties metrų pamačiau benamį , susisupusį į antklodę , per tiltą einantį į mano pusę . Ir anksčiau jį matydavau ir žinojau , kokie kvapai nuo jo sklinda . Esu jautrus kvapams .Tai mano išorinis žmogus . Iškart kilo noras pereiti į kitą tilto pusę . Tilto plotis maždaug 15 metrų . "Tačiau taip įžeisiu , įskaudinsiu jį , pamaniau ". Mane staiga pasiekė jo skausmas ir aš pasakiau sau : "Ne , aš negaliu taip pasielgti " . Akimirką aš pagalvojau apie priežastį , kodėl jis negali gyventi normaliai , nes su bedarbio pašalpa

šioje šalyje galima gyventi padoriai . O štai , perėmus jo skausmą , nutiko kažkas stebuklingo , aš staiga nepajutau jo nemalonios smarvės . "Tačiau jo skausmo pajautimas , argi to užtenka , argi nederėjo duoti jam kažką fizinio ?"...
Vieną lietingą dieną aš pamačiau ant šaligatvio sėdinčią , drebančią narkomanę ištiesta ranka . Ji prašė išmaldos , smulkių , sakykim 1 euro . Pas mus rankinėje buvo bananas ir aš ištiesiau jai jį . Ji piktai paėmė ir trenkė jį man atgal .Aš supratau , kad ji manęs prašė ne to , jai reikėjo pinigų narkotikams . Aš jaučiau jos skausmą , bet , kad padėti jai , turėjau duoti jai kai ką kitą . Suprantama , reikia be abejo duoti , bet taip , kad kitas nepiktnaudžiautų tavimi . Nesistenk griauti , papirkinėti kūrinijos Valdymo sistemos . Tavo gerumo apraiškos neturi demoralizuoti , t.y prieštarauti kūrinijos įstatymams .

12.3 Kaip vyksta skausmo atidavimas ir priėmimas ?

Tai ypač svarbus reiškinys , kuris turi vykti su teisingu ketinimu ir jėga . Kito skausmą gali perimti tik tada , kuomet pats esi tam atviras , imlus .
Ir štai tuomet įvyksta kažkas nuostabaus . Esmė tame , kad "kenčiantis skausmą " , tarsi "liūdina" šviesą . Juk žmogus sukurtas pagal Jo atvaizdą ir panašumą . Jis trokšta , kad mes vystytumėmės ir teisingai mėgautumėmės .
Kuomet perimi kito skausmą , tai pakeli jį į viršų . Tas skausmas "apsirengia" tavo norų rezervuaru ir tu tampi gynėju , tampi to asmens gynėju prieš aukščiausią jėgą . Ir nežiūrint , kad ir tu turi savo skausmą , neprašai jo palengvinti . Tavo skausmas , nepriteklius , tempia kito skausmą tavo deginančiame nore į viršų . Tu prašai dėl kito . Tai tavo vidinis šauksmas . Yra įstatymas : "Kuomet prašai dėl kito , gauni pirmas ". Aukščiausiose sferose iššauki adekvatų atsaką - juk ir jos funkcionuoja atidavimui . Egzistuoja vienareikšmiškas apsijungimas tarp žmogaus ir kūrinijos jėgų , nepriklausomai pripažįstame tai , ar ne . Bet kadangi tu tai pažadinai viršuje , tai kokybiškai gauni dvigubai , dvigubą pagerėjimą , palaiminimą sau . Gauni tau būtiną skausmo palengvėjimą ir papildomai dar dalį tam kitam , kas vėliau atitenka jam .Nors mes nejaučiame ir nematome to , kas paslėpta , bet niekas nedingsta vidinėje visatos sferoje . Visos aukščiausios jėgos pirmiausia pasiekia tuos , kas pažadina gėrį .
"Ar tai reiškia , kad tasai benamis iš manęs gauna neuždirbtą atlygį ? " - Jis gauna savo , nes tu pasistengei atverti save , tapai jautrus , imlus jam.
"Bet jis net piršto nepajudino ! "- Ir vis dėl to tai įmanoma , nes mes susieti vienas su kitu . Motina vaikui duoda ne todėl , kad jis nusipelnė . Net nepaklusniam vaikui ji duoda vistiek .Taip ir su mumis . Gali atsiverti kito

skausmui , tik jokiu būdu neleistina pažeisti jo nuosavos teritorijos ! Visiškai neleistina kištis į jo asmeninę egzistavimo sritį . Ir tai yra kūrinijos įstatymas . Bet kuris tavo įsikišimas pakenks ir tau , ir jam , nors tai atrodo ir keista iš pirmo žvilgsnio . Dėl to , kad dar esam neištaisyti , reikia būti labai atsargiems , rodant išorišką palankumą kitiems . Savo išgalvotais ir nevietoj parodytais "palaikymais" , darai jam meškos paslaugą : prieš tave jis pajaučia nusižeminimo ir gėdos jausmus - užgauni jo orumą , nors išoriškai jis gali ir neparodyti to . Bet tu už tai būtinai atsakysi !

12.4 2*2 - (nuo)sava teritorija .

Adomas buvo pirmas žmogus pažinęs kūrinijos įstatymus . Tai reiškia , kad jis buvo "sutvertas". Jis galėjo vienu metu savyje jausti (suvokti) visą pasaulį (nuo vieno krašto iki kito) . Jis nejautė savyje apribojimų , buvo sutvertas kaip vientisas , nepažeistas , visiškai tapatus kūrinijos įstatymams . Kai jis pirmą kart nupuolė (patenkino pirmą egoistinį norą gauti) , jo gebėjimai jausti buvo radikaliai apriboti . Vėliau jo ir jo palikuonių egoizmas nepaliaujamai augo , įgydamas vis naujas formas ir apraiškas . Tuo pačiu be galo sparčiai traukėsi ta asmeninė žmogaus teritorija , kurioje jis turėjo tiesioginį ryšį su šviesa .Tai buvo būtina išsitaisymui , savęs ištaisymui pagal kūrinijos

įstatymus . Esmė tame , kad žmogus turi apsauga ir yra valdomas iš savo aukščiausio pradžios taško - ŠAKNIES , taip jis auga ir vystosi . Kai kuriose kultūrose tai vadinama - aura . Bet Kabala nagrinėja ne jausminius , magnetinius ar kitokius žemiškus ar kosminius jėgos laukus , nes jų prigimtis vis dar materiali , netgi jei tai išskirtinio (viršjutiminio) jautrumo jėgos laukai .Žmogaus šaknis (pradžia) yra vis tik žymiai aukščiau .Per savo ribas , teritoriją maždaug 2*2 metrų aplink žmogų jis gali kilti į savo šaknį (pradžią) aukštutinėse sfirose . Jo šaknis - jį saugantis angelas (jėga). Ir šis angelas sargas atsiskaito prieš aukštesnės sfiros šviesą ir taip iki begalybės . 2*2 m - tai teritorija , kurioje žmogus gali ir privalo atlikti savo išsitaisymus . Nuosava 2*2 m - tai tarsi šviesos stulpas , kylantis aukštyn iki žmogaus individualios šaknies (pradžios). Koks tai siaubingas apribojimas , lyginant su Adomo sugebėjimu jausti prieš jo pirmą egoistinį veiksmą ! Ir šis stulbinantis apribojimas - pasekmė daugelio kartų išauginto egoizmo - tęsis iki galutinio visos žmonijos išsitaisymo . Įsisąmonink , kad tavo veiklos sritis - 2*2 metrai . Apačioje aplink žmogų - pojūčių sritis mūsų pasaulio rėmuose .Iš kairės ir iš dešinės žmogus gauna spinduliavimą arba trukdžius , kurie skverbiasi pro jo 2*2 langus . Pasaulyje egzistuoja dvi jėgos : (pa)laiminimas ir įstatymo griežtumas . Iš kairės - trukdžiai dėl proto . Iš dešinės - trukdžiai dėl širdies , padidintas jautrumas , perdėtas dėmesys širdžiai , prarandant sveiką nuovoką . Nereikia savęs atjungti , naudojant "sklendes" . Nebėk į vienuolynus ar į dykumą , nes taip bėgi nuo savo išsitaisymo , vistiek niekur nepaspruksi . Ir štai jauti trukdžius (kliūtis) todėl , kad dar nesi pakankamai stiprus savo 2*2 teritorijoje . Spinduliavimą gali įsileisti į vidų tiek , kad neslopintų vidinio darbo . Esmė tame , kad kiekvienu momentu leistina pritraukti kažkiek pašalinių trukdžių (kliūčių) , bet tik tiek , kad neištemptų tavęs lauk iš tavo nuosavos 2*2 teritorijos . Jei leidi save sudominti išorei tiek , kad ištrauktų tave iš tavo asmeninės teritorijos , jauti tarsi šviesa tave paliko ir likai be apsaugos . Juk tavo nuosavas "angelas sargas" šviečia tau virš tavo nuosavos teritorijos 2*2 ! Tarp tavo šaknies ir tavęs ir yra tave supanti šviesa , kuri trokšta patekti į tavo vidų . Iš ten visa šviesa , visas (pa)laiminimas , visas tavo gyvenimas ir gėris .

Kiekvienas reiškinys , kiekvienas daiktas susideda kaip iš dalies taip ir visumos . Dalis - tame , kad tu visada individualus savo nuosavoje teritorijoje 2*2 , kur ir vykdai savo išsitaisymą . Ten visi tavo lūkesčiai . Kartu su tuo egzistuoja ir visuma , kuria jauti tam tikroje aplinkoje . Tai gali būti draugų , kolegų ir t.t. aplinka . Aukštesniam lygmeny tai gali būti šiuolaikinių mokytojų , su kuriais tu surištas ir pan. aplinka . O būna ir taip , kad nėra mokytojų iš kūno ir kraujo , bet yra tie , kurie seniai paliko šį pasaulį , bet šviečia ir tęsia mokymą , kaip kad pvz. mano atveju . Jie - mano aplinka .

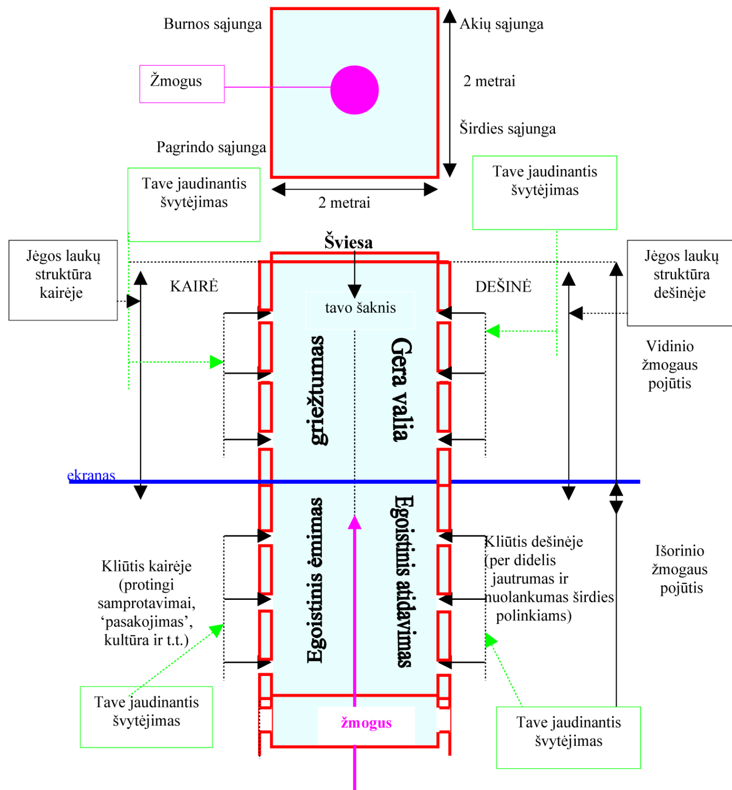
Tuomet tu savo teritoriją tarsi anuliuoji prieš visumos tikslą . Tavo nuosava teritorija aišku išlieka nepajudinta , bet būtent šioje ypatingoje aplinkoje pakyli savo jausmais ir tampi visumos dalimi . Tuo pat metu kliūtys iš dešinės ir kairės išlieka tol , kol neįgausi pakankamai jėgų , kad galėtum įeiti į savo vidinį žmogų ir ten pilnai jį " sutvarkyti" .

Tačiau privalai skirti trukdžių (kliūčių) lygmenį . "Triukšmas" , kuris tave suerzina - tai tavo išorinio žmogaus reakcija . Neatsargus žvilgsnis į merginą , gali pažadinti gilesnius neištaisytus sluoksnius tavyje . Bet nereikia pastoviai būti mūsų pasaulio pojūčiuose .

Privalai augti , kad vidumi nebejaustum pykčio , kai spinduliavimas prasiskverbia pro tavo nuosavos teritorijos langus .

Taip tu palaipsniui imsi kilti savo nuosavos teritorijos 2*2 viduje . Ten viršuje gauni pagalbą , spinduliavimą , sklindantį iš tavo nuosavos šaknies (kuri yra šviesoje) . Mūsų pasaulyje viskas perkreipta (perlaužta) . Visos mūsų vidinės tarpusavio sąsajos (gijos) sutraukytos . Gali rodyti kitam savo jausmus , tačiau mes vienas nuo kito atskirti taip pat , kaip atskirti ir nuo kūrinijos jėgos laukų visumoje . Mes jaučiame tiek daug laisvės (tarsi esame atskiri) , nes nejaučiame ryšio su aukščiausiu . Tačiau , kai esi vidiniame žmoguje , tu prarandi menamą valios laisvę , nes akivaizdžiai imi jausti ryšį su šviesa . Tai , kas žemiau sudužę , viršuje atstatoma . Tačiau kiekvienam individualiam (ryšių) atstatymui būtinas labai nuoširdus (tikras) pareikalavimas iš apačios . O ir čia , mūsų pasaulyje ryšiai po truputi atsistato , priklausomai , kaip vyksta mūsų išsitaisymo procesas . Iš kairės - neištaisytų jėgų sistema . Iš dešinės - kuriančių jėgų sistema . O žmogus - tarp jų . Kuo aukščiau kyli savo vidiniame žmoguje , tuo labiau jauti vienybę tarp jų dviejų .

Reikia abi sujungti vidurio linijoje , tačiau abi sistemos išlieka ir toliau veikia tuo pačiu ir atskirai .

Kur bebūtum , tavo nuosava teritorija su tavimi . Jei lendi į kito nuosavą teritoriją 2*2 , tai pažeidi ir netgi išniekini tiesiogine prasme jo teisę į asmeninį gyvenimą ir asmeninę laisvę . Neklausyk pasakojimų apie kitų vidinę patirtį . Tasai kitas , kuris atvers tau savo "širdį" , patirs nuostolį dėl tokio veiksmo , kad "išmetė " savo vidinius potyrius į purvyną ("kiaulėms sutrypti ") , o taip pat ir dėl to , kad tu jo klausai . Bet ir tu gausi iš viršaus "per galvą" , kad išklausei jo . Todėl , jei kas siūlosi atverti tau savo širdį - bėk kuo toliau nuo jo ! Kaip ? Kiekvieną kart tai daryk , stengdamasis kuo mažiau sužeisti pasakotojo jausmus . Saugokis liaudyje priimto - "pasikalbėkim iš širdies" . Senelių namuose jau daugiau nei 60 metų negirdėti kitos temos , kaip apie koncentracijos stovyklas . Kai savo širdies "neišnuomoji" kitam , o priešingai , išsaugai privatumą , tik tuomet ir gali perimti kitų skausmą ! Vyras neturi teisės pažeisti svetimos moters nuosavos teritorijos 2*2 ribų , o tik savo žmonos , nes sujungtas su ja . Abu bendro

gyvenimo partneriai išsaugo savo nuosavas teritorijas 2*2 su savo nuosavais kanalais link savo ištakų (šaknų) . Bet kita vertus , visi mes viršuje apjungti pagal visumos ir dalies principą .

Nesiartink prie svetimo nuosavos teritorijos

A. Tokioje būsenoje patenki i svetimą vidinę teritoriją ir tuo padarai prievartinę žalą kitam ir tuo pačiu sau.
B. Tokioje būsenoje dirbi savo vidinėje teritorijoje 2 x 2 м. Tau nėra ką veikti kito (svetimoje)vidinėje teritorijoje !

Pamėgink iš savo šaknies pajausti kito skausmą . Įvesk kito skausmą į savo nuosavą teritoriją 2*2 , "prikabink " jį prie savo nuosavo prašymo ir pakelk į savo šaknį , iš kur ateina tau gėris . Tuomet tu pakelsi jo skausmą ne dėl savęs , kad palengvintum savo skausmą , nepriteklių ar praradimą , bet dėl kito . Šį prašymą sudarys - tavo prašymas , kaip lokomotyvas ir jo , kaip vagonas . Į tavo nuoširdų prašymą sulauki atsako iš viršaus , palengvėjimas ir palaima pirmiau pasiekia tave. Tačiau tavo ketinimas neturi būti dėl savęs , kad pirmas gautum naudos !

Ir šis palengvėjimas nusileidžia ne kitaip , kaip per tavo "namų kaminą" į 2*2 . Kas gi atsitinka su to kito skausmu , kurį tu pajautei ir priėmei ? - Tai tavęs neturi dominti . Tavo rūpestis buvo tik , kad pakeltum jį savo darbinės teritorijos 2*2 ribose .

Kūrinijoje visur yra tie 2*2 . Tai "keturi kampai" , atitinkantys keturias vietas žmoguje : - 4-is priesakus .

Todėl , kai dirbi su savimi viduje savos teritorijos - šviesa tarsi dengia tave . O visa kita tavęs lai nejaudina . Tavo užduotis užsistoti kitą . Iš viršaus matomas nepalyginamai didesnis (milžiniškas) nuosavų teritorijų diapazonas , nei tavo 2*2 . Viršuje juk viskas tarpusavyje sujungta . Ten , per bomžo šaknies kanalą , gali nusileisti (pa)laiminimas jam . Todėl žmogus niekad

nesupranta , kokiu būdu jis gauna kai kuriuos daiktus , pasiekimus ir t.t. , tarsi nenusipelnė . Tu gali ir neatsiminti , kada tas kitas pajautė tavo skausmą , tavo gyvybiškai svarbų poreikį . Ir štai tuomet , kai tu sėdėjai ir dūsavai , jis atsivėrė dėl tavęs ir tai vėliau nusileido tau .
Būk ištroškęs mokslų , tada tai greičiau ir be sunkumo pasieks tave . Dvasiniame darbe nereikalinga informacijos gausa . Informacija reikalinga tik tam , kad išgraviruoti reljefus vidiniame žmoguje , jo jutimo organuose , į kur ateis šviesa .
Taigi :
- viena vertus žmogus turi užsiimti savo nuosavos teritorijos 2*2 viduje , kita vertus reikia užsiimti ir kitu . Žmoguje yra viskas , bet jeigu prijungsi ir kitų norus , tai padidinsi savo gavimo kanalus ir rezervuarus .
- ar reikia priimti tik skausmą ir negatyvius dalykus ? Ne tik ! Taip pat ir kito sėkmę !
- ar ne geriau bomžui duoti porą eurų , nei priimti jo skausmą ? Kaip gi visa tai vyksta ? Ar tai tik mano išsitaisymui , ar aš ir kitam padedu ?

Virš tavęs yra tavo ištakos (šaknis) , jėga , išeinanti iš tavo šaknies . Dar aukščiau yra begalybė , iš kur nusileidžia įvairiausi jos pavidalai (apraiškos) . Taip pat ir tas , kurio skausmą ketini perimti , turi savo šaknį virš savo nuosavos teritorijos 2*2 . "Dalies" aspekte yra tavo asmeninė šaknis , su kuria tu vienareikšmiškai surištas ." Bendrumo" aspekte egzistuoja šaknys , skirtos dideliems kūrinijos diapazonams . Benamis turi savo asmeninę šaknį . Tu stengiesi (dedi vidines pastangas) perimti bomžo skausmą . Per langus (viršulangius , išeinančius į išore žmogaus priėmimo jėgų laukuose) , gauni sužadinimą įvairiausiomis formomis , švytėjimą tiek aukštą, tiek žemą , aukšto dažnio , žemo dažnio .
Yra žmonių , kurie mato savyje ir aplinkoje tik bėdas ir dejuoja ištisai ir net jaučia pasitenkinimą tame . Žinok viskas , kas tu esi , kaip save išreiški , visa be išimties - GĖRIS , tik tu to nejauti . Todėl jei dejuoji , tai tu esi pats savo niurzgimo priežastis . Ir štai per langus , per kuriuos gauni spinduliavimą , jauti jo skausmą , prisitraukiantį į tave . Skausmas yra šviesos išraiška , beje kaip ir džiaugsmas . Tai jėga . Ir nors jų prigimtis ta pati šviesa , skausmas yra atvirkštinė džiaugsmo pusė . Kai pripažysti , kad turi vidinių trūkumų , tai jau nemažas pasiekimas . Giliai širdyje suvokęs (išsiaiškinęs) esminį trūkumą , jau gali dirbti su savimi . Be skausmo neįmanoma judėti link tikslo . Skausmas atkreipia tavo dėmesį . Jei pastebi , kad skausmas tave veda link kažko gero , tai verčiau pasirink skausmą vietoj malonumo . Juk jų prigimtis ta pati ! Vaikai nori gauti tik malonumą ir geriausia dabar iš kart . Bet ir suaugę gali visam gyvenimui likti gamtos

vaikais . Jei skausmas tave priartina prie išsitaisymo , tai priimk jį su džiaugsmu .
Bet , tik neieškok skausmo ir kančių !! Priimdamas kito skausmą , tampi aktyviai veikiančia asmenybe . Turi visą rinkinį savo trūkumų , dėl kurių norėtum prašyti (melsti) per savo vidinį žmogų . Ir prie to pridedi kito skausmą , tarsi prikabini " vagoną" prie savo " lokomotyvo" . O tada savo valios pastangomis tempi visą "sąstatą" , nes trokšti susitapatinti su savo šaknimi . Juk tavo ištakose (šaknyje) nėra trūkumo tavo skausmo atžvilgiu .Tai , kad "keli " ir kito skausmą , grįš atgal palengvėjimu , išsipildys ir tavo prašymas . Per tavo šaknies aukščiausius kanalus prašymas patenka begalybėn . O iš ten grįžta reakcija , priemonės , pasiekimai , atsakymas , palengvėjimas ir t.t. , priklausomai nuo tavo valios pastangų ir ketinimo . Iš šios šviesos , aukščiausios šviesos , tavo šaknis gauna liūto dalį . Po to tu gauni savo dalį . Kadangi "pakėlei " kito skausmą , veikei "lokomotyvo" principu , tai suveikė įstatymas , pagal kurį , tavo prašymas išgirstas pirmiau . Tai padidina tavo šviesos priėmimo organų rinkinį . Kuo stipresnis prašymas (poreikis) , didesnę jėgą viduje panaudoji , kad visą tai tempti į viršų , tuo didesnis atsakas , palengvinimas iš viršaus . Tačiau būtina sąlyga - nuoširdumas ir tik kito labui !! O kas nutinka tam kitam ?

Tavo prašymas pakilo viršun į tavo šaknį , o vėliau žymiai aukščiau .
Sferose virš tavo šaknies stebi ir mato daugybę nuosavų teritorijų 2*2 . Ten egzistuoja ir nenutrūkstamai veikia jėgų paskirstymo sistema , kuri mato visus bendrus ir dalinius ryšius tarp žmonių . Ten viršuje didžiai vertinama tai , kad čia žemėje mes galim ir norim suprasti kito skausmą ir kad ieškome vienybės tarp žmonių . Juk aukščiausiose sferose viskas apjungta . Kuo aukščiau , tuo labiau apjungta - piramidės principu . Po Adomo paklydimo žemėje atsirado daugybė įvairių skirtumų tarp žmonių . Aš kaip taisyklė religinį žodį "nuodėmė" keičiu žodžiu "paklydimas" . Nes "paklydimas" platesnė , o svarbiausia labiau tinkanti sąvoka . Taigi daugybės kartų (поколений) paklydimų pasekoje , dėl savo neteisingo realybės suvokimo , žmonės atsiskyrė vienas nuo kito . Kai dabar ketini perimti kito skausmą ir nuoširdžiai to meldi , tai reiškia , kad dalinai sujungei save su tuo "kitu" čia žemėje . Gauni iš viršaus milžinišką jėgą , kuri tave pirmą pasiekia , nes tu pats ir pažadinai ją . Niekas nedingsta vidiniame . Kūrinijos įstatymai objektyvūs , visiems vienodai teisingi . Kadangi tai buvo ne tavo skausmas , o to kito , tai paskirstymo sistema perduoda toliau tą dalį , kuri virš tavo šaknies . Ji taip pat pasiekia ir to kito šaknį . Taip bomžas gauna "balzamą " , nors pats nieko nedarė ir net neįtaria apie tavo egzistavimą . Juk visi mūsų "vidiniai žmonės" susieti tarpusavyje . Ir tik mūsų "išoriniai žmonės siekia

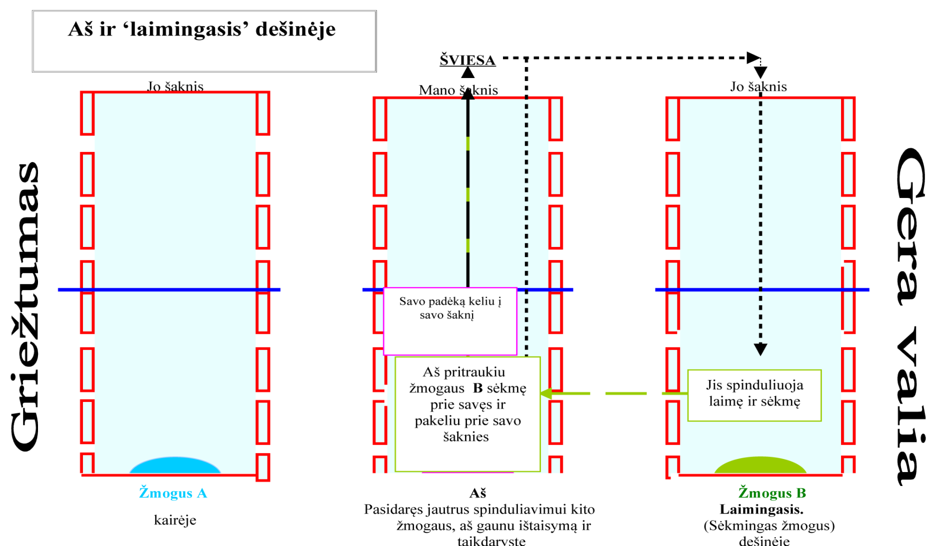
vienas kitą apskaldyti (поколотить) . Mes vėl turime atkurti vienystę . Jei tu neatsivertum kito skausmui , tai negalėtum pajausti to , ką gavai papildomai (kaip priedą) . Ir šis "priedas" vadinamas " dovana" , kaip priedas prie tavo aureolės , kurią pats turi " užsitarnauti" - privalai gauti dirbdamas su savimi . O jei kito "smarvės" nepanorėsi , neduos tau ir malonaus kvapo iš aukščiau . Valdymo sistema skirta tik brandžiam žmogui . Viršuje apjungta viskas . Kuo žemiau , tuo ši vienybė "byra " į atskiras duženas (šukes) . Kuo labiau mes pasiekiame savybių panašumo su savo prigimtinėmis aukščiausiomis šaknimis , tuo geriau ir sąmoningiau jas galime panaudoti čia žemėje . Tada ir visą pasaulį keli į viršų kartu su savim . Begalybės šviesa tarė Abraomui : "Aš laiminsiu tuos, kurie laimins tave, o kas tave keiks, tą prakeiksiu! "

12.5 Kam sekasi gyvenime .

Reikia vidinių jėgų tam , kad galėtum džiaugtis kito laimėjimais . Žmonėms lengviau priimti kito skausmą nei laimę ir sėkmę . Ir tai todėl , kad svetimas skausmas tarsi sumažina savąjį . Tačiau kito sėkmė - ne mano sėkmė , o kito skausmas - nėra mano skausmas . Kaip gi tada džiaugtis kito sėkme ? - Tai ypač nuostabu , jei dedi pastangas , kad pasidžiaugtum kito sėkme .
Tik tuomet žaibiškai žengsi pirmyn , nes yra tamprus tarpusavio ryšys tarp žmonių , nors to ir nejaučiame savo išoriniame žmoguje . Ką reiškia džiaugtis kito sėkme ? - Tai tas pats kaip ir su skausmu . Tu tempi kito skausmą ar sėkmę vidun per savo vidinių pojūčių " langus" ir taip tampi atviras tiems , kito skausmui ar sėkmei . O jei to nedarai , tai atriboji save nuo papildomos šviesos , kurią galėjai gauti sau ir tam kitam .
Juk jei esi geranoriškas kito sėkmei , t.y . linki jam gero , tai ir pats iš jo gauni sėkmę !
O jei nesidžiaugi dėl kito , tai tiesiogine prasme "nelinki jam gero ". Tuo atveju leidi save ištraukti iš savo teritorijos 2*2 ir tuo pats prisišauki sau bėdos . Kas kart , kai skundiesi , teisėtai ar ne , vistiek išeini iš savo rėmų 2*2 . Kito žmogaus teritorija ne virš tavęs . Vieno medžio šaknis negali maitinti kito medžio . Kiekvienas medis turi nuosavas šakas . Tu džiaugiesi dėl laimingojo , kuriam sekasi gyvenime ir šią jo sėkmę keli viršun . Kaip ? Dėkodamas ir šlovindamas Valdymo sistemos teisingumą . Žiūrėk ir pajausk , kokia nuostabi šviesa ! Būk laimingas ir džiaukis dėl to kito , už tai kad jam duodama . Pavyduolis , bambeklis niurgzlys , dar gyvendamas šioje žemėje vadinamas mirusiu . Tame ir yra visa pastanga . Todėl visiškai logiška , kad Valdymo sistema jį taip apdovanoja .
Tu juk sakai sau : "Aš trokštu vidinio ir pasiryžęs gyventi be materialiniu

turtų , tenkintis minimumu , kad tik įgyčiau savybių panašumą su šviesa ". Tačiau "laimingieji" , "sėkmingieji" sunkiai dirba materialiam sau , bet ir kitiems , įsteigdami darbo vietas ir t.t. , ir todėl gauna atlygį už savo įdėtas pastangas , investicijas . Ar tai ne teisinga ? Kiek neįmanomai daug jėgų ir energijos įdeda politikai ir verslininkai , kiek skausmo jie patiria ir nemigo naktų , įvairių posėdžių , dažnai išeiginėmis dienomis , palikę šeimos jaukų židinį , pastoviai komandiruotėse , kiek turi iškęsti kritikos , rizikuoti , visur ir visada spausti žmonėms ranką ir t.t. Džiaukis ir linkėk jiems materialinio atlygio , o ne pavydėk net sėkmės sulaukusiam priešui . Bet kaip ? Dėk jo laimę ir sėkmę į vagonėlį ir tempk į viršų .

Dėkok už laimingojo sėkmę ir tuom didink savo gebėjimą priimti šviesą . Geras , košerinis prašymas atitinka kūrinijos įstatymus , kur nėra papirkinėjimo , neimama kyšių . Tikras prašymas visada prasideda nuo (pa)šlovinimo , tik tada pereinama prie nuosavo prašymo . Taip , kaip prašoma karaliaus : pirmiau nusilenkiama ir tada (pa)garbinima . Ir tik tada gali prieiti arčiau su nuoširdžia pagarba , kad jis pastebėtų , jog pavaldinys iš ties jį gerbia ir myli . Taip jauti viduje , nerodydamas nusižeminimo išorėje . Tuomet visos jėgos kels tave į viršų . Visas pagarbinimas ir padėka kyla į tavo šaknį , kad vėliau patektų į begalybės Šviesą . Tu tai darai ne dėl savęs o dėl to kito , net jei jis tavo "priešas" . O jei tai tavo "priešas " , ten viršuje tai ypač pagirtina . Todėl mokykis duoti kitiems . Garbindamas šviesą dėl kito (kito labui) , atstatai savo vienystę su kitais . Niekas neateina iš viršaus prieš tai nepaprašius iš apačios . Taip leidi apačioje per save veikti aukščiausiajai jėgai .

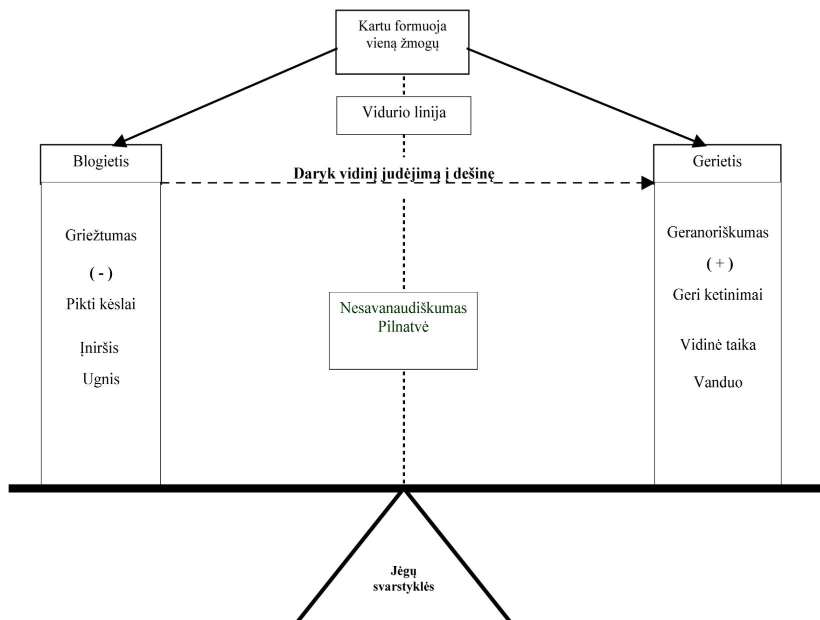
Realizavęs "apsijungimą " , gauni milžinišką šviesos srautą . Iš pradžių pats , nes buvai geranoriškas tam kitam . Tu sužadinai visą tą įvykių grandinę . Kadangi Valdymo sistema objektyvi ir teisinga , tai tavo padėka pakeliama virš tavo šaknies į kūrinijos paskirstymo sistemą .Ten yra tamprus , organiškas visų žmonių šaknų tarpusavio ryšys . Bomžo šaknis , mano šaknis ir šaknis to laimingo - sėkmingo , viršuje apjungtos į vieną . Viršuje jos visiškoje harmonijoje ir tik apačioje jūs svetimi . Per paskirstymo sistemą sėkmingasis gauna dar daugiau , sakykim dar milijoną . Ir kartu jausmą , kad vis tik nori iš to kažką atiduoti , pats nesuprasdamas kodėl . Šviesos savybės maitina jį atidavimo jausmu . Ir tai sąlygoja apsijungimą apačioje . Sėkmingasis , kuris nedirba su savimi , jis kaip mažylis . Nevykėlis ar laimės kūdikis , tu gali kiek nori , kiek leidžia jėgos , priimti į save juos visus ir prijungti kaip vagonėlius prie savęs , lokomotyvo .

Palik gerų darbų pėdsakus . Vienas geras darbas iššaukia kitą , dar veiksmingesnį . Geras darbas - tai tavo sąmoningai atliktas veiksmas , siekiant išsitaisymo tikslo , tu jungiesi su kitais per savo nuosavą šaknį . Taip įgauni jėgų , nuveikti dar didesnį gerą darbą . Visada gali didinti savo jėgas . Duok jėgos ir palaipsniui tapk gynėju savo draugo , kaimyno , gatvės , rajono , miesto , šalies ...visos žmonijos . Nejausk priešiškumo . Tempk su savimi kartu visų žmonių rūpesčius ir laimę į savo 2*2 , tuomet faktiškai , veikloje imsi pateisinti Valdymo sistemą .

Ir tuomet nutiks pritrenkiantis stebuklas : pats mirties angelas pamils tave , o ką jau bekalbėt apie kažkokius " priešus" !
Tai reiškia , kad net tavo nuosavas blogis bus priblokštas tavo atidavimo veikos . Ir tuo pačiu dalelė mirties tavyje - noras gauti tik sau - nustos egzistuoti .
Egzistuoja pozityvi , pa(iš)teisinanti jėga ir jėga - kaltintojas , valstybės prokuroras . Jei ką darai neteisingai , tai kaltintojas kyla į viršų ir ten nurodo į tave , per jėgas : "Žiūrėkit , ko tasai pridarė " . Ir štai jo (kaltintojo) niekaip nepapirksi . Jis skrupulingai ieško "kur mirtis paslėpta" . Jei mes savo gerais darbais pasirinksime veikiau skausmą , nei paklydimus , tuomet nieko neteisėto (negarbingo) jis neras mumyse . O jei galvosi tik apie save , tai nebus galo jo kaltinimams . Juk visa esmė yra išsitaisymas . Kaip ? Kyli savo nuosava teritorija į viršų ir iš ten (iš viršutinių sferų , kur karaliauja vienystė ir rimtis) ištaisytas atgal nusileidi į savo vietą . Juk niekas nedingsta vidiniame , tikrojoje realybėje . Kas kart , naujai pakildamas , pa(per)sikeiti ir priartėji prie savo naujo , neabejotino , pilno išsivadavimo (išsitaisymo) .

12.6 Kabalos mokymas - visuomet apie vieną žmogų .

Mes kalbėjome apie benamį (nelaimėlį) , apie sėkmingąjį (laimės kūdikį) , tačiau Kabalos mokymas visada TIK apie vieną žmogų . Visi jie ir kiti likusieji yra viename žmoguje .
Nuosava teritorija tavyje sudaryta iš dviejų jėgų : dešinės ir kairės , (pa)laiminimo ir įstatymo griežtumo . Kūrinijos įstatymų pažinimui reikalingas vidinio pasaulio ir jėgos laukų pakopų pajautimas (pažinimas) . Kai esame tuose pačiuose lygmenyse , mes galime komunikuoti "vidiniai" . Yra dar ir tokie pasiekimų lygmenys , kuriems apsakyti nėra žodžių mūsų leksikone . O šioje knygoje "paleidžiamas " toli žengiantis tikrojo savęs pažinimo procesas ir tam tu turi būti atviras (norėti priimti į save) . Tai įmanoma tik visiškai (pilnai) atsiduodant . "Mūsų pasaulyje" mes nejaučiam vidinių jėgos laukų pakopų , nes neturime ekranų , o vidiniai jėgų laukai nejuntami penkiais jutimo organais . Juk čia visi vidiniai ryšiai(gijos) sutraukyti .

Bomžas ir laimingasis - abu kraštutinumus turi priimti į save . Kartais jauti pilnatvę , o po to vienatvę , praradimo jausmą . Abu tavyje . Mokykis gyventi su tuo . Iš pradžių atrodo , kad tai išorėje ir tarpusavyje nesusiję , reiškiasi skirtinguose kūnuose . Palaipsniui turi priimti tai į savo vidinį . Kaip ? Rask priėjimą iš kairės pusės prie savo "bomžo" , "bomžo savyje" . Pasaulyje galioja savybių panašumo taisyklė . Atidavimas įmanomas taip pat atitinkamai : kairės atidavimas per kairę , dešinės atidavimas per dešinę . Tu niekaip negali patekti į bomžo gavimo kanalus , kurie ne tavyje (išorėje) . Žmogui neduota pažvelgti į kito priėmimo kanalus . Tačiau kaip sukontaktuoti su savo "bomžu" ? Tuo tikslu orientuoji save į savo neištaisytą arba nepilnai ištaisytą kairę pusę . Net jei pilnai ištaisysi savo kairę pusę , vistiek tavyje liks praeityje neištaisytos būsenos "atminties pėdsakai" , dėl ko visada galėsi pajausti savo "bomžą" , o per šį pojūtį ir tą bomžą , kuris išorėje .

Kiekvienai situacijai - " 5 K ir 5 A" . Pameni dar ?

Į viską žvelk , kaip į savo reakcijas ir nereaguok taip , kad išlįstum iš savo nuosavos 2*2 , nes tada tai bus tavo vidinis pasileidimas , tavo asmeninio galutinio tikslo išdavystė . Tai taps vidiniu žaidimu , vietoj vidinio darbo .

Kairėje linijoje jauti trūkumą . Tai tavo reikmių ir netekčių pusė , kurią jauti kaip sunkumą , griežtumą . Duok jėgos (dėk pastangų) pereiti į (pa)laiminimo pusę . Pati šviesa praves vidurio liniją . Kaip ? Tai virš žmogaus supratimo . Kol žmogus pilnai nesubręs vidiniame , jam privalu kas kart pradėti nuo (pa)laiminimo , būti palankiam . Čia kaip mama kas kart kartoja savo vaikeliui : "padėkok , pasakyk ačiū". Ir tai nėra mažai , įgavus daugiau jėgų prie (pa)laiminimo reikia prijungti įstatymo griežtumo . O tikroji realybė - tai vidurio linija , kuomet (pa)laiminimas ir griežtumas yra pusiausvyroje , 50*50 . Tobulai "sudegimo" reakcijai reikalinga teisinga abiejų jėgų proporcija . Šventuose raštuose šis "sudegimas" vadinamas "aukojimu" . Jokia kita auka ir aukojimas nepadės !! Nei plakimas rimbu , nei maudymasis sniege , nei kraujo nuleidimas nei kita bjaurastis nepadės priartėti prie gyvenimo ištakų . Nes visa tai išeina iš žmogaus nuosavos teritorijos 2*2 .

Taigi vidinis darbas vyksta šiose dvejose kraštutinėse jėgose , o vidurio linija - tai darbo rezultatas , darbo , kurį atlieka pati šviesa , IR TIK JI TAI ATLIEKA .

Ir ta vidurio linija ir yra tikrosios realybės suvokimas . Dvi priešingybės : ugnis prieš vandenį . Viena leidžia pajausti skonį kitai ir atvirkščiai . Abiejų simbiozė reškia , kad kasdien turi dirbti vidinį darbą savyje .

Pvz. jei tau sugedo kompiuteris , tai automatiškai sureaguoja pagalbos reikalaujantis tavo žmogus . Bet tai tik tavo išorinė reakcija , grasinanti ištempti tave iš nuosavos teritorijos 2*2 . Ir tuomet tavo uždavinys šitą "kairės" pojūtį perkelti į "dešinę " . Iš to susidaro šios situacijos tikroji realybė . Kaip tavo darbo rezultatas kairėje - dešinėje linijose , ateina problemos sprendimo šviesa , kuri duoda vidurio liniją . Nemanyk , kad savo vidiniame darbe mes turime būti tik geručiai !

Dešinė be kairės - tai kaip tikėjimas žemiau žinojimo .

Kairė linija , poreikis ,skurdas , netektys - tai kaip tikėjimas žinojimo viduje .

Ir tik vidurio linija - tai tikėjimas virš žinojimo , virš proto .

Ir tik ši vidurio linija - yra šviesos pilnatvės ir pačios kūrinijos įstatymų Instrukcijos pajautimas .

Vidinio pasaulio pojūčius galima palyginti su išnirimu į vandens paviršių .

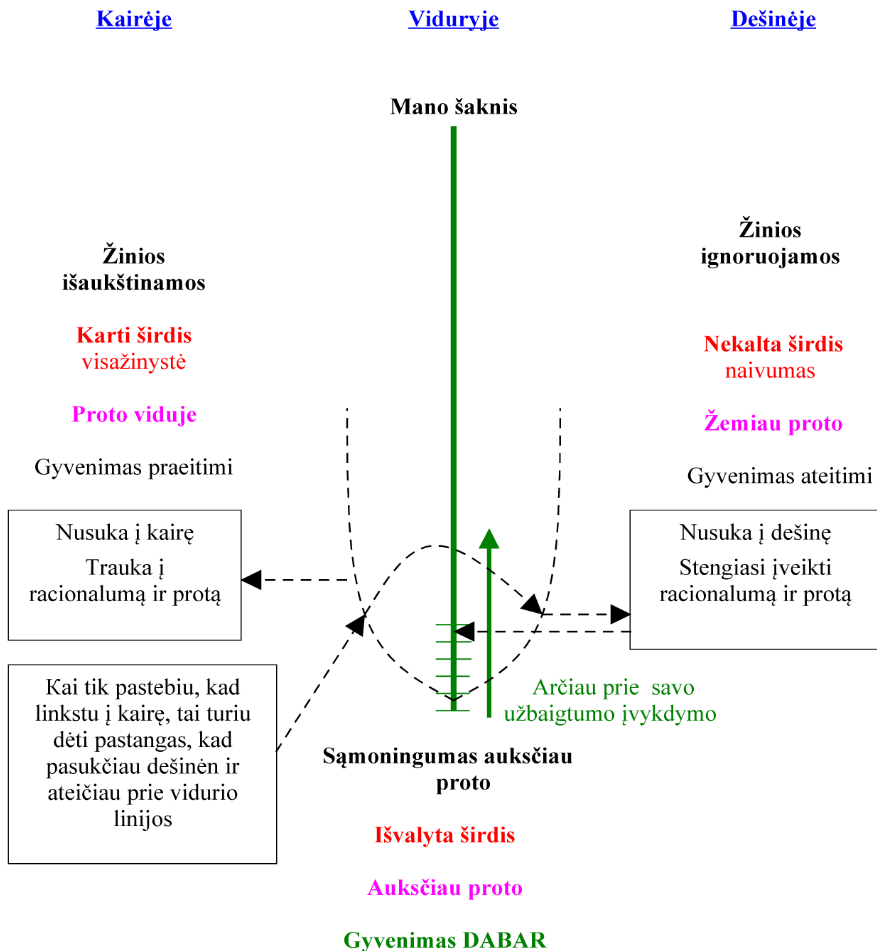
Kai kyli iš vandens , tai pirmiausia išnyra tavo viršugalvis , veliau kakta , akys , ausys , nosis , burna ir t.t. Taip pamažu pakyla ir visi 10 jėgos laukų tavo "vidiniame žmoguje" .

"Po vandeniu" gyveni tik griežtume - jauti , kad esi "geležinėse pirštinėse" .

Juk pats save įkalini - tavo ego supranta tik realybes griežtumą , kietumą.

Kas kart , kai nesutinki (dejuoji, skundiesi , liūdi) , jauti tik griežtumo poveikį .

O kitas kraštutinumas - viskas nušvitę tik rožine spalva , nes nematai griežtumo , egzistuojančio kūrinijoje . Tai būsena wishful thinking , kai norimą priimi kaip realybę . Jauti vien palaiminimą (didingumą) - tai tik pasinėrimo į vandenį būsena .
Tačiau viskas yra viename žmoguje . Savo jėgomis gali pažinti visą kūriniją , žinoma , per vidurio liniją . Tuomet įvyks stebuklas : visiškai liausiesi abejoti ir todėl nustosi " kristi ". Ir štai jauti : eini vandeniu ir neskęsti .
Viskas , ką darai , turi būti tikra . Būk vientisas ir elkis tvirtai su savo jėgomis , kitaip geriau nepradėti . Privalai elgtis visu 100%. Tuomet pilnai išlavinsi savo priėmimo kanalus . Valgyk , kuomet praalkai , o ne todėl , kad jau 8 val. vakaro . Pavyzdžiui , jei Rusijoje priimta vakarieniauti 8 valandą vakaro , tai todėl , jog tai susiję su šios šalies jėgų specifiką. Olandijoje tai 6 valanda vakaro . Praalk tam laikui , kad tavo skrandis būtų tuščias . Tik tuomet galėsi su reikiama jėga ir geru apetitu suvalgyti savo vakarienę . Visuomet remkis savo teritorija 2*2 . Taip pat ir kiekviena tauta bendresniame aspekte turi ir žino savo nuosavą teritoriją 2*2 . Visa tauta tuomet turi bendrą " tautos šaknį" - savo bendrą "angelą sargą" . Visa tai kokybiniu požiūriu, nes , bet kuriame kūrinijos lygmenyje , nieko nėra dalyje , ko nebūtų ir visumoje . Būna ir taip , kad žmonės su panašia vidine erdve , panašiomis vidinėmis savybėmis išsimėtę po visą pasaulį . Tarsi rankos pirštai giminingi vienas kitam . Kiekvienas pirštas turi savo "angelą - sargą", o visą ranką dar saugo ir jos bendra šaknis . Kairės rankos pirštai atskirti nuo dešinės rankos pirštų . Kuo aukščiau , tuo bendresnės saugančios šaknys .
Kuo aukščiau ir arčiau begalybės šviesos , vidinių šaknų , tuo labiau jos tampa visa apimančiomis ir tuo plačiau jėga sklinda po kūriniją . Tačiau visas pasaulio tautas gali rasti ir savo vidiniame pasaulyje , nes viskas yra viename žmoguje .

Iš viršaus jos nematomos . Viskas yra nepažeidžiamam plane , pradiniame sumanyme , taip , kaip viskas jau yra sėkloje . Ateidamas į šį pasaulį , žmogus , kaip sėkloje , atsineša savo programą : bus jis turtingas , ar vargšas , intelektualus ar kvailas ir t.t. Tačiau vienu aspektu , sėkla nenulemia jo likimo : bus jis piktadarys (злодей , rus) , ar teisingas

žmogus . "Teisingas" žmogus - tai tas , kuris stengiasi atitikti kūrinijos įstatymus . Kūrinijos programa nenumato , ar žmogus panorės šioje savo inkarnacijoje pažinti savo vidinį ir sutapatinti save su jo savybėmis . Atkreipk dėmesį , kad individualiame darbe intelektas , aukštesnis išsilavinimas - nėra privalumas . Todėl absoliučiai bet kuris žmogus , individualiai dirbdamas su savimi , gali viską pakeisti ir pasiekti savo galutinį tikslą , išsitaisymą .
Išminčiai šitą fenomeną paaiškino protėvio Abraomo pavyzdžiu , kuriam žvaigždininkai išpranašavo , jog jis neturės vaikų . Ir tai nebuvo melagystė , nes jei Abraomas būtų gyvenęs "normalų" gyvenimą , tik pagal žemiškus įstatymus , taip ir būtų nutikę .
Kadangi jis pasirinko dvasinį darbą , tikėjimą "aukščiau proto" , tai ėmė gauti iš viršaus , iš šaltinio , kuriam nėra apribojimų , nes apribojimai yra "proto viduje" . Todėl Abraomas nuėjo per visas tas kosmines uždangas tiesiai į šviesą ir pas jį atsirado palikuoniai . Palikuoniai - tai jo geri darbai .

Stenkis kuo daugiau tiesiogiai pakelti į viršų , su kuo mažesniais nukrypimais . Vidurys - tai tikroji realybė , tikrasis kelias , gyvenimas "dabar "(dabarties būsenoje) , nuo proto link jausmų ir nuo jausmų link proto . Tavasis kelias tau atrodo atskirtas nuo kito žmogaus kelio . Tačiau viskas yra sąryšyje dar iki galutinio žmonijos išsitaisymo . Kuomet dirbi su šia knyga , palik kasdienybę ramybėje . Tą padaryti ne taip paprasta , nes mes labai lengvai vėl atsiduriame automatiškoje elgsenoje , būdingoje išorinio žmogaus vergams .
BET RINKTIS TAU .

13.2 Sąveika tarp vidinio ir išorinio .

Viską , kas aukščiau , lyginant su tuo , kas žemiau , galima pavadinti vidiniu . O tai , kas žemiau , lyginant su tuo , kas aukščiau - išoriniu .
Aukštesnioji pakopa nuleidžia į greta esančią žemesniąją pakopą savo išorinę , žemesniąją - grubesniąją dalį . Tuo tarpu , kai ši gretutinė - žemesnioji pakopa , trokštanti savybių panašumo su savo kaimyne - aukštesniąja pakopa , priima ją (aukštesniąją) savo vidine - subtilesne (skaidresne) puse .
Tokiu būdu , išorinė aukštesniosios pakopos dalis nusileidžia į vidinę žemesniosios pakopos dalį .
Egzistuoja svarbus principas (įstatymas) : Jei nori pakilti į gėrį , o gėrio pasirinkimas - visada vidinio pakilimo aktas , tai turi nusitverti už

žemesniosios , greta esančios , tavo aukštesniosios pakopos dalies ir pajausti ją savyje .
Tame akte tavo jausmai ir protas turi išsilydyti vienas kitame .
Ne tik galvoti , ne tik jausti , bet ir suvokti (ощущать , rus.), tai yra , kai protas ir jausmai INTEGRUOTI .
Nori tik suprasti - išskiri (ištrauki) savo protą iš suvokimo visumos .
Kiekviena aukštesnioji pakopa privalo duoti ir padėti žemesniajai , tuo pačiu ir pati aukštesnioji iš to gauna pripildymą (patenkinamą) .
Kiekviena žemesnioji pakopa privalo prilipti prie išorinės aukštesniosios pakopos dalies . Kuomet prašo karaliaus malonės , tai puola prie jo kojų (padų) . Taip turi elgtis vidujai savo vidinio žmogaus aukštesniosios pakopos atžvilgiu . Juk visos pakopos yra tavyje , todėl nėra prasmės drovėtis , nes viskas vyksta tavo nuosavų priėmimo kanalų viduje .
Aukštesnioji pakopa tau - tai žemesnioji greta esanti pakopa tavo vidiniame žmoguje .
Tam tikrų , šitų sluoksnių savyje tu dar niekada nejautei , tačiau viskas yra tavyje .
Jei rytų metodais - meditacijomis "laidoji" save gyvą ir po tam tikro laiko atgyji , tai viso labo savybėmis sutapatini save su negyvąja gamta .
Štai todėl jų dievybių veidai "akmeniniai" . Atkreipk dėmesį , kad jų dievybės visada sėdi , parietusios kojas po savimi , tai yra visa apatinė kūno dalis tarsi atmesta , nepriimama . Ir tai suprantama , neturi jie galimybės dirbti su šia dalimi , neturi jų dievybės jėgų "atsistoti ant kojų" , ištaisiusios vietą žemiau juosmens .
Suprantama , kad viskas yra žmoguje : akmenys , augalai , gyvūnai ir žmogus . Tačiau žmogus turi stengtis pasiekti žmogiškąjį aspektą savyje , o ne nusileisti iki egzistavimo žemesnėse gamtos formose .
Kai ko nors pasiekiame , reiškia šviečia šviesa ir , kad turime reikalų su vidine dalimi . Užsiiminėk tik tuo ką pats asmeniškai jauti .
Taip , pagal savybių panašumą , palaipsniui prisiartini prie savo šaknies . Mes jaučiame nepatogumus tik tuomet , kuomet neatitinkame kūrinijos įstatymų ir norime gauti sau . Jautiesi depresuotas , prislėgtas , iš kart nesigriebk taurelės , geriau lai tai būna tau ženklas , kad pradėtum intensyviai dirbti vidinį darbą su savimi . Žinok , kad visą tą laiką , kai nesikoncentruoji vidiniam darbui , esi , kaip gamtos dalis (gabalas) . Iš bet kurio nusikaltėlio galima padaryti puikiausią žmogų , nes pažeistas tik jo išorinis apvalkalas . Vidiniame nėra ydų , kliūčių . Nėra vidinio "pažeisto , neegzistuoja ! Tiesa yra trūkumai , kuriuos reikia ištaisyti . Bet šviesos požiūriu , kiekvienas silpnaprotis ir netgi žmogus "komoje" - absoliučiai tvarkoje !

Žmogus gimsta su tam tikrais "nukrypimais" tik tam , kad galėtų čia žemėje , atlikti kai kuriuos ištaisymus , kurie aplinkai nesuprantami , nematomi .Todėl , bet kuri užuojautos forma žmogui su kokiu tai " luošumu" , visiškai ne vietoje , nes jis pats sąmoningai ar nesąmoningai taiso save ir juda link tobulybės !

Padėti jam - mūsų pareiga ir tai jau mūsų išsitaisymo dalis .

KETURIOLIKTA DALIS

14.2 Žmogaus vardas .

... Žemiškus dalykus mokykis protu , vidinius - NEsugalvok įsiminti !
Tikras supratimas gimsta pojūčiuose , kurie yra proto ir jausmų simbiozė . Jei nori tik suprasti , tai vidujai nesuprasi nieko . Ir todėl matai , kad visose tose "Kabalos akademijose" tik kartoja ir kartoja kas met tuos pačius dalykus (tą pačią medžiagą) , kur jau daugybę kartų mokėsi - juk viskas skirta atsiminti , išmokti , o todėl ten nerasi ir vidinių pasiekimų . Lurijaninėje Kabaloje mes nieko nekartojame , o einame vis toliau ir giliau . Kaip sako išminčiai : "Ne mokslai svarbiausia , o praktinis pritaikymas , to ką išmokai " . Svarbu tai , ką tu gauni ir ką su tuo darai , o ne tai , ką įsimeni , nes tie du aspektai paprasčiausiai nedera tarpusavyje - negali atsiminti "vidinio" savo išorinėmis smegenų ląstelėmis . Savybių nesutapimas !
Pastoviai stenkis pajausti (suvokti) ir nesipriešink , vėl ir vėl sugrįžti į savo vidinį . "Grįžimo į vidinį " aspektas - tai tavo pagrindinis instrumentas , pastovus santykis , vedantis į išsitaisymą . "Kaip gi mes tai pasiekiam ?" Tai protingas klausimas , todėl , kad kiekvienas , net ir menkiausias ištaisymas , daro savo poveikį visam tavo kūnui , visiems tavo išsitaisymams iki pat galutinio įsitaisymo . Kuomet įvyksta vienas vietinis ištaisymas , tai visos likusios dalys gauna savo porciją . Jei šiandien ką nors gavai (ištraukei) ir šitos knygos , tai tas paveiks visą jėgos laukų rinkinį , kurį tau skirta ištaisyti ir privesti iki vienystės .
Ir tai teisinga (galioja) kaip dalyje , taip ir visumoje .

14.1 Kalbos ir žodžių reikšmės .

Nuo pat savo egzistavimo pradžios žmogus jautė ryšį su savo vidiniu , tarp vidinės šaknies ir žemiškos šakos , savo aukščiausios šaknies vaisiaus . Kiekvienam gyvūnui Adomas suteikė vardą . Ir nuo tada taip vadinamas kiekvienas gyvūnas . Priežastis to tame , kad tuomet žmogus pajėgė matyti ryšį tarp vidinių įstatymų ir žemutinės mūsų pasaulio realybės .Tai reiškia , kad prieš Babelio bokšto griūtį ir jo pasekmes - kalbų susimaišymą , egzistavo tik viena bendra kalba visiems . Ši kalba buvo vidinis ryšys tarp kažkieno tai šaknies ir jos apraiškos(šakos) žemėje . Didėjant sumaiščiai , žmonija palaipsniui vis daugiau ir daugiau tolo nuo kūrinijos vidaus įstatymų . "Vidinis" , tikrasis vis labiau ir labiau slėpėsi po įvairiais kevalais , žmogaus intelekto produktais - reflektyviu mąstymu ,

prarasdamas tiesioginį ryšį su aukščiausia jėga . Kiekvienas mūsų pasaulio atradimas reiškia , kad mūsų esmė , mūsų "vidinis " įgavo naują apvalkalą .

Viena vertus, tai yra pažangos ženklas , žmonija pradeda suvokti naują realybės dimensiją . Bet kita vertus , tai atitolina nuo šviesos pajautimo ir atitikimo kūrinijos įstatymams . Nepakankamas dėmesys gyvybės šaltiniui veda prie susvetimėjimo , o galiausiai visiškai atskiria žmogų nuo jo šaknų , griaudamas prigimtinę pusiausvyrą .

Žmogus ėmė naiviai manyti , kad vien tik savo įgytų žinių pagalba sugebės pasiekti tobulumą . Ir tuomet neišvengiamai ištinka visuotinis tvanas . Lieka tik Nojus ir jo šeima , iš kurios išsivystė daug tautų . Žmonija , didžiuodamasi savo žiniomis ir galia , panoro tuomet visiško savarankiškumo ir nepriklausomybės nuo šviesos šaltinio . Tai buvo paklydimo , noro gauti tik sau pasekmė .

"Kodėl mums reikia skirti savo jėgas šviesai ? Pasiimkim viską sau ! ". Ir todėl : " Pastatykim bokštą iki dangaus , bokštą - "Titaniką" , kad nuversti begalybės šviesą nuo jos pjedestalo " . Jie pasakė tai , kas sakoma kiekvienoje kartoje : "Nagi , supraskime viską , tegul viską suvokia mūsų protas , o ko negalime suprasti , reiškia to ir nėra , neegzistuoja mums .Ir todėl imkim ir užmerkim akis prieš kūrinijos įstatymus" .

Mes patys susikūrėme "antstatą ", kurio "dėka" nebegalime jausti tų neginčytinų įstatymų egzistavimo . Suprantama babiloniečių kalbų sumaišymas - vidinių jėgų alegorija . Nebuvo aukščiausios jėgos numatyta , kad visi kalbėtų viena kalba . Mes turėjome viduje likti tuo , kuo esame ir vystyti naujas jėgų apraiškas - kurti savo nuosavus apvalkalus . Ir todėl atsirado tautų įvairovė , atspindinti įvairius kūrinijos jėgų aspektus .

Taigi, kiekviena tauta gali pateikti savo konkretų indėlį į visą kūrinijos jėgų kaleidoskopą . Kiekvienos tautos kalba atitinka tos tautos šaknį . Tautos pasklido po visą žemę . Savo kalbose jos prarado unikalų ryšį tarp vidinių šaknų ir žemiškų šakų . Šiais laikais jau nebeįmanoma žodyje pamatyti tiesioginio ryšio su aukščiausiomis jėgomis , atitinkančiomis reiškinį , gyvūną , augalą ir pan. Be visa ko pasaulio kalbos labai "evoliucionavo" . Paprastas anglas dabar jau nebesupras Šekspyro kalbos . O kiek rusų šiandiena suprastų senovės slavų tekstą ? Be to, žodžiai, reiškiantis tą patį objektą , įvairiomis kalbomis tariami ir rašomi gana skirtingi . Pavyzdžiui , žodis "šuo " vokiškai hund, angliškai dog ir t.t. parodo , kad nėra bendrumo pasaulio kalbose . Išskyrus gal būt tik vieną kalbą pasaulyje , kurioje ryšys su vidiniu įtvirtintas visai žmonijai . Ši kertinė kalba - tai ne tam tikros tautos valstybinė , o ypatinga kodinė kalba , kurioje viskas atitinka kūrinijos įstatymus . Biblijos , Toros ir Kabalos

kalba yra viena , savyje išlaikiusi ryšį tarp vidinės šaknies ir jos žemiško objekto , reiškinio . Enšteinui neprireikė eiti "į gatvę ", į observatoriją ir žiūrėti per teleskopą į žvaigždes , kad sukurti reliatyvumo teoriją . Nereikia eiti į gamtą ir stebėti ten gyvūną , kad sužinoti , kokios jėgos jame randasi . Tora pateikia trumpą gyvūnų , įskaitant vandens, sąrašą , kuris atitinka du košer požymius . Ir taip , košeriniai , tinkami maistui , gyvūnai yra skeltanagiai , atrajojantys . O vandens - su pelekais ir žvynais .

Kyla , klausimas , iš kur Moše juos žinojo , juk nebuvo biologas , stebėjęs juos , rinkęs duomenis , apibendrinęs ir iš savo bandymų daręs išvadas apie visus pasaulio gyvūnus . Iš kur jis visa tai žinojo su tokiu stebėtinu tikslumu ? ! - Prisiminkim , Adomas visiems gyviams davė vardus kūrinijos įstatymų kodine kalba , o Moše žinojo šią vidinę kalbą ir galėjo aptikti šiuos požymius pačiame žodyje . Žodyje ir pačiame varde (pavadinime) galime pamatyti žmogaus arba gyvūno esmę , kokį dar vystymosi kelią turi praeiti žmogus arba gyvūnas . Ar panorės žmogus praeiti visą tą vystymosi kelią ir per kurį laiką - tai priklauso tik nuo paties žmogaus . Visom pasaulio tautom reikalinga viena kalba , tiems amžiniems ryšiams su šviesa išsiaiškinti . Tai galima palyginti su "Microsoft" . Kažkur stebima , saugoma kalba , kad kiekvienas iš mūsų galėtų dirbti kompiuteriu visame pasaulyje . Visos firmos kuria programas universalios operacinės sistemos pagrindu . Ir tai funkcionuoja paslėptai nuo vartotojo .

14.2 Žmogaus vardas (pradžia) .

Nors septynmyliais žingsniais mes tolstame nuo vidinių kūrinijos įstatymų , vis dėl to , vienas ryšys , tarp šaknies ir jos pasireiškimo žemėje , išlieka - tai žmogaus nuosavas vardas .

Šis vienareikšmis ryšys išlieka visų tautų kalbose . Kiekvienoje kalboje yra viskas , ko reikia šitai tautai . Yra , pavyzdžiui , labai atitolusios šiaurės tautos , kurių kalboje egzistuoja tik skaičiai 1,2 ,3 ir " daug ", nes jų buityje didesnė skaičių specifikacija nereikalinga . Tuo tarpu žmogaus asmeninis vardas , kaip ir visos tautos pavadinimas , turi stebėtinai tikslų sąryšį su jų aukščiausiomis šaknimis . Bet kurioje kalboje asmeninis vardas išreiškia žmogaus užduotį (paskirtį) šioje inkarnacijoje , jis saugo ir nukreipia žmogų . Šis vardas neklystamai "pašnibždėtas" iš viršaus į jo mamos ir tėčio "ausis" . Tačiau tai nereiškia , kad iš viršaus viskas nulemta , žmogus visada gali rinktis , tačiau ir pats pasirinkimas sudėliotas tam tikroje jo vardo raidžių kombinacijoje . Vardo raidės nusako(nurodo) išsitaisymo kelią , o taip pat ir kelią , kurio reikia vengti .

Tai atpažįstama iš tam tikrų vardo raidžių kombinacijų .
Kaip tai veikia ? - Žmogaus vardas , taip , kaip jis skamba šventąją kalba , perkeliamas , "transkribuojamas" į šventosios kalbos raides . Ir tuomet , pagal įvairias šio vardo raidžių kombinacijas , nustatomi du pagrindiniai šio žmogaus keliai : gėrio kelias ir blogio kelias .
Šventoji kalba yra kodinė kūrinijos vidinių įstatymų kalba . Dažniausiai (kaip taisyklė) , žodžių šaknys šventąja kalba susideda iš 3 raidžių . Tačiau , kai kurios susideda iš 2, o kitos iš 4-5 ir daugiau raidžių . Kuo daugiau vardo raidžių , tuo daugiau galima sudaryti kombinacijų . Pavyzdžiui , iš 5 raidžių žodžio , galima gauti 120 kombinacijų .
Ir štai žmogaus varde yra (įdėta) tiek specifinių jėgų , kiek kombinacijų galima sudaryti iš jo vardo . Tai , tiesą sakant , tik vienas iš rodiklių , atskleidžiančių žmogaus paskirtį . Tasai , kuris pastoviai užsiima vidiniu darbu , žmogaus būseną mato , tarsi "ant kaktos užrašytą" . Todėl , kad tikras Kabalos meistras - yra žmogaus " vidinio " žinovas (specialistas) , "spiritologas " . Jis "jaučia " , kaip "ligos " praeina per vidinį žmogų . Vidinis žmogus gali rodyti , turėti požymius , "susirgimų " simptomus per išorinį žmogų . "Simptomai " - turima omenyje išsitaisymo trūkumai . Prieš kelis metus į mane kreipėsi žymus mūsų šalyje taro kortų specialistas iš Roterdamo . Jis žinojo , kad taro šaltinis paslėptas Kabaloje . Ir todėl pageidavo mokytis mūsų vidinėje grupėje , kad patobulintų žinias savo profesijoje . Po poros mėnesių staiga prisipažino man , kad nebegali " dėti kortų" . Taro reikia atsiminti daugybę charakterių ir tai viskas , kas yra , grynai mechaninės žinios to , kas Zohare nagrinėjama išskirtinai vidiniai .
Zohare yra didžiulis skyrius , skirtas ne tik "skaitymui" iš rankos , bet ir daugelio kitų kūno vietų . Tačiau visa tai , kartoju, vidujai (iš vidaus) , o ne mechaninio įsiminimo technika , kuria naudojasi įvairūs būrėjai , besiorientuojantys tik į išorinį žmogų .

PENKIOLIKTA DALIS

15.1 "Maksi" ir " mini" būsenų vidinis įvertinimas .

Kai nereikia kentėti , tai tau "jūra iki kelių" . O kai nesiseka , esi prislėgtas , nusivylęs - tuomet kyla klausimai apie vidinį ir ką duoda tau Kabalos Mokymas . Tikrasis gyvenimas vyksta tik "dabartyje" . Tik "dabartis " ir egzistuoja . Kodėl tada jauti kančią ? Kodėl nesi , kaip koks kompiuteris ? Sakykim , kažko tau nebereikia , tai spustelėjai klavišą ir ištrinta . Kodėl tavyje visa tai "pakimba" , vietoj , kad iš kart išsitrintų , jei jau gyvenimas iš ties vyksta tik "dabartyje" ?
- Tau tai duota , kad siektum savo galutinio tikslo ; kad save ištaisytum ; kad pasaulis būtų valdomas taip , jog kas daro gerą , tam būtų atlyginta , o kas blogą - tas "pakimba" mintimis praeityje arba ateityje .
Jei žmogus nepaiso Valdymo sistemos , tai jaučia kančią .

Tavo gyvenimas žino "pakilimus" ir "nusileidimus" . Įsivaizduok , kad žinai būsenos Nr. 1 maksimalų aukštį ir maksimalų gylį . Tada galėsi rast kažkokį vidurkį , o visą kas aukščiau - tai pakilimo būsena , o kas žemiau - nusileidimo (kritimo) būsena , kitaip sakant esi prislėgtas .
Vidiniame lieka viskas , pereinant iš vienos būsenos į kitą niekas nedingsta. Tik prisideda papildomai (delta) . Virš vidurkio jauti pakilimą , energijos blyksnį . Žemiau vidurkio - kentėjimai . Nenumatyta , kad amžinai svyruotume aukštyn - žemyn , tarsi švytuoklės , judi vis artyn savo galutinio išsitaisymo . Visą , kas aukščiau vidurkio - tai dešinė linija arba (pa)laiminimas . Visą kas žemiau vidurkio - tai kairė , griežtumas , blogis , tavo pojūčiuose .
Vidurio linijoje tu nejauti džiaugsmo "pertekliaus" . Jei tavo šios dienos džiaugsmas viršija "dienos normą" , tai šis džiaugsmas gali virsti pasileidimu : nesvarbu mintyse ar veiksmuose . Per daug "nekošerinio" , altruistinio džiūgavimo , gali virsti grubiu , gyvulišku pasitenkinimu , kuriame galbūt tik keli momentai , vos -vos tikro džiaugsmo . Kentėjimas gali būti konstruktyvus , kuriantis , bet prie kančios galima ir gyvuliškai prisirišti .Visa esmė , kad nesistengtum išvengti būsenų svyravimo .
Vidurio linijoje nejaučiami nei per didelis džiaugsmas , nei sunkūs kentėjimai .
Būtina žinoti , kad vieno žmogaus išsitaisymas visiškai nepanašus į kito . Ir todėl niekas neturi teisės pasakyti : "Daryk , kaip aš ! "

Kol tavo būsenų pokyčiai ir svyravimai tik kiekybiniai , visi jie priklauso

vienai ir tai pačiai vidinei būsenai . Kai savo vidiniame vystymesi pasiekei kokia tai kitą , kokybiškai naują būseną , tuomet tik galima tai pavadinti būsenos pasikeitimu . Toje pačioje būsenoje visi svyravimai yra kokybiškai vienodi pagal savybių panašumą . Dirbant su šia knyga , visos tavo "jėgos" turi atrasti kažkokį bendrumą , ko pasekoje ims jungtis ir realizuos kažką naujo šioje būsenoje .

Kai gauni naują savybę , gimsta nauja būsena .

Užduotis tame , kad vėl nebegautum tų pačių rimbo kirčių , o mokytumeis iš to , kas jau buvo .Taip tu pakilsi , net jei nepajausi ir nesuprasi , kaip tai įvyko . Svarbu nevertinti savo būsenų protingais pamąstymais . Jei jautiesi "ne savo kailyje" - kitaip tariant leidai save ištempti iš nuosavos 2*2 , tai nedejuok : "Oi kaip man bloga" ir tuo pat metu dar diskutuodamas savo viduje . Arba : "aš vis tiek nejudu pirmyn , nieko man nesigauna ..." ir t.t., nes visada , kai esi "viduje žinojimo " , tu pralaimi savo ego , juk tai jis tau perša tas mintis .

Taip ir Adomas pasidavė "žalčiui"(‘змею’) , savo žemiškam protui . Žemišką protą visada jauti esant stipresnį , nei vidinis žmogus . Jis visada pateikia svarius argumentus , kurie beje teisingi "proto viduje" . "Žaltys " nori pasinaudoti tavo vidine jėga , nes pats tokios neturi . Tavyje tai vadinama "blogio pradu". Nemėgink jo sunaikinti , tai jis greičiau "pribaigs tave" , tavo darbe su savimi . Turi taip jį nugalėti , kad imtų tau tarnauti , privalai būt įsitikinęs kad perdarysi jį pagal save , atidavimui . Jei nebeduosi jam daug savo jėgos , o tik būtiną minimumą , tik gyvybės palaikymui , tai jis galu gale virs "gyvybės angelu" .

Kaip pasakoje , kur pabučiuoji varlę , o ji virsta princese . Tik darbo pradžioje "žaltys " toks bjaurus ir piktas - tai laikina . Kelio gale pamatysi , kad visa tai buvo tik spektaklis . Todėl , nekeik savo proto arba ko nors savyje . Jei pasakysi , nenoriu jo matyt , tai reikš , kad neigi tam tikrus jėgų laukus savyje ir tuomet nedarysi pažangos savo vidiniame darbe . Atmink , kad kas kart , kai tik abejoji - "žaltys jau čia" . Nebėk nuo jo , bet ir nekviesk į svečius . Visą tai privalai praeiti , pergyventi . "Žaltys" padeda , nes nurodo trūkumus , poreikį (недостачи) tavyje . Be jo ("žalčio") , neturėtum atgalinio ryšio su šviesa ! Kas tave priverstų pasirinkti gėrį , jei jis "nekandžiotų" tavęs kas kart , kai tik pasiklydai . Štai tu girdi savyje , koks esi "kietas vyrukas" , esi geras , o kiti blogi , žinok , meilikauja tam , kad pagautų tave .

Nepriimk geros šviesos nuo piktadario , bet įsileisk ją pagal jėgas . Jausti savo tikrąją būseną - tai tas , ko reikia mokytis pastoviai . Juk negali didžiuotis savo sparčiais pasiekimais , nes net jei greitai judi , pastebi , kad galėtum greičiau ir efektyviau . Tegul tave tai džiugina .

Visur tave orientuoja , bruka mintį - "jauskis gerai , jauskis nuostabiai " - štai kas yra Kabala ! . Žinoma , moka didelius pinigus , todėl ir nori gerai jaustis . Labai svarbu sunkias gyvenimo momentais priminti sau , kad pati Valdymo sistema paskyrė "žaltį" , kaip sudėtinę savo dalį , kad sąmoningai nukreipti tave į tiesos kelią . Bet ne todėl , kad pats to nori , o tam , kad išmoktum nugalėt "žalčio " patarimus . Kas kart , kai nepaklūsti jo patarimams , o atrandi , pamatai , kad tai tavo trūkumai , tai trumpini ir plonini savo "žaltį " . Jis sugeba įgauti pačias įvairiausias ir subtiliausias formas , įvaizdį , kad ir aukštesniam lygmeny galėtų vis tik sugundyt tave . "Žaltys " išliks visada iki tavo galutinio išsitaisymo . Kuo tu aukščiau , tuo tavo "žaltys" gudresnis . O savo išsitaisymo aukštumose tapsi dar atsargesnis , nes juk ir tavo "žaltys " tada to paties "aukšto" lygio ! Žinok , kad šioje žemėje tu klajoklis , ateivis , nes tavo tikrasis "aš" - tavo vidinis žmogus .

Kai vyksti į svetimą šalį , privalai žinoti jos įstatymus . O ką jau besakyt , kaip svarbu žinoti ir vykdyti vidinius kūrinijos įstatymus !
Juk tik jie garantuoja teisę į gyvenimą ir pilietybę tikrosios laisvės šalyje .
O jei nesilaikai tų įstatymų , esi panašus į antikūnį .Kiekvieną būseną reikia išgyventi pilnumoje ir optimaliai . "Žaltys" glaudžiasi iš kairės tavo vidiniam žmogui . Priimk tai ir nebėk . Sąžiningai pažink "žaltį" , kuomet jis kalba tavyje . To negali išmokti iš knygų . Mokaisi tam , kad , dirbdamas su savimi , pradėtum jausti vidinį . Ne likimo blaškomas nevalingai , o kaip žmogus aktyviai kreipiantis savo gyvenimą . Kuomet dirbi su savimi , tai vos tik truputį pakyli , atsiranda kita būsena . Tai yra pirma būsena pereina į antrą . Toks procesas gali trukti sekundės dalį , o gali tęstis ir 70 metų , jei žmogus gyvena kaip negyvoji gamta . Visa individualaus darbo prasmė - greitinti procesą , kad vidinių būsenų pasikeitimo dažnis būtų kuo didesnis . Todėl dirbk su savimi visur , darbe , gatvėje , nelauk , kol grįši namo . Kaip ? Iš vidaus akimirkai fiksuojiesi į savo šaknį maksimaliam aukštyje ir gylyje . Mūsų nebrandžioje aplinkoje kalbama : " Palik tai , nebesikankink , jauskis gerai , pamiršk liūdesį ir visą kitą ". Tai ne kas kitą , kaip narkomano nuostata . Nori užsimiršti arba numalšinti skausmą . Žmogus mūsų pasaulyje , kaip mažylis , bamblys , bėgantis nuo skausmo . Ir štai jau mamytė bučiuoja pirštelį , kuriam padarė "popą" , ir skausmas iš kart praeina . Skausmas - tai pojūtis , kuomet prasiskverbia prigimtinis pasipriešinimas . "Prigimtinis priešinimasis" reiškia šiuo atveju žmogiškąjį egoizmą . Ir štai iš jo , kaip iš duobės , pastoviai į tave kyla karštis . Taip tą jauti . Tačiau vidiniame niekas nedingsta ir iš tavo skausmo vidaus kas kart ateina pagalba .Jei tęsi darbą su savimi , tuomet pakyli šioje antroje būsenoje , antrame lygmenyje . Tačiau jauti tuo metu , tarsi tave temptų

žemyn , nes atrodo tarsi leistumeis į kitą šalį , kurioje dar niekad nesi buvęs . Turi būti ypač atsargus , nes patenki ten su absoliučiu minimumu , su tuo vieninteliu mažu pakilimu , kurį pasiekei . Šiame naujam lygmenyje turi sutelkt visas jėgas . Ir ši antra būsena prasideda su visais panašiais svyravimais .

Esmė ne tame , kad dabar imtum medituoti kaip " negyva prigimtis ". Prigimtis nei didina nei mažina ,pasitenkinimą , nei gilina skausmą . Gyvulys auga tik fiziškai . Pradžioje suėda 1 kg mėsos , paskui 5 , iki 15 kg ir taip taip iki gyvenimo pabaigos , daugiau 15 kg suėsti nepajėgia . Žmogus gali gauti vis daugiau ir daugiau . Esmė tame , kad nebėgtumei nuo savo aukščiausių ir giliausių taškų . Antroje situacijoje tavo maksimalūs aukštis ir gylis turi būti truputį aukščiau ir giliau , nei tai buvo tavo pirmoje būsenoje . Skirtumas tarp jų turi būti pozityvus ir augančiai . "Malonumą" turi atrasti abiem atvejais - tiek aukščiau , tiek žemiau vidurkio . Reikia nemažai stengtis kad abu pojūčiai tau būtų vienodai svarbūs , nes abu jie - ir kuris aukščiau ir kuris žemiau vidurkio - veda tave į tavo aukščiausią tikslą . Antroje būsenoje gali jausti naują maksimumą : tiek aukščio tiek gylio , bet nebūtinai absoliučiu dydžiu . Reikia pajausti tik skirtumą (deltą) lyginant su prieš tai buvusiu . Todėl viskas santykinai . Juk jau kentėjai pirmą kartą ir tuomet dėjai pastangas , kad ištvertum . Todėl kiekvienoj naujoj būsenoje papildomai prisideda tik truputis . Yra toks principas : iš viršaus neduodama žmogui daugiau , nei jis gali ištverti nepalūždamas . Tame didelė paslaptis .

O jei vis tik pabėgsi nuo šitos būsenos maksimalaus gilumo , tai nepasieksi ir pojūčių naujo maksimalaus aukščio , todėl , kad aukštis ir gylis tarpusavyje susieti . Maksimalus aukštis reiškia , kad šviesą , kuri tavyje šviečia , gali maksimaliai atlaikyti , kad subrendai šviesos apakinimui pasitenkinimu , nes visa esmė - pasitenkinimas . Visada stenkis , kad kas kart pasiektum tas aukštumas ir gilumas . Tuomet tavo vidinio pojūčiai bus vis giliau ir aukščiau . Į tave besiskverbianti šviesa , kai kada duoda maksimalaus aukščio , o kai kada maksimalus gylio pojūtį .Tai tavo pasipriešinimas gėriui , nepriimti savo negyvų norų . Visa tai kartojasi ir trečioje būsenoje ir t.t. Nori judėti į priekį , turi nugalėti baimę , priešiškumą ir nevengti svyravimų savyje .

Žmogus ateina į Kabalą , nes yra viduje pasiruošęs tai menamai kovai tarp gėrio ir blogio. Ši nuostabi kova tuo pačiu yra puikus spektaklis tavo jėgų viduje .

Yra būsenos , kurios vyksta tavo asmeniško išsitaisymo viduje . O yra tam tikros dienos , įvykiai , kai , greta tavo pastangų asmeniniam išsitaisymui , reikia pridėti ir maksimalias aukštumas ir gilumas ištaisymui visumoje ,

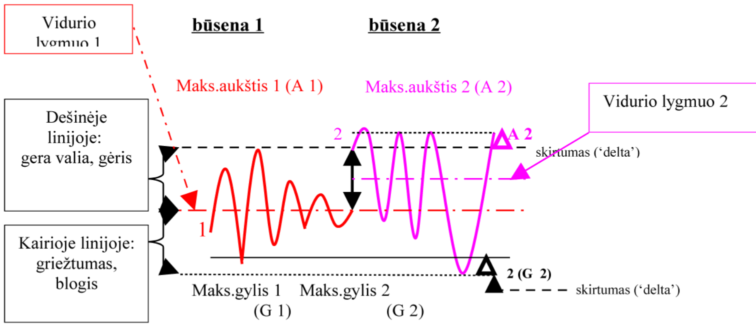
pačiose kūrinijos jėgose . Jei nori šias dienas praleisti naudingai , turi prie jų prisiderinti . Šiomis ypatingomis dienomis reiškiasi labai palankios jėgos . Viena diena reiškiasi vienoks džiaugsmas , kitą - kitoks . Gali pasinaudoti jomis , kad pasiektum savo maksimalias aukštumas ir gilumas , savo nuosavo džiaugsmo ir kentėjimų . Yra tokių dienų metuose , mėnesio , savaitės , kai savo vidiniame darbe reikia būti ypač atsargiam . Tuomet nereikia liūdėti , bet viduje "pasiduoti" , kad išsivalyti ir kastis gilyn .
Tai primena šulinio kasimą . Kuo giliau rausi , tuo iš giliau vanduo ir tuo jis švaresnis , skaidresnis . Viena vertus tai tam tikra prasme liūdesys , kita vertus - išsivadavimas . Tos specialios dienos padeda tau pasinaudoti kūrinijos jėgomis , palankiai pasireiškiančiomis tuo metu .

Tačiau kaip aš galiu būti praeityje arba ateityje ir pasiimti iš ten skausmą , kai egzistuoja tik "dabar " ? Viena nuostabiai graži Froido pacientė kentėjo nuo įsivaizdavimo . Gyveno vaizduotėje . Ji laukė princo ant balto arklio , kuris pasiimtų ją į nuostabią šalį , nes visi kiti vaikinai jos manymu buvo neverti melagiai . Ir štai didysis psichiatras nusprendė , verčiau palikti ją gyventi vaizduotės pasaulyje , nei leisti išmėginti kasdienį būsenų svyravimą . Kiekvienas mirtingasis gali priimti kokį tai žmogišką sprendimą , bet Valdymo sistema trokšta , kad ją pažintume ir su džiaugsmu sutiktume , todėl priimk tiek "baltą " žirgą , tiek "juodą" . Priimk kaip maksimalias aukštumas taip ir maksimalias gilumas ir džiaukis abiem . Yra tokie žmonės , kurie nori tik " baltų" žirgų , o jei tai neįmanoma , tai iš vis nepageidauja nieko girdėt apie Kabalą .

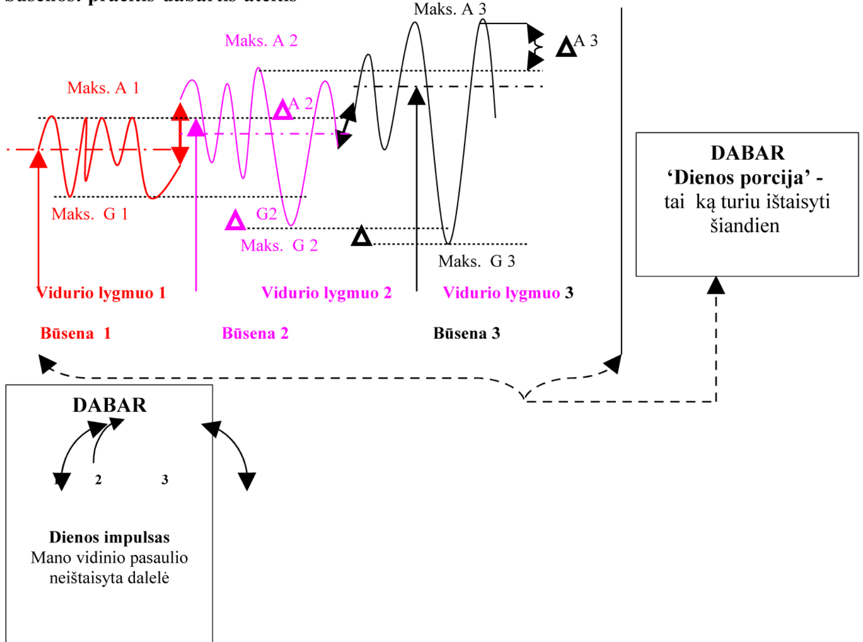
"Kodėl taip sunku jausti "dabar" , vidinį gyvenimą ir tuo pat metu išlikti visiškoje rimtyje , nesiblaškyti ?" - Kiekvienas iš mūsų yra praeities produktas , turintis savo atminty visų praeities kartų kentėjimus ir patirtį . Mes prifarširuoti ne tik kančių bet ir žinių . Tai nuostabu , nes be šito mes nepajėgtume ištverti šio laikmečio . Kaip mes galėtume ramiai bendrauti vienas su kitu ? Mes nesiveržiam į rimtį , nes manom , jog tai bėgimas nuo realybės .
Meditaciją priimame , kaip savęs sutapatinimą su negyvąja gamta . Tuo tarpu kai žmogui duota individualiai dirbti dešinėje ir kairėje linijose . Ir todėl prasmė ne viduryje (siekiant kompromiso) , bet kad kiekvienoje būsenoje pasiekti du kraštutinumus : pajausti kiek "per toli" reikia eiti . Tuo būdu , ne judėjimo greitis lemia , o pagreitis !
Jei dedi tik "malonų sau" valios pastangų kiekį , tai atimi iš savęs unikalią momentinio proveržio galimybę ir vietoj to gauni vidinę "mirtį".
Rimtis (šalom būsena) yra tik kaip rezultatas , kurį už pastangas gauni per

savo vidinį žmogų .
Pagal vieningą instrukciją , žmogui neduota "sėsti" į "rimties" pozą , o kiti lai dirba . Siekti egoistinės "rimties" tave gundo "žaltys" . Aistringai siek vidinio darbo ir neklausyk "žalčio" gundymų - savo kūno . Gyvenimas visada "dabar" . Kiekvienu "dabar" momentu tu gauni impulsą , kad ištaisytum savyje naują egoizmo skeveldrą . Tai tavo užduotis. Kas dien , kiekvienoje būsenoje reikia jį(egoizmą) taisyti , nesvarbu ar pasirengęs tam , ar ne . Negali pasakyti : "šiandien būsiu užsiėmęs , turiu svarbių reikalų . Perkelsiu savo šios dienos išsitaisymą rytdienai , tada bus ramu ir pakankamai laiko" . Tai tau šnibžda tavo kūnas . Jis bet kada tau pasakys , kad dabar nėra laiko , vėliau gal ... Jei nereaguosi į "dienos impulsą" tavo šios dienos išsitaisymui , tai tavo darbas liks nepadarytas . Panašiai , kaip po atostogų randi šūsnį popierių ant savo darbo stalo , taip kaupiasi tavo kančios , nes neištaisyti dienos impulsai kraunasi viens ant kito . Neleisk taip atsitikti . Jei gyveni sąmoningai , tai kiekvieną "dabar" momentą stengiesi gyventi pilnatvėje ir savo dienos impulsą taisai su džiaugsmu . Tai suteikia tau jėgų po sunkiausios darbo dienos nejausti įtampos . "Ak , kiek daug nesutvarkytų popierių ant darbo stalo . Tai bėda ! " - Šiandien tiek prisikaupė neištaisytų "dienos impulsų " , kad naujų net nepastebi . Nebematai daugiau realybės . Už medžių nebematai miško . Žinok , kad visi "dienos impulsai" - energiją nešantys apvalkalai , trukdantys šviesos dieninei normai patekti į tavo pojūčius . Juk šviesa tavyje gyvena tik "dabar".

‘Laikas’ dvasingume. Būsenų kaitos procesas, išreikštas vidinių nuotaikų kaitoje : pakilimai ir nusileidimai

Trys būsenos: praeitis-dabartis-ateitis

"Bet kaip atskirti tikrą impulsą nuo "žalčio" klaidinančių kaltinimų " ? - Jei daug klausinėsi aplinkoj , tai nieko iš tavo klausimo nebeliks tau pačiam , tuo tarpu , kai klausimas - yra noras , trūkumas , vieta į kurią ir turi patekti šviesa ! Todėl kai klausi , pakanka vieno - dviejų kertinių žodžių . Jei "žaltys" , tavo kūnas , noras gauti sau , verčia tave kažką padaryti , tai gali reikšti dienos impulsą . Gali tuo pasinaudoti . Bet nepradėk su "žalčiu" diskutuoti , nes jis labai gudrus ir jo argumentai visada svaresni !

Palaipsniui suvoksi , kad jau įsisąmoninai ir gali aiškiai atskirti , kas tavyje kalba . Tačiau nemėgink užmušti "žalčio" . Jo uždavinys nėra "paguldyti tave ant menčių " , pribaigti , nors ir turi įgaliojimus sugundyti tave , patikrinti tavo "atsparumą" . Bet jei atlaikysi jo "gundymus" , nugalėsi , tuomet gausi dovanų - bus tau pridėta papildomai jėgos ir gyvenimo . Be "žalčio" pagalbos negalėtum ir nenorėtum keistis . Dabartinėje savo būsenoje svyruoji tarp gėrio ir blogio . Dirbdamas su šia knyga , išmoksi atrasti daugiau gėrio ir nebėgti nuo blogio . Pajausk "blogį" ir transformuok jį į gėrį . Nesakyk , kad aplinkui kažkas negerai , nes tuom patvirtini , kad Sistema bloga . Pastoviai sau primink , kad bet kuris žmogus , įskaitant piktadarį , geresnis už tave . Jei šito nesupranti arba negali priimti , tai pats trukdai savo išsitaisymui . Tuomet dar naiviai tiki , kad esi geresnis už kitus , tuo pats sau paliudydamas , jog esi kūno vergas . Žinok , tvirtindamas , kad kiekvienas žmogus , netgi tavo "piešas" yra geresnis nei tu , esi arčiau tiesos . Kodėl ? Nes tuomet nesprendi iš kito žmogaus išsitaisymo , priėmimo ar reikmių pusės . Gal jis ir toliau nuo tikslo nei tu , bet ir tau dar yra ką taisyti , o būtent tai , jog manai esąs arčiau išsitaisymo pabaigos , nei kitas . Nes , jo galutinio išsitaisymo požiūriu , jis tobulas , kaip beje ir bet kuris kitas žmogus . Juk viskas , kas ne tavyje - šviesa , o ji tobula .
Mums atrodo , kad gyvenam laike , bet tikrojoj realybėj laikas neegzistuoja . Ką aš gausiu , jei gyvensiu sąmoningai ir dirbsiu su savimi ? "- Vidiniame gyvenime neturi apgailestauti dėl jokių praeities įvykių . Nei akimirką negalvok apie praeitį . Jei gyveni "dabar" , tai nagrinėji kiekvieną dienos impulsą . "Žaltys " kas kart pateikia tau sąskaitą neatliktiems darbams . Už neatidirbtus dienos impulsus ir pasidavimą pagundoms , jis pastoviai sukelia svyravimus tavyje . Ir kiekvieną dieną jie vis prisideda , didėja . Neužkibk ant kabliuko . Negalvok apie gundymus arba kaltės jausmą . "Gyvenimas dabar" , reiškia , kad su džiaugsmu priimi dienos impulsus , atidirbi savo dienos porciją ir palieki "už savęs" , visą praeitį , kokia tik ateina tau į galvą ir jausmus . Stebėk , kad nefiksuotum dėmesio į jokį praeities momentą . Užduotis - gyventi tik

šiandiena . Kai gyveni tik šios dienos impulsu , tai šios dienos šviesa nušviečia ir tam tikru laipsniu taiso tavo visą praeitį . Ir štai toji praeitis išsitaiso dabartyje automatiškai ! Tik nekreipk į praeitį dėmesio . Pagalvok , argi tai tau nutiko praeityje ? - Žinoma ne , tai atsitiko "tam vaikinui" - to meto vaikinui . O tu šiuo metu visiškai kitas žmogus savo vidiniame . Todėl nesikišk į "svetimus reikalus" - tai jau nebe tavo reikalas . Tai jau nebeegzistuoja , o tai kas ateina į galvą - tai jėgų šešėlis iš praeities . Tavo sistemoje praeities faktai jau atidirbti . Ir tai ką esi neteisingai , negerai , gėdingai padaręs , dabar niekaip negali aktyviai ištaisyti . Tik gyvenimu "dabar" valai ir savo praeitį , dėka ko galėsi vėl naudotis išlaisvinančiomis jėgomis .

Praeityje tu prisidarei visokių apvalkalų (kevalų) , į kuriuos leidai savo "žalčiui" įvaryti (uždaryti) dalį savo kuriančių jėgų . O tavo gyvenimo "dabar" šviesa prasiskverbia per tuos apvalkalus ir iš ten išlaisvinama jėga . Ji tampa laisva "dabar" !
Nenorėk žinoti . Noras daug žinoti tik dirgina smegenų ląsteles . Nesifiksuok į kokį tai žinojimą , nepatikrinęs prieš tai : " Ar priartins mane šis skaitinys prie mano tikslo ar ne ; ar tai padeda man ar ne ; reikalinga tai man ar ne ? "
Begalybės šviesa davė savo Instrukciją su paprastu raginimu : pamėgink (atsikąsk) ir pajausk skonį !
Tai , ko mokaisi Kabaloje , lieka amžiams , tai yra lieka ir suirus tavo fiziniam apvalkalui . Tavo pastangos mokantis , dirbant su savimi , tavo vidinis žmogus ir tie geri darbai čia žemėje - tik tai ir pereina su tavimi į naują kartą , naują gyvenimą . Tavo pastangų rezultatas išmatuojamas .
Esmė ne tame , kad tik sužinoti , bet kad būtum atviras , taptum imlus , kaip vaškas prieš matricą .
Į tą vašką ir patenka šviesa .

15.2 Apie tikrą prašymą ir tikrą poreikį .

Baimės tarsi šešėliai atslenka į šį pasaulį ir nugalėti jas galima tik individualiu darbu su savimi .
Tai ne apie psichologinius pratimus ar terapiją , nes tai nepadeda . Išgirsi istorijų , gausi tabletę , kuri laikinai pristabdys baimę , stiprius nuotaikų svyravimus , o kai tik praeis jų veikimas , vėl viskas grįžta . Tačiau yra tikroji baimė , kurią lydi meilė šviesai ir kūrinijos valdymui , kaip antai : " Ar aš pakankamai padarau ? Ar aš dabar visiškai atitinku tikrąją realybę ? " Ir jei šią baimę laikysi , kaip kertinį akmenį savo viduje , tarsi

pagrindą , tai atsikratysi visų kitų baimių ir nuogąstavimų gyvenime . Visos kitos baimės , tai tik meilės sau pasekmė , tik ji ir įteigia žmogui visas baimes . O kai eini vis gilyn į save , tai vis labiau išsivaduoji nuo visų kitų baimių , kurių nėra tikrosios realybės šaknyje . Problema tame , kad žmogui tai nebūdinga , nėra jo prigimtyje . Jis net piršto negali pajudinti , jei jo kūnas nemato iš to naudos sau , savo išoriniam žmogui . Atmink , kad tavo šaltinis visiškai nežino baimės .
Šviesa tik nori duoti , tuo tarpu , kai mes norime tik gauti .
Pakol puoselėsi norą gauti tik sau , baimės persekios tave visur . Ir atvirkščiai , jei kokiu tai momentu jauti "nekošerinę" baimę , tai ženklas , kad šioje situacijoje nori gauti kažką sau .Visa tai baimės , kurias pats išgalvojai , tavo išorinis žmogus perša jas tau .
Tu tikriausiai jau pastebėjai , kad ten kur skaitai "tu" - tai kreipinys į tavo vidinį žmogų . Tai štai , visos tos "nekošerinės" , nekuriančios baimės - "nešvarių "(neišvalytų) jėgų produktas , nes jos nepriklauso šviesos šaltiniui . Jei baiminiesi šviesos šaltinio - juk šviesa begalo gera , galinga ir valdinga - tai reiškia , kad trokšti atitikti jos savybes . Ir tuomet baimės dingsta . Vienintelis dalykas , kuris vis dar yra : " O ką dar aš turiu padaryti dėl šito?". Tai ir yra grąžinimo (atidavimo) aktas . Pats turi tai sukurti savyje .Tik vidinis suvokimas, kartu su pasitikėjimu ir atsisakymu meilės sau , pašalina iš tavo gyvenimo pražūtingas baimes . O visa kitą , tiesiog nepadeda . Visą kitą - tai tarsi masažas. Pamaigė - tarsi pusvalandžiui palengvėjo , o po to vėl skausmas grįžta . Kasdien pradedi kuri dienos jėgas iš naujo . Pradedi nuo dešinės linijos , į mielaširdystės , geranoriškumo kryptį . Ten jauti save tarsi jau tobulą . Tai ne apgaulė . Šiuo momentu , tu iš tiesų tobulas . O tada persikeli darbui į kairę liniją , bet ne ilgam . Ir štai šviesa daro vidurinę liniją , jautiesi pilnas pasitėkėjimo aukščiau proto . Pašėlusi jėga užpildo tave , suteikdama stebuklingą jausmą : tos jėgos , kurias slėgė meilė sau , dabar išlaisvinamos .

15.3 Pasitikėk šviesa ir savimi .

Kai atsiranda baimė , laikykis savo , rodyk pasitikėjimą šviesa , sukurk teisingą ketinimą ir nesitrauk , kol negausi savo viduje atsakymo : vienijančios jėgos , naikinančios bet kokias išgalvotas baimes . Tas atsakymas suteiks tau jėgų , kad dar labiau išaugtų tavo pasitikėjimas "aukščiau proto" . Kitą kartą pajėgsi nugalėti dar didesnes baimes . Baimės grįžta tik todėl , kad tu jas jau dalinai nugalėjai . Ir tada tau duoda dar didesnę baimę, kad ir ją nugalėtum . Todėl žinok , kad visos baimės ateina ne iš išorinio pasaulio , o dėl tavo nesugebėjimo matyti

blogį savyje . Visas tas baimes tau " prišnibžda žaltys". Nugali - palieka tave ramybėje šiame lygmenyje . Pasiduodi - tuomet prilipa prie tavęs ten , kur trūkumas ir išsiurbia visas tavo jėgas , kol imsi rėkti , priešintis ir kol nenugalėsi jo .

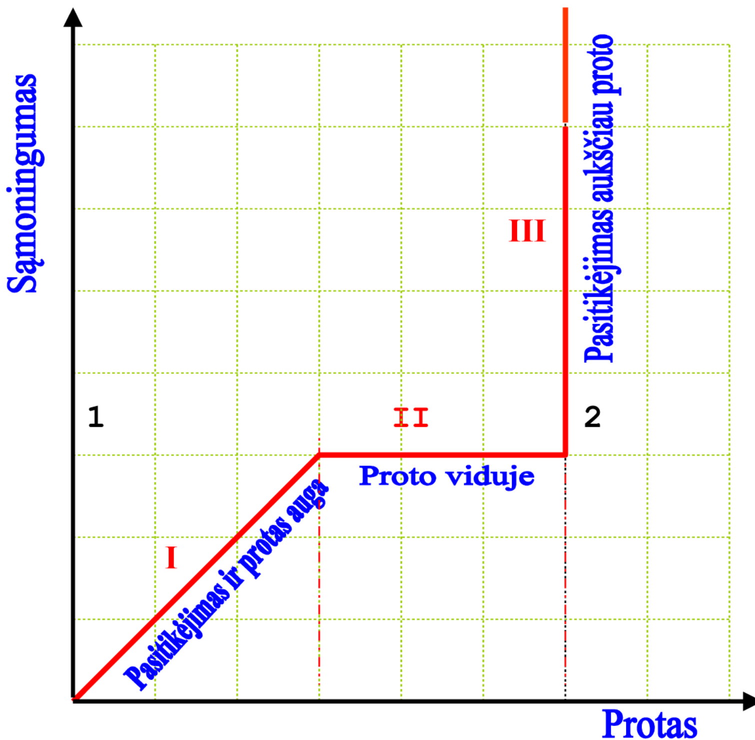
Baimė - tai gavimo kanalas , trūkumas .

Tikrasis tavo trūkumas yra tik tada , kai matai savo šviesą , savo tobulybės šaltinį , tada ir gali sau leisti prie jo "prilipinti" baimę . Ir štai "baiminiesi" - "Gal būt mano meilė jam nepakankamai didelė ? "- Štai tavo tikroji baimė . Medituok apie tai ir naudok tai savo gyvenime .

Viską , ko mokaisi šioje knygoje , pritaikyk gyvenime . Tuomet išaugs tavo pasitikėjimas kūrinijos Valdymo sistema - tokia turi būti tavo mokymosi užduotis . Leisk nutikti stebuklingiems dalykams su tavimi , pajausk tai savyje . Taip vis labiau priartėji prie savo šaltinio , savo absoliutaus tobulumo .

Sąmoningumas ir žinios

I Proprorcingas žinių ir sąmoningumo augimas žmoguje . Pasitikėjimas ir protas eina išvien koja kojon. Jis jaučia tai kaip pakilimo būseną.
T. 1 Pradžios periodo išeitinis taškas žmoguje "viduje proto". Žinios auga, bet sąmoningumas lieka tame pačiame lygyje. Jis jaučia tai kaip sąstingį ir kritimą.
II Periodas 'Proto viduje' . Jis jaučia, kad 'kritimai' auga.
T. 2 'Proto viduje' periodo pabaiga. Jis išsiskiria su savo prirašumu protui.
III Po taško 2 jo sąmoningumas eina 'aukščiau proto'. Jis jaučia tai kaip sprogimo galią, gigantišką energijos prieaugį ir galutinį įgyvendinimą.

Knygos pabaiga .